

கழக வெளியீடு : சஉந

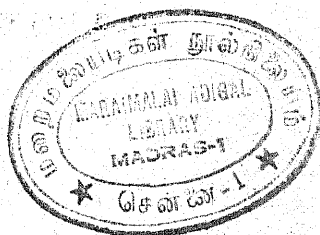
433

குடியாட்சி

திரு. கா. அப்பாதுரைப்பிள்ளை அவர்கள், எம்.ஏ.

எழுதியது.

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய

சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் விமிடெட்

திருநெல்வேலி

சென்னை.

First Edition

41206

(Copy Right)

M. I. P. PROJECT
Microfilmed.

PUBLISHED BY
THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA
WORKS PUBLISHING SOCIETY TINNEVELLY LTD.
TIRUNELVELI & MADRAS.

May 1947

Q. H. M/S 95-B. 800 Copies.

W6v
H7

Printed at The Royal Printing Works, Madras. MS. 175.

குடியாட்சியின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்
பொருளடக்கம்

க. ஆட்சி முறையின் தோற்றம்	1
உ. ஆட்சி வகைகள்	23
ங. பழங்கால ஆட்சி வகைகள்	33
ச. பண்டைத் தமிழ் நாட்டு வட நாட்டு அரசியல் முறைகள்	42
ரு. ஆங்கில நாட்டு அரசியலுரிமைப் போராட்டம்.		53
க. அமெரிக்க நாட்டு அரசியல் வளர்ச்சி	109
எ. ஐரோப்பிய ஆசிய நாடுகளின் அரசியல் வளர்ச்சி	122
அ. பிரிட்டிஷ் குடியேற்ற நாடுகள்	142
க. தற்கால இந்திய அரசியல் முறையும் அரசியல் இயக்கங்களும்	149
யி. உருசியப் பெருநாடும் பொதுஉடைமை ஆட்சியும்	173
கக. தமிழ் நாட்டிற்கான படிப்பினைகள்	189

நான் முகம்

இக்காலம் குடியாட்சிக் காலம். மற்ற ஆட்சி முறைகளில் ஆட்சிமுறை பற்றிய அறிவு ஆள்பவர்களுக்கு மட்டும் இருந்தால் போதும். குடியாட்சியிலோ ஆள்பவர் ஆளப்படுபவர் என்ற வேறுபாடு கிடையாது. ஆகவே குடியாட்சி நன்கு, நடைபெற வேண்டுமானால் எல்லாரும் ஆட்சிமுறை பற்றிய அறிவு பெற்றிருக்க வேண்டும்.

தமிழ் நாட்டின் தவக்குறையால் கற்றவர் தொகை மிகக் குறைவு. அதுவும் பொதுமக்களுடன் தொடர்பில்லாத ஒன்றி ரண்டு வகுப்புகளுக்குள் குறுகி நிற்கிறது. இச்சிறு பாலா ருக்கும் தற்கால அறிவு நூல்கள் பிறமொழியிலன்றித் தமிழில் கிடைப்பதில்லை.

அண்மையில் அரசியல் பற்றிய சில பல நூல்கள் வெளி வந்துள்ளன. ஆனால் அவை எழுதப்பட்ட மொழி மட்டும் தான் தமிழ். (உண்மையில் அதுவும் தமிழ் கலந்த ஒரு மொழி என்று தான் கூற வேண்டும்!) அதன்கண் தமிழ் நாட்டில் தமிழர் களுக்கு, தமிழரால் எழுதப்பட்டதென்று காட்டும் அறிஞர்கள் தேடிப்பார்த்தாலும் அகப்படாது. நூல் எழுதுபவர் 'நோக்கு' முழுவதும் போலி மேனாட்டு மேடையிலிருந்து, அல்லது வேறு நாட்டு மேடையிலிருந்து, நோக்குபவர் நோக்காய் அமை சின்றது.

உலகின் அரசியல் இயக்கங்களிலோ நாகரிக இயக்கங்களிலோ இன்று தமிழகம் கலக்காமலும், கவனிக்கப்படாமலும் இருக்கிறது. ஆனால் அஃது என்றும் இப்படியே இருந்ததன்று, என்றும் இப்படியே இருக்கப்போவதுமில்லை. உலக அரசியல் கருத்துக்களில் பண்டைத் தமிழகம் கொண்ட பங்கு இன்னும் முற்றும் விளங்கக்கூட வில்லையாயினும் தெரிந்த அளவு இந்நாளில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. வருங்காலத்தில் உலகில் அதன் இடம் எது, என்பதும் எதுவாயிருத்தல் சிறப்பு என்பதும் இறுதி இயலில் குறித்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

ஆறுகள் பல மலைப்பகுதிகளில் பிறந்து பல திசைகளில் ஓடுகின்றன; ஆனால் அவற்றின் நீர்த்தொகுதி ஒரே கடலினின்றும் முகில்களாக எழுந்தவையே; ஒரே கடலுடன் சென்று கலப்பவையே. உலகின் பல நாகரிகங்களும் இவ்வாறே, புதிய போக்கு வரவு, செய்திப் பரப்புக் கருவிகளால் உலகம் குறுகிவிட்ட இந்நாளில் மட்டுமன்றி, என்றுமே உலக நாகரிகம் அடிப்படையில் தொடர்புடைய ஒரே இயக்கமாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது. அவ்வியக்கத்தில் தமிழகம் முன்பு பங்கு கொண்டிருந்தது. வருங்காலத்திலும் பங்கு கொள்வது உறுதி. சென்ற காலத்தின் பங்கு எவ்வளவு பெரிதாயினும் வருங்காலத்தில் அதன் பங்கு இன்னும் எவ்வளவோ பெரிது. அது தமிழகத்துக்கு மட்டுமன்றி உலகிற்கே பெருமை தருவதாகும் என்பதை இந்நூலின் கடைசிப் பகுதி எடுத்துக் காட்டுகிறது.

பண்டைப் பெருமையிலிருந்து எதிர்காலப் பெருமைக்கு நாம் துள்ளிக் குதித்துவிட முடியாதல்லவா? அவற்றினிடையே பாலமாக மேலாட்டு நாகரிக ஊழி உதவும். அப்பாலத்தில் ஆக்கில நாட்டு அரசியலும் உருசிய நாட்டு அரசியலும் இருபுறச் சிறைகள் ஆகும். பிரஞ்சுப் புரட்சியும் அமெரிக்கப் புரட்சியும் அவற்றின் இணைப்புக் கற்கள் ஆகும்.

இந்தியப் பரப்பின் அரசியல் ஆராய்ச்சியாளர் தமிழகத்தை ஒரு பகுதியாகக்கூட எண்ணிப்பார்ப்பதில்லை. உடலில் உயிரை ஒரு பகுதியாகக்கூட உடல் நூலார் கருத மாட்டார் அல்லவா?

ஆயினும் இந்திய நாகரிகமாகிய வாளில் தமிழக நாகரிகமே எஃகு ஆகும். வாள் உருவம் நீங்கினும் எஃகு பயன்பெறும். எஃகை நீக்கி வாளை எண்ணுவதுகூட முடியாது. உண்மையில் தமிழக நாகரிகம் இந்திய நாகரிகத்துக்கு அடிப்படை மட்டுமன்று உலக நாகரிகத்துக்கும் ஒரு தலைபூற்று ஆகும். அதில் குறைபாடு உண்டானதற்குக்காரணம். உலகியல் வாழ்வையும் அதற்கு அடிப்படையான அரசியல் வாழ்வையும் தமிழர் தமது பொறுப்பில் வைத்துக் கொள்ளாமல் பிறர் பொறுப்பிலோ தம்மில் ஒரு சாரார் பொறுப்பிலோ விட்டு வைத்துச் சோம்பல் 'சமரச' வேதாந்தத்தில் ஆழ்ந்தனர் என்பதே. உலக அரசியல் வரலாறு உணர்ந்து தமிழர் தமிழகத்துக்கும் உலகுக்கும் தம் கடப்பாடும் பொறுப்பும் இவை என உணர இச் சிறு நூல் உதவும் என எண்ணுகிறேன்.

குடியாட்சியின் தோற்றமும், வளர்ச்சியும்

க. ஆட்சிமுறையின் தோற்றம்

உலகில் நாடுகள் பல. ஒவ்வொரு நாட்டிலும் ஆட்சி முறை ஒவ்வொரு வகையாயிருக்கிறது. அஃதேஈடு ஒரே நாட்டில்கூட ஆட்சிமுறை என்றும் ஒடுவகையாயிருப்பதில்லை. நாட்டுக்கு நாடு, காலத்துக்குக் காலம் அது கூடியும் குறைந்தும் திரிந்தும் மாறுபட்டு வருகிறது. ஒரே நாட்டில் காலத்துக்கேற்றபடி ஆட்சிமுறை மாறுபடுவதுபோல, ஒரேகாலத்திலுள்ள பல நாடுகளிலும்கூட ஆட்சிமுறை மாறுபட்டேயிருக்கிறது. ஆயினும் இம் மாறுபாடுகள் தொடர்பற்ற மாறுபாடுகள் அல்ல. ஒரு நாட்டில் இன்று ஏற்படும் அரசியல்-நேற்று ஏற்பட்டிருந்த அரசியலின் தொடர்ச்சியேயாகும். மேலும் ஒரு நாட்டின் அரசியல் நிலையும் மாறுபாடும் அதனையடுத்துள்ள நாடுகளையும் தாக்காமலிரா. எனவே அரசியல் வளர்ச்சியை ஆராய்பவர் இரண்டுவகையான வளர்ச்சிப்போக்கைக் கவனித்தல் வேண்டும். ஒன்று ஒரே இடத்தில் காலப்போக்கால் ஒன்றின்பின்ஒன்றாக ஏற்படும் வளர்ச்சிமுறை. இது கீழிருந்து மேற்செல்லும் ஒரு செங்கோட்டை ஒத்தது. இன்னொன்று இடம்பற்றி ஒரு நாட்டிலிருந்து ஒரு நாட்டிற்குச் சென்று வளர்ச்சிதரும் வளர்ச்சிமுறையாம். இது பக்கவாட்டில் செல்லும் ஒரு படுத்தற்கோட்டைப்போன்றது. உலகில் அரசியல்

கருத்துக்கள் வளர்ந்த வகையை இவ் விரண்டு முறையிலும் கவனிப்போம்.

உலகில் அரசியல் தோன்றிய வகையைப் பற்றியும், முதன்முதலில் எத்தகைய அரசியல் தோன்றிற்று என்பதைப்பற்றியும் மக்களிடையே பலவகையான கருத்துக்கள் பரவியிருக்கின்றன. குடியாட்சியைவிட முடியாட்சி அஃதாவது அரசன் இருந்து ஆளும் ஆட்சிமுறையே முற்பட்டதென்று தொன்றுதொட்டுக் கருதப்பட்டுவருகிறது. அரசன் கடவுளருளாலேயே தோன்றினான் என்று அக்காலத்தவர் கொண்டனர். இந்தியாவில் அரசன் திருமாலின் கூறு ஆவான் என்று கொள்ளப்பட்டான். சப்பானியர் அரசன் கடவுளின் ஓர் ஆட்பேர் என்றே கொள்கின்றனர். மேனாடுகளில் நெடுங்காலம் சமயப்பற்றுடைய மக்கள், உலகில் சமயத்தை நிலைநிறுத்த ஒரு சமயத்தலைவனையும் அரசியலை நிலைநிறுத்த ஓர் அரசனையும் கடவுள் அமைத்தார் என்று எண்ணினார்கள். இக்கொள்கை தெய்விக அரசுக்கொள்கை எனப்படும்.

இக்கொள்கை கவிஞர் கற்பனைக்கும் அரசனைச் சார்ந்தொழுகியவர்களுக்கும் மிகவும் உகந்ததாகவே தோன்றிற்று. ஆயினும் அரசன் மனம்போன போக்கில் நடக்கத் தொடங்கியபோது இக்கொள்கைக்கு எதிர்ப்புத் தோன்றிற்று. பகுத்தறிவுக்கண்கொண்டு ஊன்றி நோக்கிய மக்களுக்கு இதன் குறைபாடுகள் நன்கு விளங்கின. கடவுளே ஓர் அரசனை ஏற்படுத்தியிருந்தால் எல்லா நாடுகளும் ஒரே அரசனை ஏற்றிருக்கும். பல அரசர்கள் இருக்கமாட்டார்கள். கடவுள் ஏற்படுத்திய அரசர் படைவலியால் தம் அரசாட்சியைக் காக்கவோ அடுத்த அரசரைத் தாக்கவோ, தாக்கிய அரசரை எதிர்த்து வெற்றி

தோல்வியடையவோ காரணமில்லை. படைவலியால் ஓர் அரசன் இன்னோரரசனை அடக்கிச் சிற்றரசனாக்கவோ, அவன் நாட்டைக் கவர்ந்து அவனை அரசரிமையிலீருந்து வீழ்த்தவோ செய்வது முடியாது. மேலும் கடவுளே ஏற்படுத்திய அரசன் அதே கடவுள் ஏற்படுத்திய சமயத் தலைவர்களுடன் அவ்வப்போது முரண்படுவானேன்? தெய்வம் சமயத்தையோ சமயத்தலைவர்களையோ ஏற்படுத்திய தென்பதும் மக்களுக்குப் பொருத்தமாகத் தோன்றவில்லை. இடந்தோறும் காலந்தோறும் வேறு சமயங்களும் சமய உட்பிரிவுகளும் தோன்றித் தெய்வத்தின்போல் தலைவர்கள் பூசலிட்டதை அவர்கள் கண்டனர்.

எனவே பகுத்தறிவாராய்ச்சியில் முனைந்த அறிஞர் தெய்விகக் கொள்கையை உதறித்தள்ளினார்கள். அதனிடமாக அவர்கள் வாழ்வியல் ஒப்பந்தக்கொள்கை என்ற ஒரு புதுக்கொள்கையை வகுத்தார்கள். உலகில் மனிதன் தோன்றியது உலகுதோன்றிய காலத்திற்கு நெடுநாள் பிற்பட்டே என்று அறிவியல் விளக்க அறிஞர் கூறினர். மனிதன் தோன்றியபோது இன்றளவு நாகரிகநிலை உடனடியாகத் தோன்றியிருக்க முடியாது. மனிதனுக்குக் கீழ்ப்பட்ட விலங்குகளிடையேகூட சில தனித்து வாழ்கின்றன. சில இணை இணையாகக் கூடி வாழ்கின்றன. ஒரு சிலவே கூட்டங்கூட்டமாக வாழ்கின்றன. கீழ்ப்பட்ட விலங்குகள் தம் உடல்வலியை நம்பிப் போராடுகின்றன. உயர்படியிலுள்ளவை படிப்படியாகக் கருவிகளை வழங்கியும் சிறிதுசிறிதாக அறிவைப் பயன்படுத்தியும் வாழ்க்கைப் போராட்டத்தைத் திறம்பட நடத்துகின்றன. மனிதனும் இவற்றைப்போலவே படிப்

படியாகக் கருவிகளை வழங்கும் முறையிலும், கூடிவாழும் முறையிலும், உடல்வலியினிடமாக அறிவைப் பயன்படுத்தும் முறையிலும் மேம்பட்டு இறுதியிலேயே கூட்டுறவு வாழ்க்கையிலும் அதன் முதிர்ச்சியாகிய அரசியல் வாழ்க்கையிலும் கருத்துச் செலுத்தியிருக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் ஆராய்ந்து முடிவுகட்டினர்.

கூடி வாழத்தொடங்கிய மனிதன் அக் கூட்டுவாழ்வுக்கேற்ற சில பழக்க வழக்கங்களையும் வாழ்க்கை ஒழுங்குகளையும் கைக்கொண்டிருக்கவேண்டும். பெரும்பாலோரும் இவற்றை இயல்பிலேயே கைக்கொண்டொழுகுவர். ஒழுகாதவிடத்தில் அங்ஙனம் ஒழுகாதவரைப் பொதுமக்கள் விலக்கியும் ஒறுத்தும் வந்தனர். ஆயினும் தனிப்பட்ட ஒரு மனிதன் அவற்றைத் தெரிந்தோ தெரியாமலோ மீறியவிடத்தில் மற்றவர்கள் கூட்டாகச் சேர்ந்து அவனைக் கண்டிக்க ஒரு கூட்டுஅவை ஏற்படுத்தியிருப்பர். கூட்டத்தில் அறிவாலும் ஆற்றலாலும் சிறப்புப்பெற்றவர்கள் இதில் தலைமையுடையவராயிருந்திருப்பர். இவர்களிடையிலும் மாறுபாடுகள் ஏற்படுங்காலத்தில் எல்லாருடைய நம்பிக்கையையும் கீழ்ப்படிதலையும் பெற்ற ஒருவன் அவர்கள் தலைமையில் நின்று ஒழுங்குநிறுத்தி அவர்களை ஆள முற்பட்டிருப்பான் என்று எண்ணுவது தவறன்று.

இத்தகைய தலைவனொருவனை மக்கள் கண்டு தம்மிடையே ஒழுங்கை நிலைநிறுத்தும்படி அனைவரும் கேட்டுக்கொண்டனர் என்றும், பொதுநலத்தை முன்னிட்டுத் தம் தனி உரிமைகளை ஓரளவு அவன்கையில் ஒப்படைக்க ஒப்புக்கொண்டனர் என்றும் மேற்கூறிய அறிஞர் கூறினர்.

பழங்கால மக்கட்கூட்டம் ஒன்றுக்கும் அவர்கள் தலைவன் அல்லது அரசனுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட இவ் ஒப்பந்தத்தையே அவர்கள் மக்கள்கூட்ட ஒப்பந்தம் என்றனர். இவ்வொப்பந்தம் பெரும்பாலும் எழுத்து மூலம் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தமா யிருந்திருக்கமுடியாது. அவ்வளவு பண்டைக்காலத்தில் எழுத்துக்கூட ஏற்பட்டிருந்த தென்று கூற இயலாதன்றோ? அவ் ஒப்பந்தம் உண்மையில் மனச்சான்றாக நிறைவேறிய வாய்மொழி ஒப்பந்தமேயாம்.

தெய்விகக் கொள்கையளவு இரண்டாவதாகக் கூறப்பட்ட மக்கட்கூட்ட ஒப்பந்தக்கொள்கை பகுத்தறிவுக்கு மாறானதன்று. ஆயினும் இக் கொள்கையை வலியுறுத்தியவர்கள் அப் பண்டைக்கால மனிதனை எவ்வளவோ அரசியல் பொறுப்பற்றவனாகக் கொண்டனர். இன்றுகூட உலகில் பெரும்பாலான மக்கள் தம்மை ஆள்பவரைப்பற்றிப் போதிய அக்கரையில்லாமலிருப்பது கண்கூடு. மேலும் ஒப்பந்தக் கட்சியறிஞர்கள் இன்று உலகில் உள்ள பல தீமைகளும், அரசர்களாலேயே நேர்ந்தனவென்றும், அரசர் ஒப்பந்த முடிக்குமுன் மக்களிடையே ஒரே சரிநிகர்கிலையும் இன்பமும் நிலவியிருந்தன வென்றும் கனவுகண்டனர். வரலாற்றைத் துருவி ஆராய்பவர் எவருக்கும் இத்தகைய கனவுகள் என்றும் எதிர்காலத்தைச் சார்ந்த நாகரிகமுதிர்ச்சியின் விளைவாகத் தோற்றுமேயன்றி நாகரிகமற்ற பண்டைக்காலத்துக்கு ஒத்தவை எனக் காணப்படுதல் அரிது. ஆயினும் ஒப்பந்தக் கொள்கையாளர் கனவுகள்கூட உலகில் அரசியல் உணர்ச்சியையும் ஆர்வத்தையும் தூண்டி அரசியல் புரட்சிகளுக்கு நல்ல ஆதரவு தருபவைகளாகவே அமைந்தன.

உலகத் தோற்றம், மக்கள் தோற்றம், நாகரிகத் தோற்றம் ஆகியவற்றுக்கு மக்கள் அரசியல் தோற்றம் பிற்பட்டதாகவே இருந்திருக்க வேண்டும் என்று மக்கட் கூட்ட ஒப்பந்த அறிஞர் கூறுவதை வரலாற்றராய்ச்சியாளர் ஒத்துக்கொள்கின்றனர். அதுமட்டுமன்று. பழங்கால மனிதனைப் பற்றி நாம் அறிந்தவரையில் அவன் தொடக்கமுதலே இன்று போல் நாடு நகரமும் ஊரும் அமைத்து உழவும் வாணிகமும் கைத்தொழிலும் பேணி வாழ்ந்தான் என்பது இல்லை. அவன் உண்மையில் கடலோரத்திலோ ஆற்றோரத்திலோ கூட வாழ்ந்ததாக எண்ண இடமில்லை. காடும் மலைகளுமே அவன் முதல் உறைவிடங்கள் ஆகும். மரநிழலும் அதனினும் முற்பட்டு மலைக் குகைகளுமே அவன் தங்கிய வீடுகளாயிருந்தன. பயிரிடுவாரின்றிக் காய்த்துப் பழுத்து விழுந்த காய்கனிகளும் சருகுகளும் காட்டு விலங்குகள், பறவைகள், உயிர்வகைகள் ஆகியவற்றின் இறைச்சியுமே அவன் உணவு. இவற்றைக் கொல்லக் கல்லையும் கற்கருவிகளையும் கோலையும் கோலாலான வில், வேல் முதலியவற்றையும் அவன் கையாண்டான். முதலில் சமையல் செய்யாதும், பின் தீயின் பயனறிந்து அவற்றைச் சமைத்தும் அவன் உண்டான். இக்காலங்களை வரலாற்றரசிரியர் பழங்கற்காலம் என்றும், புதுக்கற்காலம் என்றும் பகுத்துக் கூறுவர்.

கற்கருவிகள் கருவிகளாகவே யிராமல் தெளிந்த உருவற்ற மொட்டை மழுக்கைக் கற்களாயிருந்த காலம் பழங்கற்காலம். அவை அரை குறையாகவேனும் செம்பம் செய்யப்பட்ட காலம் புதுக் கற்காலம் ஆகும். மனிதன் செம்பு, பித்தளை, வெண்கலம், முதலியவற்றையும்

இறுதியில் இரும்பையும் வழங்கக் கற்று மேம்பட்ட பிற்காலங்களை முறையே செப்புக் காலம், வெண்கலக்காலம், இரும்புக் காலம் என்று வரலாற்றறிஞர் கூறுவர்.

கற்கால மனிதன் தொடக்கத்தில் குகைகளில் தங்கி வேடர் வாழ்வு வாழ்ந்து வந்தான். தமிழிலக்கண அறிஞர் இந்நிலத்தில் அன்று முதல் இன்றளவும் வாழும் மக்கள் வாழ்வைக் குறிஞ்சி நில வாழ்வு என்றும், அம்மக்களைக் குறவர், வேடர் என்றும் வகுத்தனர். இந்நிலையிலுள்ளார் இன்றும் கற்கருவிகளும், நரிப்பல், புலிநகம், முதலிய அணிகளும், தோலாடையும், நரிவேட்டை முதலிய தொழிலும் உடையவராய் வாழ்கின்றனர். புதுக்கற்கால மனிதன் குகைகளிலிருந்து சற்று வெளிவந்து காட்டிலுள்ள மரங்களினடியில் வாழ்ந்தான். பிற்காலத்தில் இவர்கள் மரப் பட்டையும் கொடியும் தழையும் கொண்டு ஆடைகளும், கொப்பு, கிளை, தழை வேய்ந்து குடில்களும் கட்டி வாழ்ந்தனர். அவர்கள் ஆடு மாடுகளையும் நாய் முதலிய விலங்குகளையும் பழக்கி நிரைகாத்தும், பால், தயிர், நெய் எடுத்துண்டும் வாழ்ந்தனர். இத்தகைய வாழ்வே தமிழ் நூல்களில் கூறப்பட்ட முல்லை நில வாழ்வு. பண்டைய முல்லை நில வாழ்வுக்காலம் உண்மையில் இன்றைய முல்லை நிலத்தார் வாழ்வன்று. ஏனெனில் பிறநிலத்து வாழ்வின் கலப்பு அதிலில்லை.

முல்லைநில மக்கள் குகைகளையோ மரங்களையோ குடில்களையோ உறைவிடமாகக் கொண்டிருந்தார்களானாலும் அவற்றில் நிலையாக வாழ்ந்திருக்க முடியவில்லை. விதையாமல் அறுத்து உண்பதும், வேட்டையாடி யுண்பதும் ஓரிடத்தில் நெடுநாள் நிலவமுடியா. காய் கனிகள் அருகிப் போனாலும், வேட்டை விலங்குகள் அருமையாய்

விட்டாலும், ஆடுமாடுகளுக்குப் புல் குறைந்தாலும் ஆவர்கள் குடி கிளம்ப வேண்டியதுதான். இக் காலத்தில் பல திறப்பட்ட மக்கள் இங்ஙனம் இடம் விட்டு இடம் பெயர்ந்து திரிந்த நாடோடிகளேயாவர்.

உலகப் படத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் இம்மலைக்கு நேராகக் கிழக்கே அட்லாண்டிக் பெருங்கடலிலிருந்து மேற்கே பஸிபிக்மாகடல்வரை ஒரு பெருமலைத்தொடர் சங்கிலிபோல் செல்வதைக் காணலாம். உலக வரலாற்றில் பல்வாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் இம்மலைத் தொடர் இருந்த விடத்தில் ஒரு பெருமாகடல் இருந்து உலகின் வடபகுதியையும் தென்பகுதியையும் இரு வேறு மா பெருங் கண்டமாகப்பிரித்தது எனப்பழய நில வரலாற்றரசி ரியர் கூறுகின்றனர். இவ்விரு பெருங் கண்டங்களும் நெருங்கிக் கடல் தூர்ந்தபின் அவற்றின் நெருக்குதலால் ஏற்பட்ட நிலமடிப்புகள் இப்பெரு மலைத் தொடர்கள் என்பர். இம்மலைத் தொடர்களின் தெற்கில் பல நாட்டு மக்கள் முல்லை நில நாகரிகத்தை ஒழித்து நாடு நகரம், பட்டினம் ஊர் ஆகியவற்றை அமைத்து உழவு, வாணிகம், நிலச் செலவு, கடற் செலவு ஆகியவற்றில் மேம்பட்டு ஆயிரக் கணக்கான ஆண்டுகள் வாழ்ந்த பின்னும், அம் மலைத் தொடருக்கு வடகிழக்கிலுள்ள மக்கள் முல்லை நில நாகரிகத்திலேயே நின்று நாடோடி வாழ்வே வாழ்ந்துவந்தனர் என்று அறிகிறோம். இத்தகைய நாடோடிமக்களுள் ஒரு சாராரே ஆரியர் என்பவர்கள். இவர்கள் தொடக்கத்தில் எங்கிருந்து வந்தார்கள் என்று வரையறுத்துக் கூற முடியவில்லை. நடு ஆசியாவிலிருந்தனர் என்று சிலரும், தென் உருசிய நாட்டிலிருந்தனர் என்று சிலரும், பால்ட்டிக் பகுதியிலிருந்தனர் என்று சிலரும், வடமாகடற் பகு

தியிலிருந்தனர் என்று சிலரும் கூறுகின்றனர். ஆயினும் இன்றைக்கு 6000 ஆண்டுகட்கு முன்னிருந்தே இவர்கள் தம் தாயகத்திலிருந்து கூறு கூறாகப் பிரிந்து பச்சை கண்ட இடமெல்லாம் பரந்து சென்றனர் என்றும், இன்றைக்கு நாலாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன் தெற்கு நோக்கி மேலை ஆசியாவிலும் தென் ஐரோப்பாவிலும் உள்ள அன்றைய நாகரிக உலகத்தின் மீது ஈசல்கள் போல் சென்று மொய்த்தனர் என்றும், இன்றைக்கு மூவாயிரத்தை நூறு ஆண்டுகளின் முன் இந்துக்கோசமலை தாண்டிப் பாரசீகத்திலும், அதன் பின் சுலைமான் மலை தாண்டி வட மேற்கு இந்தியாவிலும், கிட்டத்தட்ட அதே காலத்தில் மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் புகுந்தார்கள் என்றும் அறிகிறோம்.

நாகரிக உலகில் இவ்வாரியர் வரவாலும், அவர்கள் வந்து அந்நாகரிக உலகுடன் உறவு கொண்ட பின் ஏற்பட்ட அவர்கள் நூல்களாலும் மொழிவளர்ச்சியாலும் முல்லைநிலக் காலத்து மனிதன் நாகரிகப் பண்பு பற்றி நாம் பல செய்திகளை அறிகிறோம். உலகின் நடுவிடத்துள்ள மேற்சொன்ன மலைத் தொடர்களுக்குத் தெற்கிலுள்ள விவங்குகளாகிய யானை, சிங்கம், புலி முதலியவைபும், அவ்விடத்து வழங்கிய நாகரிகக் குறியீடுகளும் அவர்கள் அவ்விடத்துக்கு வரு முன் பேசிய அவர்கள் மொழியில் இடம் பெறவில்லை. ஆடு மாடுகள் நீங்கலாக அவர்கள் அறிந்த உயிர்கள் ஓநாய், முயல், குதிரை முதலியவையே யாகும். நாடு, நகரம், ஊர், நாட்டுமக்கள் ஆகியவர்களைக் குறிக்கும் சொற்களும் அம்மொழியில் இல்லை. இந்தியாவில் அம் மக்கள் நுழைந்து நாடு நகரமைத்த பின் கூட அவற்றைக் குறிக்க 'நாடு' என்ற அஃறிணை ஒருமைச்

சொல்லை அவர்கள் வழங்காது தம் முன்னைய நாடோடி வாழ்வைக் குறிக்கும் பலர்பால் சொல்லாகிய 'நாட்டினர்' என்ற சொல்லையே வழங்கினர். எனவேதான் பிற்கால வடமொழியிலும் 'நான் பாஞ்சால நாடு சென்றேன்' என்ற வாசகம் 'நான் பாஞ்சாலரை அடைந்தேன்' (அஹம் பாஞ்சாலரம் அகச்சம்) என வழங்கலாயிற்று. செவ்வாய் கண்டம் எனத் தமிழர் அழைத்த இவ்விந்தியப் பெருநிலப்பரப்பில் முதலில் சிந்து ஆற்றின் கரையோரம் தங்கி வாழ்ந்த இவ்வாரியர் படிப்படியாகக் கிழக்கு நோக்கிப் பரந்து கங்கையின் கரையோரங்களில் குடியேற்றங்கள் ஏற்படுத்திய பின்னும் இந்நிலை நீடித்திருந்ததென்று வரலாற்றாசிரியராகிய கே. வி. இரங்கசாமி ஐயங்கார் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். * இந்நிலைமாரி அவர்கள் நாடு நகரம் அமைத்த காலம் கி. மு. 7-ம் நூற்றாண்டு (இன்றைக்கு இரண்டாயிரத்தறுநூறு ஆண்டுகளுக்கு முந்திய காலம்) ஆகும்.

இங்ஙனம் நாடோடிகளாக வாழ்ந்த காலத்தில் ஆரியரிடையே ஊர், நகரம், நாடு ஆகிய பாகுபாடுகள் இல்லை. அவர்கள் கூடிவாழும் வாழ்க்கையில் தொடக்கத்தில் ஏற்பட்ட பாகுபாடு குடும்பமேயாகும். சிறுகுடும்பங்களில் தந்தையும், சற்றுவிரிவுபெற்ற குடும்பங்களில் மூத்த ஆடவரும் தலைமை நிலையுடையவராய், குடும்ப உறுப்பினரிடையே ஒழுங்கை நிலை நிறுத்தி அதனை மீறிப் பவரை ஒதுத்து வந்தனர். சமய வழிபாடுகளிலும் இறந்தவர்கட்குச் செய்யும் இறுதிவினைகளிலும் அவரே சமயத் தலைவராகவும் இருந்துவந்தார். பெருங்குடும்பங்கள் கோத்திரங்கள் என்று வழங்கப்பட்டன. பலபெருங்குடும்பங்கள் இணைந்து ஒரே

* கே. வி. இரங்கசாமி ஐயங்கார் எழுதிய 'இந்தியநாட்டு வரலாறு—முசல்மான்களுக்கு முந்திய காலம்' என்ற நூல் காண்க.

தலைவன்கீழ் அடங்கியபோது அக்குழு ஒருகுலம் என்னப் பட்டது. குலத்தின் தலைவன் குலபதியானான். இவன் தலைமைநிலையும் உரிமைகளும் குடும்பத்தலைவன் நிலையும் உரிமையும் போன்றவையே. ஆயினும் அவன்கீழடங்கிய மக்கள்தொகை விரிவடைந்ததனால் அவன்கிலை கிட்டத் தட்ட ஓர் அரசன் நிலையாயிற்று. நாடோடிவாழ்வு கீத்து ஆரியர் சிந்து கங்கைக் கரைகளில் நிலைபெற்ற குடியினரானபோது இக்குலத்தவர் தங்கிய இடங்களே சிறு நாடுகளாயின. குலபதிகளே அரசராக மாறுதலடைந்தனர்.

இந்தியப் பண்டைய ஆரியமொழியாகிய வேதமொழி இக்குடியேற்ற நாட்களிலேயே ஓளவு இலக்கிய இலக்கண அமைதிபெற்றது. எனவே அம்மொழியில் அரசனைக் குறிக்கும் சொற்கள் இந்நிலையை நன்கு உணர்த்துகின்றன. நாடோடி வாழ்க்கைக் காலத்தில் மக்கள்முல்லை நில மக்களாகவே இருந்தனராதலால் அவர்கள் செல்வம் பெரும்பாலும் ஆடுமாடுகளாகவே இருந்தன. எனவே அவற்றிற்குரிய தலைவனான அரசன்பெயர்களுள் ஒன்று இடையர் என்று பொருள் கொள்ளும் 'கோபன்' என்ற சொல்லாகவே அமைந்தது. குலம் ராஜ் என்றும் ராஷ்ட்ரம் என்றும் அழைக்கப் பட்டதற்கிணங்க, அரசனும் ராஜன் ராஷ்ட்ரபதி அல்லது குலபதி யாயினன். இவற்றுள் முதல் சொல் நாளடைவில் பழம்பொருளிழந்து அரசு நிலையைக் குறிப்பினும் பின்னிரண்டு சொற்களும் முன்னையநிலையை நினைவுட்டுபவையாகவே அமைந்துள்ளன. மேனாடுசென்ற ஆரியரிடையேயும் கிட்டத்தட்ட இதேநிலைமையை ஒட்டி இதேசொற்கள் நிலவின. குடும்பம் பாயிலியாஸ் (families) என்றும், குடும்பத்தலைவரான தந்தை பத்ரியாஸ்

(patrias) என்றும் கோத்திரம் கேன்ஸ் (gens) என்றும் குலம் ட்ரிபாஸ் (tribos) என்றும் வழங்கப்பட்டன. பணத்தைக் குறிக்கும் சொல் இலத்தீன்மொழியில் பசு என்ற பொருளுடைய பெகு (Pecu) என்பதேயாகும். இதுவே இன்றும் ஆங்கிலத்தில் சம்பளம் என்பதற்கான ஃபீ (fee) என்ற சொல்லின் மூலமாகும்.

குடியமைதி பெற்றகுலங்கள் முதலில் சிறுகுடியேற்றங்கள் அல்லது நாடுகளாகவேயமைந்தன. சிந்துஆறு கடந்து ஆரியர் கங்கையாற்றுப்பக்கம் குடியேறத் தொடங்கிய காலத்திலேயே முதற் குடியிருப்பும் ஏற்பட்டது. இதனால் நமக்குத் தெரியவரும் முதல் நாட்டுமக்களும் குலத்தினரும் சட்லஜ் ஆற்றுக்கும் யமுனையாற்றுக்கும் இடையில் குடியேறிய குருக்களும் பாஞ்சாலருமே யாவர். அதன்பின் கங்கைக்கரையில் ஏற்பட்ட குடியேற்றத்தார்களுள் முந்தியவர்கள் சரபு ஆற்றுக்கரையிலுள்ள கோசலரும் அதற்குக் கிழக்கிலும் தெற்கிலும் பரந்த விதேகரும் ஆவர். கி. மு. ஆறாம்நூற்றாண்டில் சூப்தர் தோன்றினர். இவர்களுள் யமுனைக்கரையில் உள்ள பாஞ்சாலரும் கிழக்கேயிலுள்ள கோசலரும் விதேகரும் பின்னைய சூப்தரும் தனி ஆரியராயிராமல் முன்னைய குடிகளுடன் கலப்புற்ற இனத்தவர் என்று எண்ணி இடமுண்டு. யமுனைக்கரையில் தெற்கிலமைந்த விருஷணிகள் இன்னும் பெரும்பான்மையாகப் பழங்குடித் தொடர்புள்ளவராயிருந்திருக்கக் கூடும். விருஷணிகளில் சிறந்த அரசனாயிருந்த கண்ணன் கருநிறமுடையவன் என்றும் ஆயர்குலத்தில் வளர்ந்தவன் என்றும் குறிக்கப்படுவதும், வேதங்களுக்குப் புறம்பாக வேதங்களுடன் ஒட்டிவளர்ச்சிபுற்ற பிற்கால ஆன்மீகக் கோட்

பாடுகளை வகுத்தவன் என்றும் குறிப்பிடப் படுதல் இதற்கு ஆதரவு தருவதாகும். பாஞ்சாலரிடையே பிறந்த துரோபதாயும் கோசலரிடையே பிறந்த இராமனும் இஃதேபோல் கருநிறமுடையவராகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். விதேகரிடையேயும் சனகர் ஆன்மிகநெறியருளிய தலைவராவார்.

மேற்கூறியவற்றால் ஆரியரிடே முதன்முதல் ஏற்பட்ட அரசர்கள் பழயகுலபதிகளே என்று கண்டோம். அவர்கள் போரில் தம் குலத்தவர் அல்லது நாட்டினரின் படைத்தலைவராகவும், வழக்குகளில் வழக்குத்தலைவராகவும், குலவழக்கங்களாகிய எழுதாச் சட்டங்களைக் கையாண்டு தீர்ப்பு உரைப்பவராகவும், சமயவினைகளில் சமயத்தலைவராகவும் இருந்தனர்.

இந்தியாவிற்கு வந்த ஆரியரைப் போலவே மேற்கு நாடுகளில் சென்ற ஆரியரும் பலபல சிறுநாடுகளை அமைத்தனர். அவை தமக்குள்ளும் முற்குடிகளுடனும் போரிட்ட காலத்தில் ஒன்றை ஒன்று வென்று விழுங்கிப் படிப்படியாக விரிவுற்றுப் பெருநாடுகளாயின. கிரீஸில் இவை பல ஊர்கள் சூழ்ந்த சிறு நகரங்களாக அமைந்து அலக்சான்டர் காலம் (கி. மு. 327) வரை அதேநிலைமையில் இருந்தன. இத்தாலியில் பல சிறு நாடுகளிடையேயும் வலிமை மிக்கதான ரோம் என்ற ஆரிய நகரத்தினர் தம்மைச் சூழ்ந்த ஆரியக்கலப்பினத்தவரான லாட்டியரை வென்று பின் பெரும் பான்மை ஆரியரல்லாதாரான இத்தாலியரையும் அடக்கி ஆண்டனர். கி. மு. முதல் நூற்றாண்டுமுதல் கி. பி. நாலாம்நூற்றாண்டுவரை இவ்வரசு பிறநாடுகளையும் அடக்கிப் பிரிட்டன் முதல் மேல ஆசியாவரை செர்மனி

முதல் வட ஆபிரிக்காவரைப் பரந்த ஒரு பேரரசை நிறுவிற்று.

செர்மனியில் இச்சிறுநாடுகள் கிட்டத் தட்டக் குல நிலையிலேயே 19-ம் நூற்றாண்டளவும் தொடர்ந்து நிலவின. பிரான்சிலும் ஐரோப்பிய நாடுகள் பலவற்றிலும் அரசர் ஆட்சிக்கு இச்சிறுநாடுகள் உட்படினும் தம்உரிமை முற்றும் கைவிடாமல் 18-ம் நூற்றாண்டளவும் தொடர்ந்திருந்தன. பிரிட்டனில் தென்பகுதியில் குடியேறிய இவ்வாரிய இனத்தார் பல சிறு நாடுகளை அமைத்தனர். அவை படிப்படியாக ஏழாகி மூன்றாகி அவ்வப் போது ஒவ்வொன்று முதன்மையுற்று நிலையடைந்தன. 8-ம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்து ஒரே நாடாயிற்று.

ஆரியருடைய நாகரிகம், அவர்கள் அரசியல் தோற்றம் ஆகியவற்றை இங்ஙனம் முதன் முதலாக எடுத்துக் கொண்டதன் காரணம், அவை காலத்தால் முந்தியவை என்பதன்று. உண்மையில் மனிதநாகரிகத்தின் வரலாற்றில் ஆரியர் வரவு மிகவும் பிற்பட்டதுதான். ஆனால் அவர்கள் அரசியலிலும் நாகரிகத்திலும் மூன்று சிறப்புக்கள் காணலாம். ஒன்று பிற்கால அரசியல் வளர்ச்சிகள் யாவும் ஆரியர் வாழ்க்கை நிலையினின்றே தோன்றியவை. இரண்டாவது, ஆரியரைப் பற்றிய செய்திகள் பிற்பட்டன வாதலால் வரலாற்றுக்கு எட்டிய செய்திகளாயிருக்கின்றன; அவர்கள் வரவு வரலாற்றுக் காலத்துக்கு அண்மையிலுள்ளது. மூன்றாவது காரணம் காலத்தால் அவர்கள் நாகரிகம் பிற்பட்டதாயினும் வரலாற்றுக்காலத் தொடக்கத்தில் அவர்கள் இருந்த நிலைமை அவர்க்கு முன்னைய நாகரிகங்கள் பல்லாயிர ஆண்டுக

ளுக்கு முன்னமே கடந்துவிட்ட முல்லைநில நாகரிகப்படியாகும். எனவே பதினாயிரக் கணக்கான ஆண்டுகட்கு முன் ஆரியரல்லாதார் அடைந்துவிட்ட முல்லைநில நாகரிகப்படிக்களைப்பற்றி மிகவும் அறியக்கூடாத நிலையில் இருக்கிறோம். ஆரியர் நாலாயிரம், மூவாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன் இருந்த நிலை அப் பிறமக்கள் பதினாயிரக் கணக்கான ஆண்டுகட்குமுன் இருந்த நிலைமையை உய்த்துணர வழி செய்யும்.

ஆரியவரலாற்றாசிரியர் தொடக்கத்தில் தங்கள் நாகரிகமே நாகரிகமெனக்கொண்டு அது தோன்றிய காலமே உலக நாகரிகம் தோன்றியகாலம் என எண்ணினர். 4000ஆண்டுகட்குமுன், அஃதாவது கி.மு. 2000-ல்ஆரியர் முல்லை நிலநாகரிக நிலையிலிருந்ததால் உலகமே முல்லைநில நாகரிகத்தில்தான் இருந்திருக்கவேண்டும் என்று மனக்கோட்டை கட்டியிருந்தனர். இத்தகைய ஆசிரியர்கிரேக்க முதல்இலக்கிய நூல்களாகிய இலியத் ஒடிஸ்ஸி என்பவற்றின் காலமாகிய கி. மு. 1000 அல்லது கி. மு. 800 தான் மிகப் பழையகாலமென்றே, அல்லது இந்திய ஆரியரது இருக்குவேத காலமாகிய கி. மு. 1500-1200 தான் மிகப்பழையகாலமென்றே கொண்டதுடன் அதற்கு முன்னைய காலம் அதனினும் நாகரிகக் குறைவான காலமென்று கருதினர்.

ஆனால் கிரேக்கநாட்டிலும் கிரீட்டிலும் கண்டெடுக்கப்பட்ட முசீனிய கிரேட்ட நாகரிகங்கள் ஆரியர் வரவுக்கு முற்பட்டன என்பதும், அவை ஆரியர் வரவுக்கு ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகட்கு முன்னரே அவர்களை விடப் பன்மடங்கு உயரிய நாகரிகநிலை எய்தியிருந்தன என்பதும் புதைபொருளாராய்ச்சியால் விளங்கின. முசீனியர்

நாகரிகம் கி.மு.2000 முதல் 1000வரை நிலவியது என்றும் கிரேட்ட நாகரிகம் கி. மு. 3000 முதல் 2000 வரை நிலவியது என்றும் கருதப்படுகிறது. இவற்றுடன் உறவுடைய எகிப்திய நாகரிகம் கி. மு. 3000 முதற்கொண்டு தொடர்ந்த வளர்ச்சியுடையதாயிருந்தது. பாபிலோனியரும் மேலை ஆசியரும் கி.மு. 2000 முதல் கி.மு. 800 வரைப் பேரரசுநிலை எய்தியிருந்தனர். அசீரியர் கி.மு. 4000 முதற்கொண்டே மிக உயரிய நிலையிலிருந்தனர். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இந்தியாவில் விந்து ஆற்றின் தென்பகுதியில் மொகெஞ்சதரோ, அரப்பா ஆகிய இடங்களில் செய்யப்பட்ட நில அகழ்வாராய்ச்சியால் கி.மு. 5000 வரை எட்டக்கூடியதும் இவற்றுடனொத்த, ஆனால் இவற்றிலும் பழமையும் உயர்வும் மிக்க ஒரு நாகரிக வாழ்வு அவ்விடங்களில் இருந்ததென்று தெரியவருகிறது. இத்தாலியர் ரோமர் வரலாறு தொடங்குமுன்பாகவே டஸ்கனி என்ற இடத்திலுள்ள எட்ரஸ்கானியர் என்ற மக்கள் மாடமாளிகைகள் கூடகோபுரங்கள் கட்டியிருந்தனர். இன்னும் ஆரியரல்லாதாரூள் ஒரு பிரிவினரான பினிசியரும் கார்த்தகினியரும் நாவாய்களில் கடல்கள் கடந்து உலகெங்கும் கி. மு. 1000த்திலேயே வாணிகம் நடாத்தினர். மேலை ஆசியாவிலும் எகிப்திலும் கிட்டும் சான்றுகளால் கி. மு. 1000க்கு முற்பட்டே தமிழ்நாட்டு வாணிகர் கடல்கடந்து அந்நாடுகளில் தேக்கு, சந்தனம், பருத்தியாடை, மயிலீறகு, மிளகு முதலியவைகளைக் கொண்டுபோய் விற்பனர் என்று தெரியவருகிறது.

இவ்வாணிபத்தின் அறிகுறியாகத் தோகை (மயில்) அகில், தேக்கு, அரிசி முதலிய தமிழ்ச்சொற்கள் பண்டைய எபிரேய கிரேக்க மொழிகளில் சென்று இடம்

பெற்றன. இங்ஙனம் கிரேட்டமொழியில் இடம்பெற்ற அரிசி (ஓரிஸா) என்ற சொல்லே பலமொழி வாயிலாகவும் திரிபுற்று ஆங்கிலமொழியில் 'ரைஸ்' என்ற உருவுடன் இன்று வழங்குகிறது.

பழய உலகு என்று கூறப்படும் ஆசியா ஐரோப்பா ஆபிரிக்கா என்பவற்றின் எல்லைகடந்து சென்றாலும் பல பழய நாகரிகங்கள் காணப்படுகின்றன. ஆபிரிக்காவிலுள்ள அபிசினிய நாகரிகம் கிரேக்கர் காலத்திலேயே மிகப் பழமையுடையதென்று கருதப்பட்டது. அமெரிக்காவில் ஐரோப்பியர் குடியேறியபோது பெருவிய நாகரிகமும் மயநாகரிகமும் மிக உயர்நிலையிலிருந்தனவாம். இவையிரண்டும் இந்தியநாகரிகக் கூறுகளுடன், சிறப்பாகத் தென்னிந்திய நாகரிகக் கூறுகளுடன் மிகமிகப் பொருத்தமுடையவை என்று கூறப்படுகிறது.

இவ்வாரியமல்லா நாகரிகவகைகள் எல்லாமே ஆரிய நாகரிகத்தைவிட மிகவும் மேம்பட்டவையாயிருந்தும் எக்காரணங்களாலோ ஆரியர் தாக்கினால் பலவகையிலும் அழிந்தும் சிதைந்தும் போயின. இன்று அவற்றுள் அழியாமல் மீந்துகின்று நிலவும் ஆரியமல்லாத நாகரிகம் தென் இந்தியாவில், சிறப்பாகத் தமிழ்நாட்டில் நிலைபெற்று விளங்கும் திராவிட நாகரிகம்தான்.

திராவிடரின் பழய தாய்மொழியின் கால்வழியில் வந்த மிகப் பழமைவாய்ந்த மொழியாகிய தமிழும் திராவிட நாகரிகமும் உலகில் பல பகுதிகளிலுள்ள மொழிகளுடனும் நாகரிகங்களுடனும் பல்வேறுவகையில் தொடர்பு உடையவையென்று காணப்படுகிறது. ஆயினும் திராவிட இனம் எவ்வினத்துடன் நேரடியான

தொடர்புடையது என்று இன்னும் வரையறுத்துக் கூற முடியவில்லை. மொகெஞ்சதரோவில் கண்ட பழய சிந்துநாகரிகம் மட்டுமே தெள்ளத்தெளியாத திராவிடநாகரிகம் என்று தெரியவருகிறது. ஆரியமல்லாத நாகரிகங்களுள் திராவிட இனநீங்கலாகமற்றவற்றை ஒன்றிரண்டு இனங்களாகப் பிரிக்கலாம். அராபியர், எகிப்தியர், மேலை ஆசிய மக்கள், ஆபிரிக்காவின் பழய அராபிக் குடிகள் ஆகியவர்களும்; ஏபிரேயர் (யூதர்கள்) பிளீசியர், கார்த்தகினியர் ஆகியவர்களும்; செமித்தியர் அல்லது நடு உலகமக்கள் என்ற பெரும் பிரிவிற்படுவர். திராவிடர் கூட இவ்வினத்துடன் சார்ந்தவரே எனப் பலர் கொள்கின்றனர். ஐரோப்பாவிலுள்ள ஸலாவியர், ஹங்கேரியர், பின்லாந்தியர் முதலியவர்கள் ஒருபுறமும் ஆசியாவில் துருக்கியர், துருக்கித்தானர், சினர், திபேத்தியர், சப்பானியர், கொரியர், பர்மியர் ஆகியவர்களும் சித்தியமங்கோலிய இனம் என வகுத்துரைக்கப்படுகின்றனர். இந்தியாவில் திராவிடர் தனித்து நிற்பதுபோல் இத்தாலியில் பழய எட்ரஸ்கானரும், அமெரிக்காவில் பெருவியரும் மய்யரும் தனிப்பட்ட குழுவினராகக் காணப்படுகின்றனர். இவர்களனைவரும் ஒவ்வொருவகையில் திராவிட இனத்துடன் உறவுடையவராயிருப்பது நோக்க, இவ்வனைவருமே ஒரு பேரினத்தவர்தாமோ என்று ஐயுறஇடமுண்டு. ஆயினும் இது முடிவாகக் கூறமுடியாத செய்தியாதலாலும், கால்டுவெல் போன்ற அறிஞர் ஆரிய இனம் கூட இப் பெரும்பேரினம் நாகரிகவளர்ச்சிபெறாத காலத்தில் இதினின்றும் பிரிந்துபோன கிளையினம் என்று கருதுவதாலும், இங்கே இவர்களனைவரையும் ஆரியர் என்றும் ஆரியரல்லாதார் என்றும் பொதுப்படக் குறிப்போம்.

ஆரியர் வரவுக்காலத்தில் ஆரியருக்கும் ஆரியரல்லாதாருக்கும் நாகரிகமுறையிலும் வாழ்வியல் அரசியல் நிலைமைகளிலும் மலைக்கும் மடுவுக்கும் உள்ள அளவு வேற்றுமைகள் இருந்தன. ஆரியர் முல்லைநில வாழ்க்கை நிலையில் நாடோடிகளாய் நாடுநகரம் ஊர் இன்றிக் குடியும் குலமும் குலத்தலைவரும் உடையவராய், உழவு, வாணிகம் முதலிய தொழிலின்றி, ஆடு மாடு மேய்த்தலும் வேட்டையாடலும் தொழிலாகக் கொண்டவராய்க் குடி குலம் தவிர வாழ்வியல்பாகுபாடு தொழில் பாகுபாடு அற்றவராய், இயற்கைத் தோற்றங்கள் லீடுபட்டுப் பலதெய்வங்களை வழிபடுபவராய் இருந்தனர். ஆனால் ஆரியரல்லாத மக்களோ குறிஞ்சிநிலவாழ்வும் முல்லைநில வாழ்வும் கடந்து மருதநிலவாழ்க்கையும் நெய்தலைவாழ்க்கையும் உடையவராயிருந்தனர். அவர்கள் நாடு நகரம் ஊர் கோட்டை முதலியவைகளுடன் பச்சைச் செங்கலாலும் சுட்டசெங்கலாலும் கட்டிய வீடுகளும் செங்கல்பாலிய தெருவீதிகளும் உடையவராயிருந்தனர். உழவும் வாணிகமும் அவர்களிடையே செழித்திருந்தன. ஆரியரைப்போல் அவர்கள் தழையாடையும் மரவுரியாடையும் அணியாது பருத்தினூலாடையணிந்து அதற்கான நெசவுமுதலிய தொழில் பேணியிருந்தனர். அவர்கள் முதலில் எலும்புகளாலும், பிற்காலங்களில் வெள்ளியாலும் பொன்னாலும் பூண்கள் செய்தணிந்தனர். செம்பு, வெண்கலம் ஆகியவற்றால் கருவிகள் செய்தனர். ஆரியர் வருங்காலத்துக்குள் இரும்பும் வழங்கலாயிற்று. அவர்கள் ஒழுங்கான நாடு நகர அரசியலையுடையவராய் அரசனுக்கடங்கிய ஆட்சியுடையவராயிருந்தனர். ஆனால் ஆரியர்போல ஆட்சிமுறை முற்றிலும் அரசன் அல்லது குலத்தலைவரிடம்

சென்று அமைவதாயில்லை. அவ்வநகரங்களிலும் ஊர்களிலும் நகரவைகளும் ஊரவைகளும் இருந்து மேற்போக்காக அரசனூனையில் நின்று தன்னாட்சி நடத்தின. சமயவாழ்வில் அவர்களும் இயற்கைத் தெய்வங்களாகிய திணைநிலத் தெய்வங்களை உடையவராயிருப்பினும் நாளடைவில் வீரர்வழிபாடும் பிதிரர் வழிபாடும் உடையவராய் இறுதியில் ஏதாமொரு தெய்வத்தைக் குலதெய்வமாகவும் ஊர்தெய்வமாகவும் கொண்டனர். ஆரியர் வரவுக்கு நெடுநாள் முன்னரே அவர்கள் அன்னை வடிவையே, எருதும் முக்கோலும் தாங்கிய சிவனுருவையே தலைமையான தெய்வமாகக் கொண்டு அவர்கட்குக் கோயிலும் வழிபாடும் அமைத்தனர். ஆரியரல்லாதார்தாம் பலதொழில் பாகுபாடுகளுடைய வகுப்புகளை முதலில் கொண்டிருந்தனர். குருமாரும் அறிகியல் ஆராய்ச்சியில் முனைந்த அறிஞரும் அவர்களிடையேதான் முதன் முதலில் ஏற்பட்டனர். ஆரியர்கள் இந்தியாவில் திராவிட அரசரிடமிருந்தும் கிரீசில் எகிப்திய குருமாரிடமிருந்துமே தம் முதல்கலையறிவுபெற்றனர் என்று வரலாறு காட்டுகிறது. விசுவாமித்திரர், சனகர், கண்ணன்முதலியவர்கள் ஆரியருக்கு ஆன்ம அறிவு கற்பித்த திராவிட அரசரே யாவர்.

ஆரியரல்லாதார் தாக்குத்தான் ஆரியரை நாகரிகப்படுத்திற்று என்பதை, அவர்கள் பல நாடுகளில் அடைந்த முன்னேற்றத்தை ஒப்பிட்டு நோக்கினால் காணலாம். தெற்குநோக்கிவந்த ஆரியர் நாகரிகப்படியில் மூவாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னரே நாகரிகமடைந்தும் வடக்கே சென்ற ஆரியர் அந்நிலையை முந்தூறு ஆண்டுகள் வரை அடையாமலிருந்தனர். தெற்குநோக்கி வந்தவருள்ளும்

இத்தாலியில் வந்த ஆரியர் நடுஉலகத் தொடர்புடைய கிரேக்க ஆரியரிடமிருந்தும் அவர்களும் பாரசுகம், இந்தியா ஆகிய இடங்களில் குடியேறிய ஆரியரிடமிருந்தும் நாகரிகப் பண்புகளை வரவேற்றனர் என்று காணலாம். நேர்மாறாக ஆரியரல்லாதார் ஆரியத்தாக்கில்லாமலேயே தென்கோடி ஆபிரிக்காவில் அபிசீனியாவிலும் கீழ்க் கோடி ஆசியாவில் சீனாவிலும் தென்கோடி இந்தியாவில் தமிழ் நாட்டிலும் அமெரிக்காவில் பெருவிலும் தனித்து உயர்நாகரிகம் அடைந்துள்ளனர் என்பதைக் காணலாம்.

திராவிடரும் பிற ஆரியரல்லாதாரும் பதினாயிரம் ஆண்டுகளாக இவ்வளவு உயர் நாகரிகநிலையை அடைந்திருந்தாராயினும், ஆரியர் வருமுன்னேயே அவர்கள் வளர்ச்சியற்று அழியும் நிலையை அடைந்துவிட்டனர் என்று காணலாம். சீனநாகரிகம் இதற்குச் சான்று பகரும். இந்நிலைக்குக் காரணம் என்ன? நாகரிகம் அவர்களிடையே ஒரே நிலையில் சரிநிகராக வளர்ச்சியடையாததால் தொழில் பாகுபாட்டில் நாகரிகப்படியில் ஏற்றத்தாழ்வு உடைய பல வேறுவகுப்புகள் ஏற்பட்டு ஒற்றுமை குலைந்தது இதற்கான தலையான காரணம். இன்னொன்று வாழ்க்கைமுறையில் கோயிலும் கோயில் குருமாரும் அடைந்த தலைமை நிலையும், அறிவு இவரை அண்டிய ஒரு சிறு அறிஞர் குழுவில் சென்றமைந்ததும் ஆகும். ஒவ்வொரு வகுப்பினரும் தத்தம் வகுப்பு நலம் பேணியதால் இனநலம், நாட்டுநலம் மறந்தனர். அறிஞர்குழுவோ தம் நலமட்டும் பேணிவந்த குழுவினருடன் கலந்து தம் இனத்தைத் தாழ்த்தி உயர்வடையவும் பிற இனத்தவராகத் தம்மைக் கொள்ளவும் தலைப்பட்டது. திராவிடர் வாழ்க்கை முறையில் இதனை இன்றளவும் காணலாம். சீனரிடையே

யும் உயர்கூல மக்களாகிய மந்தாரின்களும் அவர்களைச் சார்ந்த பழய மஞ்ச அரசர் குடியும் தமக்கெனச் சீன மொழியுள் ஒரு தனி உள்மொழியும், தனிச் சமயவகையும் வகுத்துச் சீனருட னுறவாடாது சீனவைச் சுறண்டும் சப்பானியருடனும் வெள்ளையருடனும் உறவாடி வந்தது காணலாம்.

ஆரியரல்லாதாரிடம் தோற்றிய மனிதநாகரிகமும் வாழ்வியல் அரசியல் முறையும், நாகரிகத்தில் குறைந்தவ ரானாலும் வகுப்பு வேற்றுமையும் குருமார் வகுப்பும் அறிஞர் குழுவும் இல்லாது ஒற்றுமையுடையராயிருந்த ஆரியர் கைப்பட்டு உரமும் வலுவும் அடைந்து புத்துருப்பெற்று உலகில் மீண்டுமொரு புதுவாழ்வும் புதுவளர்ச்சியும் தந்து புது ஊழியைத் தொடங்கி வைத்தது. இதனை ஆரிய ஊழி என்னலாம்.

உ. ஆட்சி வகைகள்

கால நிலைக்கும் இடவேற்றுமைக்கும் ஏற்ப உலகில் எத்துணையோ ஆட்சி வகைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆயினும் பொதுப்படையாக அவற்றை முடிஆட்சி என்றும் குடியாட்சி யென்றும் இருபெரும் பிரிவுகளுட் படுத்தலாம்.

இவற்றுள் முடியாட்சி என்பது ஆட்சியின் தலைமையில் ஓர் அரசனைக் கொண்டது. இவ்வரசன் பெரும்பாலும் முன்னைய அரசர் வழிவந்தவனாகவே யிருப்பான். ஆயினும் பிறப்புரிமை ஒன்றினால் மட்டுமே அவன் அரசனாய் விடுவான் என்று சொல்வதற்கில்லை. குடிகள் அவனை ஏற்றதற்கறிஞரியாக அவனுக்கு முடி சூட்டி அரசிருக்கை யளிக்கவேண்டும். பிறப்புரிமை உடையவரும் பிறப்புரிமை அற்றவரும் கூடச் சூழ்ச்சியாலோ படை வலியாலோ அரசாட்சியைக் கைக்கொண்டு தம் உரிமையை மக்கள்மீது திணிப்பதுண்டு. சில சமயம் மக்களாக ஓர் அரசனிறந்தபின் தாம் விரும்பிய ஒருவனை அரசனாகத் தேர்ந்தெடுப்பதும் விரும்பாத அரசனை எதிர்த்துக் கிளர்ச்சிசெய்து வீழ்த்துவதும் உண்டு.

முடியரசர் முன்னைய குலபதிகளின் வழிவந்தவர் என்று முன் பிரிவில் கூறியிருக்கிறோம். குலபதியாகவும் சிறு அரசனாகவும் இருக்கும் போது அரசரிமையை முற்றிலும் அவர்கள் தாங்களே நேர்நின்று செயலாற்றினர். நாடு விரிய விரியப் படைத்தலைவர், அமைச்சர், பணியாளர், வழக்குத்தலைவர், ஊர், நகர, வட்டத் தலைவர்

முதலிய பணியாளர்களை அமர்த்தி அவர்கள் துணை கொண்டு முடியரசன் ஆண்டான். ஆயினும் அவன் ஆட்சி எல்லார் மீதும் ஆணை செலுத்திற்று. இங்ஙனம் அரசனே தன் விருப்பப்படி தங்கு தடையின்றி ஆளும் உரிமை உடையவனாயிருந்தால் அம் முடியாட்சி வல்லரசாட்சி (Despotism) என்று பெயர் பெறும். கிரேக்கர் இத்தகைய ஆட்சியைக் குறிக்க வழங்கிய சொல்லே (Tyranny) இப்போது ஆங்கிலமொழியில் கொடுங்கோன்மையைக் குறிக்கிறது.

அரசன் அமைச்சர் துணை கூட இல்லாமலோ அவர்களுக்குக் கட்டுப்படாமலோ நின்று, சட்டங்கள், குடிகளின் விருப்பம் ஆகிய எவற்றையும் பாராமல் தான் வைத்தது சட்டம் என ஆண்டால் அது கடுங்கோன்மையாகும். கடுங்கோலர் குடிகள் விருப்பம் பாராவிட்டாலும் அவர்கள் நன்மையைப் பேணுபவராயிருக்கக்கூடும். அப்போது அது நற்கடுங்கோன்மை (Benevolent Depotism) ஆகும். அவர் தீயவராய்த் தீமை செய்தால் அது கொடுங்கோன்மையாகிவிடும்.

அரசன் குடிமக்கள் நலங்களையும் விருப்பங்களையும் பேணிய அமைச்சர்கட்கும் நாட்டுச் சட்டங்களுக்கும் கட்டுப்பட்டு ஆண்டாலும், மக்களுக்கு உரிமைத் தாள்கள் வழங்கி அவற்றை மீறுது ஆண்டாலும், அவ் ஆட்சி வரையறைப்பட்ட முடியாட்சி யாகும்.

குடிமக்களுக்குப் பொறுப்புடைய சட்டமன்றமும் அதற்குப் பொறுப்புடைய அமைச்சரும் அவ்வமைச்சருக்குக் கட்டுப்பட்ட அரசனும் ஆட்சிமுறையில் அமைந்தால் அது பொறுப்புடைய முடியாட்சியாகும்.

அரசாங்கமும்பத்தில் அரசரிமை பெரும்பாலும் ஆடவர் வழியிலேயே வந்திருக்கிறது. பிரஞ்சு நாட்டில் பெண்களுக்கு அரசரிமை இல்லை என்று ஒருசட்டம் ஏற்பட்டிருந்தது. ஆடவர் வழியில் எவ்வளவு தொலைவு சென்றாலும் உரிமையுடையவிராவிட்டால் கூட அவ்வுரிமைக்கு அண்மையிலுள்ள பெண் அரசியாவதில்லை. அவள் வழியில் வந்த அடுத்த ஆடவனே அரசனாவான். ஆனால் ஆங்கில நாட்டிலும் பிறநாடுகளிலும் உரிமை பெற்ற ஆடவர் இல்லாதபோது பெண்ணும் உரிமை பெற்று ஆளக்கூடும். எலிசபெத், ஆன், மேரியர் இருவர், விக்டோரியா ஆகியவர்கள் இங்ஙனம் ஆண்டுள்ளனர். இந்தியாவிடிலும் கணவனிறந்தபின் நாடாண்ட காரிகையர் பலர் உளர். வடநாட்டில் ரெசியா, சான்சி முதலியவர்களும், தமிழ் நாட்டில் அல்லி அரசியும், மங்கம்மை அரசியும் இத்துறையில் பேர்போனவர்கள். பண்டைய பாண்டியன் வழி அல்லி அரசி காலத்தில் பெண் அரசரிமை உடையதாயிருந்தது என்று கூட அந்நாளைய கிரேக்க ஆசிரியர் குறித்திருக்கின்றனர். அது எங்ஙனமாயினும் இன்று மலையாள நாட்டில் திருவாங்கூரில் ஆடவரேதான் அரசராயினும் அவர்கள் அரசரிமை பெண்வழியில் (மருமக்கள் வழியில்) வருகிறது. அண்மைவரை குடிகள் பொருளுரிமைகூட இவ்வழியிலேயே அங்கு அமைந்திருந்தது. ஆங்கில நாட்டில் உயர்குடியில் பொருளுரிமைகூட அரசரிமை போல மூத்த ஆடவர்க்குமட்டும் உரியதாயிருந்து வருகிறது.

மன்னனில்லா ஆட்சி ஒழுங்கான ஆட்சியாயிராது' பாழாட்சியே (Anarchy) என்று அந்நாளைய மக்கள் கருதினர். பழங்காப்பிய ஆசிரியர் மன்னனில்லா நாட்டைக் கணவனில்லாக் காரிகைக்கும், கண்ணில்லா

முகத்துக்கும், தாமரையில்லாப் பொய்க்கைக்கும், வெங்கதிரும் தண்கதிரும் இல்லா வானத்துக்கும் ஒப்பிட்டுக் கூறினர். ஆயினும் வடஇந்தியாவிலும், கிரீசிலும், ரோமிலும் பண்டைக் காலத்திலேயே இத்தகைய ஆட்சி இருந்தது உண்மை. ஆகவே ஆட்சி ஒழுங்கில்லாத நாடு தான் பாழாட்சி யுடையதென்றும், மன்னில்லா ஆட்சி பாழாட்சி யன்று என்றும் காணலாம். தற்கால அறிஞர் மன்னனில்லா ஆட்சி முறையைக் குடியாட்சி (Republic) என்கின்றனர்.

முடியாட்சியைப் போலவே குடியாட்சியும் முதல் முதலில் குலத்தலைவர் நிலையிலிருந்தே தோற்றியிருக்கக் கூடும். குடிகள் அல்லது குலங்கள் ஒன்று பட்டபோது ஒரு குடித்தலைவன் அல்லது குலத்தலைவன் மற்றத் தலைவர்களை வென்றடக்கினால் முடியாட்சி ஏற்படும். சில சமயம் ஒரு தலைவன் இங்ஙனம் செய்யமுடியாமல் போகலாம். அப்போது பல தலைவர்கள் ஒன்றுபட்டோ, அல்லது தலைமையான ஒரு குடியினர் மட்டிலுமோ தலைமை நாங்கலாம். அத்தகைய தறுவாய்களில் முடியாட்சியினிடமாகக் குடியாட்சி தோன்றும். இந்திபாவில் கௌதம புத்தர் காலத்தில் சாக்கியர் குடியிலும் சூப்தர் ஆட்சித் தொடக்கத்தில் விச்சாவித் குடியிலும் இத்தகைய குடியாட்சி முறை யிருந்ததாகத் தெரிகிறது. அலக்சாண்டர் காலம்வரை கிரேக்கர் நகரங்கள் பல இத்தகைய குடியாட்சி வகைகளை யுடையவையாயிருந்தன. ரோம் சீசர்காலம்வரை நெடுங்காலம் குடியாட்சி உடையதாயிருந்தது.

ஒரு தனிமனிதன் கையில் ஆட்சித்தலைமை போய் விடக் கூடாது என்ற எண்ணமே குடியாட்சி ஏற்படக்

காரணம். ஆனால் ஸ்பார்ட்டாகில் இக்கருத்துடன் ஒரு புது வகை முறைகையாளப்பட்டது. அவர்கள் ஓர் அரசனுக்கு மாறாக இரண்டு அரசர் ஏற்படுத்தி ஒருவர் உரிமையை மற்றொருவர் உரிமையால் தடுத்து நிறுத்த வகைதேடினர். இப்புதுமை வாய்ந்த ஆட்சியை நாம் இணைமுடியாட்சி என்னலாம்.

குலமுதல்வனுக்கு மாறாகப் பல குலமுதல்வரோ ஒரு குடியினரோ தலைமைநிலைபெற்ற குடியாட்சி, குழுவாட்சி என்னப்படும் (oligarchy) தலைவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட உயர் வகுப்பாராக மட்டும் அமைந்தால் அது உயர் குடி ஆட்சியாம் (aristocracy). வகுப்பு, பிறப்புப் பற்றியது (சாதி) ஆனால் அது உயர்குல ஆட்சி (aristocracy by birth) என்றும், நாகரிகமுடைய வகுப்பினராட்சியானால் மேன்மக்களாட்சி (aristocracy by merit) என்றும், முனிவர், சமயத்தலைவர் ஆகியவர் ஆண்டால் முனிவராட்சி (Hagiocracy) என்றும்—முதன்மக்கள் ஆட்சி என்றும் பெயர் பெறும். சில இடங்களில் ஆட்சி யுரிமையாரிடமும் இல்லாமல் தெய்வத்தின்பெயரால் ஆட்சி நடைபெறுவதாகக் கூடக் கூறப்படுவதுண்டு. திருவாங்கூரில் இக்கருத்துடனேயே நாட்டுக் காசுகளில் அந்நாட்டுத் தலைமைக் கோவலின் தெய்வமாகிய உந்தித்தாமரையானின் (பத்மநாபரின்) குறியீடுகளான சங்கு சக்கரம் மட்டுமே குறிக்கப்படுவதுடன் அரசரும் தம்மைப் பத்மநாபனடியார் என்று குறித்துக் கொள்கின்றனர். இதனை ஓர் ஆட்சிமுறையாகக் கொண்டால் தெய்வ ஆட்சி (Theocracy) என்று கூறவேண்டும்.

இன்னும் இதேமுறையில் அறிஞர் ஆட்சி, செல்வர் ஆட்சி, (Timocracy) ஆட்சி முறையிற் பயிற்சி பெற்ற

வல்லுநர் ஆட்சி (Bureaucracy) என்று குழுவாட்சி யைப் பலவாறாக வகுத்துக் கூறலாம். ஒரு வகுப்புக்கு அல்லது தலைவனுக்குக்கீழ் இன்னொரு வகுப்பு அல்லது தலைவன், அதற்கு அல்லது அவனுக்குக்கீழ் அதற்கடுத்த வகுப்பு அல்லது தலைவன் என்றிப்படி எணிபோல் ஆட்சி உரிமை இறங்கி வருமானால் அதனைப் படிமுறை ஆட்சி (Hierarchy) என்பர். ஐரோப்பாவில் நிலஉரிமை இங்ஙனம் படி முறையில் அரசன் முதல் உழவன் வரை பரந்திருந்தது. அதனைப் படிமுறை உரிமை (feudalism) என்கிறோம். இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியைக் குறைகூறுவார் அதனை வல்லுநர் ஆட்சி, படிமுறை ஆட்சி என்று சொல்வதுண்டு.

குடியாட்சியுட்பட்ட எல்லாமக்களுக்குமே ஆட்சி உரிமை அமைந்திருந்தால் அத்தகைய ஆட்சிக்குப் பொதுக் குடியாட்சி (democracy) என்பது பெயர். குடியாட்சி முறைகளுள் இதுவே சிறந்ததெனக் கொள்ளப்படுகிறது. பூ எனப்படுவது பொறிவாழ் பூவாகிய தாமரையே என்று கூறுவதுபோல் இதனையே குடியாட்சி என்று சிறப் பித்துக் குறிப்பர். இந்நூலின் பெயரில் கண்ட குடியாட்சி என்னும் தொடர் இப்பொருளிலேயே வழங்கப்படுகிறது. கொள்கையளவில்தான் உண்மையில் ஓராட்சி எல்லார் உரிமையையும் பேணுவதாயிருக்க முடியும். ஒரு சிற்றூரில் கூட எல்லாமக்களும் வந்து ஆட்சி உரிமையை நேரடியாக நடத்தல் முடியாது. ஆயினும் பண்டைய கிரேக்க நாட்டில் அதென்சில் (Athens) எல்லாமக்களும் வந்து ஓரிடத்தில் கூடிப் பொதுக் காரியங்களை நடத்தினராம்! ஆகவே கருத்தியல்வகையில் அதென்சின் அந்நாளைய அரசியலே 'நிறைந்த பொதுக்குடியாட்சி' (Perfect Democracy) எனக்கூறப்படுகிறது. ஆயினும் உண்மையில்

அவ்வாட்சியில் ஆரியராகிய கிரேக்கருக்கு மட்டும் தான் எவ்வகையுரிமையும் உண்டு. கிரேக்கரினும் பன்மடங்கு தொகையுள்ள பழங்குடி மக்கள் அங்கே அடிமைகளாக வேலைசெய்தனர். அவர்களைக் கிரேக்க அறிஞர் கூட மனித ராகக் கருதவில்லை. யாதலினால்தான் அதனைப் பொதுக் குடியாட்சி என்றனர். அடிமைகளின் உரிமையை விலக்கிப் பார்த்தால் பொதுக்குடியாட்சியின் தன்மை கருத்தளவில் அந்நகராட்சியில் நிறைவுற்றிருந்தது என்பது உண்மையே.

நகரும் நகர்சார்ந்த சேரிகளும் நகராட்சியில் உட்பட்டிருக்கும் காலம்வரை இவ்வாட்சி குடியாட்சி முறையில் நடந்தது. ஆயினும் அதேனியர் கடல்கடந்த பல தீவுகளிலும் நாட்டுப்பகுதிகளிலும் தம் கொடியைப் பரப்பிய போது அவ்விடங்களிலுள்ள மக்கள் ஆட்சியுரிமையில் சரி நிகர்பங்கு கொள்ள முடியவில்லை. ஐரோப்பாவில் இத்தகைய நிலையைச் சமாளிப்பதற்குத்தான் பெயராண்மையும் (Representation) தேர்தல் முறையும் எழுந்தன. கிரேக்க ரோம அரசியலில் இம்முறை எழவில்லை.

பெயராண்மையும் தேர்தல் முறையும் உடைய குடியாட்சியே பொறுப்புடைய குடியாட்சி அல்லது உண்மையான குடியாட்சி என்று இன்று கொள்ளப்படுகிறது. இவ்வாட்சியின் சிறப்பு அது எல்லாவகையிலும் நிறைவுடையது என்பதன்று ; நிறைவுடைய ஆட்சியை வகுக்க உதவிதந்து, வளர்ச்சிக் கிடம்தரும் வகையில் நெகிழ்ச்சியுடையது என்பதே. பொறுப்பாட்சி ஏற்பட்ட நாடுகளில் படிப்படியாகத் தேர்தலுரிமையும் அமைச்சர்குழும் பொறுப்பும் வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றன. தொடக்கத்தில் பழைய குலமுதல்வர், பெருங்குடியினர் ஆகியவர்கள் வழியில் வந்த செல்வரும் வல்லுநரும் தேர்தலுரிமை பெறும்.

நிருந்தனர். பின் பிறரும் செல்வ நிலை எய்தித் தேர்தலுரிமை பெறத்தொடங்கினர். இறுதியாக அனைவரும் தேர்தலுரிமை பெற்றனர். ஆடவருடன் சரிநிகராய்ப் பெண்டிரும், சொத்துரிமை உடையவருடன் சரிநிகராக உழைப்பாளிகளும் உரிமைபெற்று வருவது இந்நாளில்தான்.

பழைய அரசியலறிஞர் எல்லா மக்களும்—ஆடவர் பெண்டிர் அனைவரும் தேர்தலுரிமை பெற்று அமைத்த குடியாட்சியையே முழுக் குடியாட்சி யென ஏற்றமை வுற்றனர். ஆனால் அரசியலுரிமைகள் பெறுவதனால் மட்டும் எல்லாருக்கும் சரிநிகரூரிமை ஏற்பட்டு விடவில்லை என்பதைப் பல அறிஞர் கண்டனர். வாழ்வியல் ஒப்பந்த அறிஞரே இதனை முதலீற் கண்டுரைத்தவர்கள். மக்களிடையே உயர்வு தாழ்வுகள் ஏற்பட்டிருப்பது அரசியல், சமயம் ஆகியவற்றில் முன் தலைமை தாங்கிய வகுப்பினர் நடுநிலைநெறியின்றி ஆட்சி செய்ததன் பயனேயென்றும், எல்லாருக்கும் இயற்கை வாழ்வின்படி சரிநிகர் உரிமை உண்டு என்றும் அவர்கள் கூறினர்.

வாழ்வியல் ஒப்பந்த அறிஞர் வழிவந்த வாழ்வியல் சீர்திருத்த அறிஞர் (Socialists) முதலில் அரசியலில் அனைவருக்கும் உரிமை கிடைத்தால் வாழ்வில் சரிநிகர் நிலை ஏற்பட்டு விடும் என்று கருதினர். ஆனால் நடைமுறையில் தேர்தல் உரிமை ஒரு சொக்கட்டான் ஆட்டமாகவே இருப்பது கண்கூடு. முன்தம் தேர்தலுரிமையால் மக்களை ஆட்டிவைத்த பழைய செல்வர் இப்போது தம் உயர் நிலையைப் பயன்படுத்தி வேறுவகையில் தேர்தலுரிமையையே ஆட்டுகொண்டு விட்டனர் என்பதை அவர்கள் கண்டனர். முழுக்குடியாட்சி நிலவுவதாகக் கூறப்படும் இங்கிலாந்தில் இன்னும் பெருநிலக் கிழவரும் பெருந்தொழில் முதலாளி

கருமான விரல்விட்டு டெண்ணக்கூடிய ஒரு சிலரே ஆட்சியுரிமையை முற்றிலும் தம் வயப்படுத்தி யிருக்கின்றனர் என்றும், பிரான்சில் ஒருசில பத்துக்குடிகளும், அமெரிக்காவில் ஒருசில நூறுகுடிகளும் தாம், உண்மையில் ஆட்சியை நடத்துகின்றனவென்றும் கூறப்படுகிறது. எனவேதான் குடியாட்சி கொக்கரித்தாடும் இந்நாடுகளிலும் கோடி குவித்த மட்டற்ற செல்வ மாளிகைகளுடன் கூடப் பல குடிகள் அரையாடையுடன் வாழும் குடில்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

எனவே அரசியல் சரிஒப்பு ஏற்பட்டால் போதாது; தனி உரிமைகள், தனி உடைமைகள் அற்றுப்போனால்தான் உண்மையில் சரிநிகர் நிலை ஏற்படும் என்று பல அறிஞர்களண்டனர். மற்ற வகை உடைமைகளை ஆண்டவரை விடத் தொழில் வகையில் பலர் உழைப்பை ஆண்ட முதலாளி வகுப்பினர் இப் புதுப்போக்கை எதிர்த்தனர். எனவே முடியாட்சி குடியாட்சி முதலிய எல்லாப் பழைய அரசியல் வகைகளும் முதலாளி முறையின் பல்வகை வேறுபாடுகளே என்றும் தொழிலாளிகள் இப் பெரு முதலாளிகளை எதிர்த்துத் தம் உரிமைகளை நிலைநிறுத்த வேண்டுமானால் பொது உடைமை ஆட்சி ஏற்பட வேண்டும் என்றும் நாளடைவில் அறிஞர் கருதினர். சொர்மானியப் பேரறிஞராகிய கார்ல்மார்க்ஸ் மனித நாகரிகத்தின் போக்கு முற்றிலும் முதலாளி தொழிலாளி என்ற இரு வகுப்பினரின் போராட்டமே என எடுத்துக்காட்டித் தொழிலாளிகள் இந்நிலையை உணர்ந்தால்லாமல் தம் வினைக்கு(விதிக்கு)த் தாம் தலைவராக முடியாது என்று காட்டினர். அவர் வகுத்த ஆட்சி முறையே பொதுப்படப் பொதுஉடைமை(Communism)

எனப்படும். இம்முறையில் அரசியலுரிமை மட்டுமன்றிச் சொத்தும், உடைமையும் அனைவருக்கும் சரிநிகராக்கப் படுவன.

உலகில்இன்று பொதுஉடைமை அரசாங்கம் முழுக்க அமைந்துள்ள நாடு உருசிய நாடு (Russia) ஒன்றே. அது மக்களுக்குப் புதுமுறை வகுத்து முன் செல்லுகின்றது. அதன் நன்மை தீமைகள் பிறநாடுகளுக்குப் படிப்பிணையாகும்.

இதுகாறும் கூறியவாற்றால் ஆட்சிகள் மூவகையாவதைக் காணலாம். ஒன்று முடியாட்சி. மற்றொன்று குடியாட்சி. இரண்டும் தனிஉடைமை முறையின் பாகுபாடுகள். மூன்றாவது இவற்றுக் கெதிரான பொதுஉடைமை ஆட்சி.

முடியாட்சி முழு உருவில் வளர்ச்சியடைந்து முதிர்ந்தது ஆரியரல்லாதாரிடையே தான். ஆனால் அதன் தோற்ற வளர்ச்சிகளை அவர்களிடையே காண முடியவில்லை. முதிர்ச்சியை மட்டுமே காணமுடிகிறது. ஆரியரிடையே குடியாட்சி முடியாட்சி இரண்டின் தோற்றத்தையும் காண்கிறோம். ஆனால் முடியாட்சி மட்டுமே நெடுநாள் ஆரியரல்லாத நாகரிகங்களின் முன் மாதிரியைத் துணைக்கொண்டு வளர்ச்சியடைந்தது. குடியாட்சியின் வளர்ச்சி பெரிதும் பிரிட்டனின் அரசியலிலேயே காணக்கிடக்கிறது. இன்று குடியாட்சி நிலவும் நாடுகளில் பலவும் பிரிட்டனையே அரசியல் வகையில் தாயகமாகக் கொண்டன.

கடைசி ஆட்சிமுறையாகிய பொதுஉடைமைஆட்சிக் கருத்து சொம்மனியில் தோன்றியதாயினும் அது முற்றிலும் வளர்ச்சியடைந்து வருவது உருசியாவில்தான்.

எனவே ஆட்சிமுறை வரலாறு வகையில் கீழ்நாடுகளின் வரலாறுகளைவிட, கிரேக்க ரோம நாடுகளின் வரலாறு பயனுடையவை. ஆயினும் கிரேக்க நாகரிகம் நீங்கலாக மற்றவை குடியாட்சியின் தோற்ற வகையில் பயன்படமாட்டா. கிரேக்க நாட்டின் வரலாறு உலகுக்கு ஒரு முன் மாதிரியாயினும் வளர்ச்சி முடிந்துவிட்ட ஒரு தனி வரலாறு. பழைய நாகரிக உலகிற்கும் புதிய நாகரிக உலகிற்கும் அரசியல் வகையில் பாலம் போன்றமைந்திருப்பது பிரிட்டன். அடுத்தபடி இன்றைய உலகிற்கும் வருங்கால உலகிற்கும் இடையேயுள்ள ஒரு பாலமாயமைந்திருப்பது உருசியா என்று கூறலாம்.

ந. பழங்கால ஆட்சி வகைகள்

உலகில் முதல் முதல் ஏற்பட்ட ஆட்சிமுறை முடியாட்சியே யென்றும் இது குலமுதல்வன் ஆட்சியினின்று தோற்றியது என்றும் மேலே கூறினோம். குலமுதல்வன் ஆட்சி எப்போது முடியாட்சியாக மாறிற்று என்று வரலாற்றுராய்ச்சியால் துணிந்து கூறமுடியவில்லை. ஆரியரிடை இந்தியாவிற் குள் வந்தபின்தான் குலமுதல்வனாட்சி முடியாட்சியாக மாறிற்று என்றும் கண்டோம். கிரீசிலும் கி. மு. ஆயிரத்தில் வாழ்ந்தவனாகக் கருதப்படும் தீசியஸ்தான் குலமுதல்வன் நிலையிலிருந்து முடியரசை கிறுவிப் புகழ்பெற்றவன் என்று எண்ணப்படுகிறது. ரோமரிடையே மிகப்பழையகாலத்திலிருந்தே குலமுதல்வர் முடியரசராக விளங்கினர் என்று தெரிகிறது. கி. மு. ஐந்தாம் நூற்றாண்டில்தான் இங்கே எக்காரணத்தாலோ முடியரசு வீழ்ச்சியடைந்து குடியரசு ஏற்பட்டது. கி. மு. முதல் நூற்றாண்டில் பழையபடி குடியரசு வீழ்ச்சி யடைந்து

முடியரசு நிறுவப்பட்டது. செர்மானியர் டேனியர் முதலியவர்கள் நாடோடிகளாகவும் கடற்கொள்ளைக் கூட்டத்தினராகவும் இருந்தபோதெல்லாம் குலமுதல்வர்களில் வலிமை மிக்கவர்கள் படிப்படியாய் உயர்வு பெற்றனர். அவர்கள் இங்கிலாந்து முதலிய இடங்களில் குடியேறிய பின்தான் இம்முதல்வர் முடியரசராகமாறினர் என்று தெரிகிறது.

ஆனால் ஆரியரிடையேதான் இங்ஙனம் கிட்டத்தட்ட கி.மு.1000-ல் முடியரசு ஏற்பட்டது என்று கூற முடிகின்றது. ஆரியரல்லாத மக்களிடையே நாம் அறிந்தவரை தொடக்க காலமுதற்கொண்டு மன்னராட்சியே யிருந்து வருவதால் எப்போது முடியாட்சி தோன்றிற்று என்று கூறமுடியவில்லை. ஆயினும் இங்கும், மக்கள் மிகத்தொலைவு மிக்க பண்டைக் காலத்தே ஆரியரைப்போல் நாடோடிகளாயிருந்து குலமுதல்வர்களை வகுத்துப் பின் அவர்களையே மன்னராகக் கொண்டிருக்கக் கூடும் என்று எண்ண இடமுண்டு. ஏனெனில் கிவிலிய நூலில் கண்ட வரலாற்றின்படி எகிப்துநாட்டில் தலைவரற்று அடிமைகளாயிருந்த எபிரேயர் அங்கிருந்து மோசே தலைமையில் செங்கடலைத் தாண்டிப் பாலத்தினம் புகுந்ததாகவும் அங்ஙனம் தலைவராக அல்லது குலமுதல்வராகவந்த மோசே வழியே பின்னர் மன்னர் வழியாயிற்று என்றும் அறிகிறோம். அவர்களுடன் தொடர்புடைய அராபிய மக்கள் முகமது காலத்திலும் இன்றளவும் கூட நாடோடிகளாயும் குலமுதல்வர்கள் ஆட்சியுட்பட்டவர்களாகவும் இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. முகமதுநபிநாயகத்துக்குப்பின் சில நூற்றாண்டுகள் அராபியர் ஒரு குடைக்கீழ்ப்பட்டிருந்தனர். பின் துருக்கியராட்சியால் அராபியரும் துருக்கி

யரும் ஒரு பேரரசாட்சியுட்பட்டனர். இறுதியில் கமால் பாஷாவால் துருக்கி பிரிக்கப்பட்டபின் மீண்டும் குல முதல்வர் ஆட்சிமுறையில் பட்ட அரசிநாட்டை நம் நாளில் இப்பனுசன்தியே ஒற்றுமைப்படுத்தி வருகிறார்.

எகிப்து, பாபிலோன், திராவிட இந்தியா ஆகிய இடங்களில் மன்னராட்சி இவற்றிலும் பழமையுடையனவாதலால் அவற்றின் முதல் நிலைபற்றி எத்தகைய குறிப்பும் கிட்டவில்லை. வரலாற்று மூலம் திராவிடர் பழமைபற்றி மிகுதியாக அறிய முடியவில்லையாயினும் அரப்பா மொகஞ்சதரோப் புதைபொருளாராய்ச்சியால் அது எகிப்தியர் முதலிய செமித்தியருடன் தொடர்புடையதும் ஒத்த காலத்ததும் ஆகும் என்பது புலப்படுகின்றது. பலவகைகளில் பண்டைக்காலச் சிந்து மக்கள் செமித்தியரினும் மேம்பட்ட நாகரிகமுடையவர்களாகவே யிருந்தனர் என்று வரலாற்றறிஞர்கள் கூறுகிறார்கள். இதனுடன் சேர்த்துப் பழைய மரபுகளைக்கவனித்தால் திராவிடநாடு இவற்றிலும் பழமையுடையதே என்பது விளங்கும். செமித்தியரில் ஆரியருடன் ஒத்த பழமையுடையவர் ஏபிரேயர். அராபியர் இவர் வழி வந்தவர் எனவே கூறிக்கொள்கின்றனர். இவ் ஏபிரேயர் தாம் எகிப்தியர் இனத்தவர் என்றும் அவர்கள் நாட்டினின்று அவர்கள் அரசனாகிய பரோவாவின் கொடுமை பொருது வந்தவர்களே என்றும் கூறுகின்றனர். ஆனால் இவ் எகிப்தியரோ வெனில் தாம் இந்தியாவினின்று போந்தவர் எனவே உரைத்தனர். ஆக, செமித்தியர் திராவிடரின் வழிவந்த கிளையினர் என்று கொள்வது பொருத்தமற்றதன்று. மேல் ஆராய்ச்சிகள் இதனை இன்னும் தெளிவுபடுத்தக்கூடும். இந் நாடுகள் இடையே வழங்கிய அன்னை வணக்கம், ஊர் என்ற இடப்

பெயர், ஆனின் வணக்கம், பெண்கள் வீரமும் உயர்வும் ஆகியவைகள் இவ்வொற்றுமையை வலியுறுத்தத் தக்க சான்றுகளாகும்.

இவ்வெகிப்தியரிடையேயும் பிற மக்களிடையேயும் முதல் மன்னர் பெயர் மெனாஸ் என்று மரபாக வழங்கி வருகிறது. இந்தியரிடையேயும் முதல் மன்னர் மனு என்றும், மக்களிடையே ஒப்புரவு குறைந்தகாலத்து அவர்கள் இறைவனை வேண்டி அவரை அரசராகப் பெற்றனர் என்றும் புராணங்கள் கூறுகின்றன. இம்மனுவே பெருவெள்ளகாலத்தில் மக்கள் வகுப்பை அழியாது காத்தவர் என்றும் குறிக்கப்படுகிறது. விவிலிய நூலிலும் செமித்தியரிடையும் காணப்படும் இக்கதை கிரேக்கர், ரோமர், செர்மானியர் முதலிய தொலைதூர ஆரிய வகுப்பினரிடம் காணப்பெறுது இந்தியரிடையே மட்டும் காணப்படுவதிலிருந்து இக்கதை திராவிடச் சார்பானதே யல்லாமல் ஆரியச் சார்பானதன்று என்று துணியலாம்.

இதற்குப் புராணங்களே சான்றும் பகர்கின்றன. இம் முதலரசனாகிய மனுவே திராவிடநாட்டரசன் பிரகத்தன் எனவும் அவன் படகுடன் தங்கிய இடமும் திராவிட நாட்டின் மலைகளுள் ஒன்று எனவும் அவை கூறுகின்றன. இம்மன்னன் பாண்டிநாட்டுத் தமிழ் மன்னன் ஒருவன் என்றும், தங்கியமலை மலையமலை ஆகிய பொதிகை என்றும் அவன் பெருவெள்ளத்தினின்றும் காத்த முதன் மனிதவகுப்புத் தமிழர் அல்லது பழந் திராவிடரே என்றும் கொள்ளுதல் கூடும். அப்படியாயின் மனு அல்லது பிரகத்தன் திராவிடர்களிடையே முதன்மன்னன் என்று கொள்ள இடம் ஏற்படலாம். ஆயினும் புராணத்தின் போக்கிலிருந்து அவன், வெள்ளத்தால் பழைய உலகு அழிந்

தபின் ஏற்பட்ட புதிய உலகின் முதல் அரசனாகக் கூறப்படுவதாகத் தோற்றுகின்றதே யன்றி உலகிலேயே முதல் அரசன் என்று கூறப்படுவதாகக் காணப்படவில்லை. இப்பழங்கதையையன்றித் திராவிடரிடையே மன்னராட்சியின் தொடக்கம் பற்றிய எத்தகைய குறிப்பும் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. அதன் காலமும் நம் ஆராய்ச்சிக்குப் படாததாயிருக்கின்றது.

குலமுதல்வனிலையிலிருந்து முடியாட்சி தோன்றியது போலவே குடியாட்சியும் சில இடங்களில் தோற்றின என்று மேலே குறிப்பிட்டிருக்கிறோம்.

இந்தியாவில் கி. மு. ஏழாம் நூற்றாண்டில் இத்தகைய குடியாட்சிகள் பல இருந்தன. கி. மு. 4-ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த கௌடில்யரின் அர்த்தசாத்திரத்திலும் சுக்கிரன் எழுதிய சுக்கி நீதியிலும் இத்தகைய குழுவாட்சிகள் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. மேலும் கி. பி. 4-ம் நூற்றாண்டில் சூப்தர் வழியின் முதல் அரசனை சந்திரகுப்தன் விச்சாசி என்ற குழுவாட்சி மக்களின் ஆட்சிக்குழுவினரிடையே பிறந்த இளவரசியை மணந்ததன் பயனாகவே ஆற்றல்மிக்கவனான என்று கூறப்படுகிறது.

குழுவாட்சி முதலில் குடிச்சார்பிலேதான் எழுந்ததாயினும் நாளடைவில் செல்வத்தின் சார்பிலும் சமயத்தலைவரின் சார்பிலும் ஏற்படுவதுண்டு. அப்போது அது செல்வராட்சியும் சமயத்தலைவர் ஆட்சியும் ஆயின. பெயரளவில் முடியாட்சி யிருக்கும் இடங்களில் கூடப் பல விடங்களில் அம் முடியாட்சியின் போர்வையில் செல்வராட்சி, சமயத்தலைவர் ஆட்சி ஆகியவையே நிலவுவ

துண்டு. திராவிடமன்னர் ஆட்சியும் செமிட்டியமன்னர் ஆட்சியும் பிற ஆரியரல்லாத மன்னர் ஆட்சியும் பெரும்பாலும் இங்ஙனம் முடியரசு என்ற வெளிப்போர்வை போர்த்த சமயத்தலைவர் அல்லது குருமார் ஆட்சியாகவே இருந்தன என்று கொள்ள இடமுண்டு.

பிற்காலத் தமிழ் மன்னர் ஆட்சியும், அண்மைக்கால தற்கால இந்துமன்னர் ஆட்சிகளும் கூட ஓரளவு இந்நிலையிலிருந்து மாறவில்லை என்று காணலாம். திருவாங்கூர் மன்னர் இன்றும் நாட்டுத்தெய்வத்தின் பெயரால் அத்தெய்வத்தின் அர்ச்சகர் அடிபணிந்து ஆளுதல் குறிப்பிடத்தக்கது. புராண, இதிகாச காலங்களில் இவ்வாட்சியையே ஆரியர் வயப்பட்ட குருமார் இராமராச்சியம் எனப் புனைந்து கூறினர்.

கிரேக்கரிடையே ஸ்பார்ட்டா நகர் முடியாட்சியிலேயே நின்று விட்டதாயினும் இருமன்னர் ஆட்சியை ஏற்றது. அதென்ஸ் நகரம் படிப்படியாக முடியாட்சியினின்று வல்லாட்சிக்குமாறி அதினின்றும் குடியாட்சியாக விளைவுற்றது. கிளிஸ்தெனிஸ் என்ற தலைவன் காலத்தில் அது நிறைகுடியாட்சியாயிற்று. அஃதாவது நகரத்தான் ஒவ்வொருவனுக்கும் சரிஒப்பான ஆட்சியுரிமை தரப்பட்டது. ஆட்சியெல்லை அதேனிய நகர அளவில் இருக்கும்வரை இஃது ஓரளவு நன்கு நடைபெற்றதாயினும் அவ்வெல்லை விரிந்து பேரரசானபோது அது வளர்ச்சியற்றுப் போயிற்று. மேலும் அதேனிய நகரத்திலும் ஒரு சிறுபான்மை மக்களே—ஆரியவகுப்பினரே—நகரத்தார் உரிமைபெற்றனர் என்பதை மேலே குறிப்பிட்டிருக்கிறோம்.

கி.மு. ஆறாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த கிரேக்க நாட்டின் சிறந்த அறிஞராகிய ஸாக்ரட்டீஸ் என்பவர் அதேனிய நிறைகுடியரசின் ஊழல்களை எடுத்துக்காட்டினார். அவர் மாணக்கரும் சிறந்த இலக்கியப்புவானாரும் அறிஞருமான பிளேட்டோ என்பவர் தாம் எழுதிய 'குடியரசு' (ரிப்பப்ளிக்) என்ற நூலில் அதேனியக் குடியரசின் மாநிரியைப் பழித்து உதறிவிட்டு ஸ்பார்ட்டாவின் வல்லாட்சியையே உயர்வுடைய முன்மாதிரி எனக் கொண்டார். அவர் பின்வந்த மாணவரும் அலெக்சாண்டரின் ஆசிரியருமான அரிஸ்டாட்டில் தாம் எழுதிய 'அரசியல்' என்ற நூலிலும் ஓரளவு இதனையே ஆதரித்தார்.

ரோம ஆட்சி குடியாட்சியானபோது அது ஒரு வகையில் ஸ்பார்ட்டாவின் வல்லாட்சி (வன்மைக் குழுவாட்சி)யையே ஒத்திருந்தது. ஆனால் அவர்களிடையே ஆட்சிக் குழுவினராகிய பத்ரிசியரால் பிறமக்களை நெடுங்காலம் அடக்கிவைக்க முடியவில்லை. இந்தியாவிலுள்ள ஆரியக் குழுவினரைப்போல அவர்களும் அப்பெரும்பான்மை மக்களுக்கு இன்றியமையாத சமயங்களில் சில உரிமைகளை விட்டுக்கொடுத்தும், அவர்களிடையே படிப்படியான உயர்வு தாழ்வுகள் கற்பித்தும் மனுஷி போன்ற வாழ்வியல் பாகுபாட்டு முறைகளை உண்டுபண்ணினார். ஆனால் பெரும்பான்மை மக்களின் எதிர்ப்பாற்றலால் இக்குழுவாட்சி சீர்குலையவே தனிமனிதர் வல்லாட்சி ஏற்பட்டு, அது பழையபடி பேரரசுக் காலங்களில் முடியாட்சியாக மாறிற்று.

ஸெமிட்டிய ரிடையே வாணிபவாழ்வில் தலைசிறந்து விளங்கிய டைர், ஸைடன் நகரமக்களும் அவர்களின் குடியேற்ற நாடாகிய கார்தேசில் வாழ்ந்த மக்களும் அவர்கள்

ளிடையேயுள்ள வாணிபச் செல்வர் தேர்ந்தமைத்த ஒரு குழுவினாலே ஆளப்பட்டனர். இவர்கள் வாணிபக் குழுவமைப்பு தமிழ் நாட்டில் நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிமாரின் குழுவமைப்புப் போன்றதாகும். ஐரோப்பாவில் இத்தாலி நாட்டின் நகரங்களாகிய வேனிஸ், நேபிள்ஸ், பிளாரென்ஸ் ஆகியவை இவற்றைப் போலவே வாணிபத்தில் தலைசிறந்து நின்ற காலங்களில் அவையும் இத்தகைய செல்வக் குழுவாட்சியே யமைத்துக்கொண்டன. இக்குழுவின் அரசியல் மன்றம் தேர்ந்தெடுத்த ஒரு தலைவன் கீழ் நின்று ஆட்சியை நடத்திற்று. வெனிசில் இத் தலைவர் 'டோஜி' ¹ என்றழைக்கப்பட்டனர். இத்தாலியில் இன்றும் வல்லாட்சியாளர் (முசோலினி) போன்ற தலைவர் இச்சொல்லை ஒட்டியே 'டூஸ்' ² என்றழைக்கப்படுகின்றனர்.

இச் சில குடியரசுகளின் ஆட்சியை நீக்கினால் ஐரோப்பா முழுவதிலும் ரோமப் பேரரசின்பின் ஏற்பட்ட ஆட்சிமுறை இந்தியா முதலிய கீழ்நாடுகளில் இருந்து வந்த முடியாட்சி முறையேயாகும். இங்கிலாந்திலும் ஒரு சில ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் பெயரளவில் இவ்வாட்சிமுறையே இன்னும் இருந்துவருகிறதாயினும் அவற்றின் மேற்போர்வையினிடையே உண்மையில் ஆட்சிமுறை முற்றிலும் மாறியே வந்திருக்கிறது. பெரும்பான்மையான ஐரோப்பிய நாடுகளில் இத்தகைய வெளித்தோற்றமான மாறாட்டமில்லாமலே வெட்ட வெளிச்சமாக முடியரசு கைவிடப்பட்டுப் பலபடியான குடியரசுகள் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் உள்நாட்டுக் கன்மைகளில் ஆங்கில நாட்டாட்சியே இக் குடி

¹ Doge. ² Duce.

யாட்சிகளுக்கெல்லாம் வழிகாட்டியாகவும் முன்மாதிரி யாகவும் விளங்கி நிற்கிறது.

இங்கிலாந்திலும் இம்மேனாடுகளிலும் இன்று நடைபெறும் குடியாட்சி குடிப் பொறுப்பாட்சி (சனநாயகம்) என்ற பெயரால் சிறப்பிக்கப்படுகிறது. இதன்படி உண்மையில் எல்லாப் பொதுமக்களும் ஆட்சியுரிமை உடையவராயினும் அதனை நேரிடையாக அனைவரும் நடைமுறைப்படுத்த முடியாததால் தாமாகத் தெரிந்தெடுத்த தேர்வாளர்கள் மூலம் ஆட்சியுரிமையைச் செலுத்துகின்றனர்.

மேற்கூறிய ஆட்சிமுறைகள் அனைத்தும் ஒரு நாட்டார் தம்மைத்தாமே ஆளும் ஆட்சிக்குமட்டுமே உரிய தன்னாட்சியைச் சார்ந்தவை. ஒரு நாட்டார் அடுத்தநாட்டில் ஆட்சி செலுத்துவது வெளியார் ஆட்சியாகும். எவ்வளவு சிறந்த ஆட்சியாயினும் வெளியார் ஆட்சி வெறுப்பிற் குரியது. எவ்வளவு தவறுகளுக்காளாயினும் தன்னாட்சியே மேல் என்று தற்கால உலகம் கொள்கின்றது. அதனாலேயே “பொன்னாட்சியாயினும் தன்னாட்சியே மேல்” என்ற மேற்கோளுரையும் எழுந்துள்ளது.

சு. பண்ணைத் தமிழ் நாட்டு வடநாட்டு

அரசியல் முறைகள்

ஆரியர் வருவதற்கு முன்னரே திராவிடர் நாகரிகத் திலும் அரசியல் முறையிலும் அவர்களைவிட நெடுந் தொலைவு முன்னேறி யிருந்தனர். ஆரியர் ஆடுமாடுகளை மேய்த்துத் திரிந்து முல்லை நிலவாழ்வு வாழ்ந்த காலத்திலேயே தமிழ் மக்களிடையே குறிஞ்சி அல்லது மலை நாட்டு நாகரிகம், முல்லை அல்லது காடுசார்ந்த இடைக்குல வாழ்வு ஆகியவற்றுடன் மருத நிலவாழ்வாகிய நாடுநகர வாழ்வும் நெய்தல் நிலவாழ்வாகிய உள்நாட்டு வெளி நாட்டு வாணிப நிறைந்த பட்டின வாழ்வும் மல்கி விளங்கின. உழவும் கைத்தொழில்களும் கலைகளும் அவர்களிடையே செழித்தோங்கின. சிந்து ஆற்றங்கரையோரம் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டு வரும் ஹரப்பா, மோகஞ்சதரோ நகரங்களிற் கண்டபடி இவர் 5000 ஆண்டுகட்கு முன்னரே பிற ஆரியரல்லாத மக்களாகிய எகிப்தியர், சாலடியர், அசிரியர் முதலியவருக்கு ஒப்பாகவும் சில வகைகளில் அவரினும் மேம்பட்டும் விளங்கினர். சில அகழ்வாராய்ச்சி இன்னும் முனைந்து நடைபெறாதோறும் இவற்றைப்பற்றி இன்னும் விளக்கமாகவும் விரிவாகவும் பல உண்மைகளை நாம் அறிதல் கூடும்.

தமிழருக்கு இன்று கிடைத்துள்ள மிகப் பழைய நூல்கள் தொல்காப்பியமும் புறநானூற்றின் சில பகுதிகளும் அவற்றுக் கடுத்தபடி திருக்குறளுமே யாகும்.

தொல்காப்பியத்தின் பாயிரத்தில் தொல்காப்பியர் வடமொழி ஐந்திர இலக்கண நூல் பயின்றவராகச் சிறப்பிக்கப் படுகின்றார். தமிழில் தொல்காப்பியம் சிறப்புற்றபின் மற்ற இலக்கண நூல்கள் புகழ்மங்கி ஒழிந்தன போல; ஐந்திரமும், பாணினியம் சிறப்புற்றபின் புகழ்மங்கி யழிந்த ஒரு நூலாகும். ஆகவே தொல்காப்பியம் பாணினியத்துக்கு முந்தியதென்று கொள்ளலாம். அஃதோடு கி. மு. முதலாவது இரண்டாவது நூற்றாண்டின் பின் வளர்ச்சி பெற்ற புதிய செறிவுமிக்க சூத்திர நடை வழக்கிற்கு வருமுன் நிலவிய நெகிழ்ச்சியும் இனிமையு முடைய சூத்திர நடையே தொல்காப்பியத்தில் காணப்படுகிறது. இவற்றை நோக்கத் தொல்காப்பியர் காலம் கி.மு. 500-க்குப் பிந்தியதாக இருக்க முடியாது. புறநானூற்றின் பல பாட்டுக்கள் இதனினும் முந்தியன என்பதில் ஐயமில்லை. திருக்குறளின் காலம் கி.பி. முதல் நூற்றாண்டெனக் கொள்ளப்படுகின்றது.

தொல்காப்பியர் கூறிய ஐந்திணை ஒழுக்கம் அவர் காலத்ததாகவோ அல்லது அதனினும் முற்பட்டதாகவோ இருந்திருக்கவேண்டும். அதன் கோட்பாடுகள் வரையறுக்கப்பட்டு விரிவடைந்திருப்பதை நோக்க அது மிகவும் முற்பட்டதென்று கூறலே சால்பு உடையது. பிற்கால இலக்கண இலக்கிய நூல்களும் இதே ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டு புனைந்து கூறுகின்றனவாயினும் அவை அக்காலத்தில் காணப்பட்ட ஒழுக்கத்தைத் கூறுபவை அல்ல; மாபு பற்றி விரித்துரைக்கப் பட்டனவேயாகும் என்று கூறலாம். அவை வளர்ச்சியற்றும் நாளடைவில் வழக்காற்றற்றும் போனதே இதனை நன்கு எடுத்துக் காட்டும்.

தொல்காப்பியர் காலத்திலும் புறநானூற்றுக் காலத்திலும் முடியுடை வேந்தர் மூவரும் ஆண்டதாகக் காணப்படினும், அவர் ஆண்ட இடம் கூடியும் குறைந்தும் சில காலம் ஒன்றில் ஒன்று முற்றினும் மறைந்தும் இருந்தன என்று தெரியவருகிறது. ஆயினும் இவ்வரசர் நேரிடையாகத் தம்நாடு முற்றும் தாமே ஆண்டனர் என்று தோற்றவில்லை. நாட்டின் ஆட்சி பெரும்பாலும் குறுநில மன்னர்தம் கையிலேயே இருந்தது. குறுநில மன்னர்தம் போர் வீரத்தின் பலையை அவ்வப்போது அவர்களை அடக்கித் தம் ஆற்றலை நிறுவி அவர்களிடமிருந்து வணக்கமும் சிறையும் கொண்டதுடன் நின்று விட்டனர். இத்திறை மன்னர் பின்னாட்களில் குடிகளிடமிருந்து நேராகவும் பணியாட்கள் வாயிலாகவும் ஒழுங்காகக் கொண்ட இறை அல்லது வரி அன்று. பெருநில மன்னரின் தலைமையை பேற்கொண்ட குறுநில மன்னர் அவர்கள் பெயரைத் தம் பெயருடன் சேர்ச்சூட்டிக் கொண்டனர். அவர்கள் கொடி பூ முதலியவற்றையும் மேற்கொண்டு அவர்கள் போர்க்கெழுந்தபோது தாமும் தம் வீரருடனும் படைக்கலங்களுடனும் சென்று போரிட்டனர். இக்குறுநில மன்னராட்சி கிரேக்கர் நகராட்சியுடனும் இங்கிலாந்து முதலிய மேலை நாடுகளில் கி.பி. 1000-த்தை ஒட்டி நிலவிய நிலஉடைமை ஆட்சியுடனும் (Feudalism) ஒரு சார் ஒப்புடையது.

தொல்காப்பியத்திலும் புறநானூற்றிலும் விதந்து கூறப்படும் புறத்திணை யொழுங்கு பெரும்பாலும் இக் குறுநில மன்னர் ஒருவருடன் ஒருவர் மாறிட்டுப் போராடிய போராட்டங்கள் பற்றியவையே யாகும். வெற்றி நாடிய மன்னர் மாற்றரசர் நாட்டின் நிரை (பசுக்கூட்டத்தைக்) கவர்ந்தனர். துன்பை மலர் சூடிப் போர்க்கெழுந்தனர்.

மாற்றரசர்கள் போர்களத்தி லெதிர்த்தும் புரிசைகள் (கோட்டைகள்) உள்ளிருந்தும் நொச்சிமலர் சூடிப் போரிட்டனர். வெற்றியடைந்த மன்னன் எதிரியின் நாட்டைச் சூறையாடியும் அவன் நிலத்தைக் கழுதை சூட்டிய ஏராலுழுது பாழ்படுத்தியும் தோற்றவன் கொடி முதலிய குறிகள் பறித்தும் வாகைசூடி மீண்டனன். சிற் சில சமயம் வெற்றிகொண்ட மன்னர் பகைநாட்டில் தன் ஆட்களை மன்னராக்கியும் பகைவர் குடியில் வந்த ஓர் இளவரசனைத் தன் கீழாளும்படி முடிசூட்டியும் மீள்வ துண்டு.

கடைச்சங்க காலத்தில் (கி. பி. 1-முதல் 3-ம் நூற்றாண்டு வரை) பல குறுநில மன்னர் பெருநில மன்னரை ஒத்த செல்வமும் அவரை எதிர்க்கும் ஆற்ற லும் கொண்டு விளங்கினர். இவர்களுள் பாரி, ஓரி, காரி, மலையன், அதியமான் முதலிய பலர் சிறப்புக்கள் புற நானூற்றிலும் மற்றச் சங்க நூற்களிலும் காணப்படு கின்றன. பெருநில மன்னராகிய சேர சோழ பாண்டி யர்கள் அவ்வப்போது அவர்களை அடக்கியாண்டதுடன் ஒரோவழித் தம்முள் மற்ற இருவரையும் கூட ஒடுக்கித் தமிழ் நாட்டில் பேரரசராக விளங்கினர். அத்தகை யோருள் முதற் கரிகால் சோழன், சேரன் நெடுஞ் சேரலாதன் முதலியோர் பழைமை மிக்கவர்கள். இவர் களைப் பின்பற்றி வந்தவர்களே பாண்டியன் சயமாகீர்த்தி என்னும் வடிம்பலம்ப நின்ற பாண்டியன், இரண்டாம் கரிகாலன், சேரன் செங்குட்டுவன் முதலிய பெரும் பேரரசர்கள் ஆவர். இவர்களில் பலர் தமிழ்நாட்டுடன் அமையாது வடநாடு, சீயம், சாவகம் முதலிய தொலை நாடுகளிலும் தம் சீர்த்தியைப் பரப்பினர்.

இவர்களுள் வடிம்பலம்ப நின்ற பாண்டியன் கி. மு. 500-ல் சாவகத்தீவில் தன் ஆட்சியையே நிறுவித் தன் அடிகளை அந்நாட்டில் அலைதவழும் பாறை ஒன்றில் பதிப்பித்து அதற்குத் திருமுழுக்கு வழிபாடு செய்வித்தான். இதனைத் தமிழ் நூல்கள் கூறுவதுமட்டுமன்றி, சாவக நாட்டுக் கல்வெட்டுகளும் இதற்குச் சான்று பகர்கின்றன. அந்நாட்டில் அவன் ஏற்படுத்திய வழக்கம் இன்றளவும் நிலைபெறுகின்றது. அஃதோடு அந்நாட்டின் நகரங்களும் இன்றளவும் தமிழ்நாட்டு நகர்களாகிய மதுரை, கொற்கை ஆகிய பெயர்களையே கொண்டு திகழ்கின்றன. இவ்வரசனே யன்றிப் பின்னும் கரிகாலன் இமயத்தில் தன் புலிக்கொடி பொறிப்பித்ததும் சேரன்செங்குட்டுவன் வடவரசரை வென்று கண்ணகி உருவெடுப்பித்துக் கொணர்ந்ததும்; ஆரியப்படை கடந்த பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் படையெடுத்துவந்த வடவர் படையை வென்றதும் தமிழ்நாட்டில் இப்பெருமன்னர் அடைந்த பெரும்பேரரசின் பயனாக எழுந்த செயல்களே யாகும்.

ஆயினும் தமிழரசர் வெற்றிகளெல்லாம் தனி மனிதர் போர் வெற்றியின் பயனாக எழுந்தனவேயன்றி நாடு பிடித்தாளும் அவாவினால் எழாமையினால் அவை நாட்டு வெற்றிகளாகவோ, நாட்டை விரிவுபடுத்தி ஒற்றுமைப்படுத்தும் நிலைபெற்ற வெற்றிகளாகவோ விளங்கவில்லை. பிடித்தநாட்டைத் தம் கீழுள்ள வீரருக்கோ முன்னைய அரசருக்கோ மீட்டும் கொடுத்துவிட்டு அவர்கள் திரும்பினர். அவர்கள் வாள்வலி குன்றியவுடன் அவ்வெற்றியும் மறைந்தது. எனவே (பெருஞ்சோழர் காலமாகிய கி. பி. 1000வரை) விரிந்த நாட்டை நேரிடையாக ஆளும் நிலை தமிழகத்தில் வேண்டப்படாது போயிற்று. விரிவான ஆட்சிக்கட்டுப்பா

மில்லாமலே குறுகிய நாட்டை மன்னர் நேரிடையாக ஆளக் கூடுமாதலால் அரசியல்முறையில் வளர்ச்சியும் ஏற்படாது போயிற்று.

பழங்கால ஆட்சிமுறைபற்றி நமக்கு ஓரளவு விளக்கமாகக் கூறும் நூல் திருக்குறளேயாகும். இந்நூலிற்காணப்படும் பொதுக்கருத்துக்களுடன் புறநானூறு முதலிய சங்கநூல்களில் கண்ட வரலாற்றுக் குறிப்புகளையும் இணைத்து ஓரளவு அக்கால ஆட்சிமுறையைக் காணலாம். மன்னனில்லாமலே நடத்தும் குடியாட்சியின் பரந்தவகைகள் எதுவும் அக்காலத்தில் மக்கள் கனவில்கூட எழவில்லை என்பது தெளிவு. மன்னர் வலிகுன்றிய இடத்தோ மன்னர் இறந்து அரசரிமை காரணமாகப் பிறர் மாறுபட்டுக் கலகம் விளைத்தவிடத்தோ ஏற்பட்ட குழப்பங் கண்ட அந்நாளைய மக்கள் ஆட்சிமுறைக்கு மன்னன் இன்றியமையாத உறுப்பினன் எனவும் முடியாட்சியே இயல்பான ஆட்சி எனவும் கொண்டனர். அதுமட்டுமோ? கவிஞர் மன்னனில்லா நாட்டையே கதிரவனில்லாவானம், கண்ணில்லா முகம், கணவனிழந்த காரிகை ஆகியவற்றுக்கு ஒப்பான உவமையாகக் கூறிப் புனைந்துரைக்கலாயினர்.

இங்ஙனம் மன்னனில்லா முழுக் குடியாட்சி தமிழகத்தில் கருத்தளவில் கூட நிலவாவிடினும்; குடியாட்சியின் கோட்பாடுகளே நல்லாட்சியெனக் கொள்ளப்பட்டிருந்தன. மன்னன் மனம்போனபடி ஆளுவதையும், தன் நலத்தையே பெரிதாக எண்ணி ஆளுவதையும் அவர்கள் கொடுங்கோலாட்சி என வெறுத்தனர். செங்கோன்மையுடைய அரசன் மன்னுயிர் எல்லாம் தன்னுயிர் எனக் கொள்ளவேண்டும் என்றும் உண்மையான செல்வம் குறையற்றவாழ்வுடைய குடிகளேயென்றும் திருக்குறள்

முதலிய அக்காலத்திய நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. “வான் நோக்கிவாழும் உலகெல்லாம்; மன்னவன், கோல் நோக்கிவாழும் குடி” என்றும் “மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை; அஃதின்றேல், மன்னாவாம் மன்னர்க்கு ஒளி” என்றும் திருவள்ளுவர் குறிப்பிடுதல் கவனிக்கத் தக்கது. குடிகளைப் புரந்து செழுமை யூட்டி அவர்கள் செல்வத்தின் ஒரு பகுதியை இறையாகக் கொள்வதற்கு மாறாக வலி யுறுத்தி இறைகொள்ளுதல் வழிப்பறிக் கொள்ளையுடன் ஒக்கும் என்றும் கூறப்படுகின்றது.

தமிழ் நாட்டில் மக்கள் ஷிரும்பிய ஆட்சி வரையறைப் பட்ட அல்லது பொறுப்புள்ள மன்னர் ஆட்சி எனப்படுவதாகும். ஏனெனில் மன்னன் எப்போதும் அமைச்சர் சொல்லுக்கும் சுற்றம் அல்லது எண்பேராயத்தின் அறிவுரைக்கும் கட்டுப்பட்டு நடக்கவேண்டும் என்றே கருதப்பட்டது. இவ்வமைச்சரும் சுற்றம் அல்லது அறப்பேரவை யினரும் மன்னர் மகிழ் நடக்கவேண்டுவவர் அல்லர்; வேண்டும்போது மன்னரை இடித்துக் கூறித் திருத்தும் பொறுப்பை உடையவர். மன்னன் பொறுப்பறிந்த நல்லரசனாயின் அவர்களை அடக்கியோ மீறியோ நடவாமல் அவர்கள் கடமையும் தன் பொறுப்பு மறிந்து திருந்துவான். அன்றேல் அவன் ஆட்சி கொடுங்கோல் ஆட்சியாகும்; மக்களும் அறிஞரும் அதனை வெறுப்பர்; சிலசமயம் அவர்கள் புரட்சிசெய்து மன்னனை அழிப்பர். ஒரோவழி கொடுங்கோலன் ஆற்றலுடையவனாயிட்டால் குடிகள் கொடுங்கோலனாரும் நாட்டினும் காடே நன்று எனக் கொண்டு ஓடிக்காடடைவதும் உண்டு. இதனாலேயே “கொடுங்கோல் மன்னன் வாழும் நாட்டில், கரும்புளி வாழும் காடு நன்றே” என்ற மூதுரை எழுந்தது.

ஆனால் செங்கோலுவதும் கொடுங்கோலுவதும் மக்கள் செயலல்ல; இறைவன்செயலென்று அந்நாளைய மக்கள் கொண்டனர் என்பது தெளிவு. அவ்வப்போது அமைச்சர், படைத்தலைவர், பெருங்குடிகள் சேர்ந்து கொடுங்கோலனை வீழ்த்தி வேறு அரசனை அமைப்பினும் இம்முறை ஓர் ஒழுங்குமுறையாகக் கொள்ளப்படவில்லை. மன்னன் கடவுள்நிலையில் உள்ளவன் என்ற எண்ணமே இதற்குக் காரணம். திருவள்ளுவனாரும் இக்கருத்தையே மேற்கொண்டு “முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு, இறையென்று வைக்கப் படும்” என்று கூறினர். இங்கிலாந்தில் 17-ம் நூற்றாண்டுவரையிலும் ஃபிரஞ்சுநாட்டில் 18-ம் நூற்றாண்டுவரையிலும் உருசிய நாட்டில் 19, 20-ம் நூற்றாண்டுவரையிலும் கூட இக்கருத்து மன்னரிடையேயும் மன்னரைச் சார்ந்தொழுகியவர்களிடையேயும் நிலவிவந்தது. ஆயினும் மேனாடுகளில் மக்கள் இக்கருத்துக்கு நெடுநாள் குருட்டுத்தனமாக அடிமைப்பட்டிராமல் அரசியலுரிமையைத் தாங்களே கைக்கொண்டு வரையறைப்பட்ட மன்னர் ஆட்சியையும் குடியாட்சி வகைகளையும் நாளடைவில் அமைத்தனர். தமிழ்நாட்டில் கருத்தளவில் மணலிடை நுண்ணிய பொன்பொடி போலக் காணப்படும் இக்கருத்து அதற்குமேல் வளம்பட்டு வளராத போயிற்று. ‘குடியியரக் கோனுயரும்’ என்ற ஔவையார் மூதுரையில் குடிவழியே கோன் உயர்வு பெறுவன் என்ற உண்மை பொதிந்து கிடப்பினும், பிற்காலத்தில் ‘அரசனெவ்வழி அவ்வழி குடிகள்’ என்ற எண்ணமே மேலிட்டு அரசியல் வளர்ச்சியைத் தடைப்படுத்திற்று. நாட்டு வாழ்வும் நல்லரசர், தீயரசர், வல்லரசர், புல்லரசர் ஆகியவர்கைப்பட்டுத் தொடர்ச்சியும் ஆக்கமும் அற்ற சீர்குலைவு வாழ்க்கையாயிற்று.

5-ம் நூற்றாண்டுமுதல் 10-ம் நூற்றாண்டளவும் தமிழ் நாட்டில் பாண்டியரும் பல்லவரும் பேரரசு செலுத்தினர். 10-முதல் 12-ம் நூற்றாண்டுவரைத் தஞ்சைப் பெருஞ்சோழர் தமிழ்நாடு முற்றிலும் ஒரு குடைக்கீழ்க் கொண்டு வந்ததுடன் முதற்காலத் தமிழரசர் சுவட்டைப் பின்பற்றிக் கங்கைநாடும் கடாரநாடும் (பர்மா) பொன்னாடும் (சாவகம்) ஈழநாடும் (இலங்கை) வென்று இந்தியாவிலேயே பேரரசாக விளங்கினர். முதற்காலப் பேரரசர் வெற்றிகள் போலவே இவ்வெற்றிகளும் அரசியல் விரிவை உண்டுபண்ணவில்லை. ஆனால் தென்னாட்டளவில் அவர்கள் பரந்த ஆட்சி செலுத்தினர். அவ்வாட்சியில் பழைய குறுநிலமன்னராட்சி மங்கினும் முற்றிலும் வலியழக்கவில்லை. அவை நகராண்மை, ஊராண்மை ஆட்சி கட்டு வளந்தந்தன. இவ்வூராண்மையாட்சி மன்னர் முடிமாரினும் மாருத நிலைபேறுடையதாக ஆங்கில ஆட்சிக் காலம்வரை மாருதிரந்தது. வடநாட்டு மன்னவரும் இவ்வாட்சிமுறையை மேற்கொண்டு இதனை இந்தியப் பெருநிலப்பரப்பின் பொதுநல உரிமைகளுள் ஒன்றாக்கினர். ஆனால் தமிழர் பேரரசு பேரிலக்கியத்தையும் பெருங்கோயில் குளங்களையும் தந்து வேறு நிலையான பயன் தராது மறைந்தது.

வடநாட்டில் பழங்கால இலக்கியத்தில் காணப்படும் கருத்துக்கள் பெரும்பாலும் திருக்குறளிற் காணப்படும் கருத்துக்களே. வடநாட்டில் அரசியலுக்கும் அரசியல் கருத்துக்களுக்கும் முதல்நூலாய் விளங்கியது சாணக்கியர் அல்லது கௌடில்பரின் பொருள்நூலே (அர்த்தசாத்திரமே) யாகும். சாணக்கியர் தென்னாட்டினர் என்ற மரபுரையை மேலே குறிப்பிட்டிருக்கிறோம்.

மேலும் ஆரியர் நாடுகர ஆட்சி கண்டது திராவிட நாகரிகம் வேர்கொண்டோங்கிய இந்தியப் பெருநிலப் பரப்பிலேயே ஆதலால் இக்கொள்கைகள் பெரும்பாலும் திராவிடச் சார்பாயிருப்பது இயல்பே யாகும்.

ஆயினும் பழங்காலத்திலேனும் ஆரியர் வரவினால் வட இந்தியாவுக்குச் சில சிறப்பான முறைகள் சில ஏற்பட்டிருந்தன. முதற்பிரிவிற் கூறப்பட்டபடி குலத்தலைவனிடமாகக் குலத்தலைவன்குடி, அல்லது பல குடிகளில் தலைமை பெற்ற குடி நாட்டின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற நிலை வடநாட்டில் கி.மு. 7-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 3-ஆம் நூற்றாண்டு அளவும் காணப்பட்டது. கி.பி. 4-ஆம் நூற்றாண்டில் ஆண்ட* முதற் சந்திரகுப்தன் இத்தகைய விச்சாவி, என்ற ஒரு குடியில் பெண்கொண்டு அதனால் வலிவு அடைந்தாதலால் தன் காசுகளில் தன் உருவுடன் தன் துணைவி யுருவையும் பொறித்துக்கொண்டான் என்று வரலாறு கூறுகின்றது. புத்தர் பிறந்த மலைவாரக் குடியாகிய சாக்கியர் குடியிலும் இத்தகைய குழுவாட்சி அல்லது குடியாட்சி அவ்வப்போது நிலவிற்று என்று தோற்று கிறது. ஆனால் ஆரியர் கூட்டுறவால் ஏற்பட்ட இச் செய்திகள் பெரும்பான்மை திராவிடச் சார்பான இந்திய நாகரீகத்தில் இடம்பெற்று அழிந்துபோயின.

பாரசீகர், கிரேக்கர் படையெடுப்புக்களால் வட இந்திய அரசியல் வாழ்வு தற்காலிகமாகக் குழப்பமுற்ற தெளினும், அவை நிலவரமாக ஓர் அரசியலுணர்ச்சியையும் உண்டுபண்ணின. இதன் பயனாக நாட்டை ஒன்று

* வே. வா. ரங்கசாமி ஐயங்கார் எழுதிய “இந்திய வரலாறு முசல்மான்களுக்கு முந்தியகாலம்” பார்க்க.

படுத்தி ஆளவேண்டும் என்ற கருத்து வளர்ச்சியடைந்தது. சாணக்கியின் அமைச்சனாகக் கொண்ட மோரிய அரசன் சந்திரகுப்தன் நாட்டை அங்கனம் ஒன்றுபடுத்தியதுடன் வன்மையும் ஒழுங்கும் உடைய ஆட்சியையும் நிறுவினான். அசோகனின் பின் இவ்வாட்சி வீழ்ச்சியடைந்ததாயினும் பின்னும் கனிஷ்கன், விக்ரமாதித்தன், ஹர்ஷன், பிருதிவிராசன் முதலிய பழம் பெருமன்னர்களாலும் அக்பர், சிவாஜி முதலிய பிற்காலப் பெருமன்னர்களாலும் மீண்டும் மீண்டும் இத்தகைய பேரரசிற்கான முயற்சி மேலிட்டு வளர்ந்தது. ஆனால் இவ்வளர்ச்சி நாட்டுமக்கள் வாழ்வை அடிப்படையாகக் கொண்டதல்லவாகலின் தமிழ் நாட்டுப் பழம் பேரரசுகள் போலவே சிலகாலம் நல்லாட்சியும் புகழும் தந்து மாண்டது.

தமிழ் நாட்டையும் வடநாட்டையும் ஒருங்கே படிப்படியாய் வென்று இந்தியப் பெருநிலப் பரப்பில் ஒரு பேரரசை ஆங்கிலேய ஆட்சி 17-முதல் 19-ம் நூற்றாண்டு வரை முயன்று நிறுவிற்று. ஓரளவு இப்பேராட்சியால் மேற்படையான ஒற்றுமை தோன்றினும் வெளிநாட்டார் ஆட்சி வலியால் ஏற்பட்ட இவ்வொற்றுமை நாட்டொற்றுமையை விளைவிக்காமலே நிலவுகின்றது. இனித் தமிழ் நாட்டு வளர்ச்சியும் இந்தியப் பெருநிலப் பரப்பிலுள்ள அயல்நாடுகளின் வளர்ச்சியும் ஒன்றுபட்டு நிலவுமா? அல்லது வேறுபட்டு நிலவுமா? என்பது வெளிநாட்டுப் பேரரசாட்சியின் தலைமை நீங்கினால்தான் தெளிவுபடக்கூடும்.

இதற்கிடையில் அரசியல்வகை நடைமுறைகளில் பிற்பட்டுநிற்கும் தமிழ்நாட்டுக்கும், இந்திய நாடுகளுக்கும் முன்மாதிரியாய் விளங்கி வரும் அரசியல்கள் மேலாட்டு அரசியல் முறைகளேயாம். அவற்றுள் காலப் பழை

௫. ஆங்கில நாட்டு அரசியலுரிமைப் போராட்டம் 53

மையாலும் சிறப்பாலும் முதன்மைபெற்று நிற்பது ஆங்கிலநாட்டு (அல்லது பிரிட்டன்நாட்டு) அரசியலேயாகும். அந்நாட்டின் அரசியல் வளர்ந்த ஆற்றையும் பிறநாடுகளின் அரசியல் வளர்ந்த ஆறுகளையும் ஆய்ந்து ஒப்பிட்டு நோக்கினால், அவ்வாராய்ச்சி நம் நாட்டின் எதிர்கால அரசியலை அமைக்க நமக்கு நல்ல தூண்டுதலாகும் என்பது உறுதி.

௫. ஆங்கில நாட்டு அரசியலுரிமைப் போராட்டம்

1. பயிற்சிக் காலம்

உலகின் பண்டைய அரசியல் முறைகள் பெரும்பாலும் முடியரசுச் சார்பானவை என்றும், அவை ஆரியரல்லாத மக்களிடையே முழுவளர்ச்சியடைந்து மேல்வளர்ச்சிக்கு இடமில்லாமல் மரத்துப் போயின என்றும் மேலே கூறினோம். தமிழ்நாட்டிலும், வட இந்தியாவிலும், மாகிதோனியாவிலும், ரோமிலும் இதே அரசியல் பேரரசு நிலையில் விரிவடைந்தனவாயினும் முடியரசுத்தன்மையில் மாற்றம் ஏற்பட்டதில்லை. வரலாற்றின் இருட்டுக்காலம் என்று அழைக்கப்படும் இடைக்காலங்களில் (கி. பி. 500 முதல் 1500 வரை) கீழ்நாடுகளிலும் சரி, மேல்நாடுகளிலும் சரி, அரசியல் முறை பெரிதும் இப் பண்டைய முடியரசு முறையையே பின்பற்றி நின்றது.

இப் பண்டைய முடியரசுகளைத்தும் வீழ்ச்சியடைந்து ஐரோப்பா எங்கும் குடியரசுகள் நிறுவப் பெற்றது 19-ம் நூற்றாண்டிலேயேயாகும். இவ்வைரோப்பிய அரசியல் பெரும் புரட்சிகளுக்கு வழிகாட்டிகளாய் நின்றவை 1786-ல் நடைபெற்ற ஃபிரஞ்சுப் புரட்சியும் 1768-ல் நிகழ்ந்த அமரிக்கப் புரட்சி என்ற அமெரிக்கநாட்டு

விடுதலைப் போரும், இவ்விரண்டுக்கும் முந்திப் பிரிட்டனில் நடைபெற்ற 1688-ம் ஆண்டைய ஆங்கில அரசியல் புரட்சியுமே ஆகும். இவற்றுள் காலத்தால் முந்தியதும் மற்ற இரண்டிற்கும் தூண்டுதலாயிருந்ததும் ஆங்கிலப் புரட்சியே. மேலும் மற்றப் புரட்சிகள் பண்டைய முடியரசின் சீர்கேடு முற்றியபின் அவற்றின் வீழ்ச்சியால் ஏற்பட்ட திடீர்ப் புரட்சிகள் ஆகும். பிரிட்டனின் முன் மாதிரியும் பிறநாடுகளின் முன்மாதிரியும் வெளித்தாக்குதல்களாக நின்று தூண்டியிராவிட்டால் அப்புரட்சிகள் திடீரென்று தோன்றியிருக்கமாட்டா. ஆங்கில நாட்டுப் புரட்சியோவெனில் இவற்றைப் போன்ற திடீர்ப் புரட்சியுமன்று; இவற்றைப் போலக் குருதி வெறியும் கலாங்களும் கொலைகளும் நிறைந்ததும் அன்று. வெளித் தாக்குதல் எதுவுமின்றி அது ஆங்கில அரசியல் வாழ்வில் தற்போக்காகவும் படிப்படியாகவும் நெடுங்காலமாக நிகழ்ந்து வந்த அரசியல் முன்னேற்றத்தின் பயனேயாகும். எனவே ஆங்கில நாட்டு அரசியல் வளர்ச்சி முறையை ஆராய்பவர்க்கு மட்டுமன்றி உலக அரசியல் முறையை ஆராயப் புகுபவர்க்கும் இவ்வாங்கில நாட்டுப் 'புரட்சியும்' அதனைப் பயனாகக் கொண்ட ஆங்கில நாட்டு அரசியல் வளர்ச்சியின் வரலாறும் இன்றியமையாத படிப்பினைகள் ஆகும்.

இதுவன்றி ஆங்கில அரசியல் இன்றொரு வகையிலும் தலைமை உடையது. மற்ற அரசியல் முறைகள் எல்லாம் பண்டைய முறையிலேயே வளர்ச்சி பெறுதுகின்றன அஃது அழிவுற்ற பின்னர் தற்கால அரசியலைப் புதுவதாகப் புனைந்துகொண்டன. நேர்மாறாகப் பிரிட்டனிலோவெனில், அரசியல் பழைய உருவின்மீறும்

௫. ஆங்கில நாட்டு அரசியலுரிமைப் போராட்டம் 55

என்றும் முற்றிலும் விலகிச் செல்லாமல் படிப்படியாகப் புத்துயிர் பெற்றுப் புதுமைபெற்று வளர்ச்சி யடைந்து வந்திருக்கிறது. எனவேதான் பழைமையில் நின்றுவிட்ட அரசியல்கள் பழைமை சீர்கெட்டபின் புதுவதுபுனைய முயலும்போது புதுமுறை வளர்ச்சிபெற்றுவிட்ட பிரிட்டனின் அரசியலைப் பின்பற்ற வேண்டி வந்தன. இங்ஙனம் பிரிட்டனின் அரசியல் பழைய உலக அரசியலுக்கும் புதிய உலகஅரசியலுக்கும் ஒரு பாலமாகவும், புது அரசியல் முறைகள் அனைத்தினுக்கும் தாயகமாகவும் விளங்குகிறது. பிரிட்டனின் அரசியல் வளர்ச்சிக்கு நிலைக்களனாக விளங்கிய ஆங்கில அரசியல் மன்றும், அரசியல் மன்றங்களின் தாய் (Mother of Parliament) என்று அழைக்கப்படுகிறது. பிரிட்டனைச் சார்ந்து வளர்ச்சியடைந்த உரிமைக்குடியேற்ற நாடுகளாகிய கனடா, ஆத்திரேலியா, நியூசிலாந்து, தென்ஆபிரிக்கா முதலியவையும் பிற அரசியல் சார்புடைய நாடுகளாகிய இந்தியா, எகிப்து போன்றவையும், சார்பற்ற நாடுகளான அமெரிக்கா, ஃபிரான்சு, செர்மனி முதலிய நாடுகளும் நேர்முகமாகவும் மறைமுகமாகவும் பிரிட்டனின் அரசியலையோ அதன் கூறுகளையோ முன்மாதிரியாகக் கொண்டு தம் அரசியல் அமைய விளங்குகின்றன.

ஆங்கில அரசியல் வளர்ச்சியை விரித்துரைக்கப் புழுமுன் அதன் வளர்ச்சி முறையின் பயனாக ஏற்பட்ட ஒரு புதுமையை விளக்குதல் வேண்டும். இவ்வளர்ச்சி மற்ற நாடுகளுக்கெல்லாம் முன்மாதிரியாயமைந்ததாயினும் ஒரே ஒரு வகையில் பழைமைப் பற்றுடையதாகவே உள்ளது. மற்ற அரசியல்கள் பழைமையில் சலிப்புற்று அதனை ஒழித்ததுபோல் ஆங்கில அரசியல் என்றும் பழைமையை ஒழிக்க

வில்லை. அதன் உள்ளூறை உயிரில் எவ்வளவு மாறுதலும் வளர்ச்சியும் ஏற்பட்ட காலத்திலும் அதன் உடலமைப்பு முற்றிலும் மாறாமல் இருந்தே வருகிறது. எனவே இன்றைய ஆங்கில அரசியல் முறையின் உள்ளூயிர் புத்தம் புதிய அரசியல் முறைகளை ஒத்தே காணப்படும், அதன் அமைப்பு முறையாகிய வெளிச் சட்டத்தில் அதன் பண்டைய உருவின் சின்னங்களும் இடைக்கால மாறுதல்களின் சின்னங்களும் மாறாமல் இருந்தே வருகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக மன்னர் உரிமைகள் இன்று பெரும்பாலும் அரசியல் மன்றத்தினாலும் அதன் உரிமைகளுக்குக் கட்டுப்பட்ட அமைச்சர்களாலும் செயற்படுத்தப்படுகின்றனவாயினும் முடியரசு அப்படியே இன்றும் நிலைத்திருக்கிறது. அதன் உரிமைகளும் பெயரளவில் மாறாமலே இருந்து வருகின்றன. எனவே ஓரளவு இங்கிலாந்தின் இன்றைய அரசியல், வரையறுக்கப்பட்ட முடியரசு என்று கூறினால் தவறாகாது. மேலும் அரசியல் வளர்ச்சி முறையில் முடியரசுக்கு அடுத்தபடியான ஆட்சி முறை, குழு ஆட்சிமுறையும் பெருமக்கள் ஆட்சி முறையும் ஆகும். குழு ஆட்சிமுறையின் சின்னங்களாக இன்றும் பிரிட்டனின் அரசியலில் மன்னர் அவையும் (Privy Council) அமைச்சர் குழுவும் (Cabinet) நிலைபெற்றுள்ளன. பெருமக்கள் ஆட்சிக்கு அறிகுறியாகப் பெருமக்கள் அவை (House of Lords) இன்றும் நிலவுகிறது. இவையெல்லாவற்றினுக்கும் மேலாகப் பொதுக் குடியாட்சி (democracy) முறை பொது அவை (House of Commons) மூலம் நடைபெறுகிறது. அமைச்சர் குழுவின் அமர்வுக்குப் பொது அவையே காரணமாயிருப்பதால் பொறுப்பாட்சியும் முழுமையும் செயல் முறையி

நு. ஆங்கில நாட்டு அரசியலுரிமைப் போராட்டம் 57

லுண்டு. இன்னும் ஆட்சி வகுப்புகளில் (Departments) நிலைபெறுபவரும் முறைமன்றத் தலைவரும் (Judges) பிற பணியாளரும் அரசியல் மன்றத்தார்க்கும் அமைச்சர் குழுவிற்கும் முற்றிலும் கட்டுப்படாமல் தனிஉரிமை உடையவராயிருத்தலின் திறலாளர் ஆட்சியும் (Bureaucracy) நிலைபெறுகிறது என்னலாம். இங்ஙனமாக ஆங்கில அரசியல் முறை தன்னிடத்தே உலகின் அரசியல் வளர்ச்சியின் வரலாற்றையே கொண்டுள்ள தென்னலாம்!

பொதுப்படையாக ஆங்கில அரசியல் வளர்ச்சியில் மூன்று பெரும்படிக்களைக் காணலாம். முதலாவது பயிற்சிக்காலம், இது 1688-ம் ஆண்டுப் புரட்சியுடன் முடிவடைகிறது. இரண்டாவது பகுதி 1832-ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட முதல் அரசியல் பெருஞ் சீர்திருத்தத்துடன் முடிவது. இதனை முயற்சிக்காலம் என்னலாம் 1832-க்குப் பின் வெளித் தோற்றத்தை நீக்கிப்பார்த்தால் அரசியல் முறை முழுக் குடியாட்சியாக வளர்ச்சி யடைந்திருக்கிறது. இதனை யாம் வளர்ச்சிக்காலம் என்போம்.

முதற்பகுதியாகிய பயிற்சிக் காலத்தையும் கருநிலைக் காலம் என்றும் உயிர்ப்புக் காலம் என்றும் தேர்வுக் காலம் என்றும் உள்முதிர்வுக்காலம் என்று போராட்டக் காலம் என்றும் ஐந்து கூறுகள் ஆக்கலாம்.

கருநிலைக் காலம் ஆங்கில மக்கள் தம் பண்டைய தாயக நாடாகிய செர்மனிய நாட்டிலிருந்து இங்கிலாந்து மீது படையெடுத்து வந்து குடியேறிய காலமாகிய 5-ம் நூற்றாண்டு முதல் நார்மனியர் படையெடுப்புக்காலமாகிய 1066-வரை என்னலாம். இக்காலஆங்கில மன்னர்நிலை தொடக்கக்கால ஆரியரது குல முதல்வர் நிலைக்கு மிகவும் அண்டிய நிலையுடையதேயாகும். மன்னர் ஆண்டபகுதி

அவர்நோட்சிக்கு இடம்தரும் சிறு பகுதியாகவே இருந்தது. நாட்டின் ஆட்சி முறையில்மன்னனே போரில் படைத்தலைவனாகவும்; அமைதிக்காலத்தில் முறைத்தலைவனாகவும் (Judge) இருந்ததன்மீச் சமயவினைகளில் வேள்வித்தலைவனாகவும், (Head Priest) அமைந்து நின்றான். கிறித்தவ சமயம் தோன்றிய பின் இறுதிக் கடமை விலகினும் பிற்கால அரசியல் வளர்ச்சியில் அரசனே நாட்டு மக்கள் சமயத்திலும் முழுமுதல்தலைவன் என்ற எண்ணம் மீண்டும் ஏற்பட்டு 16-ம் நூற்றாண்டில் சீர்திருத்த சமய இயக்கத்துடன் (Protestant Reformation) இணைந்து விட்டதென்பது கூர்ந்து கவனிக்கத் தக்கது.

மன்னருக்கு ஆட்சிமுறையில் உதவியவர் அவன் கீழ்ப்பட்ட பிற குல முதல்வரும் போரில் திறங்காட்டிய படைத் தலைவரும் ஆவர். ஆயினும் அவ்வப்போது குடிமக்கள் அனைவரும் அடங்கிப் பேரவை ஒன்றும் இருந்ததெனக் கூறப்படுகிறது. குடிமக்கள் அனைவரும் அரசியல் மன்றத்துக்கு வர முடியாது என்பது கூறாமலே அமையும். ஆயினும் அக்காலத்தில் உண்மையில் குடிமக்கள் என்றழைக்கப்பட்டவர்கள் போர் வீரர்களே. அவர்களிலும் அரசர் வாழ்ந்த பகுதிக்கு அண்மையிலுள்ளவர்களும் செல்வாக்குடைய பெருமக்களும் மட்டுமே தம் உரிமையை உண்மையில் செயல் முறையில் பயன்படுத்தியிருப்பார்கள் என்று எண்ணுவது தவறுகாது. இத்தகைய பேரவைக்கு அக்காலத்தில் கொடுக்கப்பட்ட பெயர் விட்டெனயெமோட் (அறிஞர் பேரவை)என்பதே.

இப்பேரவையே யன்றி மாவட்டந்தோறும் (Shire): வட்டந்தோறும் (hundred) ஊர்தோறும் (town) சிற்றவைகளும் இருந்து ஆட்சி நடாத்தின. அவை மாவட்ட

அவை (Shire moot) வட்ட அவை (hundred moot) ஊரவை (Town moot) எனப் பெயர் பெற்றன.

பெயரளவில் இப்பேரவையின் ஆற்றல்கள் எல்லையற்றன. இன்றைய ஆங்கில அரசியல் மன்றத்தின் ஆற்றல்களுக்குக்கூட அவை இணை யென்னலாம். ஆனால் செயலளவில் இவ்வாற்றல்கள் பயனற்றவையாயிருந்தன. இவற்றுக்குக் காரணம் அதன் அமைப்பு, குறுகிய காலவயைறை, மக்கள் பொறுப்பு உணராமை, பொது மக்கள் விழிப்பின்மை ஆகியவைகளே. அமைப்பு வகையில் பெயரளவில் குடிமக்கள் அனைவரும் வரலாமாயினும்; தொலைவிடங்களிலும் தம் செலவில் வர முடியாத எளிய மக்களும் அதற்கு முடிவதில்லை. ஆளும் பொறுப்பில் பொது மக்களும் அக்கரை கொள்ளவில்லை. மேலும் இப்பேரவை நிலையான அவையுமன்று. நெடுநாள் நிலைபெறுவது மன்று. பெரும்பாலும் புதுவரிகள் சுமத்தும் போதுதான் அவை அமைக்கப்படும். அது வழங்கப்பட்டதும் அதனைக் கூட்டிய மன்னரே அதனைக் கலைத்து விடுவர். பேரவைக்கு வந்தவர்களில் பெரும்பாலோர் தம்வேலையை விட்டு அவையில் பங்கு கொண்டு உழைப்பதை ஒரு சுமையாகவே கருதினதால் நெடுநாள் தங்க விரும்பாமல் விரைந்து போவதிலேயே கண்ணும் கருத்துமாயிருந்தனர். அரசியலில் பங்கு கொள்ளவேண்டும் என்ற ஆர்வமும் அக்காலம் பொதுமக்களிடையிலில்லை. எனவே பெரும்பாலும் ஆட்சி, மன்னர் மனம் போலவே நடந்து வந்தது. மன்னன் வலி குன்றியவையிருந்த காலத்திற்கூட அவன் ஆட்சியைக் கட்டுப்படுத்தியவர் தலைமைப் பெருமக்கள் சிலர் மட்டுமே.

நார்மானிய அரசர் ஆட்சித் தொடக்கத்துடன் கரு நிலைக்காலம் முடிவுற்று உயிர்ப்புக் காலம் தொடங்குகிறது. இது 1066ல் நார்மானிய ஆட்சியுடன் தொடங்கி அதன்பின் ஆண்ட பிளன்டாஜெனட் கால்வழியின் ஆட்சிக் காலத்துடன், அஃதாவது 1399-ல் முடிவடைகிறது. நார்மானிய அரசர் ஆற்றல் மிக்கவர்கள். எனவே அவர்கள் பேரவையின் பேரால் பெருமக்கள் கையோங்காமல் தடுத்து வந்தார்கள். இவ்வேலையில் பொதுமக்கள் சார்பு அரசர் பக்கமே யிருந்தது. எனவே அரசர் பெருமக்களை அடக்கும் முறைகளுள் ஒரு முறையாக நல்லாட்சியின் பெயரால் தம்மைப் பொது மக்களுடன் தொடர்பு படுத்தி வலுப்படுத்திக் கொண்டனர். எனவேதான் இவ்வரசரின் கடுங்கோன்மை (despotism) மக்களால் கொடுங்கோன்மை (oppression) ஆகக்கொள்ளப்படாமல் நலமுடைவல்லாட்சி (benevolent despotism) எனக் கொள்ளப்பட்டது. நார்மானிய ஆட்சியின் தொடக்கத்தில் பழைய ஆங்கில ஆட்சியில் செழித்தோங்கி நின்ற ஆங்கிலப்பெருமக்கள் நிலங்கள் பறிக்கப்பட்டு நார்மானிய அரசருள் முதல்வனை வெற்றி வீரன் வில்லியமுடன் வந்த நார்மானியப் பெருமக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு விட்டன. இதன் பயனாகப் பழைய ஆங்கிலப் பெருமக்கள் பொதுமக்களுடன் ஒன்றுபட்டுப்போக, நார்மானியப் பெருமக்களே நார்மானிய ஆட்சியில் பெருமக்களாக விளங்கினர். எனவே இப்புதியவகைப் பெருமக்களை ஆங்கிலப் பொதுமக்கள் பெருமக்கள் என்ற முறையில் மட்டுமன்றி நார்மானியர் என்ற முறையிலும் வெறுத்தனர். மன்னர் பிறப்பால் நார்மானியராயினும் இப்பெருமக்களை ஒறுத்தடக்க முயன்ற

அளவுக்குப் பொது மக்கள் அவர்களைப் போற்றினர். அதுவன்றி விரைவில் அவர்கள் வெளி நாட்டினர் என்ற எண்ணத்தையும் மக்கள் மறக்கலாயினர்.

மூன்றாவது நார்மானிய அரசனாகிய முதலாம் ஹென்றி பழைய ஆங்கிலக் குடியில் வந்த மட்டில்டா அல்லது மாட் என்ற இளவரசியை மணந்து இப்போக்கை வலியுறுத்திக் கொண்டான். அத்துடன்மையாது அவன் ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் தானே பொதுமக்களுக்கு நல் ஆட்சி உறுதி அளிக்கும் அரசரிமைத்தாள் ஒன்று வழங்கினான். இதுவே ஆங்கில அரசியல் வளர்ச்சி வரலாற்றில் எழுத்து மூலம் மன்னர் உரிமைகள் வரையறுக்கப்பட்ட முதல் உரிமைத்தாள் ஆகும். இந்த அரசன் ஆட்சியிலேயே ஆட்சி முறையிலும் பல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன.

நாம் மேற்குறிப்பிட்டபடி பெருமக்களின் வலிமையை அடக்க முனைந்த நார்மானிய அரசர் அப்பெரு மக்களுக்கு மிகுதியான வலிமைதர உதவக்கூடும் பழைய பேரறிஞர் மன்றத்தைப் பெரும்பாலும் கூட்டாமல் புறக்கணித்து வந்தனர். அப்பேரவையில் உறுப்பினராயிருந்து வந்தவருள் அரசன் ஆட்சியில் அவனுக்கு உதவும் பேரலுவலாளரும் துணைவரும் அறிவுரை கூறும் வல்லுநரும் இருப்பதுண்டு. மன்னன் அவர்களை மட்டும் தனிப் படத் திரட்டி மன்னரவையில் சேர்த்துக் கொண்டான். புதுவரிகள் வேண்டிய போதும் ஆட்சிமுறைச் சிக்கல்களில் உதவி வேண்டிவந்த போதும் பெருமக்கள் தொடர்புள்ள பெருவழக்குகளை மன்னன் ஆராயவேண்டி வந்த போதும் அவனுக்குப் பழைய பேரறிஞர் அவையின் இடத்தில் நின்று உதவியது இம்மன்னரவையே (Curia Regis). பொதுவாக அரசியல் காரியங்களை ஆராய்ந்து

அரசனுக்கு உதவ இவ்வவை பயன்பட்டதுபோல், பொருளியல் சார்பான கேள்விகளை ஆராய இந்த அவையின் திரிபான இன்றோவை ஏற்பட்டது. இதில் உறுப்பினராயிருப்பவர் மன்னர் அவையில் உறுப்பினராயிருப்பவருள் பொருளியல் அறிவும் செயல் மரபும் உடைய ஒரு சிலரே யாவர். இது கூடிய இடத்தில் அமைந்திருந்த மேடைப் பலகைமீது குறுக்குக் கம்பிக் (Chequered) கரையுடைய துணி ஒன்று விரிக்கப்பட்டிருந்த காரணத்தினால் இவ்வவை குறுக்குக் கோட்டவை (Exchequer) என்றழைக்கப்பட்டது. (தமிழில் இந்நூலில் இதனைப் பொருளவை என்று கூறின் அமையும்) இவ்விரு சிறிய அவைகளில் முன்னது 16-17-ம் நூற்றாண்டுகளில் மன்னர் உயர் அவை (Privy Council) என்ற பெயருடன் வளர்ச்சி பெற்றது. மன்னர் அவையின் சில கடமைகளையும் பொருளவையின் கடமைகளையும் அரசியல் மன்றத்தின் பகுதியாகிய பெருமக்கள் பேரவையின் ஒரு பகுதி பிற்காலங்களில் ஏற்று நடத்தியது. ஆயினும் அப்போதும் பொருள் வழக்கு மன்றம் என்றும் பொருளவை (Treasury Court) என்றும் அதற்குப் பெயர்கள் நிலவின.

இவ்விருண்டு அவைகளும் மன்னருக்கு உதவி தந்து அவனை வலிமைப் படுத்தினவேயன்றி அவனைக் கட்டுப் படுத்தவில்லை. மக்களுக்குப் பொறுப்பாட்சி வழங்குவதிலும் அவை எள்ளளவும் பயன்படவில்லை. அவ்வகையில் மிகச் சிறிய முன்னேற்றமாக அமைந்தது முதலாம் ஹென்றி நிறுவிய சான்றுப் பொறுப்பாளர் முறையே (Jury Systems)யாகும். வழக்குகளில்குற்றஞ்செய்தவர்களைக் கண்டுகொள்ள அந்நாளில் வழங்கிய பண்டைய

முறை தீத்தேர்வு, மற்போர்த்தேர்வு (Trial by ordeal of fire or wrestling) ஆகியவைகளே. இப்பழம்பச்சலி முறைகளுக்கு மாறாக ஹென்ரி புகுத்திய முறை அவ்வவ்விடத்துப் பொதுமக்களிடையிலிருந்து தெரிந்தெடுத்த சான்றுக்குமுனைரைப் பொறுப்பாளராக அமர்த்துவதாம். இரண்டாம் ஹென்ரி அரசன் காலத்தில் இம் முறை வழக்குகளுக்கு மட்டுமன்றி வேறு வகைகளிலும் பயன்படுத்தப்பட்டது. 1188-ல் சாலடின் பதின் கூற்று வரி (Salladin Tithe) என்ற புது வரி சுமத்தப்பட்டது. அதற்காக மக்கள் உடைமைகளைக் கணித்தறியும்படி அமைக்கப்பட்ட சான்றுப் பொறுப்பாளர் வரி தருவோரின் மொழி பெற்றுத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனராம். மொழித்தரவின் (Vote) வாயிலாக இங்கிலாந்தில் ஒரு குழு முதலில் அமைந்தது இப்போதே எனினும், அக்குழு ஆட்சிக் குழுவன்று; எனவே அதில் பொறுப்பாட்சியின் கருத்து அமையப் பெற்றதாயினும், அது பொறுப்பாட்சியின் முதல் தோற்றுவாய் என்று கூறுதல் இயலாது.

ஆங்கில அரசியல் மன்றின் பெயர் ஆகிய பார்லிமென்ட் என்ற சொல் 'பேசும் அவை' என்று பொருள்படும். இது ஃபிரஞ்சு மொழிச் சொல் ஆகும். ஆனால் இது ஃபிரான்சில் மடத்துத் துறவியர் வீண் பொழுதுபோக்காகப் பேசும் வம்பர் அவைக்கே முதலில் ஏனெனமாக வழங்கப்பட்டதாம்! பின்னர் ஃபிரஞ்சு மன்னர், சமயத்திருப்பெருந்தந்தை (Pope) ஆகியவர்கள் கூட்டிய சமயத் தலைவர் (Cergy) கூட்டத்திற்கும் இப்பெயர் வழங்கப்பட்டது. ஆனால் அரசியல் மன்றத்துக்குப் ஃபிரான்சில் அப்பெயர் என்றும் வழங்கவேயில்லை. இங்கிலாந்தில் மூன்றாம் ஹென்ரி கூட்டிய ஒரு கூட்டத்திலேயே அப்

பெயர் முதலில் வழங்கப்பட்டது. ஒரு சில ஆண்டு களுக்குள் அப்பெயர் புதிதாகத் தோன்றி வளரத் தலைப் பட்டுவிட்ட ஆங்கில அரசியல் மன்றத்தின் பெயராக ஆங்கில மொழியில் வேரூன்றி கிட்டது.

இத்தகைய அரசியல் மன்றம் உருவாவதன் முன்னமே அரசன் ஆற்றல் பொதுமக்கள் சார்பில் பெரு மக்களால் வரையறுக்கப்படத் தொடங்கிற்று; தொடக் கத்தில் பெருமக்களை யடக்க முயன்ற நார்மானிய மன்னர் பொதுமக்கள் பக்கம் சார்ந்தனராயினும், கிரேக்கில் பொதுமக்கள், பெருமக்கள் என்ற வேற்றுமை மறையலாயிற்று. முதலாம் ஹென்றியின் பின் ஆண்ட ஸ்டீபன் காலத்தில் அரசரிமைக்காக நடைபெற்ற போராட்டத்தில் பெருமக்கள் பெரிதும் நலிவுற்றிருந்தனர். இரண்டாம் ஹென்றி பின்னும் அவர்களை அடக்கிய துடன் முதல் ஹென்றியின் சுவட்டைப் பின்பற்றி உரிமைத் தாளொன்று வழங்கிச் சான்றுப் பொறுப்பாளர் முறையையும் நிறுவினான். ஆயினும் இதற்குள்ளாகப் பெரு மக்கள் பொதுமக்களையும் அவர்கள் தாய் மொழியையும் முன்போல் புறக்கணிக்காமல் ஏற்று அவர்களுடன் கிரேக்கில் ஒன்றுபடத் தொடங்கினர். எனவே இரண்டாம் ஹென்றியின் பிள்ளைகளாகிய ரிச்சர்டு, ஜான் ஆகிய வர்கள் ஆட்சிக் காலங்களில் எழுந்த பெருமக்கள் கிளர்ச்சிகளில், முன் என்றமில்லாதபடி பொதுமக்கள் பெருமக்களுக்கு ஆதரவு தந்தனர். இதன் பயனாகக் கொடுங்கோலனாகிய ஜான் அரசனிடமிருந்து ஆங்கிலப் பெருமக்கள் ஸ்டீபன் லாங்டன் என்ற சமயப் பெருந்தலைவன் (Archbishop) தலைமையில் நின்று அரசியலுரிமைத்தாள் ஒன்று எழுதி வாங்கினர். இது முதலாம்

௫. ஆங்கில நாட்டு அரசியலுரிமைப் போராட்டம் 65

ஹென்றியும் இரண்டாம் ஹென்றியும் தந்த உரிமைத்தாள் களைப் போன்றதேயாயினும் அவற்றைப்போல் அரசன் விருப்பப்படி தந்ததாக இராமல் மக்கள் விருப்பத்தின் பேரில் அவனிடமிருந்து பெறப்பட்டதாகலால் மக்கள் அரசியல் உரிமைப் போராட்டத்தின் முதல் வெற்றியாயமைந்தது. எனவே வரலாற்றில் அது பேருரிமைத்தாள் (Magna carta or the great charter) எனப் பெயர் பெற்றிருக்கிறது. அதிற்கண்ட தலைமையான செய்திகள் மன்னன், பெருமக்கள் (Barons), தலை மக்கள் (Clergy) பொதுமக்கள் (Commons) ஆகியவர் இணக்கமின்றிப் புதுவரி சுமத்தப் படாதென்பதும், மன்னன் உரிமைத்தாளைப் பேணி அரசாளுகின்றானு என்று மேற்பார்வையிடப் பதினைவர் அடங்கிய ஒரு குழு இருத்தல் வேண்டும் என்பதுமே. இவற்றுள் முன்னது ஊட்டில் எழுத்தாகவே பெறப்பட்டது. அதிற்கண்ட உரிமைகளைச் செயல்முறையிலேயே பெறுவதற்கு உண்மையில் பல நூற்றாண்டுகள் போராட வேண்டி வந்தது. பின்னதோ சில ஆண்டுகளில் மீறப்பட்டுவிட்டது. வெளித்தோற்றத்தில் இவ்வகையாகப் பேருரிமைத்தாள் பயன்தராததுபோல் தோற்றினும் உண்மையில் அரசியல் போராட்டத்தில் மக்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கையை ஊட்டி ஒரு முன்மாதிரியையும் ஒரு போர் முறையையும் எடுத்துக் காட்டிற்று. இக்காரணத்தால் இஃது ஒரு பெரு நிகழ்ச்சியே என்று கொள்ளத் தக்கதாகும்.

ஆங்கில அரசியலாகிய முக்காலிக்குப் பேருரிமைத்தாள் (Magna Carta, 1216) உரிமைப்பகர்ப்பு (Bill of Rights, 1628) உரிமைக் கோரிக்கை (Petition of Rights 1688) ஆகிய மூன்றுமே மூன்று கால்கள்

என்று கூறப்படுகின்றன. பேரூரிமைத்தாளின் பெருமையை இது நன்கு எடுத்துக் காட்டுவதாகும்.

ஆங்கிலநாட்டில் அரசியல் மன்றம் ஏற்பட்டு வேரூன்றுவதற்கு மூன்றாம் ஹென்ரி அரசரின் திறமையின்மையும் முதல் எட்வர்டின் திறமும் இருவேறு வகைகளில் காரணங்களாய் அமைந்தன. ஜான் அரசன் 1215-ல் பேரூரிமைத்தாள் வழங்கியபின் மறு ஆண்டிலேயே மாண்டான். அப்போது மூன்றாம் ஹென்ரி சிறுவகையே இருந்தபடியால் பெருமக்கள் பாதுகாப்பாளரை அமர்த்தி ஆட்சி நடத்தினர். அரசன் நேராக ஆட்சிக்கு வந்ததும் அவன் தன் ஃபிரஞ்சு நாட்டு மனைவி மூலம் தனக்கு உறவினரான வெளிநாட்டினரைப் பெருவாரியாக இங்கிலாந்தின் அரசியல் வாழ்வில் புகுத்தியும் கடுவரிகள் இட்டும் மக்களிடையே மனக்கசப்பை உண்டு பண்ணினான். அதற்கிடையில் தற்செயலாக அவன் தன் கீழ்ப்பட்ட ஃபிரஞ்சு நாட்டுப் பகுதி ஒன்றின் ஆட்சியை நடாத்திய தன் உறவினனாகிய ஸைமன் டி மாண்ட்ஃபோர்ட் என்பவனை அந்நிலையிலிருந்து நீக்கிப் பகைத்துக்கொண்டான். ஆட்சி முறையில் பெருஞ்செயலறிவுபடைத்த ஸைமன் பழிக் குப் பழி வாங்கும் எண்ணத்துடன் தன் மைத்துனனாகிய அரசனை எதிர்த்து நாட்டு மக்களின் தலைவனான வெளிநாட்டினனாகிய அவன் வஞ்சமே ஆங்கில அரசியல் வாழ்வுக்கு ஒரு தஞ்சமாயிற்று.

1254-ல் மூன்றாம் ஹென்ரிக்குப் பொருளுதவி மிகவும் வேண்டியிருந்தது. அதற்காக அவர் கூட்டிய கூட்டத்திலேயே பெருமக்கள் (barons) தலைமக்கள் (clergy) ஆகியவர்களுடனாக ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலிருந்தும் காண்கு பேரை (knights) மாவட்டத்தலைவர் (Sheriff)

௫. ஆங்கில நாட்டு அரசியலுரிமைப் போராட்டம் 67

வாயிலாக மன்னர் தருவித்தார். இதுவரை பெருமக்களும் தலைமக்களுமே இருந்த மன்னரவை போலல்லாது வரி எழுப்பும் நோக்கத்துடன் எழுந்த இம்மன்றத்தில் முதல் தடவையாகப் பொதுமக்கள் சார்பிலும் மாவட்டத்திற்கு நால்வர் அமரலாயினர்.

அரசியல் அறிவும் துணியும் வாய்ந்த ஸைமன் இப் புது முறையின் பயனை நன்குணர்ந்து அதனைப் பின்னும் தொடர்ந்து வலியுறுத்தினான். மன்னர் கட்சியினரைப் போரில் 1264-ல் முறியடித்தபின் அவன் கூட்டுகித்த 1265-ம் ஆண்டைய அரசியல் மன்றில் மாவட்டங்களிலிருந்து மட்டுமன்றித் தலைமைவாய்ந்த மாநகரங்களிலிருந்தும் (Cities) சிறுககர்களிலிருந்தும் (boroughs) ஆட்பெயர்களை (Representatives) வரவழைத்தான். இவ்வரசியல் மன்றம் ஸைமனின் அரசியல் மன்றம் என வரலாற்றில் கூறப்படுகிறது. ஸைமனையும் வரலாற்றுகிரியர் பலர் 'ஆங்கில அரசியல் மன்றத்தின் தந்தை' என அழைப்பதுண்டு. ஆயினும் ஸைமனினும் மேம்பட இப் பெயர் மூன்றாம் ஹென்றிக்குப் பின் வந்த அரசனாகிய முதல் எட்வர்டுக்கே பொருந்தும்.

மன்னனை எதிர்த்த தலைவன் கூட்டுகித்த 1265-ம் ஆண்டைய அரசியல் மன்றை விட (மன்னரே நேரடியாகக் கூட்டிய) முதல் எட்வர்டின் 1295-ம் ஆண்டைய 'மாதிரி அரசியல் மன்றம்' பெரும் சிறப்புடையதாகும். இதுகாறும் குறுகில மன்னர் பேரவையாக (Feudal assembly) இருந்த மன்னரவைகளைப் போலல்லாது இதுவே முதன் முதலாக நாட்டுமக்கள் பேரால் அவர்களிடம் பொறுப்புடைய மக்களைத் திரட்டும் கிருப்புடன் அரசன் கூட்டிய முதல் அரசியல் மன்றமாகும். இம்மன்

றுக்கு மன்னன் பெருநிலக்கிழவராகிய முதற்பெருமக்களை மட்டுமன்றிச் சிறுநிலக்கிழமையுடைய மற்ற வேளாண் மக்களையும் (tenants-in-chief) முதல் தலைமக்களே யல்லாது துணைத் தலைமக்களையும் அழைத்ததுடன் சைமன் அரசியல் மன்றில் அழைத்தது போலவே மாவட்டங்கள், மாநகரங்கள், சிறுநகர்கள் ஆகியவற்றிலிருந்தும் இரண்டிரண்டு ஆட்பெயர்களை மொழித்தரவு மூலம் தேர்ந்தெடுத்துத் தருவித்தான்.

தொடக்கத்தில் அரசியல் மன்ற உறுப்பினர் மூன்று கூறுகளாகப் பிரிந்து மும்மண்டலத்தார் (Three Estates) என அழைக்கப்பட்டனர். அவை தலை மக்கள் மண்டலம், பெருமக்கள் மண்டலம், பொதுமக்கள் மண்டலம் என்பவை. ஃபிரான்சு நாட்டில் 18-ம் நூற்றாண்டில் நடைபெற்ற ஃபிரஞ்சுப் புரட்சிக்காலம்வரை ஃபிரஞ்சு அரசியல் மன்றம் (States general) இங்ஙனம் மூன்று பிரிவுகளாகவே நடைபெற்றது. மெய்ட்லன்ட் என்ற வரலாற்றறிஞர் இம்மண்டலங்களைத் தொழுவோர் மண்டலம், போர் புரிவோர் மண்டலம், உழைப்போர் மண்டலம் என அழகுபடப் புனைந்து கூறுகிறார் (Maitland: Constitutional History of England) இங்கிலாந்திலும் அரசியல் மன்றில் இம் மூன்று பிரிவுகளும் நிலைத்திருக்கக் கூடுமாயினும் தற்செயலான சில இயற்கைக் காரணங்களால் மூன்றும் இரண்டாய் இணைந்துவிட்டன. முதன்மையான தலைமக்களுடன் துணைத்தலைமக்களும் அழைக்கப்பட்டனும் அவர்கள் தம் சமயத்துறையைவிட்டு அரசியலி லீடுபட்டுத் தலைநகரில் நெடுநாள் தங்க விரும்பவில்லை. முதன்மைத் தலைமக்களோடுவெனில் சமயத்துறை யணிசெய்பவராக மட்டுமன்றி அதன் சார்பில்

டு. ஆங்கில நாட்டு அரசியலுரிமைப் போராட்டம் 69

பெருநிலக் கிழவராகவும் இருந்தமையால் அம்முறையில் பெருநிலக்கிழவரான பெருமக்களுடன் நாளடைவில் ஒன்றுபட்டுப் போயினர். எனவே முதல் மூன்று எட்வர்டு அரசர்களின் ஆட்சிக் காலங்களுக்குள்ளாகவே மும் மண்டலங்கள் அரசியல் மன்றின் இரண்டு அவைகளாகத் தொகுக்கப்பட்டுப் போயின.

முதல் எட்வர்டு அரசன் வேல்லை வென்றடக்கினான். ஸ்காட்லந்தை வெல்லும் முயற்சியில் மாண்டான். அவன் புதல்வன் இரண்டாம் எட்வர்டு, ராபர்ட் ப்ரூஸ் என்ற ஸ்காட்லந்து வீரனால் முறியடிக்கப்பட்டு அந்நாட்டை இழந்தான். மூன்றாம் எட்வர்டு ஃபிரான்சுடன் நூற்றாண்டுப் போர் என்ற பெரும்போர் தொடங்கினான். இப்போர்களால் மன்னன் கவனம் வெளிநாடுகளில் பெரிதும் ஈடுபட்டது. பெருமக்கள் அதனைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு புதிதாக அமையப்பெற்ற அரசியல் மன்றத்தின் மூலமாகத் தம் ஆற்றலை மீட்டும் வளர்த்துக்கொள்ளலாயினர். எனவே அரசியல் மன்றத்தின் உரிமைகள் விரைந்து வளர்ச்சியுற்றன. போர்ச் செலவுக்காகப் புதுவரி எழுப்பும் இன்றியமையாமையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அரசியல் மன்றம் பேருரிமைத்தான் காலததில் பெற்ற உரிமையால் மன்னன் நேர்வரி (direct) சுமத்தும் உரிமையை மறுத்ததுடன் மறைமுகவரி (indirect tax) பிரிக்கும் உரிமையையும் அப் பேருரிமைத்தாளில் தரப்பட்ட உரிமையளவிற்குக் கட்டுப்படுத்திற்று. அதனோடு 1327-ல் அரசியின் துணையும் இளவரசன் துணையும் பெற்று மன்றம் மன்னனை அரசிருக்கையினின்றும் அகற்றி அவன் மகனாகிய இளவரசனை மன்னனாக்கவும் துணிந்தது. 1377-ல் கல் மன்றம் (Good parliament) என்ற அரசியல்

மன்று மன்னனுக்கு உதவி செய்த இளவரசன் ஜானையும் அவன் நண்பரையும் கண்டித் தொறுக்கும் ஒறுப்பு நடை முறையையும் (impeachment) கையாண்டது. 1399-ல் அது இத்தனையும் தாண்டித் தன்னை மீறி ஆட்சிசெய்ய முனைந்த இரண்டாம் ரிச்சர்டு அரசனை வீழ்த்தி அவன் உறவினனாகிய லங்காஸ்டர் கால்வழியினான நான்காம் ஹென்றியை அரசனாக்கிற்று. 1327 லும் அரசியல் மன்றம் ஓரசனை வீழ்த்தியதாயினும் அஃது உண்மையில் அரசியின் துணையுடனும் இளவரசன் துணையுடனும் செய்தது. மேலும், அதன் மூலம் அரசன் ஆனவனும் ஒழுங்குப் படியே அரசனான படியால் அது உண்மையில் மக்கள் உள்ளத்தில் அத்தனை பெரும் புரட்சி மனப்பான்மையைக் குறிக்கவில்லை. ஆனால் இம்முறையோ மன்னனை எதிர்த்தவர்கள் குடிமக்களேயன்றி வேறு யாருமில்லர். அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்த அரசனான ஹென்றியும் அரசுக் குடியினனாயினும் நேரடியாக அரசரிமைக்குத் தகுதி உடையவன் அல்லன். எனவே 1399-ம் ஆண்டின் இந்நிகழ்ச்சியைச் சில வரலாற்றாளர்கள் லங்காஸ்டிரியப் புரட்சி எனக் கூறுவதும் உண்டு.

லங்காஸ்டிரிய ஆட்சித் தொடக்கத்துடன் 'உயிர்ப்புக் காலம்' முடிவடைகிறது. இக்காலத்தில் அரசியல் மன்றத்தின் உரிமைகள் மிக விரைவில் வளர்ச்சியடைந்து கிட்டத்தட்ட இன்றைய நிலையில் உள்ள உரிமைகளைப்பெற்றன. மன்ற அமைப்பும்—என் நடை முறைகளும் கூட— ஓரளவு இன்றைய நிலைமையை அடைந்தன. ஆயினும் பொதுமக்கள் முற்றிலும் விழிப்படைந்து தம் பொறுப்புணராமையாலும், பெருமக்கள் மன்னனை எதிர்க்கும் ஒரு செய்தி நீங்கலாக மற்றெவ்வகையிலும் ஒற்றுமையற்றவர்

டு. ஆங்கில நாட்டு அரசியலுரிமைப் போராட்டம் 71

களா யிருந்தமையாலும் இவ்வுரிமைநிறைவு முற்றிலும் பிஞ்சில் கனிந்த பழமாகவே அமைந்து சின்றது. இத் தன்மையை இதனையடுத்த தேர்வுக்காலம் நன்கு காட்டும்.

லங்காஸ்டர் கால்வழியினர் காலமும் யார்க்கியர் கால்வழியினர் காலமும் (அஃதாவது 1399 முதல் 1485 வரையுள்ள பகுதியே) தேர்வுக்காலம் என்னலாம். இக் காலத்தில் அரசியல் மன்றத்தின் தேர்வு மூலம் அரசரிமை பெற்ற லங்காஸ்டர்களும் வரன்முறைப்படி அரசரிமையுடைய யார்க்கியர்களும் போரிட்டுக்கொண்டே யிருந்தனர். இப்போரே வனமல்லிகைப் போர் (Wars of the Roses) எனப்படும். ஆறாம் ஹென்றியரசன் காலத்தில் லங்காஸ்டர்களை யார்க்கியர் தலைவன் எட்வர்ட் வென்று நான்காம் எட்வர்ட் ஆனான். அடுத்த அரசன் மூன்றாம் ரிச்சர்டை லங்காஸ்டர் குடியின் கிளைக்குடியாகிய டியூடர் குடித்தோன்றலான ஏழாம் ஹென்றி வென்று டியூடர் ஆட்சியை நிறுவினான். இங்ஙனமாக அரசியல் மன்றம் அரசனை வீழ்த்தவும் அமர்த்தவும் உரிமை கொண்டுவிடினும் அவ்வுரிமையைச் செயற்படுத்த முடியாமல் போயிற்று. மன்றத்தேர்வுரிமை உடைய லங்காஸ்டர்களும் வரன்முறை உரிமை உடைய யார்க்கியர்களும் போரிட்டே தத்தம் உரிமையை நாட்ட வேண்டி வந்தது. ஏழாம் ஹென்றி திறம்பட இவ்வுரிமைப்போராட்டத்திற்கிடமில்லாமல் மன்றத்தேர்வு உரிமையுடைய தன் குடி உரிமையைப் பெற்றதுடன்மையாமல் வரன்முறை உரிமையுடையதான மாற்றார் குடியில் தோன்றிய எலிஸபெத் இளவரசியையும் மணந்து கொண்டான். அவன் ஆட்சித் தொடக்கத்துடன் தேர்வுக் காலம் முடிவு பெறுகிறது.

முன் இரண்டு காலப்பகுதிகளினும் அரசியல் உரிமையாகிய உயிர் பெற்றும், நடை முறைகளாகிய உடல் பெற்றும் அரசியல் மன்றம் பொதுமக்கள் ஆற்றலாகிய உரம்பெறுதிருந்தது. அவ்வாத்திற்கு வழிகோலியது டியூடர் ஆட்சியாகும். இக்காலம் (1485-1615) அரசியலின் உள்முதிர்வுக் காலம் ஆகும். இக்காலத்தில் அரசாண்ட டியூடர் மன்னர் நார்மானிய அரசர்களைப் போலவே பெருமக்களை மீட்டும் எழுவொட்டாமல் அடக்கிப் பொதுமக்களை ஆதரித்தனர். அவ்வாட்சியால் வாணிகமும் தொழிலும் செழித்தோங்கின. கல்வி வளர்ச்சியுற்றது. பொது மக்களிடையே பொருள் வாய்ப்பும் அறிவும் ஓய்வு நேரமும் உடைய இடைத்தர வகுப்பொன்று ஏற்பட்டது. இவ்வகுப்பினர் பெருமக்களைவிடப் பொதுநல உணர்ச்சியுடையவர். அவர்களைபோலத் தந்நல வேட்டையும் போர்க் குணமும் உடையார்களல்லர். டியூடர் மன்னரின் வல்லாட்சி எவ்வளவு கடுமையாயிருப்பினும் பொது மக்கள் சார்பாகவும் நாட்டு நலனுக்கு உகந்ததாகவும் இருந்ததால் இவ்விடைத்தரவகுப்பார் கைப்பட்ட அரசியல்மன்றமும் டியூடர் மன்னர் விருப்பத்திற்கேற்ற படி யெல்லாம் குழைவுற்று அவர்கள் கைக்கருவியாகவும் அவர்கள் ஆட்சிக்குப் பக்கவலுவாகவும் அமைந்தது. டியூடர் ஆட்சியின் இறுதியில் அவ்வப்போது மன்றம் அரசாது விருப்பத்திற்கு முற்றும் இணங்காது முறுகியதுண்டு. ஆயினும் டியூடர் அரசர் வன்மையுடன் நயமும் உடையவர்களாதலால் சற்றுவிட்டுக் கொடுத்துத் தம் உரிமையைப் பாதுகாத்துக்கொண்டனர். ஆற்றலும் அறிவும் வாய்ந்த அம்மன்னர் அரசியற் குழவி உரம்பெற்று வருகிற தென்பதை உணர்ந்து முரண்டிக் கொள்

டு. ஆங்கில நாட்டு அரசியலுரிமைப் போராட்டம் 73

ளாது தட்டிக்கொடுத்து வந்தனர். அவர்கள் ஆட்சி யுடன் உள்முதிர்வுக் காலமும் முடிகின்றது.

ஸ்டியூவர்ட் அரசருள் முதலாவது ஜேம்ஸ் ஆட்சி முதலாக இரண்டாவது ஜேம்ஸ் ஆட்சி முடிய (1605 முதல் 1688 வரை) அரசியல் போராட்டக் காலமாகும். டியூடர் அரசரின் ஆற்றலும் இன்றி, நாசியமும் அறிவும் சற்றும் இல்லாத ஸ்டூவர்ட் அரசர்கள் உரம் பெற்று வளரும் குழந்தையிடம் வீம்பு பேசினர்; போட்டியிட்டனர். முரண்டிய பிள்ளையின் முரண்டு வளர்ந்து வீர இளைஞன் மறஎதிர்ப் பாயிற்று. முதலாம் ஜேம்ஸ் அரசன் அந்நாளைய அரசர்களிடையே கல்வி கேள்விகளில் ஒப்புயர்வற்றவன். ஆனால் அவன் அறிவு முற்றிலும் நூலறிவு. வாழ்க்கையில் அது ஏட்டுச்சுரைக்காயாய்ப் பயனற்றதாயிற்று. எனவே வரலாற்றில் அவன் 'உலகின் அறிவிற் சிறந்த மூடன்' என்று அழைக்கப்படுகிறான். அரசியல் மன்றிலும் வெளியிலும் அவன் ஓயாது தற்பெருமையுடன் "அரசன் இறைவன் திருவுருவம்; அவன் செயல்கள் இறைவன் செயல்கள்போலக் கேள்விக்கு அப்பாற்பட்டவை" என்று வீம்பு பேசுவான். இது கேட்டுச் சீற்றமுற்ற அரசியல் குழந்தை முறைத்துக்கொண்டால் அவன் அதனினும் சீறி எழுந்து இன்னும் உயர்ந்த சூலில் தன் பல்லவியைப் பாடுவான். ஆயினும் 'அறிவு நிறைந்த மூடன்' என்ற பெயரும் அவனுடைய இயற்கைச் சோம்பற் குணமும் இம்முரண்டுதல் போராக வளராமல் காத்தன. குழந்தை முதலில் சீறி முரண்டினாலும் பின் அவனைப் பார்த்துச் சிரிக்கத் தொடங்கிற்று. அவனும் 'போய்த் தொலை; உனக்கு இன்று உணவில்லை' என்று கூறும் தந்தை போன்று மன்றத்தைக் கலைத்துவிட்டுச் சிலநாள்தானே ஆட்சி செய்வான்.

ஜேம்ஸின் பிள்ளையான முதல் சார்ல்ஸிடம் ஜேம்ஸின் வீம்பும் அரசன் தெய்வீக பிறவி என்ற எண்ணமும் தொடர்ந்து வேரூன்றின. ஆனால் அவன் ஜேம்ஸைப் போன்ற கனாவீரனாயிராமல் செயல் வீரகைத் தலைப்பட்டான். மன்றம் முரண்டியபோது ஜேம்ஸைப்போல் தட்டிக் கழிப்பதற்கு மாறாக அவன் வீரப்புகழ் எதிர் நடவடிக்கை யெடுத்தும் தன்னை எதிர்த்த மன்றத்தினை முற்றிலும் விலக்கியும் ஆளத் திட்டமிட்டுவந்தான். ஒட்டக்கூத்தன் பாட்டுக்கு இரட்டைத் தாழ்ப்பாள் என்றபடி மன்னன் முரண்டு காட்டக்காட்ட மன்றத்தில் வீரப்புகழ் கட்சிகள் கையோங்கிற்று. சார்ல்ஸிடம் டியூடர்களின் நயத்தில் ஒரு சிறுகூறு இருந்திருந்தால்கூட அவனுக்கு வலிமை தரும் பல நிலைமைகள் இக்கிளர்ச்சியிடையேயும் ஏற்பட இடமிருந்தது. வீரப்பான கட்சிகள் எழுந்தோறும் நடு நிலையாளர்கள் விலகி முடியரசுப் பக்கம் சாயலாயினர். மன்றில் வீரப்பு மிகுந்தோறும் பின்னிடைந்தவர்கள் முடியரசுக் கட்சியில் சேர்ந்து அதனை விரிவுபடுத்திக்கொண்டே வந்தனர். ஆனால் மன்றக் கட்சியின் தொகை குறைந்து கொண்டே வந்தாலும், அதன் வீர உணர்ச்சியும் ஒழுங்கும் பயிற்சியும் வளர்ந்து கொண்டே வந்தன. அதனால் அதன் வலிமை குன்றுவதற்கு மாறாக ஓங்கி வளர்ந்தது. இறுதியில் கிராம்வெல் என்ற ஒப்பற்ற படைத்தலைவன் தலைமையில் பயிற்சிபெற்ற 'இருப்புச் சுவர்கள்' (Ironsides) என்ற படை, அரசர் படையை வென்றதுடன் அரசனையும் சிறைப் படுத்திற்று. சிறையிலும் சார்ல்ஸ் தன் கட்சியுடன் சூழ்ச்சி செய்ய முயன்றான். இது கண்டுபிடிக்கப்படவே உலக வரலாற்றிலேயே முதல் தடவையாக அரசனாகிய அவன் நாட்டுப் பகைவனெனக் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டுத் தூக்கிடப்பட்டான்.

௫. ஆங்கில நாட்டு அரசியலுரிமைப் போராட்டம் 75

லங்காஸ்டிரியப் புரட்சிக்குப் பின் மறுபடியும் ஆங்கிலநாட்டு வரலாற்றில் இங்ஙனமாக ஒரு பெரும்புரட்சி தோன்றிற்று. இதனை கிராம்வெல்லின் புரட்சி அல்லது சமயத்தாய்மையாளர் புரட்சி (Cromwellian Revolution or Puritan Revolution) என்பர். இப்புரட்சி சீயே உண்மையில் நெடுநாட்பின்னர் ஏற்பட்ட ஆங்கிலப் புகழ்மிக்க புரட்சிக்கும் அதன்பின் வந்த ஃபிரான்சு, அமெரிக்கா முதலிய பிறநாட்டுப் புரட்சிகளுக்கும் தொலைத் தூண்டுதலாயிருந்த தென்னலாம். ஏனெனில் கிராம்வெல் அமைக்க முயன்ற அரசியலில் முடியரசு இல்லை. குழுவாட்சியின் சின்னமாகிய பெருமக்கள் அவையில்லை. சமயச்சார்பில் குருக்கள் இல்லை. மொழி உரிமை ஆண் பெண் அனைவர்க்கும் தரப்பட்டது. இவற்றுள் பல கூறுகள் பிரிட்டனில் 20-ம் நூற்றாண்டுவரை தான் செயலுருப்பெற்றன. இன்னும் செயலுருப்பெறாத பகுதிகளும் உண்டு. முடியரசு ஒழிப்பு, பெருமக்களின் அவைஒழிப்பு ஆகியவை இன்றும் வெளித்தோற்றத்திலே இல்லாதவையே. கிராம்வெல் காலத்திற்கு எவ்வளவோ அப்பாற்பட்ட இப்பெரும்புரட்சி கிராம்வெல் கருத்திற் தான் கனுவருவில் நின்றது. ஆங்கிலமக்கள் அன்றும், நெடுநாட்பின்னரும் அதனை உணர்வில்லை. எனவே லங்காஸ்டிரியப் புரட்சியைவிட இப்புரட்சி ஆங்கில நாட்டின் முதிராப்பிறவியாய்ப் பயனற்றதாயமைந்தது. கிராம்வெல் இறந்ததே 'உள்ளதும் போயிற்று நொள்ளைக்கண்ணு' என்றபடி கிராம்வெலின் வீரப்பான கொள்கைமட்டுமன்றி நடுநிலையாளர் கொள்கைகள் கூட மறக்கப்பட்டுப் பழைய அரசாட்சியே இரண்டாம் சார்ல்ஸ் வருகையுடன் மீட்டும் வந்தது.

ஆனால் பிரிட்டிஷ் மக்கள் போராட்டம் முற்றிலும் வீண்போகவில்லை என்பதை இரண்டாம் சார்ல்ஸ் ஆட்சியும் இரண்டாம் ஜேம்ஸ் ஆட்சியும் காட்டின. தம் உரிமைக்காக முடியரசர் தலையையே துணிக்கத் துணிந்த நாட்டின் மக்கள் மீட்டும் அடிமைகளாக வாழ்வார் என்று எதிர்பார்க்க முடியாதன்றோ? அத்துடன் அரசரிமைப் போர்க்காலத்தில் ஏற்பட்ட “நீண்ட அரசியல் மன்ற”த்தின் (Long Parliament) முற்பகுதியில் நிறைவேறிய நடுநிலைச் சீர்திருத்தங்கள் பல நிலையாகின்று ஆங்கில அரசியலில் இடம்பெற்றன. இவற்றுள் மன்னர் வரி சுமத்தும் உரிமை முற்றிலும் கட்டுப்பாட்டொன்று. மன்றத்தைக் கூட்டாது மூன்றாண்டுகளுக்குமேல் ஆட்சி புரிவதைத் தடுப்பது, ஒழுங்கான வழக்குமன்ற ஆராய்ச்சியின்றிப் பெருமக்களை ஒதுக்க டியூடர் அரசர் அமைத்த விண்மீன் மண்டலமன்றம், உயர் ஆணைமன்றம் (Court of Star Chamber, Court of High Commission) முதலிய ஒழுங்குமன்றங்கள் அகற்றப்பட்டது ஆகியவை வேறு சில. மேலும் இரண்டாம் சார்ல்ஸ், இரண்டாம் ஜேம்ஸ் ஆகியவர் ஆட்சிகளிலேயே ஆளுரிமைச்சட்டம் முதலிய முதன்மைவாய்ந்த சட்டங்கள் நடைமுறைக்கு வந்தன. ஆளுரிமைச்சட்டம் (Halus Corpus Act) குற்றத்தாள் வழங்காது ஒரு வரைச் சிறைப்படுத்தும் உரிமையை கட்டுப்படுத்திற்று. சிறைப்பட்டவர் எவரும் இச்சட்டப்படி தன்னை வழக்கு மன்றத்தில் கொண்டு வந்து தன் குற்றத்தை ஆராய்ப்படி அரசாங்கத்துக்கு முறையீடுசெய்து கொள்ளலாம். இன்றளவும் தனிமனிதர் உரிமையைக் கொடுங்கோன்மையிடமிருந்து காப்பதில் இது ஒப்பற்ற சட்டமாயிருந்து வருகிறது. பிறநாடுகளும்

இவ்வரியசட்டத்தை மேற்கொண்டு வருகின்றன. மேலும் அரசரிமை விலக்குச்சட்டப்பகர்ப்பு(ExclesionBill) ஒன்றும் கொண்டு வரப்பட்டது. இது நிறைவேறினால் இரண்டாம் சார்ல்ஸுக்குப்பின் அவர் உடன்பிறந்தார் ஜேம்ஸ் (இரண்டாம் ஜேம்ஸ்) பின்னால் அரசராயிருக்க முடியாது. எனவே உடன்பிறந்தார் உரிமையைக் காக்க மன்னர் அது நிறைவேறுமுன் அரசியல் மன்றைக் கலைத்தார். அதைக் கட்டாயம் நிறைவேற்றும்படி சிலரும், நிறைவேற்றக் கூடாதென்று சிலரும் மன்னரிடம் மனுச்செய்தனர். இவர்களே நாளடைவில் விக்சுக்கள் (Whigs) டோரிகள் (Tories) என்ற இருகட்சிகளாயினர். இவர்களுள் விக்சுக்கள் ஸ்டீயூவர்ட் அரசர்களை எதிர்த்த அரசியல் மன்ற முற்போக்குக் கட்சியினர். இவர்களே இறுதியில் கத்தோலிக்கரான ஜேம்ஸைத் தூர்த்தி அவர் மருகனும் புரொட்டஸ்டண்டு சமயத்தினரான மூன்றாம் வில்லியத்தை அரசனாக வரவேற்றவர்கள். டோரிகள் ஸ்டீவர்ட்டுகளை ஆதரித்தனர். மூன்றாம் வில்லியம் வருவதை இவர்கள் விரும்பவில்லை. அரசரானபின் வேண்டாவெறுப்பாய் ஏற்றனர். பிற்காலத்தில் இவ்விரு கட்சியினருமே தம்மரபு மாறாது முறையே பொதுப்படைச் சீர்திருத்தம் கோருபவராகவும் பழைமை பேணுபவராகவும்(Liberals, Conservatives) மாறினர்.

இரண்டாம் ஜேம்ஸ் அரசர்க்கு எதிராக விக்சுக்கள் செய்த கிளர்ச்சி வெற்றியடைந்ததே, முதலாம் ஜேம்ஸ் முதலாக இரண்டாம் ஜேம்ஸ் ஈராக ஸ்டீயூவர்ட் அரசர்கள் கொண்ட அரசர் உரிமைகள் எல்லாம் யாதொரு சந்தடியுமின்றி ஒதுங்கிப்போயின. புதிய அரசன் ஆட்சியில் வெற்றிபெற்ற அரசியல் மன்ற முற்போக்குக் கட்சியின

ரான விக்குகள் அம்மன்றின் நிலையை மேலும் உறுதிப் படுத்தி அரசன் வலிமையை வரையறுக்கும் சட்டங்கள் செய்தனர். சிறநாடுகளில் பெருங்கிளர்ச்சியுடனும் குருதி சிந்தியும் நடந்த பெருமாறுதல் இங்ஙனம் எளிதில் நிறைவேறியது கண்டு வரலாற்றறிஞர் இதனைக் குருதியில்லாப் புரட்சி என்றும் புகழ்மிக்க புரட்சியென்றும் சந்தடியற்ற புரட்சி என்றும் புகழ்வாராயினர்.

2. முயற்சிக் காலம்

ஆங்கில மக்கள் பல நூற்றாண்டுகளாகக் கிளர்ச்சி செய்தும் போராடியும் கிடைக்காத அல்லது கிடைத்தும் கால முதிர்ச்சியின்மையாலோ அரசன் ஆற்றல் மிகுதியாலோ பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியாத உரிமைகள் மேற் போக்காகப் பார்த்தால் அருமுயற்சி எதுவுமில்லாமலே இரண்டாம் ஜேம்ஸ் மன்னர் வீழ்ச்சியின் பின் புதிய அரசர் ஆட்சியில் கிடைத்தன. ஆனால் உண்மையில் அவை ஓரளவு முதல் சார்ல்ஸ் அரசன் ஆட்சியில் ஏற்பட்ட போராட்டத்தின் தொலைப்பயன்களேயாகும். கிராம் வெவ் ஆட்சி மட்டற்ற முன்னேற்றத்தைக் கொண்டு வர முயன்றதனால் தோல்வி யடைந்த பின், இரண்டாம் சார்ல்ஸ் அரசர் ஆட்சியுடன் பல வகையில் பழய முதல் சார்ல்ஸ் அரசர் ஆட்சி முறையே மீண்டும் நடைமுறைக்கு வந்தது போலத் தோற்றிற்று. ஆனால் ஒரு தடவை வெற்றியுடன் போராடிய மக்கள் தங்கள் ஆற்றலை உணர்ந்து கொண்டு விட்டனர். இரண்டாம் ஜேம்ஸின் அடக்கு முறை ஆட்சியை ஒரு கட்சியாரே எதிர்த்தனராயினும் நாட்டு மக்களின் பெரும்பான்மை ஆதரவு

௫. ஆங்கில நாட்டு அரசியலுரிமைப் போராட்டம் 79

அவர்கள் பக்கமிருந்தது. எனவே ஜேம்ஸ் எளிதில் அரசுருக்கையிலிருந்து அகற்றப்பட்டு அவர் புதல்வியான மேரியும் மருகரான மூன்றாம் வில்லியமும் அரசராயினர். வெற்றியுடன் மன்னரைத் தேர்ந்தெடுத்த மக்கள் எளிதாகத் தம் உரிமைகளை நிலைநாட்டவும் மன்னர் உரிமைகளை வரையறுக்கவும் சட்டங்களியற்றினர். இன்றைய ஆங்கில நாட்டரசியலமைப்பில் இச் சட்டங்கள் தலைமையான இடம் பெறுகின்றன.

இச் சட்டங்களுள் உரிமைப் பகர்ப்பு (Bill of Rights) கிளர்ச்சிச் சட்டம் (Muting Act), அரசர் வருவாய்ச் சட்டம் முதலியவை தலை சிறந்தவை. இவற்றுள் உரிமைப் பகர்ப்பு முதல் சார்ல்ஸ் அரசர் காலத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட உரிமைக் கோரிக்கையின் (Petition of Rights) புதிய உருவேயாகும். இதில் முதல் சார்ல்ஸ், இரண்டாம் ஜேம்ஸ் முதலிய தன்னாண்மைமிக்க அரசர்கள் ஆட்சி முறைகளும் அக்கால வரி முறைகளும் கண்டிக்கப்பட்டன. உரிமைப் பகர்ப்பை மன்னர் தம் ஆற்றலால் மீறி நடந்தனர். ஆனால் 'குருதியில்லாப் புரட்சி'யின் பின் அங்ஙனம் அரசர் மீறுதலடி காக்க வேறு சட்டங்கள் ஏற்பட்டன. இவற்றுள் சிறந்தவையே கிளர்ச்சிச் சட்டமும் மன்னர் வருவாய்ச் சட்டமும் ஆகும். கிளர்ச்சிச் சட்டம் நாட்டில் ஏற்படும் கிளர்ச்சிகளை அடக்கும் படி ஒரு நிலவரப் படை வைத்துக்கொள்ளும் உரிமையை அரசனுக்கு அளித்தது. ஆனால் இவ்வுரிமை நிலைபெற்ற உரிமையாக அளிக்கப்படவில்லை. அது சில ஆண்டளவுக்கே உரிமையளிப்பதாயிருந்தது. ஆகவே அரசன் மன்றத்தை அடிக்கடி கூட்டாமல் படைவலியுடன் ஆளல் முடியாது. இதனுடன் மன்னர் வருவாய் வகை

யிலும் மாறுதல் செய்யப்பட்டது. இதற்கு முன்னெல்லாம் ஒவ்வோர் அரசர் ஆட்சித் தொடக்கத்திலும் அவர் வாழ்நாள் முழுமைக்கும் அவர் வருமானம் வரையறை செய்யப்பட்டுச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. இதனால் அரசியல் மன்றத்தை ஆட்சித் தொடக்கத்தில் மட்டும் கூட்டிய பின் கூட்டாமலே அவர்களால் ஆள முடிந்தது. ஆனால் இப்போதோ செலவின் ஒரு சிறு பகுதி மட்டுமே வாழ்நாள் முழுமைக்கும் நிலவர உரிமையாக அளிக்கப்பட்டது. மீந்த பெரும்பகுதியும் ஆண்டுதோறும் புதுப்பிக்கப்பட வேண்டும் என்று அரசர் வருமானச் சட்டம் வரையறுத்தது.

மேலும் உரிமைப் பகர்ப்பின்படி அரசன் கத்தோலிக்கனையிருக்கவோ கத்தோலிக்க மாதை மணஞ் செய்தவகை இருக்கவோ கூடாது என்றும் வரையறுக்கப்பட்டது. இவ்வரையறை இன்றும் நடை முறையிலிருக்கிறது. பெரும்பான்மை புரோட்டஸ்டாண்டுகள் (சீர்திருத்த சமயச் சார்பானவர்கள்) ஆன இங்கிலாந்து மக்களின் சமய உரிமை இங்ஙனம் காக்கப்பட்டனும் குடிகளைப் பற்றியவரை படிப்படியாகப் பழைய சமயக்கட்டுப்பாடுகள் விலக்கப்படலாயின. வில்லியம் ஆட்சியிலேயே முழுக் கத்தோலிக்கர்களும் முழுமுன்னேற்றக் கருத்துடைய புரோட்டஸ்டாண்டுகளும் நீங்கலாகப் பிறருக்கு சமயவாழ்வில் தன்னாண்மை தரும் சமய ஒப்புாவுச் சட்டம் (Toleration Act) ஒன்று நிறைவேற்றியது. படிப்படியாகப் பின்னடைகளில் முற்போக்குமிக்க புரோட்டஸ்டாண்டுகள் கத்தோலிக்கர் யூதர் ஆகியவர்களுக்கும் ஒப்புரவு உரிமைகள் தரப்பட்டன.

௫. ஆங்கில நாட்டு அரசியலுரிமைப் போராட்டம் 81

ஆங்கில அரசியல் வளர்ச்சியில் மன்னர் உரிமைகளின் வரையறையைவிடக்கூடச் சிறப்புடைய ஒரு பெருகிழ்ச்சி கிஸ்சியம் ஆட்சியில் தொடக்கமுற்றது. அதுவே ஆங்கிலக் கட்சி அரசியல் முறையாகும். ஆங்கில நாட்டு வரலாற்றில் அரசியலுரிமைப்போர்க் காலத்தில்தான் நாட்டு மக்களிடையே தெளிவான கட்சிப்பாகுபாடு ஏற்பட்டது. இவை வங்காஸ்டிரியர் ஆட்சிக் காலத்தில் ஏற்பட்ட மன்னர் குடியினரின் அரசரிமைக்கான போராட்டக்கட்சிகள் போன்றவை அல்ல; குடிமக்கள் அரசியல் உரிமை மேம்பட்டதா? மன்னர் அரசியல் உரிமை மேம்பட்டதா? என்பதைப் பற்றி எழுந்த கட்சிகள் ஆகும். இரண்டாம் சார்ல்ஸ் மன்னரை மீட்டும் அழைத்த போது ஓளவு இக்கட்சி வேற்றுமை ஓய்வுற்றதுபோல் காணப்பட்டது. ஆனால் அரசன் தம்பியாகிய இரண்டாம் ஜேம்ஸ் அரசரிமையை கிலக்க வேண்டும் என்ற வேண்டுகோள் எழுந்தபோது மீண்டும் அக்கட்சி புத்துருப்பெற்றது. அவ்வேண்டுகோளைக் கொண்டுவந்த கட்சி பழைய மன்னர் கட்சியையும் அதனை எதிர்த்த கட்சி பழைய அரசியல் மன்றக் கட்சியையும் நினைவூட்டும். இரண்டாம் ஜேம்ஸ் அரசிருக்கையிலிருந்து நீக்கப்பட்டபின் முன் அவரை ஆதரித்த கட்சியில்கூட ஒரு சிலரே அவரிடம் பற்றுடையவராயிருந்தனர். இவர்கள் பெரும்பாலும் வடஸ்காத்திலாந்திலுள்ள மேட்டுநில மக்களாவர். இவர்கள் பிற்காலத்தில் ஜக்கோபைட்கள் என்ற பெயரால் அரசியலைக்கவிழ்க்கும், நாட்டுப் பகைவருடன் ஒப்பாக வெறுக்கப்பட்ட குழுவினராயினர். ஜேம்ஸ் ஆதரித்த கட்சியில் பெரும்பாலோர் அவர் அரசரிமையை ஆதரியாமல் ஓளவு அவர் கொள்கையை மட்டுமே

மேற்கொண்டனர். இவர்கள் டோரிகள் என்றும் வில்லியம் அரசரைக் கொண்டுவந்தவர்கள். விக்குகள் என்றும் அழைக்கப்பட்டனர் என்பது முன்னரே கூறப்பட்டது.

மூன்றாம் வில்லியம் அரசர் ஒரு கட்சிச் சார்பாகவே இங்கிலாந்தின் அரசரிமையை ஏற்றாரென்றாலும் விரைவில் கட்சிச் சார்பிலிருந்து விடுபட்டு நாட்டுப் பொதுத்தலைவனாயிருக்க எண்ணங்கொண்டார். ஆகவே அவர் தம்மை முதலில் ஆதரித்த விக்குக் கட்சியினரிடையிலிருந்து மட்டுமல்லாமல் டோரிக் கட்சியினரிடையிலிருந்தும் அமைச்சர்களைப் பொறுக்கி எடுக்க முற்பட்டார். ஆனால் தெற்கும் வடக்குமாயிருக்கும் இருவேறு கட்சிகளைச் சார்ந்த அமைச்சர்களை வைத்துக்கொண்டு அவர் என்னதான் செய்தல் முடியும்? ஆகவே அவர் தம் முதற்கருத்தைக் கைவிட்டுவிட்டு ஒரு கட்சியிலிருந்தே அமைச்சர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவானார். அமைச்சர்கள் அரசியல் மன்றில் செல்வாக்குடையவர்களல்லாதவராயிருந்ததால் அரசியல் மன்றத்தின் ஆதரவு அரசனுக்கு இல்லை. குருதியில்லாப் புரட்சிக்குப் பின் அவ் ஆதரவின்றி அரசன் தனித்தாட்சி புரிவதும் இயலுவதில்லை. எனவே மன்றத்தில் பெரும்பான்மை ஆதரவு கொண்ட கட்சியிலிருந்தே அமைச்சரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் வழக்கம் ஏற்பட்டது. இவ்வழக்கம் நாளடைவில் வேரூன்றி நிலைபெற்று பிரிட்டிஷ் அரசியலின் எழுதாச்சட்டங்கள் அல்லது மரபுகளுள் ஒன்றாகிவிட்டது. ஆங்கில அரசியலமைப்பின் உயிர்நிலைப் பண்பாகக் கருதப்படும் அமைச்சர் குழு அமைப்பின் வளர்ச்சியில் இக்கோட்பாடு முதற்படியான வளர்ச்சி முறையைக் குறிப்பதாகும். 1696-ல் மூன்றாம் வில்லியம் அமைத்த விக் அமைச்சர் குழுவே ஆங்கில அரசு

சியல் மன்ற வரலாற்றில் முதல் ஆட்சி உரிமைபெற்ற அமைச்சர் குழு என்னலாம். ஆயினும் இரண்டாம் சார்ல்ஸ் அரசர் ஆட்சிக் காலத்தில் ஏற்பட்ட விக் அமைச்சர் குழுவாகிய ஜூண்டோ (Junto)வை இதற்கு ஒரு முன்மாதிரி என்னலாம்.

அமைச்சர் குழுவமைதியின் இரண்டாவது வளர்ச்சிப்படி அமைச்சர் ஒருமைப்பாடும் கூட்டுப் பொறுப்பும் ஆகும். இரண்டாம் சார்ல்ஸ் அரசர் ஆட்சியிலேயே அமைச்சர் ஒருவர் கருத்து வேறுபாடுடையவரான குழுமுழுமையும் கலையும் வழக்கம் இருந்ததெனினும் அது இன்றியமையா ஏற்பாடாகவில்லை. உண்மையில் அதனை இன்றியமையா ஏற்பாடாக்கிய பெருமை முதலாம் ஜார்ஜ் அரசர் காலத்தில் முதல் அமைச்சராயிருந்த வால்போல் என்ற பெரியாரதேயாகும்.

வில்லியம் காலமுதல் சிலசமயம் விக்குகளும் சிலசமயம் டோரிகளும் வன்மையுடையவராயினர். வில்லியம் ஆட்சியின் இறுதியிலும் ஆன் ஆட்சியிலும் பெரும்பாலும் டோரிகளே மீண்டும் தலைமைநிலைக்கு வந்தனர்.

வில்லியம், மேரி ஆகியவர் பிள்ளையற்றவராதலால் அவர்களுக்குப் பின் மேரியின் தங்கை ஆன் அரசியானாள். அவளும் பிள்ளையில்லாது போயினள். அரசரிமைக்கு ஆனுக்குப் பின் உரிமையுடைய பல அண்மை உறவினர் கத்தோலிக்கராயிருந்தனர். சட்டப்படி கத்தோலிக்கர் அரசராக முடியாதாயினும் எங்கே கிளர்ச்சி வலிமையால் அரசாட்சி அவர்கள் கையில் சிக்கிவிடுமோ என்று அஞ்சிய ஆங்கில மக்கள் மிகத் தொலைவான உரிமையை யுடைய ஹனோவர் முதன் மகனான ஜார்ஜே

(George, Elector of Hanover) அரசனாக வர வேண்டும் எனச் சட்டம் வகுத்தனர். இவர் முதலாம் ஜேம்ஸின் புதல்வியான எலிசபெத்து, அவள் கணவன் பாலட்டைன் முதன் மகனார் பிரடெரிக் ஆகிய வரின் மகள் பிள்ளையாவார். தாயின்தாய் வழியில் மட்டுமே இவர் ஆங்கில நாட்டுடன் தொடர்புடையவர். இந்தஹானோவர் குடியினர் அரசியல் மன்றத்தார் விருப்பத்தால் அரசராயினும் இரண்டு தலைமுறை வரை பழக்க வழக்கங்களிலும் பேச்சிலும் முற்றிலும் ஜெர்மானியராகவே இருந்தனர். ஆங்கில மொழி பேசுவோ ஆங்கிலேயரின் பழக்கவழக்கங்களையறியவோ செய்யாத இவர்கள் பெரும்பாலும் ஆட்சிப் பொறுப்பை முற்றிலும் அமைச்சர்களிடமே விட்டுவிட நேர்ந்தது.

தற்செயலாக நேர்ந்த இந்த நிலைமை ஆங்கில அரசியல் வளர்ச்சிக்கு உதவும் ஒரு பெரிய நற்பேறாக முடிந்தது. பெயரளவிலும் எழுத்துவடிவில் சட்டத்தின் படியும் அமைச்சர்கள் அரசனால் அமர்வுபெற்று அரசனுக்கே இன்றளவும் பொறுப்புடையவராயிருக்கின்றனர். ஆனால் முதலிரண்டு ஹானோவரிய அரசர் (முதலாம் இரண்டாம் ஜார்ஜுகள்) காலமுதல் உண்மையில் அவர்கள் அரசியல் மன்றத்திற்கே பொறுப்புடையவர்களாகவும் அதன் விருப்பு வெறுப்பினாலேயே அமர்வும் நீக்கமும் பெற்றவர்களாகவும் ஆயினர். அத்துடன்மட்டு மன்றி மன்றத்தின் விருப்பம் அவர்களை ஒரே குழுவாக அரசன் செயலுக்குப் பொறுப்புடையவர்களாகக் கொண்டு நின்றதனால் அவர்களிடையே கூட்டுப் பொறுப்பும் வளரலாயிற்று. அமைச்சர் குழுவமைதியின் இவ்விரு

௫. ஆங்கில நாட்டு அரசியலுரிமைப் போராட்டம் 85

கூறுகளும் இரண்டாம் சார்ல்ஸ் அரசர் காலத்திலேயே வித்தூன்றியவையாயினும் வில்லியம் ஆன் ஆகியவர்கள் அரசாட்சியில் குருதியில்லாப் புரட்சியின் பயகை உரம்பெற்று முதலிரண்டு ஹனோவரியரின் ஆட்சிக் காலங்களில் வேரூன்றி ஆங்கில அரசியலின் உயிர்நிலை அடிப்படையாக நிலைபெற்றன.

இதேசமயம் அமைச்சர் குழுவின் உறுப்பினர் பொதுப் பேரவையினின்றுமே தேர்த்தெடுக்கப் பட்டதனாலும்; அதற்கே அவர்கள் பொறுப்புடையவராய் அதன் ஆற்றலுக்கே கட்டுப்பட்டவராயிருந்ததனாலும்; அரசர் பெயரால் அமைச்சர் ஆட்சியை நடத்துவதற்கு உயிர்நிலை வேண்டுகலான பொருள்வருவாயும் வரி பிரித்தலும் அதே பொதுப்பேரவையின் கையிலிருந்ததனாலும் பொதுப்பேரவையே நாட்டின் பேரவையாக வளர்ச்சியடைந்தது. பெருமக்கள் அவை இதற்குமாறாகப் பல வகையிலும் ஆற்றலும் உரிமைகளும் இழந்து வந்தது. வில்லியம், ஆன் முதலியவர்கள் ஆட்சிக் காலங்களில் அரசர், பெருமக்கள் அவையில் வளர்ச்சியடைந்து வரும் கட்சிக் கெதிராக வலிவு தேடிய காலத்தில் புதிய பெருமக்களை ஆக்கவும் முற்பட்டனர். இதனால் பெருமக்கள் பேரவை அரசர் கையிலும் அவ்வரசர் பெயரால் ஆட்சி நடத்தும் நடைமுறைக் குழுவாகிய அமைச்சர் குழுவின் கையிலும் இறுதியில் அவ்வமைச்சர் குழுவின் இயக்கிய பொது அவையின் கையிலும் ஒரு பொம்மையாக மாறி வந்தது.

ஆன் ஆட்சிக்குப்பின் இரண்டாட்சிகளிலும் (1714 முதல் 1761 வரை) டோரிகளின் ஆற்றலும் புகழும் மங்கியிருந்தன. விக்ஞுகள் மேலோங்கியிருந்தனர். தொடக்

கத்தில் விக்குகளின் தலைவராய் டௌன்ஷென்ட் என் பவரே முதலமைச்சராயிருந்தார். ஆனால் அவர் மன்ன ருடன் இணைந்து வெளிநாட்டு அரசியலிலும் போரிலும் பெரிதும் ஈடுபட்டதுடன் ஆங்கில மக்களுக்கு ஐயமும் கலவரமும் உண்டுபண்ணும் வகையில் மறைவான உடம் படிக்கைகளிலும் கலந்துகொண்டனர். பொருளமைச் சராயிருந்த அவர் மைத்துனர் ராபர்ட் வால்போல் வெளி நாட்டுப் போர்களை வெறுத்தவர். இங்கிலாந்து, ஐரோப் பிரிய நாடுகளின் பூசல்களில் கலக்காமல் ஒதுங்கி நின்று அமைதியுடனிருந்தால்தான் அது வாணிபத்திலும் கைத் தொழிலிலும் சிறந்தோங்க இடமுண்டு என்று அவர் எண்ணினார். அவர் எதிர்ப்பால் 1717 முதலே விக்குக் கட்சியில் பிளவு ஏற்பட்டது. 1721-ல் வெளிநாட்டுக் காரியங்களிலும் உள்நாட்டுச் செய்திகளிலும் மக்களின் எதிர்ப்புக்கு டௌன்ஷென்டு ஆளாகவே அவர் சார்பான விக்குக் கட்சி வீழ்ச்சியுற்றுப் புதிய விக்குக் கட்சியின் தலைவராய் வால்போல் முதலமைச்சர் நிலையேற்றார்.

டௌன்ஷென்டுக்கு உள் நாட்டில் எதிர்ப்பை உண்டுபண்ணிய நிகழ்ச்சி 'தென்கடற் குமிழி' எனப் பிற்காலத்தில் ஏளனமாகக் குறிப்பிடப்பட்ட தென் கடல் வாணிபக் கழகத்தின் முறிவு ஆகும். சென்னையில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பொதுமக்கள் சிறுபொருள் திரண்ட பெருங்குவையை விழுங்கி ஏப்ப மிட்ட அர்ப்பநாட் கழகத்தைப்போல இது ஆங்கில மக்க ளில் எல்லா வகுப்பினரிடையேயும் பொருளியழப்பையும் தண்டாட்டத்தையும் குழப்பத்தையும் உண்டு பண் ணிற்று. வால்போல் பொருளியலறிஞர்; திறமையான ஆட்சியாளர். அதனோடு அவர் அந்நாளைய நிலையை நன்

௫. ஆங்கில நாட்டு அரசியலுரிமைப் போராட்டம் 87

கறிந்தவர். பழங்கால நிலக்கிழமையின் வாழ்வு முறை நீங்கி வாணிகக் கைத்தொழில் துறைகளில் அறிவியல் புரட்சி ஏற்படுத்தும் புதிய ஊழி தொடக்கமுற்றது. அக்காலமே பழைய வாழ்வின் அழிவினிலிருந்து புது வாழ்வு பிறப்பதற்கு முற்பட்ட இரண்டுபட்ட நிலையில் ஏற்படும் வாழ்வியல் பொருளாதாரக் குழப்பங்களனைத்தையும் வால் போல் திறம்பட அமைத்து ஒழுங்குபடுத்தி ஆங்கில மக்கள் ஆதரவைப்பெற்றார். அத்துடன் அரசியல் நடை முறையிலும் மற்ற அமைச்சர்களை ஒருமைப்படுத்தி அமைச்சர் குழுவாட்சி முறைக்கும் நன்கு அடிகோலினார். இங்கிலாந்தின் திறமிக்க முதல் தலைமைச்சர் இவரேயாவார்.

காலத்தின் இயல்புக்கும் கட்சித் தலைமையின் வேண்டுகலுக்கும் ஏற்ப அரசியல் வல்லுநர் என்ற முறையில் கைக்கூலி, செல்வர் குழுத்தலைமை, சூழ்ச்சிமுறை ஆகியவற்றை அவர் கையாண்டதுண்டாயினும் அக்காலம் அரசியல் வாழ்வின் முதிர்வு இளமைக்காலமாதலின் அவை புறக்கணிக்கத்தக்கவை. ஆனால் ஆங்கில அரசியல் பொருளியல் வாழ்வுக்கும் அவற்றின் மூலம் உலக வாழ்வுக்கும் அவர் ஆற்றிய பணி ஒப்புயர்வற்றதாகும்.

ஒரு நாட்டின் வாழ்வில் பல துறைகளிலும் செயற்கரிய செய்யும் பெரியார் தோன்றி மக்களுக்குத் தலைமை தாங்கி நடாத்துவதுண்டு. அத்தகைய பெரியார்களுள் இருவகையினர் உளர். காலத்திற்கேற்ற தலைமைதாங்கிய பெரியார், காலத்துக்கு அப்பாற்பட்ட தலைமைத்திறனுடையார் என அவர்களை வகுத்துக் கூறலாம். கிராம்வெலும் வால்போலும் காலத்துக்கப்பாற்பட்ட பெரியார் எனக் கூறவேண்டும். கிராம்வெல் கண்ட அரசியல் கருக்களை

அவர்காலத்து மக்கள் எவரும் காணவுமில்லை; உணர்ந்து ஒத்துழைக்கவும் முடியவில்லை. எனவே அவை நனவுலகில் தோல்வியுற்றன. பொருளியல் துறையில் வால்போலீன் முறைகளும் அவ்வாறே. அவற்றின் உயர்வையும் நற்பயன்களையும் பிற்காலத்தார் போற்றினும் காலத்தின் சூழலுக்குட்பட்ட குறுகிய நோக்கமுடைய அந்நாளைய மக்கள் அவற்றை எதிர்த்தனர். எதிர்ப்பு மிகுதியாக ஆக வால்போல் தலைமைகலை நழுவி எதிரிகளிடம் சென்றது. 1741-ல் அவர் அரசியல் நிலையினின்றும் நீங்கி 1745ல் உலகுநீத்தார். அவருக்குப் பொதுமக்கள் எதிர்ப்பைத் தந்த அவரது புதிய சீர்திருத்தம் இறக்குமதி வரிகளை நீக்கி அவற்றை உள்நாட்டு வரிகளாக மாற்றியதேயாகும். இது மிகச் சிறந்த முறையெனப் பிற்காலத்தில் ஏற்கப் பட்டுப் பின்பற்றப்பட்டது.

ஹனோவரிய அரசர்களில் மூன்றாவது அரசர் மூன்றாம் ஜார்ஜ் என்பவர். இவர் முதலிரண்டு அரசர்களிடமிருந்தும் எல்லாவகையிலும் மாறுபட்டவர். இவர் தந்தையையும் பாட்டனையும்போல் ஆங்கிலநாட்டாரின் தாய்மொழியையும் பழக்கவழக்கங்களையும் அறியாதவரல்லர். நாட்டுமக்களுடன் நாட்டுமகனாய் அவ்விருதுறையிலும் ஒன்றுபட்டவர். அத்துடன் அவர் பேரவாவுடையவரானதால் தம் தந்தையையும் பாட்டனையும்போல் அரசியல் தலைமை முழுமையையும் அமைச்சர் குழுவினிடமே விட்டு விட ஒருப்படவில்லை. ஸ்டூவர்ட் அரசர்கள் மனத்துட்கொண்ட கனவுகளின் சாயல் அவர்மனத்திலும் ஏற்பட்டன. ஆகவே அவர் அரசியல் மனத்தின் ஆதரவை நாடி அதில் செல்வாக்கு மிக்க அமைச்சர்களைக் கொள்ளாமல், தன் மனத்துக்குப் பிடித்த கொள்கையுடையவர்

டு. ஆங்கில நாட்டு அரசியலுரிமைப் போராட்டம் 89

களையே அமைச்சர்களாகத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்களுதலியாலும் அரசியலாளர்களிடம் அந்நாளில் வழங்கிய கைக்கூலி, உயர் பணிதரல் முதலிய மறைவழக்கங்களின் உதலியாலும் மன்றத்தை வசப்படுத்தி அடக்கியாள எண்ணினார். மூன்றாம் வில்லியத்தையும் முதல் ஜார்ஜையும் கொண்டுவரக் காரணராயிருந்த முற்போக்கு அரசியல் மன்றக் கட்சியான விக்ரகளைவிட முன் ஸ்டூவர்ட் அரசர்களை ஆதரித்தவர்களின் கால்வழியில்வந்த டோரிகளே அரசினின் இப்போக்குக்கு உடந்தையாயிருந்தனர். எனவே அவர் மீண்டும் அந்த டோரிகளிடையே தன் விருப்பத்திற்கு இணங்குபவர்களைத் தலைமை யமைச்சராகக் கொண்டு ஆளமுயன்றார். ஆனால் ஆங்கில அரசியல் வளர்ச்சி இத்தகைய நாடகத்துக்கு இடந்தரும் நிலையினின்று மிகுதொலைசென்றுவிட்டது. வரவர மன்னருக்கும் மன்னர் கையாட்களான அமைச்சர்களுக்கும் எதிர்ப்பு வளர்ந்தது. இவற்றினிடையே அமெரிக்க விடுதலைப் போர் எழுந்தது.

மூன்றாம் ஜார்ஜ் அரசரும் அவர் அமைச்சர்களாகிய நார்த் பெருமக்கள் முதலியவர்களும் ஆங்கிலநாட்டிலேயே விடுதலைப்பற்றாளர்களை எதிர்த்தவர்கள். ஆங்கில நாட்டு அரசியல்தலைமைக்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்த அமெரிக்கக் குடியக ஞுரிமைகளை அவர்கள் எங்ஙனம் ஆதரிப்பர் என்றுநாம் எதிர்பார்க்க முடியும்? ஆனால் காலத்தின் மாறுதல் அமெரிக்கக் குடியேற்றத்தாரை விடுதலையார்வத்தால் வலிமைப்படுத்தி ஒற்றுமைப் படுத்தியது. ஜார்ஜ் வாஷிங்டன் என்ற ஒப்பற்ற தலைவரின் கீழ் அவர்கள் தம் அரசியல் கிளர்ச்சியை ஒழுங்கான படைத்திற எதிர்ப்பாக்கி விடுதலைப் போர்செய்து வெற்றிபெற்றனர். அமெ

ரிக்க நாட்டினர் விடுதலை, அஃதாவது ஆங்கிலநாட்டார் அமெரிக்க நாட்டினமீது செலுத்திய ஆட்சியை இழந்தமை ஆங்கிலமக்களைத் தட்டியெழுப்பிற்று. தம் அரசர் விடுதலைக்கு எதிரிமட்டுமல்லர்; திறமும்ற்றவர் என்று அது அவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டிற்று. மூன்றும் ஜார்ஜின் தன்னாண்மை ஆட்சிக்கும் அவர் சார்பாளரான நார்த்பெருமகன் அமைச்சர் நிலைக்கும் இது சாவுமணியாயிற்று.

அமெரிக்கக் கிளர்ச்சியின்போது அமெரிக்கக் குடியமக்கள் கோரிக்கையை ஆதரித்துநின்ற ஆங்கில பெருந்தலைவர் இருவர். ஒருவர் சாதம் கோமகனான (மூத்த) வில்லியம் பிட் என்பவர். இன்னொருவர் ஆங்கிலநாட்டின் ஒப்புயர்வற்ற சொற்பொழிவாளரான பர்க் என்பவர், இவர்களில் முன்னவரை அரசர் முதல் அமைச்சராக்க வேண்டுமென்று விரும்பினர். ஆனால் அவர் அரசரைப் போல அமெரிக்கரை எதிர்க்கவும் விரும்பாமல் விக்குகளைப்போல் அவர்கள் விடுதலையையும் ஏற்றுக் கொள்ளாமல் அவர்களை மீட்டும் ஆங்கிலப் பேரரசில் சேர்க்க விரும்பினதால் பணியேற்க முடியவில்லை. அதனோடு சின்னாட்களுக்குள் அவர் உயிர்தீத்தும் விட்டனர்.

அமெரிக்க விடுதலைப்போர் ஆங்கிலப் பேரரசை ஒரு புறம் ஓரளவு கலைப்பதாயிருந்தாலும் இன்னொருபுறம் அதனை வேறுபக்கம் திருப்பிப் புத்துயிர் தருவதாயிருந்தது. அமெரிக்க நிலத்தில் ஆங்கிலப்படைகள் தோற்றபின் இனிப் பேரரசின் கடல்கடந்தபகுதிகளை விடாதிருக்க வேண்டுமானால் கடலாற்றல் மிகுதியாக வேண்டுமென்றும் குடியேற்ற நாடுகளிடம் குறுகிய தன்னல மனப்பான்மையை முந்தறக் காட்டல் கூடாதென்றும் ஆங்கில

மக்கள் உணர்ந்தனர். இவற்றின் பயனாக ஆங்கில நாட்டுக் கடற்படை வன்மைபெற விரிவுபடுத்தப்பட்டது. அமெரிக்கக் கூட்டுறவு நாட்டின் (United states of America) இழப்பிற் கீடாக விரைவில் அதன் வடக்கில் கானடா பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்குள் ஒன்றுபடுத்தப்பட்டது. இந்தியாவிலும் பிரிட்டிஷ் கைமேலோங்கி பிரிட்டிஷ் ஆட்சி விரிவுபடத் தொடங்கிற்று. ஆஸ்திரேலியா, நியூஜீலாந்து, தென்ஆபிரிக்கா ஆகிய குடியேற்றநாடுகள் புதுவதாகத் தோன்றின. இவற்றுள் பிரிட்டன் மூன்றாம் ஜார்ஜின் கொள்கைகளை மீட்டும் பின்பற்றாது எச்சரிக்கையாக நடந்துகொண்டது.

ஆனால் எப்படியும் அமெரிக்க விடுதலைப் போரின் அதிர்ச்சி ஆங்கிலப் பேரரசை மட்டுமன்றி உலக வரலாற்றையே மிகவும் தாக்கும் செயலாக நிலவாதிருக்க முடியவில்லை. அமெரிக்கரைக் கண்டு இங்கிலாந்தின் அரசியலின் கீழ்த் துயரூற்ற அயர்லாந்து மக்கள் தாமும் விடுதலைபெற விதிர் விதிர்த்தனர். அமெரிக்க மக்களின் விடுதலையிக்குத்தின் போது எடுத்தாண்ட புதிய கருத்துக்கள் கடுங்கோன்மையிலும் உயர்வகுப்பாரின் சுரண்டலிலும் கொடுமையிலும் கிடந்துழன்ற பிரஞ்சு நாட்டு ஏழை மக்கள் உள்ளத்தில் கிடந்து குமுறிப் பலவகைக் கனகங்களையும் செயலார்வத்தையும் தூண்டின. ஆங்கில நாட்டு அரசியலையும் மெய் விளக்க நூல்களையும் கற்ற ஃபிரஞ்சுப் பேரறிஞர் இக்கனகங்களுக்குச் சிறகுதந்து மக்கள் வாழ்வு, அரசியல், பொருளியல் ஆகியவை பற்றிய புத்தாராய்ச்சி நூல்கள் வெளியிட்டனர். இவர்களுள் ஞசோ என்ற பேரறிஞர் எழுதிய வாழ்வியல் குழு ஒப்பந்தம் (Contract Social) மனித வகுப்பையே தட்டிஎழுப்பிய ஒரு சில நூல்களில்

ஒன்றாக இடம் பெறத் தக்கதாகும். இதுபோல இன்னும் வால்தேர் முதலிய பிற அறிஞரும் தம் வெறித்த முற்போக்குக் கொள்கைகளை மக்களிடையே பரப்பினர். இவற்றின் பயனாக எழுந்த ஃபிரஞ்சுப் புரட்சித் தீ 1785 முதல் புகைந்து 1792-ல் கனன்று 18-ம் நூற்றாண்டின் முடிவில் பேராவாரத்துடன் ஐரோப்பிய நாடுகள் அனைத்தும் கிடுகிடுக்கும்படி வெடித்து நாலாபக்கமும் கங்குகளையும் வெப்பத்தையும் பரப்பிற்று. இறுதியில் இப் புரட்சியால் குழப்பமுற்ற ஃபிரான்சு நாடு நெப்போலியன் பேரவலுக் கிரையாய் அவன் காலடியில் பட்டுக்கிடந்த அவனுக்குப் பின் வந்த அரசர்கள் ஆங்கில அரசர் உதவியுடனும் பிற ஐரோப்பிய அரசர் உதவியுடனும் பெருமக்கள் ஆதரவுடனும் மீட்டும் உலகில் கடுங்கோன்மையைச் சிலகாலம் நிலைநாட்ட முயன்றனர். ஆயினும் இம் முயற்சிகள் முழுவதும் வெற்றி பெறாது வீழ்ச்சியடைந்தன. அதன் பயனாக ஒன்றன்பின் ஒன்றாக ஐரோப்பிய நாடுகளில் விடுதலைப் போர்கள், புரட்சிகள், நாட்டுரிமை இயக்கங்கள் ஆகியவை மலிந்தன.

ஃபிரஞ்சுப் புரட்சியின் இப்பேராவாரம் இங்கிலாந்தையும் தாக்காமலிருக்க வில்லை. ஃபிரஞ்சுப் புரட்சிக் கழகங்கள் போன்ற புரட்சிக் கழகங்கள் ஆங்காங்கு நிலவின. ஆயினும் அவற்றின் மட்டற்ற முற்போக்கால் முன்னூரளவு முற்போக்குடைய தலைவர்கள் கூட வெருட்சியடைந்து பின்னடையலாயினர். இத்தகையோருள் அமெரிக்கப் புரட்சியை ஆதரித்தவரும் இந்தியாவில் ஆங்கில ஆட்சித் தலைவர் வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸின் தன்னாண்மைப் போக்கை எதிர்த்தவரும் ஆன பெருஞ் சொற் செல்வர் பர்க்கும் ஒருவர். பிரஞ்சுப் புரட்சியின் வெப்பமும் வேக

௫. ஆங்கில நாட்டு அரசியலுரிமைப் போராட்டம் 93

மும் மிகுதியாக ஆக இத்தகைய நேர்நிலையாளரான முற்போக்காளர் பலர் அவ்விதக்கத்தினின்றும் விலகினர். இறுதியில் நெப்போலியன் பேரவாவால் புரட்சி சென்றொடுங்க அதன் எதிர்த்தாக்குதலியக்கமான மூன்றாம் நெப்போலியனின் வல்லாட்சி முறை வந்தபின் எங்கும் புரட்சியியக்கம் அடக்கப்பட்டது.

பொதுவில் சூத உடல் இறந்த பின்னர்தான் புகழூடல் வலிவு பெறும் என்று கூறுவதுண்டு. ஃபிரஞ்சுப் புரட்சி வகையில் இது உண்மையாயிற்று. வெளிப்படையான புரட்சி ஒடுக்கப்பட்ட பின்பே அதன் உள்ளார்ந்த உயிர்ப்பண்புகளின் ஆற்றல் வெளிப்பட்டது. அதன் ஒளிப்பரப்பிற்றப்பட்ட நாடுகள் அனைத்துமே பெரிய மாற்றங்கள் அடைந்தன. அவ் வொளிவிளக்கை முதலில் ஏற்றிய நாடாகிய பிரிட்டன் அதன் தாக்குக் குள்ளாகாமலிருத்தல் கூடுமோ? ஐரோப்பாவின் தலைநிலத்துமக்களைப் போல ஆங்கிலமக்கள் உச்சநிலைக் கருத்தியல் உலகிற்குதிப்பவால்லர் ஆயினும் ஃபிரஞ்சுப் புரட்சியியக்க ஒளியைக் கண்ட அவர்கள் தம் அரசியல் மன்ற அமைப்பு, மொழித்தாள் முறை ஆகியவற்றின் ஊழல்களை முன்னிலும் மிகுதியாகக் கவனித்து அவற்றை ஆர்வத்துடன் ஆராய்ந்து சீர்திருத்தம் வேண்டுமென்று கூக்குரலிடத் தொடங்கினர். தொடக்கத்தில் வெறியாளரால் ஏற்பட்ட வெருட்சியின் எதிர்த்தாக்கு நீங்கியபின் முற்போக்குடைய தலைவர் பலர் இக்குறை நீக்க முன்வந்தனர். அதன்பயனாகவே 1832-ம் ஆண்டு அரசியல் மன்றச் சீர்திருத்தமும் அதனைப் பின்பற்றிய மற்றச் சீர்திருத்தங்களும் தோன்றின. இவை வரும் பிரிவிற் குறிக்கப்படும்.

3. வளர்ச்சிக் காலம்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கம் வரை பிரிட்டனின் அரசியல் மன்றத்தின் உரிமைகள் படிப்படியாக வளர்ந்து உரம்பெற்றனவாயினும் அம்மன்ற அமைப்பின் அடிப்படையான தேர்தல் முறைகள் மிகவும் சீர்கெட்டுக் குழப்ப நிலையிலேயே இருந்தன. மாவட்டத் தேர்தலில் வாக்காளர் தகுதி 1430 வரை வரையறுக்கப்படாமலேயிருந்தது. 1430ல் வாக்காளர், 40 பொன் வருவாய் மதிப்புடையதாகத் தம் உரிமையில், அல்லது தம் கைவசமாக நிலம் உடையவராயிருக்க வேண்டுமென்று வரையறை ஏற்பட்டது. ஆயினும் இவ்வரையறை தெளிவானதாயில்லை. மாவட்ட அரசியல் முதல்வரும் சட்ட அறிஞரும் விரும்பியவாறெல்லாம் அதைப் பயன்படுத்த இடமிருந்தது. இத்தகைய மாவட்டங்கள் முதலில் 37 இருந்தன. நேரடியாக மன்னருரிமை உடையவையாயிருந்த செஸ்டர், டர்ஹம் ஆகியவை நெடுநாளைக்குப் பின் தான் மன்றத்தின் தேர்வில் கலந்தன. எட்டாம் நெஹன்றியின் காலத்தில் வேல்ஸ்நாடும் முதல் ஜேம்ஸ் காலத்தில் ஸ்காட்லாந்தும் மூன்றாம் ஜார்ஜ் காலத்தில் அயர்லாந்தும் அரசியல் மன்றில் இடம் பெற்றன. அவற்றின் சார்பாக ஸ்காட்லாந்துக்கு 48 பேரும் அயர்லாந்துக்கு 100 பேரும் மன்ற உறுப்பினராயினர்.

நகரத் தொகுதித் தேர்தலில் 1832 வரை நிலைமை இன்னும் பன்மடங்கு குழப்பமாயிருந்தது. தேர்தலுரிமை பெற்ற நகரங்கள் தொடக்கக் காலங்களில் தென்கிழக்கிலும் தென்மேற்கிலுமே மிகவும் குளிந்து கிடந்தன. வாணிகமும் கைத்தொழிலும் வளர்ச்சியடைந்து பெருகியதன் பயனாக 18-ம் நூற்றாண்டுக்குள் இடை நாட்டுப்

பகுதியிலும் வடநாட்டுப் பகுதிகளிலும் பெருநகரங்கள் ஏற்பட்டன. ஆனால் அவற்றுக்குத் தேர்வுரிமை இல்லாமலேயிருந்தது. போக, அரசர்கள் தம் விருப்பத்துக்கு ஏற்றபடி அவ்வப்போது பலவகைப்போலித் தேர்வுத் தொகுதிகளை ஏற்படுத்தினர். இவையும் பெரும்பாலும் கார்ன்வால் போன்ற தென்மேற்குப் பகுதியிலேயே அமைந்தன. எட்டாம்ஹென்றியின் காலத்தில் இங்ஙனம் 38 புதிய தொகுதிகளும் எலிஐபெத் அரசி காலத்தில் 62 புதிய தொகுதிகளும் ஏற்பட்டன. இவற்றின் பயனாய் 1832-ல் ஒரு புறம் மக்கள் நெருக்கமிக்க பல நகரங்களில் தேர்தல் தொகுதியில்லாமலிருந்தன. இன்னொரு புறம் ஒரு சில வீடுகளிருந்த இடத்திற்கு இரண்டு, மூன்று, நான்கு உறுப்பினர்தொகுதிகள்வரை தரப்பட்டிருந்தன. முன் ஊரிருந்து வெறும் மலையாகவோ வயலாகவோ போய்விட்ட இடங்களில் கூடப் போலித் தொகுதிகள் இருந்தன. அவ்விடத்திற்கு உரிய பெருநிலக்கிழவர் அவ்விடத்தில் தமக்கு வேண்டிய ஆட்களை மொழியாளராகத் தருவித்துத் தமக்கு வேண்டிய ஆட்களையே தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டனர். பல தொகுதிகள் செல்வர்கள் சட்டைப்பையிலிருந்து பணம் பெற்ற கையாட்களைத் தேர்தெடுக்கும் தொகுதிகளாகவேயிருந்தமையால் அவைகள் 'சட்டைப்பைத் தொகுதிகள்' என்று ஏளனமாக அழைக்கப்பட்டன.

ஃபிரஞ்சுப் புரட்சியின் பேரொளி விளக்கம் இத் தேர்தல் ஊழல்களை மக்கள் எல்லாரும் கவனிக்கும்படி செய்தது. மேல் பிரிவில் குறிப்பிட்டபடி 19-ம் நூற்றாண்டின் முதல் காற்பகுதியில் புரட்சியின் பயனாக ஏற்பட்ட வெருட்சியினால் பிற்போக்காளர் கை சிறிது வலுவடைந்ததுபோலத் தோற்றினாலும் இவ்வெருட்சி நெடுநாள்

நிற்கவில்லை. தேர்தல் பெயரளவில் குடிமக்கள் தேர்வாகத் தோற்றிற்றேயன்றி அது உண்மையில் ஒரு சில செல்வர்கைப்பட்ட ஆட்சியுரிமையே என்பதைப் பொதுமக்கள் நன்கு உணரலாயினர். ஈடுசோ, வால்தேர் ஆகியவர்களை ஒப்ப இங்கிலாந்திலும் பெந்தம் என்பவர் உரிமைபெற்ற வகுப்பார் ஆட்சியை ஆணிக்க மாக்கக் கண்டித்திருந்தார். புரட்சி அமளி அடங்கியபின் ஜேம்ஸ் மில், பிரான்ஸிஸ் பிளேஸ் போன்ற அறிஞர்கள் பெந்தமைப் பின்பற்றிக், குடிமக்கள் உரிமை எப்படியிருக்க வேண்டும் என்பதை விளக்கிப் பழய குளறுபடிகளை மிகவும் கண்டித்தனர். நாட்டு வாழ்வின் உயிர்நிலை நாடியென்ற நிலைக்கு வளர்ச்சியடைந்துவிட்ட வாணிபக்கைத்தொழில் வகுப்பினரும் தம் உரிமையைப் பெற முன்வந்து கிளர்ச்சி செய்தனர்.

இவற்றின் பயனாகவே 1832-ல் அரசியல் சீர்திருத்தச் சட்டம் ஏற்பட்டது. இது தேர்தல் முறையின் அடிப்படையை மாற்றிற்று; தேர்தல் தொகுதிகளை மீட்டும் சீர்திருத்தி அமைத்துத் தேர்தல் தொகுதியையும் இன்னும் நன்றாக வரையறுத்தது. மேலும் மொழியாளர் பதிவேடு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. 2000 மக்களுக்குக் குறைவாக உள்ள தொகுதிகள் அறவே ஒழிக்கப்பட்டு 2000-த்துக்கும் 4000-த்துக்கும் இடைப்பட்ட மக்களுடைய தொகுதிகள் ஓர் உறுப்பினர் தொகுதிகளாகக் குறைக்கப்பட்டன. இவ்வகையாகப் பழய சீர்கேடடைந்த நகரத் தொகுதிகளில் 56 முற்றிலும் தலைமுழுக்காட்டப்பட்டன. 31 தொகுதிகளில் உறுப்பினருள் ஒவ்வொருவர் குறைக்கப்பட்டனர். இக்குறைபாட்டின் மூலம் எஞ்சிய இடங்கள் மாவட்டங்களுக்கும் புதிய பலநகரங்களுக்குமாகப்

௫. ஆங்கில நாட்டு அரசியலுரிமைப் போராட்டம் 94

பங்கீடு செய்யப்பட்டன. மாஞ்செஸ்டர், பர்மிங்ஹாம், ஷெஃப்ஃபீல்டு, லீட்ஸ் ஆகிய பல நகரங்கள் இவ்வகைத் தேர்தலில் இடம்பெற்றன. 10 பொன்னளவு பதிவுரிமை உடையவர்களும், 10 பொன் நீண்ட தவணை ஈட்டுக்காரர்களும், 50 பொன் குறுகிய தவணை ஈட்டுக்காரர்களும், 50 பொன் மதிப்புடைய இடஆட்சி யுடையவர்களும் மாவட்டங்களில் மொழித்தகுதி பெற்றனர். நகரங்களிலும் மொழித்தகுதி ஒரே நிலைப்படுத்தப் பெற்றது. முன்னெல்லாம் தேர்தல் காலங்களில் தேர்தல் தகுதியுடையவர் யார்; தகுதியற்றவர் யார் என்பதை மாவட்டப்பணியாளரும் சட்ட அறிஞருமே வகுத்துரைத்தனர். இப்போது தகுதி யுடையவர் பெயர்கள் பதிவு செய்யப்பட்ட பின்புதான் அவர்கள் மொழி தர இணக்கம் பெற்றனர்.

இச் சீர்திருத்தச் சட்டம் முன் இருந்த குழப்ப நிலைமையை நெடுந்தொலை திருத்திற்று. செல்வர் குழுவினர்தடங்கலற்ற ஆட்சி குறைவு பெற்றது. ஆனால் முற்போக்காளர் அவாக்களை அது முற்றிலும் நிறைவேற்றவில்லை. ஒழுங்கு முறையின்றிக் குவிந்து கிடந்த தேர்தல் தொகுதிகள் புதிய நிலைக்குத் தக்கபடி சற்று ஒழுங்கு முறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டனவே தவிர ஒரே நிலையில் தொகுதிகள் அமைவுபெறவில்லை. மக்கள்தொகை கிழக்காட்டின்படி தொகுதிகள் அமையவுமில்லை. அது போலச் சில புதிய தேர்தல் தகுதிகள் ஏற்பட்டனவே யன்றிப் பழைய தகுதி முறை அகற்றப்படவில்லை. முன்பு மாவட்டங்களில் மொழி பெற்றவர்கள் பெருநிலக்கிழவர் மட்டுமே. இப்போது அத்தொகுதி சற்றுவிருந்து வேளாண்மக்களில் முதன்மையுடையவரில் சிலரையும் உட்படுத்திக்கொண்டது. நகரங்களில் பெருநிலக்கிழவர், செல்

வர் ஆகியார் கைக்குட்பட்டிருந்த போலீத்தொகுதிகளில் இப்போது வளர்ச்சியுற்று முன்னிலைக்கு வந்துவிட்ட வாணிகக்குழுவினராகிய புதிய இடைத்தர வகுப்பினருக்கும் மொழி உரிமை கிடைத்தது. சீர்திருத்தச் சட்டத்தினால் இவ்வகுப்பினரிடையே முன்னிலும் 1,00,000 பேர்வரை நகர்த்தொகுதிகளில் மொழி உரிமை பெற்றனர். ஆனால் பொது மக்கள் ஆட்சியுரிமை இவற்றினால் வந்துவிட்டதென்று கூறிவிடல் முடியாது. அதற்கான போராட்டம் இச் சீர்திருத்தச் சட்டத்துடன் தொடங்கிற்று என்று கூறலாம்.

சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் பயன்களுள் தேர்தல் முறையை விடச் சிறந்தது சட்ட அமைப்பில் ஏற்பட்ட மாறுதலேயாகும். இதுவரை சட்டங்கள் என்று அரசியல் மன்றத்தில் நிறைவேறியவை யெல்லாம் ஆங்காங்கு அவ்வவ்விடத்துக்கு வேண்டிய சில நடைமுறைகளுக்கான அரசியல் மன்ற இணக்கமேயாகும். அவ்வநடைமுறைகள் முடிவுற்றபின் சட்டம் பயனற்றவையாய்விடும். ஆட்சி முறையில் நிலையான ஒழுங்குகளை வகுத்து அதற்கான நிலையங்கள் அமைக்கும் புதுவகைச் சட்டங்கள் 1832-ம் ஆண்டுச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் பின்னாலேயே ஏற்பட்டன. வறுமை ஒழிப்புச் சட்டம், நகரசபைச் சட்டம் ஆகியவை இத்திறத்தவை. ஆட்சி முறையில் அக்கரைகொண்டு அதனால் நன்மைக்கும் தீமைக்கும் ஆளான நகர்த்தொகுதிகளின் இடைத்தர வகுப்பினரே இத்தகைய சட்டங்கள் நிறுவுவதற்குப் பெரிதும் காரணராயிருந்தனர் என்று கூறலாம்.

இங்கிலாந்தில் சீர்திருத்தச் சட்டம் ஏற்பட்ட அதே ஆண்டுக்குள்ளாகவே அஃதே போன்ற சட்டங்கள்

௫. ஆங்கில நாட்டு அரசியலுரிமைப் போராட்டம் 99

ஸ்காட்லந்துக்கும் அயர்லாந்துக்கும் தனித்தனி நிறைவேற்றப்பட்டன. இங்ஙனம் ஒரே அரசில் இணைந்துவிட்ட மூன்று நாடுகளும் ஒருநிலையடைந்தன.

1832-ம் ஆண்டுச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை அடுத்து 1838-ல் நகர்த்தொகுதிகளின் தேர்தல் உரிமையில் இன்னொரு மாற்றம் செய்யப்பட்டது. இதுவரைத் தேர்தெடுக்கும் உரிமை பெற்றிருந்த பழய நகர் அவை இன்றைய நிலையில் நகர மக்களுக்குப் பொறுப்புடையதாகத் திருத்தி அமைக்கப்பட்டது. 1839-ல் பிரிட்டனில் மட்டுமன்றி பிரிட்டிஷ்போரசு முழுமையிலும் அடிமைவாணிகம் ஒழிக்கப்பட்டது. அவ்வாணிபத்தினால் பெரும்பயனடைந்து அதன் ஒழிப்பால் பேரிழப்பு அடைந்த வணிகர்களுக்கு அரசாங்கம் 2 கோடி பொன்வரை இழப்பீடாகத் தந்தது.

ஃபிரஞ்சுப் புரட்சியியக்கத்தின் புத்தெழுச்சி ஒன்று 1830-ல் ஃபிரான்சு நாட்டிலும் மற்ற ஐரோப்பிய நாடுகளான ஜெர்மனி, இத்தாலி, முதலியவற்றிலும் எழுந்தது. அதன் பயனாகக் கொடுங்கோலரசரோடு போராசர்க்கும் பெருங்குடியாட்சித் தொடர்புடைய சிற்றரசுகளுக்கும் எதிர்ப்பு ஏற்பட்டன. பெல்ஜிய நாடு ஹாலந்தினிடமிருந்து விடுதலை பெற்றுத் தனியாட்சி நிறுவிற்று. இங்கிலாந்தில் இவற்றின் எதிரொலியாக 1840-ல் முனைப்பான குடியாட்சியியக்க மொன்று தோன்றிற்று. இவ்வியக்கத்தார்கள் தங்கள் கோரிக்கைகளை ஒரு பத்திர உருவில் வகுத்துக்கொள்ள்ச்சி செய்ததனால் பத்திரக்காரர் (Chartist) என்றழைக்கப்பட்டனர். அப்பத்திரம் முனைப்பான கோரிக்கைகளை வற்புறுத்தின. அவை ஆண்டுநிறைவு பெற்றவர் அனைவர்க்கும் மொழி உரிமை, மறைவுடைய

மொழித்தரவு முறை (ballot), ஆண்டுக்கு ஒரு அரசியல் மன்றங்கூடுதல், சரிசம விழுக்காடுடைய தேர்தல் தொகுதிகள், தேர்தலில் செல்வநிலைத் தகுதி அகற்றப்படல், உறுப்பினர்க்கு ஊதியம்தரல் ஆகியவை. இக்கட்சியினரின் கட்டுப்பாடற்ற வெறித்த போக்கு ஃபிரஞ்சுப் புரட்சியைப் போன்றே மக்களுக்கு வெருட்சி தந்து முழு வெற்றியடையாமல் போயிற்று. ஆயினும் படிப்படியாக வளர்ச்சி ஏற்படுவதற்கு அது துணை செய்தது. அயர்லாந்துக் குடியாட்சியியக்கத் தையும் இது வலுப்படுத்திற்று.

ஷிக்டோரியா அரசியினுடைய ஆட்சியின் நடுப்பகுதியில் இங்கிலாந்தின் தலைநகரந்த முதன் மந்திரிகளும் நாட்டுத் தலைவர்களும் ஆன பிட், பாமர்ஸ்டன், டிஸ்ரெய்லி ஆகியவர்கள் மாறிமாறி ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்தினர். காலப்போக்கின் சுழலிற்பட்டு அவர்கள் அடிக்கடித் தங்கள் கொள்கையை வற்புறுத்தியும் குறைத்தும் கூட்டியும் திருத்தியும் வந்தனராதலால் பழைய கட்சிப் பாசுபாடுகள் பலவகையில் மாற்றம் பெற்றன. நாட்டில் இடைத்தர வகுப்பார் செல்வத்திலும் செல்வாக்கிலும் பழைய பெருநிலக் கிழவரினும் மெம்பட்டவராய் அரசியலில் வலிமையுடைவராயினர். முன் அவர்கள் சார்பில் நின்று உழைத்தவர்கள் லிபரல் கட்சியினரேயாயினும், இப்போது லிபரல் கட்சியினருக்குப் போட்டியாக நின்று அடிக்கடி கன்ஸர்வேட்டிவ் கட்சியினரும் அவர்களை ஆதரிக்க முன்வந்தனர். லிபரல் மந்திரிகள் செய்யமுடியாத சீர்திருத்தங்களைச் செய்யவும் அவர்கள் அரைகுறையாக விட்டவற்றை நிறைவு படுத்தவும் கன்ஸர்வேட்டிவ் கட்சியார் முன்வரலாயினர். இத்தகைய போட்டிகளால்

௫. ஆங்கில நாட்டு அரசியலுரிமைப் போராட்டம் 101

கட்சிகள் பிளவுபட்டு அடிக்கடி எது எக்கட்சி என்று கூறமுடியாத நிலைகள் ஏற்பட்டன.

ஆங்கில நாட்டுத் தலைவர்களுள் துணிவுமிக்கவராகிய டிஸ்ரேய்லி இடைத்தர வகுப்பார், புதிய தொழிலாளி வகுப்பினர் ஆகியவர் உள்ளூறக் கொந்தளிப்புடையராகி வருவதை உணர்ந்து 'வெப்பத்திற்குச் சரியான மாற்று வெப்பமே' எனக்கொண்டு தம் கட்சியினரும் எதிர் கட்சியினருமே வெருட்சியடையத் தக்க முற்த் போக்குடைய ஒரு புதிய சீர்திருத்தச் சட்டத்தை 1867-ல் கொண்டு வந்தார். இதன்படி, நகர்த்தொகுதிகளில் எத்தகைய உடைமை வரையறையும் இல்லாமல் வீடு உடையவர் யாவருக்கும் மொழிபுரிமை தரப்பட்டது. ஆயினும் அயர்லாந்தில் மட்டும் 4 பொன் வரிவரையறை இவ்வகையில் செய்யப்பட்டது. தற்காலிகமாக வீடு களில் தங்குபவர்கள்கூட 100 பொன் வாடகை கொடுப்பவர்களானால் மொழிக்கு உரியவராயினர். மாவட்டப் புறங்களில் ஆண்டுக்குப் 12 பொன் வாடகை செலுத்து வார்கள் அனைவரும் மொழி உரிமை பெற்றனர். இங்ஙனம் 1832-ம் ஆண்டுச் சட்டம் நகரின் இடைத்தர வகுப்பாருக்குத் தந்த உரிமைகளை 1867-ம் ஆண்டுச் சட்டம் நகரின் உழைப்பு வகுப்பினர்க்கும் தந்தது. இங்ஙனம் அரசியலில் தொழிலாளர் இடம்பெற்றதன் விளைவாகவே இதற்குப் பிற்பட்ட சட்ட அமைப்புகளில் பலவும் தொழிற் சங்கம் நிறுவுதல் முதலிய தொழிலாளர்க்கான திட்டங்களுக்கு அடிக்கோலுவையா யிருந்தன.

1872-ல் பத்திரக்காரர்கேட்ட மறைவான மொழித் தரவுரிமை வழங்கப்பட்டது. இச் சட்டத்திற்கு மிகக் கடுமையான எதிர்ப்பு இருந்தது.

எனவே, அது நிலவரமான சட்டமாக நிறைவேற்றப் படாமல், தற்காலிகத் தேர்வுமுறையாக ஓராண்டளவுக்கு மட்டும் செல்லுபடியாகும்படி நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆண்டுதோறும் இதே வகையில் இது நெடுநாள் புதுப் பிக்கப்பட்டு வந்து இன்னும் அப்படியே வழக்கப்படி புதுப்பிக்கப்பட்டு வருகிறது. அரசியல் முறையில் சட்ட மேற்படுத்தாமலேயே எல்லாரும் ஏற்று நடத்தும் நடைமுறைகள் பல ஆங்கில அரசியல் அமைப்பில் வழக்கங்களாகவும் சடங்குகளாகவும் அமைந்துள்ளன. இவற்றை எழுதாச் சட்டங்கள் என்று புனைந்துரைப்பதுண்டு. ஆண்டுதோறும் இச்சட்டம் புதுப்பிக்கப்படுவதும் அத்தகைய ஒரு நடைமுறைச் சடங்காய்விட்டது.

அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தத்தில் அடுத்தபடி 1884-ல் நிறைவேறிய மக்கள் பெயராண்மைச் சட்டமும் (Representation of the People Act) 1885-ல் நிறைவேறிய தேர்தல் தொகுதி ஒழுங்குச் சட்டமும் (Redistribution of Seats Act) ஆகும். இவற்றுள் முதலது, 1867-ம் ஆண்டுச் சட்டம், நகர்த்தொகுதியில் வீடுடையவர்க்கு அளித்த அதே பரந்த உரிமையை மாவட்டத்துக்கும் அளித்தது. அதுபோலவே பின்னதாகிய 1885-ம் ஆண்டுச் சீர்திருத்தச் சட்டம் 1867-ல் நகர்த்தொகுதியில் தொழிலாளர் பெற்ற உரிமையை நாட்டுப் புறத்துத் தொழிலாளரும் அடையும்படி செய்தது. நில உடைமை வீட்டு உடைமைகள் அற்ற பிறவகைப் பணியாளர்களுக்கும் இதன் மூலம் மொழியுரிமை கிடைத்தது. அஃதோடு அரசியல் மன்றத்தின் ஒவ்வோர் உறுப்பினர்க்கான தொகுதிக்கும் மொழி தரும் மக்கள்தொகை விழுக்காடு ஒரே நிலையாக இச்சட்டத்

தால்தான் முதல் முதல் ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டது. இங்ஙனமாகப் பத்திரக்காரர் கோரிக்கைகளுள் மற்றொன்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

அரசியல் மன்றின் உறுப்பினர் தொகை இப்போது 658-லிருந்து 670 ஆக உயர்ந்தது. தேர்தல் தொகுதிகள் ஒரு நிலைப்படுத்தப் பட்டதுமுதல் உறுப்பினர்கள் அவ்வத் தொகுதிக் கே பெயராட்கள் ஆவர் என்ற கருத்துப் படிப்படியாக மாறுதலடைந்து அவர்கள் நாட்டின் பெயராட்களே என்ற கருத்து முதிர்வுற்றது. உண்மையில் 18-ம் நூற்றாண்டிலிருந்தே பர்க் என்ற அறிஞர் இதனை வலியுறுத்தியிருந்த போதிலும், இது நடைமுறையில் நன்கு வரவேற்கப் பட்டது 1885-ம் ஆண்டுச் சட்டத்தின் பின்னரேயாகும்.

அரசியல் மன்றிலுள்ள இரண்டு அவைகளுள் கீழவை பொதுமக்கள் அவை என்று நெடுநாள் வழங்கினாலும், உண்மையில் அது பெருமக்கள் என்ற மரபுரிமைப்பட்டம் பெறாத பெருநிலக்கிழவர், செல்வர், ஆகியவர்கள் தலைமை உரிமைபெற்ற அவையாகவே 1832 வரையிருந்துவந்தது. 18-ம் நூற்றாண்டு இறுதியில் ஏற்பட்ட கைத்தொழிற் புரட்சியாலும், பிரிட்டனின் பேரரசும் வாணிகமும் வளர்ச்சியடைந்ததனாலும் வணிக மக்களும், இடைத்தா வகுப்பினரும் தொழிலாளரும் வளர்ச்சியடைந்தனர். இவ்வளர்ச்சி கீழவையின் தன்மையில் பெருமாறுதலை உண்டுபண்ணி அதை வரவர உண்மையாகவே பொது அவையாக்கி வந்தது. நாட்டு மக்கள் வாழ்வுதாழ்வு, வளர்ச்சி, கருத்து வேற்றுமை ஆகிய வாழ்க்கைச் செய்திகள் அனைத்தையும் இப்போது அவை கண்ணாடிபோல் எடுத்துக்காட்டி அதற்குரிய

உண்மையான பெயராண்மையுடைய அவையாக விளங்கலாயிற்று. இதற்கு நேர்மாறாகப் பெருமக்கள் அவை, எவ்வகை வளர்ச்சியும் அடையாதிருந்தது, அடிக் கடி அரசர்கள் புதிய பெருமக்களைத் தம் சார்பில் அமைப்பதன் மூலம், அது தனி ஆற்றலும் நாட்டுப் பொறுப்பும் இழந்து வந்தது. மேலும் பொருள் வழங்குவதும், மந்திரிகள் அமைப்பதும் அவர்களை இயக்குவதும் பொது அவையாயே அமைந்தது. எனவே சட்டப்படி பெரு மக்களின் அவையுடன்கலந்து அதன் இணக்கம் பெற்றே பொதுஅவை சட்டமியற்ற வேண்டுமாயினும், அரசியல் நடைமுறையில் பெருமக்கள் அவை, பொதுஅவைப் போக்கிலேயே எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டது.

1832-ம் ஆண்டு வரையில் இரண்டு அவைகளிலும் ஆற்றல் செலுத்திய வகுப்புகள் கிட்டத்தட்ட ஒரே நிலை யுடையவையா யிருந்தபடியால் இவ்வகையில் பிணக்கு இல்லாதிருந்தது. 1832- முதல் 1885-வரை புதிய இடைத்தர வகுப்பினர் கைப்பட்டு முன்னேறிய பொதுஅவையுடன் பெருமக்கள் அவை அவ்வப்போது முரண்பட்டது. ஆயினும் அது முறுகாதிருந்தது. 1893-ல் முதன் முதலாகப் பொதுஅவை நிறைவேற்றிய அயர் லாந்துக் குடியாட்சிப் பகர்ப்பைப் பெருமக்கள் அவை மறுத்தது. அரசாங்கத்தில் தலைமை தாங்கியவர்கள் உறுதியால் இப்பிணக்கு முற்றவில்லை. ஆனால் 1909-ல் அரசாங்கத்தார் கொண்டுவந்த புதிய வரவு செலவுத் திட்டத்தின்படி வருமானவரி வருமான மிகுதிக் கேற்பப் படிப்படியாக உயர்த்தப்பட்டது. பொது அவையில் பெருத்த எதிர்ப்பு இருந்தபோதிலும் அது நிறை வேற்றிற்று. ஆனால் பெருமக்கள் அவை அதை மறுக்கவே

அரசாங்கம் ஆத்திரமுற்று மன்றத்தைக் கலைத்துப் பொதுத் தேர்தல் நடத்திற்று. அடுத்த சில ஆண்டுகளில் அரசாங்க ஆதரவுடன் பொது அவை பெருமக்கள் அவையின் இம்மறுப்புரிமையை ஒழிக்கவேண்டும் என்று கச்சை கட்டிப் போராடிற்று. 1919-ல் ஒரு வகையான இடைநிலைத் தீர்ப்பு ஏற்பட்டது. பொது அவையின் திட்டமெதனையும் பெருமக்கள் அவை மறுத்தாலும் அது பொது அவையில் மூன்று தடவை தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்பட்டால் அது பெருமக்கள் இணக்கம் பெறாமலே சட்டமாய் விடும் என்று வரையறை செய்யப்பட்டது. இதே ஆண்டில் மன்றத்தின் கால எல்லை 7-ஆண்டிலிருந்து 5-ஆண்டுகளாகக் குறைக்கப்பட்டது. மன்ற உறுப்பினருக்கு ஆண்டுக்கு 400 பொன் ஊதியம். தருவதென்றும் உறுதிப்பட்டது. 1912-ல் அயர்லாந்து இரு அவைகளுடைய தனி மன்றம் பெற்றுப் பிரிட்டிஷ் அரசியலமைப்பிலிருந்து விலகி நின்றது.

முதல் உலகப்போர் முடிவில் மாதர் மொழி உரிமைப் போராட்டத்தில் முனைந்து சலியா முயற்சியுடன் போராடினர். 1918-ல் நிறைவேறிய சீர்திருத்தச் சட்டம் பெண்களில் 30 ஆண்டுக்கு மேற்பட்ட அனைவருக்கும் மொழி உரிமை தந்ததுடன் வீடுடையவர்கள் வீட்டில் தங்கியிருக்க வேண்டும் கால எல்லையைக் குறைத்தும், கப்பலோட்டிகள், போர்வீரர்கள் ஆகியவர்களுக்கு மொழியுரிமை தந்தும் பத்திரக்காரர் கேட்ட மக்கள் முழு மொழியுரிமையின் பெரும் பகுதியைப் பொதுமக்களுக்கு வழங்கி விட்டது. முதல் உலகப்போரில் பெண்கள் ஆற்றிய தொண்டின் பயனாகவே அவர்களுக்கு இம்மொழியுரிமை வழங்கப்பட்டது. 1912-முதல் தனி

யாட்சி யுரிமை பெற்ற அயர்லாந்தில் வடபகுதியிலுள்ள அல்ஸ்டர் பாவட்டத்துச் சீர்திருத்தச் சமயத்தவர்கள் (Protestants) கத்தோலிக்கர்களான அயர்லாந்து மக்கள் ஆட்சியிலிருக்க விரும்பாமல் அதனை எதிர்த்தனர். அதன் பயனாய் 1920-ல் அயர்லாந்து இரண்டு அரசுகளாக ஆக்கப்பட்டு இரண்டு மன்றங்கள் அமைக்கப் பெற்றன.

1924-ம் ஆண்டுச் சட்டம் 30-ஆண்டுக்கு மேற்பட்ட ஆங்கில நாட்டு ஆடவர் பெண்டிர் அனைவர்க்கும் (உறுப்புக் குறையுடையவர், பித்தர், குற்றவாளிகள் ஆகியவர்கள் நீங்கலாக) மொழியுரிமை தந்தது. இத்துடன் 1848ல் பத்திரக்காரர் கோரிய முனைப்பு மிக்க சீர்திருத்தங்கள் அனைத்துமே பெரும்பாலும் வழங்கப்பட்டு விட்டன என்று கூறலாம்.

இன்று பிரிட்டிஷ் அரசியல் மன்றின் பொதுஅவை கிட்டத்தட்ட 600 உறுப்பினர்களை யுடைய பேரவையாகும். அதில் 30 பேர் வெல்ஸ் நாட்டுப் பெயராட்கள்; 72 ஸ்காட்லாந்தின் பெயராட்கள். அயர்லாந்து உட்பட்டிருந்தபோது அதன் சார்பில் 103 உறுப்பினர் இருந்தனர். பெருமக்கள் அவையிலும் 620 உறுப்பினர் உண்டு. அதில் அரச குடும்பத்துக் கோமக்கள் இளவரசிகள் (Dukes, Duchesses) கோமான்கள் (Marquesses) இளங்கோக்கள் (Earls Viscounts) பெருமக்கள் (barons) வழக்கு மன்றத் தலைவரான நிறை வாழ்நாட் பெருமக்கள் (Life peers) தலைமக்கள் (bishops) ஆகியவர் இருப்பர். தலைமக்கள் மூன்றாம் எட்வர்டு காலத்தில் மிகுதி. ஆனால் தலைப் பெருமக்கள் இருவர் (Archbishops of youth and canterbury) நீங்கலாக இப்போது 24 தலைமக்களே இடம் பெற்றுள்ளனர்.

தொடக்கத்தில் அரசருடன் ஒப்பாயிருந்த பெருமக்கள் வலிமை பெற்றிருந்தனர். பெருமக்கள் அவையும் அரசருடன் வீற்றிருந்து தீர்ப்பளிக்கும் முதற் பெருமன்றமாயிருந்தது. இன்றும் முடிவான மேல்வழக்குகள் அதன் பெயராலோ அதன் கிளைக்குழுமன்றங்களாலோதான் நடைபெற்று வருகின்றன. பொது அவை அரசு வீற்றிருந்து ஆணை செய்யும் அரசன் முன்னும் பெருமக்கள் முன்னும் நின்று கொண்டு மன்றமும் அவையாகவே தொடங்கிற்று. இன்றும் அரசர் முடியேற்பு முதலிய தலுவாய்களில் வெளிச் சடங்கு முறையில் இப்பழக்கம் தொடர்ந்து வழங்குகிறது. ஆனால் மன்னர் செலவுக்குப் பணந்தரும் உரிமை காரணமாகப் படிப்படியாய்ப் பொது அவை வலிவு பெற்று மேம்பட்டது. மன்னர் செயலாற்றுங் குழுவாக ஏற்பட்ட அமைச்சரவையைப் பொது அவை தேர்ந்தெடுத்து அவர்களை இயக்கியதன் காரணமாய் படிப்படியாகப் பொது அவையே உண்மையில் ஆட்சி புரியும் அரசாங்கத்தின் தலைமை அவையாகவும், சட்ட அவையாகவும் முழுமுதல் முறைமன்றமாகவும் சுருங்கச் சொல்லினால் உண்மை அரசியல் மன்றமாகவும் விளங்குகிறது.

மூன்றாம் பிரிவில் குறிப்பிட்டது போலவே இன்றைய பிரிட்டிஷ் அரசாங்க முறை இப் பொது அவை மூலம் முழுப் பொறுப்பு வாய்ந்த குடியாட்சி நடத்தும் குடியரசேயாயினும், பெயரளவில் அரசரிமை யறிகுறியாகிய முடியரசையும், பெருமக்கள் ஆட்சியின் குறியீடாகிய பெருமக்கள் அவையையும், குழுவாட்சியாகிய அமைச்சர் குழுவையும், வல்லுநர் ஆட்சியான நிலையான பணியாளரையும் கொண்டு திகழ்கிறது.

19-ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி முதல் அரசியல் மன்றின் வாழ்வில் ஒரு புதிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. முன்னெல்லாம் வரன்முறையான இரண்டு கட்சிகள் தான் மாறி மாறித் தலைமை நிலைக்குப் போராடின. கன்ஸர்வேட்டிவ்கள் பெரும்பாலும் உயர் குடி மக்கள் சார்பிலும், பெரும் பேரரசு நிலைச் சார்பிலும், மாற்றம் வேண்டாப் பழைமை பேணும் சார்பிலும் நின்றனர். மாற்றம் வேண்டுமென்றதனோடு சற்றுப் பரந்த மனப் பான்மையும் பேரரசு நிலையில் தளர்வும் கோரியவர்கள் விபரல்கள். விக்டோரியா ஆட்சியின் இறுதியிலிருந்து 18-ம் நூற்றாண்டுக் கைத்தொழில் புரட்சியின் பயனாய் முதலாளிகள், தொழிலாளிகள் என்ற வகுப்புகள் தோன்றின. முதலாளிகள் தம் நிலைக்கேற்பக் கன்ஸர்வேட்டிவ் கட்சியை ஆதரித்தும் தொழிலாளர் சிலகாலம் விபரல்களுடன் சேர்ந்து உழைத்தும் வந்தனர். சிற்சில சமயம் இந்நிலை மாறியதும் உண்டு. ஆனால் 1920க்குப் பின் இது வளர்ச்சியுற்று இவ் வகுப்பு தனிக் கட்சியாக வளம்பெற்றது. நாளடைவில் மற்ற இரு கட்சிகளுள் ஒன்றின் துணைகொண்டு அரசியலில் தலைமை நிலையை யடையவும் செய்தது. உலக இரண்டாம் போரிறுதியில் அவர்கள் தனிப்பட நின்றே அரசாங்கமும் அமைக்க முடிந்தது.

ஆட்சிமுறையில் பிரிட்டன் முழுக் குடியாட்சி நிலையை எய்திய போதிலும், தொழிற் கட்சியினர் கண்கொண்டு, அதிலும் சிறப்பாக அதில் முனைத்த முன்னணியினர் கண்கொண்டு பார்த்தால் வாழ்வியல் அமைப்புக்காரணமாக செல்வ நிலை உயர்வு தாழ்வுகள் பேணப்பட்டு, உண்மைச் சரிஒப்பு நிலைஇல்லாதிருக்கின்றது என்பது பெறப்படும். ஜெர்மனியில் தோன்றிய உலகப்

பேரறிஞர் மார்க்ஸ் என்பவர் தோற்றுவித்த வாழ்வியல் ஒப்பு நெறி (Socialism) இம் முனைத்த கருத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு வளர்ச்சி யடைந்து உருசிய நாட்டில் (Russia) பொது உடைமைக் கட்சியாகக் காய்த்துப் பொது உடைமை அரசாங்கமாகத் தனித்துள்ளது. இவ் உருசிய நாடு ஒன்று நீங்கலாக வேறெந்த நாடும் பிரிட்டனளவு தன் முயற்சியால் அரசியல் முன்னேற்றத்தில் தொடர்ந்து மேம்பட்டதில்லை என்பதைக் காணலாம்.

மற்ற நாடுகளின் அரசியல் வளர்ச்சி முறைகளை வரும் பிரிவுகளில் காண்போம்.

கூ. அமெரிக்க நாட்டு அரசியல் வளர்ச்சி

அமெரிக்க நாட்டு வாழ்வியல் பண்புகளும் நாகரிகமும் வரலாற்று முறைப்படி பார்த்தால் பிரிட்டன் வாழ்வு, நாகரிகம் ஆகியவற்றிலிருந்து பிறந்து வளர்ந்த கிளைகளே யாகும். ஆனால் அந் நாகரிகம் முற்றிலும் கிளை நாகரிகம் அன்று. அமெரிக்க நாட்டில் குடியேறியவர்கள் பெரும்பாலும் ஆங்கிலமொழி பேசுபவரே யாயினும் சிறிதும் பெரிதுமான பலதொகைப்பட்ட மக்கள் பிற ஐரோப்பிய நாடுகளிலிருந்தும் சென்று அங்கே குடியேறி அவர்களுடன் கலந்ததுண்டு. மேலும் அவர்களுக்கு வடக்கிலுள்ள கானடாக் குடியேற்ற நாட்டில் பெரும்பாலும் பிரஞ்சு மக்களே குடியேறி யிருந்தனர். தெற்கில் மெக்ஸிக்கோ, தென் அமெரிக்க நாடுகளாகிய பிரெஸில் முதலியவற்றிலும் பெரும்பான்மையினராகக் குடியேறிய மக்கள் ஸ்பானிய நாட்டினர் ஆவர். இன்னும் தெற்குக் கோடியில் பல ஐரோப்பிய நாட்டினரும் சென்று

குடியேறியும் நாடமைத்தும் இருந்தனர். ஆங்கிலேயரும் பிரஞ்சுக்காரரும் இத்தாலியரும் ஜெர்மானியரும் இங்கே பல வகையில் விரவியுள்ளனர்.

மேலும் பலவேறு நாகரிகப்படிசுகளி லுள்ள பழங் குடிமக்களாகிய செவ்இந்தியரும் இப்பெருநிலப்பரப்பி லிருந்தனர். அவர்கள் வெள்ளையர் குடியேற்றத்தால் தம் நிலை கெட்டுத் தளர்ந்து அழிந்துகொண்டே வரினும் அண்மையில் ஓரளவு அழிவினிருந்து பாதுகாக்கப்பட்டும் வருகின்றனர். தவிர, அமெரிக்காவில் எங்கும் இயற்கை வளம் சிறப்புடையதாயிருப்பினும் அங்குள்ள வெப்பம், சதுப்பு நிலங்களின் புழுக்கம், காடுகளின் கொடுநிலைகள், குளிர்சூரம் முதலிய நோய்கள் ஆகியவற்றை எதிர்த்துத் தாங்கித் தாமே உடலுழைப்பை மேற்கொள்ள வெள்ளையர் விரும்ப வில்லை. எனவே அவ்வகைக்காக அவர்கள் நீக்ரோவர் முதலிய கருப்பு மக்களை அடிமைகளாகக் கொண்டுசென்று அவர்கள் மூலமே நாட்டை வளப் படுத்தலாயினர். இத்தகைய வேறு வேறு வகைப்பட்ட மக்கள் கலவைகளுக்கிடையில் வாழ்ந்த அமெரிக்கர் நாகரிகமும் வாழ்க்கைப்பண்பும் தனி வாழ்வு வாழ்ந்த ஆங்கிலேயரிடமிருந்து வேறுபடுதல் இயற்கையே யன்றோ?

மேலும் இங்கிலாந்திலிருந்தும் பிற வெள்ளையர் நாடு களிலிருந்தும் அமெரிக்கா சென்றவர்கள் அந்நாடுகளில் இன்பவாழ்வு வாழ்ந்த உயர் குடி மக்களோ செல்வரோ அல்லர். பெரும்பாலும் அவர்கள் வறுமைக் கொடுமைக் கஞ்சி ஓடியவர்களும் 16-17-ம் நூற்றாண்டுகளில் ஏற்பட்டிருந்த ஐரோப்பிய அரசியலாரின் சமயச் சார்பான அடக்குமுறைகளிலிருந்து தப்பி ஓடியவர்களும்

பேரவாவால் உந்தப் பட்டுப் பெரும்பொருள் திரட்டும் ஆர்வங்கொண்டு சென்ற ஊக்கமிக்க இளைஞருமே யாவர். எனவே அவர்களின் புதிய வாழ்வில் இப் பொருளார்வமும் சமய விடுதலையார்வமும் வகுப்பு வேற்றுமைகளுக்குப் பணியாத சமநிலை யார்வமும் குடி கொண்டிருந்தன.

18-ம் நூற்றாண்டின் கைத்தொழில் புரட்சியால் பல்வகைப் பொறிகளின் மூலம் பொருள்களின் பெருக்கத் தை மிகுதிப்படுத்திய பிரிட்டன் அப்பொருள்களை விற்கும் விற்பனையிடமாகத் தன் குடியேற்ற நாடுகளை நடத்தத் தொடங்கிற்று. அப்போது அமெரிக்கக் குடியேற்றப் பகுதிகள் ஆங்கில ஆட்சியை மீறி யெழுந்தன. ஏறும் கலப்பையும் கைக் கொண்ட உழவர்கள் திருமெனவாளும் துப்பாக்கியும் கைக்கொண்ட போர்வீராக மாறித் தம் நாட்டு விடுதலைக்கான படையாகத் திரண்டனர். உழவருள் உழவராயிருந்த ஜார்ஜ் வாஷிங்டன் என்பவர் அவர்களைத் திறம்படப் பயிற்றுவித்து ஆங்கிலேயரை எதிர்த்துப் போர் நடத்தி வெற்றி கண்டனர்.

பழம் பெரு நாடுகளிலொன்றும் வல்லரசுகளில் ஒன்றுமாகிய பிரிட்டனை வரலாற்றில் ஒரு நூற்றாண்டானவே வளர்ச்சியுடைய தம் நாடு எதிர்த்து வென்றது என்ற புத்தார்வம் அவர்கள் உள்ளார்ந்த பண்புகளை ஊக்கி அவர்களைத் தமக்கென ஓர் அரசியலையும் வகுக்கும் படி தூண்டிற்று. இதற்கேற்ப அவர்கள் முதல் தலைவரான வாஷிங்டன் அரிய படைத்தலைவராயிருந்ததுடன் அமையாமல் அரிய அரசியல் அமைப்பாளராகவும் மாறி 1787-ல் அமெரிக்க விடுதலை விளம்பரம் என்ற பேரூரிமைத் தானை வெளியிட்டார். அமெரிக்க நாடுகளின்

தனிப் பண்புகளுக்குக் கேடின்றி ஒற்றுமை குடியாத ஒரு தனிப்பட்ட அரசியல் முறையை அவர் அதில் வகுத்து அமெரிக்காவின் முதல் தலைவராக உலகில் பெரும் புகழ் பெற்றார்.

அமெரிக்க நாட்டில் ஆங்கிலேயர்கள் குடியேறிய காலம் எலிஜபெத், முதல் ஜேம்ஸ் ஆகியவர்கள் ஆட்சிக் காலம் ஆகும். நாம் ஏற்கெனவே முன் பிரிவுகளில் குறிப்பிட்டபடி ஆங்கில நாட்டு அரசியல் வளர்ச்சி அதற்கு நெடுநாள் முன்னரே தொடங்கி முன்னேற்ற மடைந்து வந்தது. புத்தம் புதிதாக அரசியல் முறை வகுக்கத் துணிந்த அமெரிக்கப் புதுக் குடிமக்களுக்கு இது ஒரு முன்மாதிரியா யிருந்ததென்பது எதிர்பார்க்கத் தக்க இயல்பே யாகும். உண்மையில் அரசியலமைப் பிற்கான ஒழுங்குத் திட்டங்கள் வகுக்க முற்பட்ட அமெரிக்க நாட்டுத் துணைத்தலைவரான தாமஸ் ஜெஃபர்ஸன் (Thomas Jefferson) என்பவர் ஆங்கில அரசியல் மன்ற நடவடிக்கைப்பதிவேடுகளையே அவ்வகையில் பெரி தும் பின்பற்றினார். ஆங்கில நாட்டைப்போன்றே அமெரிக்காவிலும் இரண்டு அவைகள் ஏற்பட்டதும் ஆங்கில நாட்டைப் போன்றே தேர்தல் முறைகள், சட்டங்கள் அமைக்கும் குழு, உட்குழு நடைமுறைகள் ஆகியவைகள் ஏற்பட்டதும் இதனாலேயே யாகும். ஆயினும் இவ்வெற்றுமை பெரும்பாலும் மேற்போக்கான ஒற்றுமைகளையாகும். அரசியலமைப்பை உன்னிப்பாகக் கவனிப்பார்களுக்கு ஒற்றுமைகளைவிட உள்ளார்ந்த வேற்றுமைகளே மிகுதி என்பது தெரிய வரும்.

இதற்குக் காரணங்கள் பல உண்டு. மேற் குறிப்பிட்ட மாறுபட்ட சூழ்நிலைகள், காலநிலைகள் ஆகியவை அவற்றுள் சில. மேலும் அமெரிக்கக் குடியேற்றம் ஏற்பட்டகாலம் ஆங்கில அரசியல் பயிற்சிப் பருவத்திலே யிருந்த காலம். முதல் சார்லஸ் காலத்து அரசியலுரிமைப் போரும் மூன்றாம் வில்லியம் காலத்துப் புகழ்மிக்க புரட்சியும் அதன்பின் ஹாதேவரியர் ஆட்சிக் காலமுதல் தொடங்கிய அமைச்சர் குழுப் பொறுப்பாட்சி முறையும் வளர்ச்சிக்காலச் சீர்திருத்தங்களும் அன்று ஏற்பட வில்லை. எனவே ஆங்கில மக்கள் முதிரா இளங்கருத்துக் களையே தாய் நாட்டுடன் பொதுவான வரன்முறைச் செவ்வமாகக் கொண்டு அமெரிக்கர் அதனைத் தம் இயல்புக்கும் சூழ்நிலைக்கும் ஒப்பத் தமக்கெனத் தனி வளர்ச்சி முறைகளோடு மேற்கொண்டனர் என்பது தெளிவு.

அமெரிக்க அரசியலின் வேறுபாடுகளுள் தலைமை வாய்ந்த செய்தி அமெரிக்கநாடு ஆங்கிலநாட்டிலும் மிகப் பெரிய பரப்பு உடையதாயிருந்தது என்பதே. அதில் ஆங்கிலநாட்டைப்போன்று சமய அரசியல் வாழ்வு பண்புகளில் ஒருமைப்பாடு இல்லை. அதற்கு மாறாக வேறுபாடுகள் மிகுதியாயிருந்தன. எனவே ஆங்கிலநாட்டு அரசியல் போன்ற தனியாட்சி அரசியல் அந்நாட்டுக்கு ஏற்புடையதாக இல்லை. அமெரிக்க அரசியலில் ஒவ்வொரு குடியேற்றமும் தற்சார்புடைய ஒரு தனி அரசாகித் தனித்தனி தலைவரும் தனித்தனி அரசியல் மன்றும் ஆட்சிமுறையும் கொண்டது. ஆனால் அதேசமயம் பெருநிலப்பரப்பின் பொதுக்காரியங்களைக் கவனிக்கப் பொது அரசியலும் இன்றியமையாததாயிருந்தது. எனவே அத்தனி அரசி

ய்களும் தனிப்பண்புகளும் கெடாதமுறையில் அவற்றை உட்படுத்திய ஒரு கூட்டு அரசியல்முறை (Federal State) அமைக்கப்பட்டது.

அமெரிக்கநாட்டு அரசியல்முறையில் இன்னொரு வேறுபாடும் உண்டு. அரசியலின் கூறுகளாகிய சட்ட அமைப்பு, வழக்கு நடைமுறை, அரசியல் நடைமுறை ஆகிய மூன்றும் அமெரிக்க அரசியலில் வேறுவேறு தனிப்பட்ட பகுதிகளாகத் தற்சார்புடையனவாய் விளங்குகின்றன. இங்கிலாந்திலும் அமெரிக்கர் குடியேற்ற நாட்களில் கிட்டத்தட்ட இதே நிலைமைதான் இருந்தது. நீதி நடைமுறை இன்றளவும் இங்கிலாந்தில் பெரும்பாலும் அரசியல் நடைமுறைப்பகுதிக்குக் கட்டுப் படாதிருக்கிறதாயினும் அத்துறையிலும் அரசியல் மன்றின் நிலை எல்லாவற்றுக்கும் மேற்பட்ட உரிமைநிலையாகும். சட்ட அமைப்பு, அரசியல் நடைமுறை ஆகியவைபற்றியோ வெளியில் ஹடுவரிய ஆட்சிக்காலத்தில் ஏற்பட்ட அமைச்சர் குழு ஆட்சியில் இரண்டும் பெரும்பாலும் ஒன்றுபட்டுப் பின்னிக்கொண்டு விட்டன. ஆனால் அமெரிக்காவில் இங்கிலாந்து ஏற்படவில்லை. காரணம் அமெரிக்கர் அரசியல் அமைப்பு ஏற்படுத்தும் காலத்தில் இங்கிலாந்திலும் அங்கிலாந்து ஏற்படவில்லை என்பதே. மேலும் இங்கிலாந்து பிற்காலத்திலும் ஏற்படுவதற்குப் பெரிய தடை ஒன்று உண்டாயிற்று. இம்மூன்று துறைகளும் தனித்தனி ஒன்றுடனொன்று சார்பற்று இருப்பதே உயர்வுடையது என்று மாண்டிஸ்க்யூ (Montesquieu) என்ற அறிஞர் கூறியிருந்தார். அமெரிக்கரிடையே இக் கருத்து வேரூன்றிச் செல்வாக்குப் பெற்றது. ஆங்கில ஆட்சியினின்று விடுபட்ட தறுவாயில் தனி மனிதனுட்கு மீது

மக்கள் மனக்கொதிப்பு மிகுதியாயிருந்தது. அமெரிக்கா கில் தனி மனிதர், எவர் கையிலும் முழு உரிமைகளும் போய்விடாமல் பாதுகாக்க இந்நிலை உதவும் என அவர் கள் கருதினர்.

இங்ஙனமாக அமெரிக்காவின் அரசியலில் அரசியல் நடைமுறைத் துறைக்குத் தலைவர் நாட்டுத் தலைவர் (President); அவர் தலைமையின் கீழிருந்து அமைச்சரும் அரசியல் பணியாளரும் ஆட்சியை நடத்தினர். சட்ட மமைக்கும் துறை காங்கிரஸ் (Congress) என்றழைக்கப் படும் அரசியல் மன்றின் இரண்டு அவைகளினிடமும் அவற்றின் அவைத் தலைவர் கையிலும் அமைந்திருந்தது. சட்ட நடைமுறை கூட்டுறவு அரசியலின் தலைமை, வழக்கு மன்றத் தலைவர் கையிலும் கூட்டுறவு வழக்கு மன்றம், துணை மன்றங்கள் ஆகியவற்றினிடமும் இருந்தது. இம் மூன்று கூறுகளும் அவற்றின் தலைவர்களும் மற்றக் கூறுகளுக்கோ தலைவர்களுக்கோ கட்டுப்பட்டவையா யிராமல் தற்சார்பும் தன்னாண்மையும் உடையவையாகவே யிருந்தன. எனவே ஆங்கில நாட்டைப் போல நாட்டுத் தலைவராகிய முதல் அமைச்சரோ அமைச்சர் குழுவோ அமெரிக்காவில் அரசியல் மன்றங்குக் கட்டுப்பட்டு அத னிடம் பொறுப்பு வகிக்கவில்லை. ஒழுங்கு முறைப்படி கூட்டுறவுத் தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அவருக்குரிய கால எல்லை வரை அவர் ஆட்சி செய்வதை யாரும் தடுக்க முடியாது. அக் கால எல்லை கழிந்த பிறகோ, அவர் உலகு நீத்த பொழுதோதான் அடுத்த தலைவர் தேர்ந் தெடுக்கப்படலாகும்.

கூட்டு அரசியலிலுள்ள இதே நிலைதான் தனி அரசிய லிலும் ஏற்பட்டது. நாட்டுத் தலைவர் நிலையில் இருந்தவர்

தனி அரசியலின் தலைவர்¹ அங்கும் பெரும்பாலும் அரசியல் மன்றில் இரண்டு அவைகள் இருந்தன. நாளடைவில் எல்லா அரசுகளிலுமே இரண்டு அவைகள் அமைந்தன.

முதலில் இரண்டு அவைகள் ஏற்பட்டது ஆங்கில நாட்டு அரசியல் மரபைப் பின்பற்றியேயாகும். ஆயினும் அவை தனிப்பட்ட முறையில் அமெரிக்க நலன்களுக்கு உகந்தவையாக மாறுபட்டு அமைந்தன. சிறிதும் பெரிதும் ஆன பல அரசியல்கள் சேர்ந்த கூட்டு அரசியல் ஏற்படுத்துவதில் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட ஒரு சிக்கலை இப்புது அமைப்புத் தீர்த்துவைத்தது. ஒவ்வொரு அரசியலும் தான் சிறியதாயினும் பெரிய அரசியலுக்கொப்பாகப் பெயராண்மை பெற்றூல்தான் பாதுகாப்பு நிலை இருக்கும் என்று எண்ணப்பட்டது. அதே சமயம் பொது அரசியலில் மக்கள் தொகைக்கேற்ற பெயராண்மை இருப்பதும் இன்றியமையாததெனக் கருதப்பட்டது. அரசியல் மன்றில் இரண்டு அவைகள் இருந்ததனால் இரண்டு முறைகளையும்² பின்பற்ற முடிந்தது. அரசியல் மன்றின் கீழவை (பெயராளர் அவை) மக்கள் தொகுதிக்கேற்ற பெயராண்மை உடையதாயிருந்தது. மேலவையோ³ அரசியல்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரே நிலைப் பெயராண்மையுடையதாயிற்று. கூட்டுறவில் படிப்படியாக வந்து சேர்ந்த அரசுகள் 30. ஒவ்வொன்றுக்கும் 2 ஆட்பெயர்கள் வீதம் மேலவையில் 60 உறுப்பினர் இருந்தனர்.

¹ Governor

² House of Representatives

³ Senate

பிரிட்டனின் அரசியல் மன்றையும் அமெரிக்க அரசியல் மன்றையும் பார்ப்பவர்களுக்குக் கட்டட அமைப்பிலும் உறுப்பினர் இருக்கும் முறையிலும் நடை முறையிலும் காணப்படும் வேற்றுமைகள் எண்ணற்றவை. இங்கிலாந்தின் அவைக் கட்டடம் உறுப்பினர் தொகைகளை நோக்க மிகச் சிறிது. எனவே இடவமைப்பும் குறைவு. அமைச்சர்கள், எழுத்தாளர், படியாளர் தவிர மற்றவர்கள் நெருக்கமாய் வரிசை வரிசையாக அடுக்கி அமைந்த வரிசை பலகைகளில் (benches) தான் உட்கார்ந்திருப்பர். இவைகள் பெரும்பாலும் அவையின் நடு இடைவழிக்கு (Corridor) இருபுறமும் எதிரெதிராக அடுக்கப்பட்டிருக்கும். அரசாங்கத்தில் பணியேற்று நடத்தும் கட்சியினர் வலப்புறமும் அவர்களை எதிர்ப்பவர் இடப்புறமும் வீற்றிருப்பர். இவற்றுக்கப்பால் கண்காட்சிக்காகவரும் விருந்தினரின் மாடிப் படிகள் (Visitors Gallery) ஒன்று அமைந்துள்ளது. பொருளாண்மை இருக்கை⁴ என்ற தலைமையிடத்திலேயே தத்தம்மேடைப் பலகையுடன் அமைச்சர்கள் இருப்பர். எல்லாவற்றிற்கும் தலைமையில் தாழ்ந்த மேடைப் பலகையில் மன்ற எழுத்தாளரும் அவருக்குப் பின் உயர்ந்த மேடைப் பலகையின் எதிரில் அவைத் தலைவரும் வீற்றிருப்பர்.

அமெரிக்க அவையின் நிலை இவை யனைத்திற்கும் மாறானது. இருக்கைகள் எதிரெதிராக வன்றி ஒரே வட்டமாக இருக்கும். கட்சிகள் அரசாங்கக் கட்சி எதிர் கட்சி என்று பிரியாமல் சிதறியும், உறுப்பினர் ஒருவருக்கொருவர் எதிராக இராமல் பார்த்தும் இருப்பர். பொருளாளர் மேடை போன்ற எதுவுமில்லை. அமைச்சரோ முதலமைச்சர் நிலையில் ஒரு நாட்டுத் தலைவரோ அவை

⁴ Treasury Bench

எதிலும் வந்தமர்வதேயில்லை. அமரவும் கூடாது. ஏனெனில் இங்கிலாந்திலிருப்பது போல் அவரோ அமைச்சரோ அவை உறுப்பினரல்லர். இங்கிலாந்தில் அவை சிறிய இடத்தில் அமைந்திருப்பதால் ஒருவரோடொருவர் வாதிடவோ அமளி செய்யவோ இடமுண்டு. எனவே அது அரசியல் அவை மட்டுமன்று; வாத அவை கூட. ஆனால் அமெரிக்க அவையில் ஒருவர் பேசுவதை ஒருவர் ஒலி பெருக்கியின்றிக் கேட்க முடியாது. வாதம் உரையாடல் ஆகியவற்றுக்கு இடமில்லை.

அரசாங்கத்தை நடத்தும் பொறுப்புடைய தலைவரோ அமைச்சரோ அமெரிக்காவில் அவைக்கு வரவும் முடியாது; சட்டங்கள் கொண்டு வரவும் முடியாது. அவற்றின் பகர்ப்பை அவைத் தலைவருக்கு அனுப்புவதுடன் அவர்கள் வேலை முடிந்துவிடும். அவையார் ஏற்கின்றனரா? என்று பார்க்கவோ, அதனை ஆதரித்துப் பேசுவோ, கண்டனங்களுக்கு மறுமொழி கூறவோ அவர்களால் முடியாது. உண்மையில் மன்ற அவை கூட அச்சட்டங்களைப் பற்றி மிகுதியும் வாதிப்பதில்லை. அதனை உருவாக்க உதவுவதுமில்லை. அதனை உருவாக்கப் பல கழகங்களும் (Committees) துணைக் கழகங்களும் (Sub-Committees) பாடுபடும். இவற்றில் பல தடவை ஆராயப்பட்ட பின்பே மன்ற அவைகளில் அவை கொண்டுவரப்படும். மன்ற அவை ஏற்கா விட்டால் அது திருத்தி அமைக்கப்படுவதில்லை. புதிதாக மீண்டும் கொண்டு வரப்பட வேண்டியதுதான்.

பிரிட்டனில் அன்றாட நடைமுறைச் செய்திகள் ஒருகாலத்தில் தனி உறுப்பினரால் மன்ற அவையில் கொண்டுவரப்பட்டன. இப்போதும் அவ்வப்போது

அவை வருவதுண்டு. ஆனால் பெரும்பாலும் அவை அந்தந்த அரசியல் துறையின் பணியாளர் கையிலேயே ஒப்படைக்கப்படுகின்றன. அரசியல் நடைமுறைத் தலைவர் ஆகிய முதலமைச்சர் மன்றின் பெரும்பான்மைக் கட்சி ஆதரவு பெற்றவராதலால் அவரே அவற்றின் பொறுப்பை ஏற்று நடத்துகின்றனர். ஆனால் அமெரிக்காவில் ஒவ்வொரு சிறு நடைமுறை ஒழுங்குக்கும் தலைவர் அரசியல் மன்றத்தை எதிர்பார்த்தே யாகவேண்டும்.

மொத்தமாகப் பார்த்தால் பிரிட்டன் அரசியல் நாட்டு வளர்ச்சியுடன் வளர்ந்த ஒரு நாட்டுப் பண்பாய் எழுதி வரையறுக்கப்படாத நிலையில் சிறுபான்மை சட்டவரம்புகளுக்கும் பெரும்பான்மை எழுதாச் சட்டமாகிய நடைமுறை மரபுகள் அல்லது வழக்கங்களுக்கும் கட்டுப்பட்ட அரசியலாகும். இதனை எழுதப்படா அரசியலமைப்பு என்பர். அமெரிக்காவின் அரசியலமைப்பு இதற்கு மாறாக எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்பு ஆகும். அதன் உயிர்நிலைப்பண்புகள் எல்லாம் அரசியலமைப்பின் அடிப்படைச் சட்டமான விடுதலை விளம்பாத்திலேயே அடங்கியுள்ளன. அதிலேற்படும் ஒவ்வொரு மாற்றமும் சட்டமூலமே நடைபெறும். அப்புதுச் சட்டங்களும் அரசியல் மன்றால் முதற் சட்டங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டே நிறைவேற்றவேண்டும். எனவே அமெரிக்க அரசியல் மன்றின் உரிமைகள் முந்திய சட்டங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டவை. அடிப்படைச் சட்டங்களை அது மாற்றமுடியாது. அரசியலமைப்பில் இன்றியமையாத மாற்றம் வேண்டும் போதும் உடம்படிக்கைகள் வேண்டும் போதும் கூட மேலவையின் மூன்றிலிரண்டு பங்கு உறுப்பினரின் இறுதியிணக்கம் பெறவேண்டும். நடைமுறை அரசியல், மன்ற

அவைகளுக்கட்டுப்பட்டதன்று. ஆனால் ஆங்கில நாட்டு அரசியல் மன்றம் எல்லையற்ற உரிமையுடையது. அதனைக் கட்டுப்படுத்துவது அதன் மரபும் அதன் விருப்பமுமே தனி வேறில்லை.

ஆங்கில அரசியல் தனி அரசியல்; அமெரிக்க அரசியல் அதன்நாட்டுப் பிரிவுக்கும் வேறுபாடுகளுக்கும் ஏற்ற படி கூட்டு அரசியலாய் அமைந்துள்ளது.

ஆங்கில அரசியல் குடியாட்சி, பொறுப்பாட்சி ஆகியவற்றின் உள்ளார்ந்த தன்மைகளுடையதாயினும் வெளித்தோற்றத்திலேனும் முடியாட்சி, வரையறைப்பட்ட முடியாட்சி, குழுவாட்சி, வல்லுநராட்சி ஆகியவற்றின் குறியீடுகளை உடன்கொண்டு திகழ்வது. அமெரிக்க அரசியல் கலப்பற்ற குடியாட்சி. அமெரிக்க மக்களின் விடுதலையார்வத்தில் சட்டென மலர்ந்த ஓவியமலர் அது; ஆங்கிலநாட்டு மன்றத்தைப்போல அது காலத்தின் போக்கில் மெல்ல முளைத்துக் காழ்த்து இலை நழைத்து, அரும்பி முகிழ்த்து மலர்ந்த வளர்ச்சியும் உயிர்ப்பும் உடைய மலர் அன்று. ஆயினும் அது ஒருவகையில் வாடாது பெரும்பாலும் ஒரே நிலையில் இருக்கும் மலரே. அமெரிக்கர் ஆங்கில அரசியலை அவர்கள் பாராட்டினும், தம் அரசியலே முழுவிடுதலையார்வ நிறைந்த முழுக் குடியாட்சி எனக் கொள்கின்றனர்.

அமெரிக்கக் குடியரசில் ஆட்சியுரிமைகள் பெரும்பாலும் இருகூறுகளாய் பிரிக்கப்பட்ட இரட்டை ஆட்சி முறையேயாகும். ஒருகூறு வாழ்வியல் (சமூக) பண்புகளின் மீது ஆட்சி செலுத்துவது. இதுபெரும்பாலும் தனியரசுகளிடமே யுள்ளது. இன்னொருகூறு பொருளியல் வாழ்வுக்கு இன்றியமையாத தந்தி, அஞ்சல், போக்கு

வரவு, தொழில் அமைப்பு, வெளிநாட்டுத் தொடர்பு, தனி யரசியல்கள் தொடர்பு ஆகியவை பற்றியது. இக்கூறு பெரிதும் கூட்டுறவு அரசியலின் பொறுப்பிலுள்ளது. தனி அரசியல்கள் உண்மையில் பேரளவில் தற்சார்பு உடையவை. கூட்டுறவு அரசியல் நேரடியாக மக்களால் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்ட ஆட்சிபெயர் மன்றமும் கூட்டுறவுத் தலை வரும் உடையதாயினும் அந்கிலை ஓளவு மேலவையின் உரிமைகளால் கட்டுப்படுத்தப் படுகிறது. இம்மேலவை அடிப் படைச் சட்டங்களைத் தடுத்து நிறுத்தும் உரிமை உடையது. எல்லா அரசியல்களிலிருந்தும் சரிநிகர் பெயராண் மையுடைய இதன் மூன்றிலிரண்டு பெரும்பான்மை உறுப் பினரின்றி உடம்படிக்கையோ தலைசிறந்த சட்டங்களோ ஏற்படமுடியாது. எனவே ஆங்கிலநாட்டைப்போல் மேலவை அமெரிக்காவில் அரசியலமைப்பின் அணியாக மட்டும் அமையாமல் உண்மையிலேயே தலைமையான உரிமைகள் உடையதாய் விளங்குகிறது.

ஆங்கிலநாட்டில் அண்மைவரை இரு அரசியல்கட்சிகளே இருந்தன. தற்காலத்தில் மூன்றாவதாக தொழிற் கட்சி ஒன்று முன்னணிக்கு வந்திருக்கிறது. ஆயினும் அரசியலமைப்புவகையில் அரசாங்கக்கட்சி எதிர்க்கட்சி என்ற பாகுபாடு சூலையவில்லை. மூன்றும் கட்சி இரண்டில் எதனுடனாவது நிலவரமாகச் சேர்ந்தோ அவ்வப் போது நிலைமாரியோ அரசியல் வட்டாட்டத்திற்குச் சுவை தருகிறது. அமெரிக்காவில் தொடக்கத்தில் உண்மையில் கட்சிகளுக்கிடமில்லாமல் பல்வகைக் குழுக்கள் ஏற்பட்டிருந்தன. ஆயினும் நாளடைவில் குடியாட்சிக் கட்சி¹ பொது ஆட்சிக்கட்சி² என்னும் இரு கட்சிகள்

¹ Republicans. ² Democras.

தோன்றியுள்ளன. தொழிலாளர் குழு ஒருகட்சியாக முன்னணிக்குவரவில்லை. காரணம் அமெரிக்காவில் புதுக் காடுகள் நிறைந்திருப்பதால் அவற்றைத் திருத்திப் பயிரிடும் குடியானவர் பெருந்தொகையினர். தொழில்முதலாளிகள் பெருத்த கிழக்கு அரசியல் பகுதிகள் குடியேற்றக் கட்சியையும்; பண்ணை முதலாளிகள் குடியானவர் வாணிகக் குழுவினர் நிறைந்த தெற்கு, மேற்கு, வடமேற்கு அரசியல் பகுதிகள் பொது ஆட்சியையும் ஆதரிக்கின்றன. இக்கட்சிகளே தனித்தனி யியங்கும் அரசியல்களையும் கூட்டுறவையும் ஒருபுறமும், சட்டஅமைப்பு மன்றங்களையும் நடைமுறை அரசியலையும் இன்னொரு புறமும் இணைக்க உதவுகின்றன. இவற்றின் முயற்சியால் முதலில் பெருநிலக் கிழவர் கையிலிருந்த அமெரிக்க அரசியல் இப்போது பெரும்பாலும் கிழநிலக் கிழவர் கைக்கு மாறியுள்ளது.

௭. ஐரோப்பிய ஆசிய நாடுகளின் அரசியல் வளர்ச்சி

ஐரோப்பிய நாடுகளின் அரசியல் வளர்ச்சி 18-ம் நூற்றாண்டு இறுதி வரையும் கிட்டத்தட்ட நார்மன் அரசர் ஆட்சித் தொடக்கத்தில் இங்கிலாந்திலிருந்த நிலைமையிலேயே இருந்தது. முதல் எட்வர்டு காலத்தில் இங்கிலாந்தில் ஏற்பட்டது போன்ற மும்மண்டலப் பிரிவு (தலைமக்கள் மண்டலம், பெருமக்கள் மண்டலம், பொது மக்கள் மண்டலம் என்ற பாகுபாடு) அதே சமயத்தில் ஃபிரான்சிலும் ஏற்பட்டிருந்தது. ஆயினும் ஆற்றல் மிக்க அரசர் ஆட்சிக் காலங்களில் அது கூட்டப்படாமலோ

எ. ஐரோப்பிய ஆசிரியநாடுகளின் அரசியல் வளர்ச்சி 123

அல்லது டியூடர் அரசர் காலத்தில் இருந்தது போல் அரசர் கைப்பாவையாகவோ இருந்தது. எட்டாம் ஹென்ரீயைப் போலவே தன்னாண்மை மிக்க அரசனாகிய பதினாண்டாம் லூயிஸின் ஆட்சியில் அது கூட்டப் பெருமலே போயிற்று. ஃபிரஞ்சுப் புரட்சியின்போது அது உருக்குலைந்து பலப்பல வெறித்த மாறுதல்களடைந்தது.

ஃபிரான்சிலும் சரி, ஐரோப்பிய நாடுகள் பிறவற்றிலும் சரி, நெப்போலியன் ஆட்சிக்கால அரசியல் புயலிற்பட்டு இப்பழைய அரசியல் முற்றிலும் சீர்குலைவுற்று அழிந்து போயிற்று. ஐரோப்பாவில் ஏற்பட்ட தற்கால அரசியல் முறைகள் எல்லாமே இந்நெப்போலியன் காலப் புரட்சிக்குப் பிற்பட்டனவேயாகும். அப்புரட்சியிற்பட்டு அழியாமலும் வெளிப்படையாகவேனும் அதன் தாக்குதலுக்கு உட்படாமலும் இருந்த அரசியல், பிரிட்டிஷ் அரசியல் ஒன்றே. எனவேதான் அவை யனைத்தும் வெளியமைப்பிலேனும் இங்கிலாந்தின் அரசியலைப் பின் பற்றியவையாயுள்ளன. அவற்றுட் காணும் பொது ஒற்றுமை இரு அவைகள் இருப்பதும், நடைமுறைகள் பெரிதும் மேலீடாக ஒத்திருப்பதுமே யாகும். ஆயினும் அவை ஒன்றிலேனும் மேலவை இங்கிலாந்தைப் போல வழிவழிப் பிறப்புரிமை உடையது அன்று. ஃபிரான்சு, பெல்சியம், ஹாலந்து, ஸ்வீடன் முதலிய நாடுகளில் மேலவை உறுப்பினர் கீழவையைப் போலவே தேர்ந்தெடுக்கப் படுகின்றனர். நார்வேயில் அது கீழவையால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒருகுழு ஆக அமைந்துள்ளது. இத்தாலியிலோ அதன் உறுப்பினர் மன்னரால் கீழவைக்குப் பொறுப்புடைய அமைச்சர் அறிவுரையுடன் வாழ்நாள் முழுமைக்குமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தனர்.

மேலும் ஃபிரான்சு, இத்தாலி, பெல்சியம் ஹாலந்து ஆகிய நாடுகளில் பிரிட்டிஷ் அரசியலின் வெளியுருவம் மட்டுமல்லாமல் ஓரளவு அதன் தன்மைகளும் காணப்படுகின்றன. இத்தாலியிலும் பெல்சியத்திலும் ஹாலந்திலும் இங்கிலாந்தைப் போலவே முடியாட்சி ஏற்பட்டுள்ளன. முதலீரண்டும் மன்னராலும் இறுதிநாடு அரசியாலும் ஆளப்பட்டு வருகின்றன. இவற்றுள் அரசரோ அரசியோ இங்கிலாந்து மன்னரைப்போலவே கீழ்வையில் பெரும்பான்மைக்கட்சியிலிருந்து தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பொறுப்புடைய அமைச்சர் குழுமூலம் ஆளுகின்றார். எனவே அந்நாடுகளின் ஆட்சி பொறுப்பு வாய்ந்த முடியாட்சி¹ ஆகும். ஃபிரான்சிலும் அரசனுக்கு இணையாக இடம்பெற்றுள்ள தலைவர் இதுபோலவே பொறுப்புடைய அமைச்சர் குழுமூலம் ஆட்சி செலுத்துகின்றார். எனவே அதுவும் பொறுப்பு வாய்ந்த குடியாட்சியே யாகும்.

ஆனால் மேற்கூறிய நாடுகளுக்கு மாறாக (நாசியர் ஆட்சிவரை) செர்மனியிலும் ஆஸ்டிரியா ஹங்கேரியிலும் (நாளதுவரை) ஸ்வீட்சர்லாந்திலும் பிரிட்டன் போன்ற பொறுப்பாட்சி இல்லை. அதோடு அரசியலமைப்பின் மாதிரியும் இங்கிலாந்தைப்போன்ற தனியரசியல் முறையா யிராமல் அமெரிக்காவைப்போன்ற கூட்டுறவு அரசியல் முறைகளாயிருக்கின்றன. கூட்டுறவு வகைமட்டும் ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு முறையில் வேறுபட்டு இருக்கின்றது.

கிரீஸ் 20-ம் நூற்றாண்டளவும் தனிப்பட்ட அரசியல் வாழ்வை இழந்து முதல் உலகப் போருக்குப் பின் விடுதலை பெற்று ஆங்கில அரசர் நிலையை ஒத்த அரசர் ஆட்சியைப் பெற்றது.

¹ Constitutional monarchy.

எ. ஐரோப்பிய ஆசிய நாடுகளின் அரசியல் வளர்ச்சி 125

ரஷ்யா முதல் உலகப்போர்வரை டியூடர் ஆட்சிபோன்ற தன்னாண்மை அரசியலுடனே இருந்து திடுமென ரஷ்யப் புரட்சி மூலம் ஒரு புதிய வகைக் கூட்டுறவு அரசியல் முறையைத் தனக்கென வகுத்துக் கொண்டது. பிரிட்டன் அரசியல் தலைமையை மீறி அதனைத் தாண்டி அரசியலில் புதுத்துறை வகுத்த நாடு இன்று உலகில் ரஷ்யா ஒன்றே. அதனை இன்னொரு பிரிவில் கவனிப்போம்.

ஆசிய நாடுகளில் பல தன்னாண்மையிழந்து கிடக்கின்றன. வேறு சில வலியிழந்து நிற்கின்றன. மேலை நாடுகளுக்கொப்பாக வளர்ந்துள்ள சப்பான் உண்மையில் டியூடர் ஆட்சி போன்ற தன்னாண்மைமிக்க முடியாட்சியையே இரண்டாம் உலகப் போர் முடிவுவரை கொண்டிருந்தது. ஆயினும் அது வெளி வடிவிலேனும் பிரிட்டனைப் போன்ற அமைச்சர் குழுவும் மன்ற அவைகளும் நடைமுறைகளும் வகுத்துள்ளது. சீனா பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு வரை பழைய பேரரசர் ஆட்சியிலிருந்து, பின் வெளிநாட்டார் சுரண்டலாலும் தாக்குதலாலும் பேரரசர் வலிமைக்குறைவாலும் சீர் கெட்டது. இந்நிலையில் அறிஞர் சுன்யத் சேனும் அவருக்குப் பின் சியாங்-கை-ஷேக்கும் தோன்றி அதனை ஒரு குடியரசாகச் சீரமைத்து வருகின்றனர். ரஷ்யப் பொதுவுடைமைச்சார்பினர்களும் சீனாவின் ஒரு பகுதியில் தனியாக அரசு நிறுவியுள்ளார்கள்.

பாரசீக நாடு, ஆப்கனித்தானம் ஆகிய பழைய நாடுகள் முடியரசுகள். அவை பிரிட்டனின் மாதிரியை மேல் போக்காக வேனும் பின்பற்ற முயன்றுள்ளன. துருக்கிப் பேரரசினின்று விடுபட்ட ஈராக் சிரியா முதலிய நாடுகள் இன்னும் பிரிட்டனையோ ஃபிரான்சையோ சார்ந்தே வாழ்கின்றன. இந்தியாவும் அதுபோலவே, துருக்கியோ கடால் பாஷாவின்

ஒப்பற்ற தலைமையின் கீழ் பிரிட்டன் போன்ற நிலையில் குடியரசாய் விட்டது.

இனிப் பிரிட்டனை ஓரளவு முன் மாதிரியாகக் கொண்ட ஐரோப்பிய நாடுகளின் அரசியலமைப்புக்களைக் கவனிப்போம்.

ஃபிரஞ்சுப் புரட்சிக்குப் பின் ஏற்பட்ட ஃபிரஞ்சுக் குடியாட்சியின் புறவடிவம் உண்மையில் பிரிட்டனின் மாதிரியைப் பின்பற்றி எழுந்ததே. ஆங்கில அரசியல் மன்றத்தின் ஒழுங்கு முறைகளை ராமில்லி (Romilly) என்பவர் மொழிபெயர்த்திருந்தார். இம்மொழிபெயர்ப்பை பெந்த மின் தோழராயிருந்த மொண்ட் மூலம் பெற்று மிராபோ என்ற அரசியல் தலைவர் அதனைப் புரட்சிக்காலப் பேரவை முன் வைத்தார். அவை ஆங்கில ஒழுங்குமுறை நமக்கேன் என்று அதனைப் புறக்கணித்து விட்டது. ஆயினும் பதினெட்டாம் லூயிஸின் காலத்தில் மீட்டும் குடியாட்சி ஏற்பட்டபோது இம் மொழிபெயர்ப்பு உபயோகப் படுத்திக் கொள்ளப்பட்டதாம்.

ஃபிரஞ்சுப் புரட்சிக் காலத்தில் அறிஞர் கற்பனை உலகு களிடையே கருப்பெற்று மக்கள் உள்ளத்தில் உரம்பெற்று எழுந்த மூன்று அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் சரிஒப்பு நிலை, உடன்பிறந்தார் நிலை, தற்சார்பு நிலை ஆகிய மூன்றுமே² உண்மையில் ஜார் அரசர் கால ரஷ்யா நீங்கலாக) வேறெந்த நாட்டையும் விட இப் புரட்சிக் காலத்துக்கு முந்திய ஃபிரான்சில்தான் இம் மூன்றும் மருந்துக்கும் இல்லாத நிலைமையிலிருந்தது. இதனை ஃபிரான்சின் அரசியல் இருட்காலம் அல்லது வல்லாட்சிக் காலம் என்று கூறலாம். இரண்டாம்

² Equality, Fraternity, Liberty.

எ. ஐரோப்பிய ஆசியநாடுகளின் அரசியல் வளர்ச்சி 127

பகுதி புரட்சித் தொடக்கமாகிய 1785 முதல் 1875 வரையுள்ள ஆராய்வு நிலைக் காலமாகும். இக்காலத்தில் பல அரசியலமைப்புக்கள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வந்து கையாளப்பட்டன. அவற்றை அமைத்தவர் ஆங்கில நாட்டு அரசியலிலிருந்து தாம் புனைந்து பெருக்கிய கனவுககக் கருத்துக்களை வல்லாட்சிக்கென அமைக்கப்பட்ட அரசியல் சட்டத்தினுள் திணிக்க முயன்று அவர்கள் பெரும்பாலும் தோல்வியே யடைந்தனர். இறுதியில் கனவுகளை யெல்லாம் கைவிட்டுத் தற்காலிகமாக நடைமுறைத் திட்டமாக எல்லாக் கட்சிக்கும் சற்று விட்டுக் கொடுக்கும் 'அவியல்' திட்டமொன்று கொண்டுவரப்பட்டது. இதனை அமைத்தவர்கள் இதனைத் தற்காலிக முறையாகக் கொண்டு வரினும் இது கிட்டத் தட்ட நிலவரமான அரசியலாய் அமைந்தது. ஏனெனில் இது சமயத்துக்கேற்றபடி வளர்ச்சியும் மாறுபாடும் ஏற்படுவதற்கு இடந்தந்து தொய்வுடையதாயிருந்தது.

மூன்றாவது காலம் 1875 முதல் இண்டாம் உலகப் போர் முடிவுவரை. இதனை வளர்ச்சிக்காலம் என்னலாம்.

புரட்சிக் காலத்தில் மூன்று அமைப்புக்கள் ஏற்பட்டன. முதலது 1789ல் மனித உரிமைகளை வகுத்தது. 1791ல் பொறுப்புடைய அமைச்சர் குழுவும் ஓரவையுடைய மன்றும் அமைத்தது. 1795ல் உடைமைவரைறையுடன் மொழித் தேர்வு நடாத்திக் கூட்டப் பெற்ற ஈரவை மன்றமும் அதனால் தெரிந்தெடுக்கப் பட்ட நடை முறைக்குழுவினர் ஐவரும் அமைந்த மூன்றாம் அரசியலமைப்பு ஏற்பட்டது. 4 ஆண்டுகள் கழியுமுன் 1799ல் நெப்போலியனை முதல்வனாகக் கொண்ட சூடியரசு நிறுவப் பட்டது. 1800ல் அரசியல் மன்றின் உரிமைகளைக் குறைத்து நடைமுறை

யாளர் வலிமையை உயர்த்தி நெப்போலியன் தன் தலைமையில் ஆட்சி முறை அமைத்து முடியேற்றுப் பேரரசையும் நிறுவினான்.

புரட்சிக்காரர் விடுதலைக் கனவு ஃபிரஞ்சு மக்கள் உள்ளத்திலும் அவர்கள் நாட்டு வாழ்விலும் வரலாற்றிலும் எவ்வளவு பதிந்தனவோ அதினும் பன்மடங்கு மிக ஆழமாய் நெப்போலியன் பேரரசுக் கனவுகளும் அவன் ஆட்சி முறைகளும் இராணுவ முறைகளும் பதிந்து வேரூன்றின. அவன் அமைப்புத் திறத்தின் பயனாகப் புரட்சிக் குழப்பத்தால் வலியற்றிருந்த தன்னாட்சி நிலையங்கள் மீட்டும் உயிர்ப்பிக்கப் பெற்று உயர் அரசியலுடன் நன்கு பிணைக்கப் பட்டன. புரட்சிக் காலத்தில் அகற்றப்பட்ட பெருமக்கள் மீட்டும் நிலை நிறுவப் பட்டனர். நாட்டு உரிமைப் படை என்ற மதிப்புக் குழுவும் (Legion of Honour) அமைக்கப் பட்டது. உலகில் நெப்போலியன் ஒப்பற்ற வான் வீரனாகவே கருதப் படினும் உண்மையில் அவன் ஒப்பற்ற ஆட்சி வீரனும் ஆவன். அவன் வான் வலிமையால் ஏற்பட்ட அரசு போன பின்னும் அவன் எழுதுகோல் வன்மையால் ஏற்பட்ட நல்லாட்சி முறைகள் இன்றளவும் நிலைத்துள்ளன.

தோல்வியறியா நெப்போலியன் இறுதிப் போரில் படு வீழ்ச்சியடைந்த பின் 1815ல் மீட்டும் பழைய பூர்பன் அரசர் முடியேற்றனர். இவர் ஆங்கில நாட்டு முறையைப் பின்பற்ற வீணில் முயன்றனர். இத் தோல்வி மன்னர் திறமின்மையின் பயனே என்று எண்ணி 1830ல் ஆர்லியன்ஸ் மரபில்வந்த இன் றொரு மன்னரைக் கொண்டு இம்முறையை நடத்திப் பார்த்தனர். இதுவும் பயனற்றுப் போயிற்று. 1848-ல் நடைபெற்ற இரண்டாவது புரட்சியின்போது அமெரிக்காவைப் போல் பல பகுதிகளின் ஆட்பெயர்களும் வந்து கூடித் தேர்ந்தெடுக்கப்

எ. ஐரோப்பிய ஆசியநாடுகளின் அரசியல் வளர்ச்சி 129

பட்டஒரே அவையும் 4 ஆண்டுக்கு ஒரு முறை வயதுவந்த எல்லாமக்களாலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவரும் உடைய குடியரசு நிறுவப் பெற்றது. ஆனால் இதனை நடத்தத் தக்க ஆற்றல் வாய்ந்த தலைவனில்லா நிலையில் நெப்போலியன் குடியில் வந்த லூயி நெப்போலியன் கை ஆட்சியைக் கொண்டு இரண்டாம் பேரரசை நிறுவினான். இது 1852-முதல் 1870-வரை நீடித்தது. இக்காலத்தில் அரசியல் வளர்ச்சி ஏற்படாத போதிலும் அமைதி நிலவிற்று. நாட்டின் செல்வமும் செல்வாக்கும் வளர்ச்சியுற்றன. இதன் பிற்பகுதியில் பல போர்கள் நடைபெற்றன. இவற்றால் ஆட்சி சிறிது நலிவுற்றது. இறுதியில் பிரஷ்யாவுடன் (அதாவது செர்மனியுடன்) நடைபெற்ற ஃபாரில் ஃபிரான்சு தோற்று அல்லாஸ், லொரெயின் முதலிய கைத்தொழில் மாகாணங்களை இழக்க நேர்ந்தது. இதனுடன் இரண்டாம் பேரரசு வீழ்ச்சி யடைந்தது.

இதன்பின் மூன்றாவது தடவையும் ஒரு குடியரசு ஏற்பட்டது. முடியாட்சிக் கட்சியினருக்கும் வெறித்த குடியரசுக் கட்சியினரான பொது உடைமைக் கட்சியினருக்கும் உள்நாட்டுப் போர் ஏற்பட்டது. இக் குழப்பநிலையில் கட்சிகளைப் பகைக்காது இணைத்துக் குடியாட்சிக் கட்சியினரான டியர்ஸும் மக்மோகனும் 1875-ல் தற்காலிகமாக ஓர் அரசியலை நிறுவினர். இது உண்மையில் மூன்று வேறுவேறு மனிதர் ஏற்படுத்திய அரசியல் சட்டங்களின் கூட்டவியலே யாகும். ஆயினும் மேற்குறிப்பிட்டபடி எந்த உயர் அரசியலும் நிலைபெறாத அளவு அது அதன் நெகிழ்ச்சியின் பயனாக நிலைபெற்றது.

தொண்ணூறுண்டுகளாகப் பல அரசியல் அமைப்புகளையும் கையாண்டுகையாண்டு பார்த்தஃபிரஞ்சுமக்கள் இறுதியில்,

வேற்றி அரசியல் அமைப்பின் நிறைவினாலன்று, அது வளர்ச்சிக்கு இடம்தரும் முறையில் அமைவதனாலேயே என்று கண்டுகொண்டனர்.

ஃபிரஞ்சு அரசியலமைப்பு ஒருவகையில் பிரிட்டிஷ் முறைக்கு மாறாய் அமெரிக்கமுறையை ஒத்தது. அது நாளடைவில் வளர்ச்சியடைந்த உருவாயிராமல் ஒரே ஆண்டில் ஒரேமனிதனால் ஏற்பட்ட அடிப்படையீது எழுந்தது ஆகும். ஆயினும் அது அமெரிக்காவைப்போலவும் முற்றிலும் இல்லை. அமெரிக்காவில் அரசியலமைப்பு ஒருசட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஃபிரான்சில் அது 3 சட்டங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அதனோடு அது அமெரிக்க அரசியலைவிட மிகவும் நெகிழ்ச்சியுமுடையது. அரசியலமைப்பில் மாற்றங்கொண்டு வருதல் இங்கே மிகவும் எளிது. இரண்டு அவைகளும் இணைந்த மன்றக்கூட்டத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டால் அரசியல் அமைப்பில் எத்தகைய சீர்திருத்தமும் செய்யலாகும். ஆயினும் உண்மையில் 1875-க்குப்பின் 3 தடவையே இச் சீர்திருத்தம் ஏற்பட்டுள்ளது. இது இவ் அரசியலமைப்பின் உறுதிக்கு ஒரு சான்று ஆகும்.

ஃபிரான்சில் குடியரசுத் தலைவர் இடம் ஆங்கில மன்னர் இடத்தைப்போன்றே பெரிய மதிப்புக்குரியது. ஆனால் அதைப்போலவே நடைமுறையில் தனிப்பட்ட உரிமைகள் அற்றது. இரண்டு அவைகளும் கூடிய மன்றக் கூட்டத்தில் தனிப்பட்ட பெரும்பான்மை மொழிகள்மூலம் அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். ஃபிரான்சில் இரண்டு அவைகளும் பெரும்பாலும் வேறுவேறு கட்டிடங்களிலேயே கூடுகின்றன. மேலவை (Senate) லக்ஸம்பர்க் அரண்மனையிலும் (Palais Luxemburg) ஆட்பெயரவை (Chamber of Deputies) பூர்பன் அரண்மனையிலும் (Palais Bourbon) கூடும். தேர்ந்

தெடுக்கப்பட்டபின் தலைவர் ஆட்சி ஏழு ஆண்டுகள்வரை செல்லுபடியாகும். அதன் முடிவுக்கு ஒரு திங்களின்முன் தலைவர் இரண்டவைகளையும் கூட்டவேண்டும். தலைவர் இடம் திடீமென நிரப்பவேண்டிய விடத்தும் அது கூடும்.

தேர்தல்களில் நிற்கும் கட்சிகள் பலவாதலால் அவை ஒன்றிரண்டு கூட்டுக்கட்சிகளாகச் சேர்ந்து பொதுச் சார்பாக ஆட்களை நிறுத்தும். ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் பல கட்சிகளுக்கு உகந்தவராயிருக்கவேண்டியவ ராதலால் கூடியமட்டும் எல்லாருக்கும் பொதுவான கொள்கைகளையே செயலாற்றுவர். எனவே அரசியலின் போக்கு வெறித்த முற் போக்குடையதாயிருக்கவோ அல்லது செயலாற்றமிக்கதாயிருக்கவோ இடமில்லை.

இங்கிலாந்தைவிட அமெரிக்காவிலும் ஃபிரான்சிலும் மேலவைக்கு ஆற்றல் மிகுதி. ஃபிரஞ்சு மேலவையில் 300 உறுப்பினர் உண்டு. இவர்கள் 9 ஆண்டுக்காலத்திற்குத் தேர்ந் தெடுக்கப்படுவர். தேர்தலும் ஆட்பெயரவைச் சார்பில் மறைமுகமாகவே நடைபெறும். ஒவ்வொராண்டும் மூன்றி லொருபங்கு உறுப்பினர் நீக்கிப் புதுப்பிக்கப் பெறுவர். இவ்வவை பொருளியல் சார்பான நடைமுறைகளைத் தொடங்க வைக்க முடியாவிடினும் அவற்றைத் திருத்தவோ அவற்றின் மீது வாதடவோ கூடும்.

ஆட்பெயரவையில் உறுப்பினர் தொகை 534. இவர்கள் குடிமக்களிடையே நேரடியாக 4 ஆண்டுக் காலத்துக்குத் தேர்ந் தெடுக்கப்படுவர். அவைக்கட்டிடம் பிரிட்டனிலுள்ள எதைவிடப் பெரிதாகவும் நாடகக் கொட்டகைபோல் அமைதி வடிவின்தாகவும் இருக்கிறது. பிறைவனைவின் நடுவில் அமைச் சர்களும் இருபுறத்துள் வலதுபுறத்தில் ஆதரிக்கும் கட்சிக ளும் இடது புறத்தில் ஆதரிக்காத கட்சிகளும் இருக்கும்.

வளைவெதிரில் மேடையீது குடியரசுத் தலைவர் இடமும் அதன்பின் எழுத்தாளர் இருக்கைகளும் மேடையின்கீழ் உறுப்பினர்வந்துபேசும் சிறு சாய்மேடையும் இருக்கும்.

அரசியல் நடைமுறையில் இவ்வமைப்பு இருக்கட்சி அரசியலைவிட கட்சி இணைப்பு அரசியலுக்கே பெரிதும் உகந்தது. எனவே அரசியல் மாற்றம் ஏற்படும்போது பெரும்பாலும் எந்த அமைச்சர் குழுவும் முற்றிலும் மாறுவதில்லை. ஆதரவு கைவிட்ட கட்சியினிடமாக வேறு கட்சி ஆட்கள் சேர அது மீட்டும் திருத்தியமைக்கப்படுவதே பெரும்பான்மை நிகழ்ச்சியாகும். மன்று நடைமுறையில் பிரிட்டனைப்போல வாதங்கள் இரா. ஆனால் உறுப்பினர்கள் நடுவில்வந்து வாசிப்பதனால் திருத்தமாக எழுதப்பட்ட இலக்கிய நிறைவுடைய பேருரைகளுக்கு ஃபிரான்ஸில் இடமுண்டு.

ஃபிரான்ஸில் அரசியல் தலைவர் எளிதில் நீக்கப்பட முடியாது. அவர்நிலை பிரிட்டிஷ் அரசர் நிலைபோன்றது. ஆனால் அமைச்சர்களை நம்பிக்கையில்லாத தீர்மான மூலம் அகற்றலாம். இவ் அமைச்சர் பொறுப்புப் பிரிட்டனைப் பின்பற்றி அமைந்ததேயாகும்.

இங்ஙனம் பலவகையில் பிரிட்டனைப் பின்பற்றியதாயினும் பிரஞ்சு அரசியல் 19-ம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பாவின் அரசியல் ஆய்வுக்களமாயமைந்தது. 20-ம் நூற்றாண்டில் ரஷ்யா இந்நிலையை உடையதாயிற்று.

ஃபிரான்சுக்குப் பலவகையில் மாறுபட்ட நாடு செர்மனி ஃபிரான்சைப்போலவே இங்கும் பெருநிலக் கிழமைமுறையும் (Feudalism) அதன்மீது உரோமகாலப் பேராரசு முறையும் அமைந்திருந்தன. ஆனால் ஃபிரான்சைப்போல் பெருநிலக் கிழமைகள் ஒரு நாடாக ஒன்றுபடாமல் பல அரசியல்களாகப்

எ. ஐரோப்பிய ஆசியநாடுகளின் அரசியல் வளர்ச்சி 133

பிரிந்து இயன்றன. ஆயினும் அந்நாட்டுப் பேரரசர் தம் ஆட்சியையே உரோமர் பேரரசின் வழித்தோன்றல் எனக் கொண்டு அதனைத் 'தெய்விக உரோமப்பேரரசு' என்று கூறி வந்தனர். அறிஞர் வால்த்தேர் நகைச்சுவையுடன் அது தெய்விகமூமல்ல உரோமச் சார்பானதுமல்ல, பேரரசுமல்ல என்று கூறினாராம். இஃது உண்மையே. ஏனெனில் அது தெய்விகத்துக்கு மாறாக உலகியல் அரசே; உரோம நாட்டிற்கு மாறாக செர்மனி நாட்டில் நிலவுவது; இறுதியாக உண்மையில் ஆற்ற னுடையதாயிராமையால் அது பேரரசுமன்று.

ஆயினும் இச் செர்மன் அரசியல்களில் ஒன்றாகிய பிரஷ்யா படிப்படியாக வளர்ந்து 1710-முதல் 1786-வரை ஆண்ட பிரடிக் ஆட்சிக்குள் ஐரோப்பாவின் வல்லரசுகளுள் ஒன்றாகத் திகழ்ந்தது. நெப்போலியன் தெய்விக உரோமப் பேரரசைக் குலைத்து அதன் பகுதிகள் பலவற்றை ஃபிரான்சுடன் சேர்த்துத் தானே தெய்விக உரோமப்பேரரசு முடிசூட்டிக்கொண்டான். ஆனால் அவனுக்குப்பின் ஏற்பட்ட ஃபிரான்சின் சீரழிவில் செர்மனிமீண்டும் தலைதூக்கியதுடன் முன்போல் தளர்ச்சியுற்ற கூட்டுறவாயிராமல் ஒற்றுமைப் படத் தொடங்கிற்று.

ஃபிரான்சுப் பிரஷ்யப்போரில் வெற்றிபெற்ற நாடுகளில் ஒன்று என்ற முறையில் பிரஷ்யா 1815-ல் ஏற்பட்ட வியன்னாக் காங்கிரஸ்மூலம் விரிவுபெற்றதுடன் தன்னோடு ஆஸ்திரியாவும் பிரஷ்யாவும் உள்ளிட்டு 37 சிறிதும் பெரிதுமான அரசியல்களை ஒரே கூட்டுறவில் சேர்த்தது. இக் கூட்டுறவை நடத்திய கூட்டுறவு அவை (டியட் அல்லது பண்டுஸ்டாக்) பல அரசியல்களிலிருந்தும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆட்டொபயர்களை உறுப்பினராக உடையது. இக்கூட்டுறவில் பெயரளவில் தலைமைபெற்றது ஆஸ்திரியா. ஆயினும் ஆஸ்திரி

யாவின் கட்சியும் பிரஷ்யாவின் கட்சியும் கிட்டத்தட்டச் சரி நிகராயிருந்ததால் அது எவ்வகையிலும் உருப்படியான வேலைசெய்ய முடியாமல் போயிற்று.

இதற்கிடையில் பிரஷ்யாவிலேயே நாட்டுமக்கள் பொறுப்பாட்சிகோரினர். 1848-ல் அவர்கள் ஃபிராங்க்போர்ட்-ஆ-தி-மெயின் என்ற விடத்தில் தற்காலிக நாட்டுமன்றம் (Congress or Convention of Frankfort-on-the-Maine) கூடிப் பொறுப்பு வாய்ந்த ஒற்றுமைப்பட்ட பேரரசு ஒன்று நிறுவமுயன்றனர். ஆயின் அதில் கலந்த அரசியல் புலவர்கள் காலம் நீட்டித்ததால் பிரஷ்ய அரசர் அவர்களைப் புறக்கணித்து அவர்கள் பார்த்த மனப்பான்மைக்குச்சற்று விட்டுக்கொடுத்துத் தன் ஆட்சியையும் வலுப்படுத்தி 1850-ல் ஓர் அரசியலை அமைத்தார். இவ்வரசியல் அமைப்பு நலிவுற்றுச் நிலமாற்றங்களுடன் 1918-வரை நீடித்திருந்தது.

செர்மன் அரசியலறிஞரான சிறந்தவரான பிஸ்மார்க் செர்மனியை ஒரே இனம் மொழி ஆகியவற்றால் இணக்கப் பட்ட ஒரே கூட்டுறவு அரசியலாக்க விரும்பினார். ஆனால் ஆஸ்ட்ரியா செர்மன் இனமும் மொழியுமே கொண்ட தாயினும் பிற இனங்களையும் உட்கொண்டிருந்ததால் போரிட்டாயினும் அதனை விலக்க உறுதி கொண்டார். அதே சமயம் அத்தகைய உறுதியான செர்மன் கூட்டுறவு ஃபிரான்சுக்கு இடையூறு ஆகும் எனக் கருதி மூன்றாம் நெப்போலியன் அதை எதிர்த்தான். சூழ்ச்சித் திறத்தில் மிக்க பிஸ்மார்க் செர்மனியை வட செர்மனி தென் ஜெர்மனி என இரண்டு கூட்டுறவுகளாக்குவதாகக் கூறிக் கொண்டு முதலில் ஆஸ்ட்ரியாவை முறியடித்து விலக்கிவிட்டுப் பின் பிரான்சையும் முறியடித்து 1878-ல் செர்மன் கூட்டுறவுப் பேரரசை நிறுவினார்.

1878-முதல் 1918-வரை 40 ஆண்டுகளாக செர்மன் அரசியல் உலகிலேயே மிக உறுதி மிக்க அரசியலாகக் கருதப்பட்டுவந்தது. அதற்கேற்ப அதன் ஆட்சிக் காலத்தில் செர்மனி ஆற்றலிலும் செல்வத்திலும் நாகரிகத்திலும் உலகில் முதலிடம் பெறும் நிலைக்கு ஒங்கி வளர்ந்தது. ஆயினும் அதில் உண்மையான பொறுப்பாட்சி மிகக் குறைவு. உருவில் அமெரிக்க அரசியல் போன்றதாயிருப்பினும் அது முற்றிலும் பேராசர் கைக் கருவியாகவே இருந்தது. 1914-ல் தொடங்கிய முதல் உலகப் போர்க் காலத்தில் பேராசர் பிடிதளர்ச்சி யடையத் தளர்ச்சியடைய அதன் வலுவும் குறைந்து 1918-ல் அது வீழ்ச்சியடைந்தது. அதன் பெரும் சிறப்புக்களுள் ஒன்று. அது ஒரு நாட்டு மக்கள், அல்லது ஒரு அறிஞர் குழுவின முயற்சியால் எழுந்ததன்று. ஒரு தனி மனிதன் அதாவது பிஸ்மார்க்கின் அறிவுத் திறத்தால் எழுந்து உலகை இரண்டு தலைமுறையளவும் ஆட்டி வைத்ததே அதன் பெருமையாகும். ஆட்சி முறையிலும் அதனைப் பிற பேராசர்களுடன் நன்கு ஒப்பிடலாம்.

அமெரிக்க அரசியலைப் போலவும் இந்தியாவில் 1918-ல் ஏற்பட்ட அரசியலைப் போலவும் செர்மன் அரசியலும் இரட்டையாட்சித் துறைப்பட்டதாகும். அரசியல் காரியங்கள் கூட்டுறவுத் துறைகள் எனவும் தனி அரசியல் துறைகள் எனவும் வகுக்கப்பட்டிருந்தன. வெளிநாட்டுறவு, வெளிநாட்டு வாணிகம், நிலப்படை, கடற்படை, வரிப் பிரிவு, நாட்டுக் கடன், பொருள் நிலையங்கள், தொழிலமைப்பு, ஆராய்ச்சித் துறைகள், பத்திரிகைக் கட்டுப்பாடு ஆகியவை கூட்டுறவுத் துறைகள். சட்டமமைத்தல், வழக்குகள் ஆகியவையும் பெரும்பாலும் கூட்டுறவுத் துறைகளே.

முதலில் இக் கூட்டுறவின் தலைவராயிருந்து பின் பேராசரான பிரஷ்யா அரசரின் கால் வழியில் வந்தவர்கள் கெய்ஸர் (பேராசர்) என்ற பட்டம் பெற்றனர். பிரிட்டிஷ் பேராசர் பிரிட்டனின் அரசராகவும் பிரிட்டிஷ் பேராசின் பேராசராகவும் விளங்குவதுபோல் அவர் பிரஷ்யாவின் அரசராகவும் செர்மனியின் பேராசராகவும் விளங்கினார்.

முதலுலகப் போருக்கு முன்பே சீர்திருத்தப் பொதுக் குடியாட்சிக் கட்சியினர் (Social Democrats) பேராசனை எதிர்த்து வந்தனர். 1917-ல் நடைபெற்ற ரஷ்யப் புரட்சியும் 1918-ல் நிகழ்ந்த ஜெர்மன் பேராசின் படுதோல்வியும் அவர்களை வலுப்படுத்தின. பேராசர் பொதுத்தேர்தலுரிமை முதலிய பலவற்றையும் இறுதிநேரத்தில் விட்டுக் கொடுத்தும் பயனின்றிப் பேராசை கவிழ்த்தது. அதன் பின் சிலகாலம் வெய்மார் அரசியல் ஆங்கில அரசியல் முறையைப் பின்பற்ற முயன்றது. ஆனால் உலகப் போரால் ஏற்பட்ட நெருக்கடியை அது சமாளிக்க முடியாமல் போகவே படிப்படியாக நாசியர் ஆட்சிமுறை ஏற்பட்டது. இது பெயரளவில் குடியரசாயினும் உண்மையில் பழைய பேராசின் புது உருவையாகும். கெய்ஸரிடத்தில் இப்போது பொருள் காப்பாளராய் அமைந்த ஹிட்லர் நின்றார். இவ்விடம் பிஸ்மார்க்கால் தனக்கென ஏற்படுத்தப்பட்டது. அது கெய்ஸர் கையாளின் கையிலிருந்தவரை அவரே வல்லாளராய் ஆட்சி செலுத்தினார். கெய்சரில்லாதபோது பொருள் காப்பாளரே அவ்விருதிறத்து உரிமைகளையும் பெற்றுப் புதிய வல்லாளகண்டராயினார்.

1945-ல் இண்டாம் உலகப் போரில் ஹிட்லர் வீழ்ச்சியடைந்த பின் செர்மனி நேச நாடுகளிடையே பிரிக்கப்பட்டு ஒரு பகுதி ரஷ்யச் சார்பில் பொது உடைமை முறை ஆட்

எ. ஐரோப்பிய ஆசியநாடுகளின் அரசியல் வளர்ச்சி 137

சிக்கும் மற்றப் பகுதிகள் பிரிட்டன், அமெரிக்கா, ஃபிரான்சு ஆகியவற்றின் தலைமையில் குடியாட்சி முறைக்கும் உட்பட்டிருக்கிறது.

இங்ஙனமாக ஒரு வகையில் இங்கிலாந்து மக்களின் பழம் பெரும் தாயகமான செர்மனி ஐரோப்பாவில் வணங்காமுடி பெற்றுப் பெரும் படையுடன் பேராரசாட்சி நிறுவ இரண்டாயிரம் ஆண்டு முயன்றும் இன்றும் உருவான அரசியல் அமைக்க முடியாமல் திணறும் நிலையிலேயே உள்ளது.

இன்னும் ஒருபுறம் ஐரோப்பா முழுமைக்குமே நாகரிகமாகிய பாலூட்டிய தாயகம் இத்தாலி 5-ம் நூற்றாண்டில் ரோமர் பேராரசாட்சி சீர் சூலந்தபின் அரசியல் குழப்பத்துட்பட்டுப் பல தடவை பிற நாடுகளின் அரசியலடிமையாய் வாழ்ந்து இறுதியில் நெப்போலியனால் வெல்லப்பட்டு அவன் கீழ் ஒரே நாடாக மீட்டும் ஒற்றுமைப் படுத்தப்பட்டது. நெப்போலியன் ஆட்சியில் அவர் சட்டம் ஒழுங்கு முதலிய யாவும் இத்தாலி வாழ்வில் பொறிக்கப்பட்டன. அதன் பயனாக இன்றளவும் அது ஃபிரான்சுடன் பல ஒற்றுமைகள் உடையதாய் விளங்குகிறது.

நெப்போலியன் வீழ்ச்சிக்குப் பின் நடைபெற்ற வியன்னைக் காங்கிரஸில் பிஸ்மார்க் இத்தாலியை மீட்டும் துண்டுபடுத்திப் பெரும் பகுதியை ஆஸ்திரியாவுக்கும் மற்றப் பேராரசுகளுக்கும் பங்கிட்டுக் கொடுத்தார். ரோம் கத்தோலிக்க சமயத்தின் உலகத் தலைவரான திருப்பெருந் தந்தை (Pope) யிடம் தரப்பட்டது. இத்தாலி மக்கள் ஒன்றுபடவேண்டும் என்ற ஆர்வத்துடன் கிளர்ந்தெழுந்தும் சிற்றரசுகளுள் ஒன்றிலேனும் பொறுப்பாட்சி இல்லாத நிலையில் ஒற்றுமை ஏற்பட வழியில்லாதிருந்தது. 1848-ல் இத்தாலியில்

ஒரு பகுதியில் தற்சார்புடைய மன்னராபிருந்த சார்லஸ் ஆல்பர்ட் ஓர் அரசரிமைத்தாள் வழங்கினார். ஆஸ்ட்ரியா இதனை வெறுத்து அக்களர்ச்சியை அடக்க முயன்றது. அது பலதடவை அரசரை நீக்கினும் மக்கள் எழுச்சியை அடக்க முடியவில்லை.

இத்தாலி நாட்டுத் தலைவரான கலூர் இங்கிலாந்து ஃபிரான்சு ஆகியவற்றின்துணைகொண்டு ஆஸ்ட்ரியாவை முறியடித்துப் பெரும் பகுதி இத்தாலியை ஒன்று படுத்தினார். ஆயினும் இறுதியில் ஃபிரான்சு எதிர் புறம் சேர்ந்து வெனிசை ஆஸ்ட்ரியாவிடம் விட்டுக் கொடுக்க ஒருப்பட்டது ஆயினும் எல்லாச் சிறு அரசுகளும் எழுந்து காரிபாஸ்டியின் தலைமையில் வெனியார் ஆட்சியை ஒழித்து மன்னர் தலைமையில் ஒற்றுமைப் பட்டன. 1870-ல் இறுதியாக வெனிசும் இத்தாலியக் கூட்டுறவில் சேர்ந்தது.

இங்ஙனம் பிரஷ்யா தலைமையில் செர்மனி ஆஸ்ட்ரியாவை எதிர்த்து ஒன்று பட்டது போலவே கிட்டத்தட்ட அதே காலத்துக்குள் இத்தாலியும் அதே முறையில் ஒன்று பட்டது. 1848ல் ஒரு பகுதிக்குத் தரப்பட்ட அரசரிமைத் தாளே நாடு முழுமையின் அரசியல் அமைப்புக்கும் அடிப்படையாயிற்று. அமைப்பில் மாற்றம் ஏற்படுவதற்குத் தடையில்லாதிருக்கவே பொது முறைச் சட்டங்களாலேயே அது திருத்தியமைக்கப்பட இடமும் ஏற்பட்டது. ஆயினும் 1848 முதல் 1922 வரை மிகுந்த மாற்றமில்லாமலே இவ்வரசியல் ஒழுங்காக நடை பெற்றது.

இத்தாலிக்கும் செர்மனிக்கும் உள்ள ஒற்றுமை இத்துடன் முடியவில்லை. ஹிட்லர் தோன்றுவதற்குச் சற்று முன்னாலேயே இத்தாலியில் 1922-ல் முசோலினி தோன்றி

எ. ஐரோப்பிய ஆசியநாடுகளின் அரசியல் வளர்ச்சி 139

நாசியருக்குக்கூட முன் மாதிரியாகும் முறையில் பாசிசத்தை வகுத்தார். நாட்டில் பல கட்சிகளிருந்தும் இதுவும் ஹிட்லர் ஆட்சிபோல் வல்லாளர் ஆட்சியாகவே இருந்தது. ஆனால் ஹிட்லருக்கு செர்மனியிலிருந்த அளவு வலிமையோ ஆதரவோ அவருக்கு இத்தாலியிலில்லை. எனவே அவர் வெற்றி முழக்கொலிகள் சற்றுக் குறைந்தபோது எதிர்ப்பை அவரால் சமாளிக்க முடியவில்லை. போரின் இறுதிக் கட்டம் தொடங்குமுன் அவர் ஆட்சி வீழ்ச்சி யடைந்தது. இறுதியில் இங்கும் ஆங்கில ஆட்சி முறையில் அதன் ஆதரவிலேயே அரசியலமைப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

கிழக்கு ஐரோப்பாவில் 20-ம் நூற்றாண்டின் ஆய்வுக்கள மாயமைந்த ரஷ்யா பற்றி இன்னொரு பிரிவில் விரித்துரைப்போம். பால்கன் தீவக்குறை ஐரோப்பாவிலுள்ள ஒரு சிறிய ஆசியா என்னும்படி அரசியல் வாழ்வில் பிற்பட்டும் பிளவுபட்டும் நலிந்தும் சீர்குலைவு நிலையிலேயே என்றும் இருந்துவந்திருக்கிறது. இதன் தென்பகுதியிலுள்ள கிரீஸ் இத்தாலியினும் பழமையான நாடு. ஐரோப்பிய நாகரிகத்துக்குத் தாயகமாய் இருந்ததுடன் இத்தாலிக்கும் அது நாகரிக முறையில் ஆசிரியனாயிருந்தது. ஐரோப்பிய மறுமலர்ச்சிக்கும் அது தூண்டுதலாயிருந்தது. ஆயினும் அரசியலில் ரோமர் காலமுதல் அது வர வர வீழ்ச்சி யடைந்து வந்தது. இடைக்காலத்தில் துருக்கிப் பேராசுக்கு அது அடிமைப் பட்டு முதல் உலகப் போரின் இறுதியில் துருக்கிப் பேராசு வீழ்ச்சி யடைந்த பின் விடுதலை யடைந்து முடியரசாய் விளங்குகிறது. வெளியுருவில் ஆங்கில அரசியலை ஒத்ததே கிரேக்க அரசியல். இரண்டாம் உலகப் போர்க் காலத்தில் முசோலினி, ஹிட்லர் ஆகியவர் பேராவலுக்கிரையாகி கிரீஸ் நாடு யாட்சியில் சிக்கிற்று. 1945-ல்

மீட்டும் நேச நாட்டின் உதவியுடன் விடுதலை பெற்றும் முன்னணிக் குடியாட்சிக் கட்சியினர், பொது உடமைக்காரர் ஆகியவர் கிளர்ச்சியால் சில காலம் தொல்லைப் பட்டு வருகிறது.

துருக்கி சுமால்பாஷாவின் தலைமையின்கீழ்ப் பழைய உள்நாடற்ற பேராரசைத் துறந்து உரமிக்க தனிநாடாய், ஆங்கில அரசியல்போன்ற அமைப்புடைய குடியரசாய் விளங்குகிறது. போலந்து, செக்கொல்லாவியா முதலியவை முதல் உலகப்போருக்குப்பின் எழுந்து இரண்டாம் உலகப் போரில் சீரழிந்து மீண்டும் உருவாய்வரும் நாடுகள் போர்புயலிடையே தோன்றிய இந்நாடுகள் அரசியல் நிலவரமடைய நெடுங்காலம் செல்லும் என்றே எதிர்பார்க்கலாம்.

ஐரோப்பாவின் நிலை இதுவாக, ஆசியாவில் துருக்கி நீங்கலாக, சப்பான் ஒன்றுதான் வல்லரசு நிலையிலிருக்கிறது. அது உண்மையில் வல்லாண்மையுடைய முடியாட்சியாயினும் மேனாட்டுமுறைகளை மேலீடாகப் பின்பற்றி ஆங்கிலநாட்டைப்போன்ற பொறுப்பாட்சியின் தோற்றமுடையதாய் விளங்குகிறது. முதலுலகப்போரில் அமெரிக்காபோல் விலகி நின்றும் இறுதியில் ஈடுபட்டும் சப்பான் தன்னை மிகவும் வலுப்படுத்திக்கொண்டது. இரண்டாம் உலகப்போரிலோ ஹிட்லர் முசோவினியின் பேராவலில் பங்குகொண்டு பேராரசு ஒன்றை வென்று நிறுவமுயன்று படுவீழ்ச்சியடைந்தது. அதன் அரசியல் இனி மேனாட்டுமுறையில் குடியரசாகவே அமையக்கூடும்.

சீனாவில் பழய மஞ்சப்பேராசர் ஆட்சி மிகவும் தளர்ச்சியுற்ற ஆட்சியாயிருந்து பிறநாட்டுத் தாக்குதலாலும் நாட்டு மக்கள் கிளர்ச்சியாலும் 19-ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில்

எ. ஐரோப்பிய ஆசியநாடுகளின் அரசியல் வளர்ச்சி 141

அழிவுற்றது. நாட்டில் பல பெருந்தலைவர்கள் தத்தம் படைகளுடன் தலைமை நிலைக்காக நெடுங்காலம் போராடிவந்தனர். அவர்களுள் டாக்டர் சுன்யத்சென் என்ற போற்றினர் படைவலியுடன் அறிவாற்றலும் உடையவராய் ஓர் அரிய குடியாட்சி முறையையும் வகுத்தார். தொடக்கத்தில் காண்டனில் எழுந்த அவர் கிளர்ச்சி தென்சீனாவெங்கும் பரந்தது. அவருக்குப்பின் அவர் உறவினரான சியாங்கை ஷேக்கிட்டத் தட்டச் சீனமுழுமையும் ஒரே ஆட்சியின் கீழ்க் கொண்டுவந்தார். ஆனால் சப்பான் உட்புகுந்து முதலில் மஞ்சூரியாவையும் பின் மங்கோலியாவையும் வடசீனாவையும் படிப்படியாகக் கைப்பற்றியது. இரண்டாம் உலகப்போரில் கடல்களை முற்றிலும் சப்பான் கைப்பற்றியதுடன் தெற்கேயுள்ள இந்து சீனா, சீயம், பர்மா ஆகியவற்றையும் கைகொண்டு விட்டதனால் சீனா துண்டிக்கப்பட்டு விட்டது. இதற்கிடையில் வடசீனாவில் யீனான் என்ற பகுதியில் பொது உடைமைக்காரர் தனித்து அரசியல்மைத்துப் போட்டியிட்டனர். சப்பான் வீழ்ச்சியின்பின் இவற்றிடையே ஓரளவு கூட்டுறவு ஏற்பட்டு வருகிறது. போரின் தாக்குதலால் சியாங்கின் அரசியலும் வல்லாண்மைத் திறம் குறைந்து பொதுமக்கள் சார்புடையதாகி வருகிறது.

ஐரோப்பா ஆசியா கண்டங்களில் இதுகாறும் விவரித்த நாடுகளுக்கு அப்பால் சென்று இன்னும் கவனிக்கவேண்டியன பிரிட்டிஷ் பேரரசின் பகுதிகளான இந்தியாவும் குடியேற்ற நாடுகளும் ரஷ்யாவுமேயாகும். அவற்றை வரும் பிரிவுகளில் ஆராய்வோம்.

அ. பிரிட்டிஷ் குடியேற்ற நாடுகள்

ஐரோப்பிய அரசியல்கள் எல்லாவற்றிலும் காணப்படும் பெருங்குறை ஒன்று உண்டு. தன்னுண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆங்கிலநாட்டு முறைகளை அந்நாட்டார் வல்லாண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்ட தம்நாட்டு முறைகளினமீது கொண்டு பிணைத்தனர். ஆங்கிலநாட்டு வாழ்வியல், பண்பு ஆகியவற்றின் வளர்ச்சியுடன் சேர்ந்தே விடுதலை யார்வமும் பயிற்சியும் வளர்ந்துவந்திருக்கின்றன. எனவே ஆங்கிலவாழ்வுடன் தொடர்பற்ற பிறநாட்டு வாழ்வின்மீது இம்முறைகள் சுமத்தப்பட்டபோது அதன் முரண்பாட்டால் இயற்கை வளர்ச்சி தடைப்பட்டது. புதியமுறையும் பழையநிலையும் தம்முள் ஒன்றுபட்டுப் பின்னது வேரூன்ற நாட்டுசெல்லுவது இயற்கையே. ஆனால் ஓளவு அபெரிக்காவிடும், இன்னும் சிறப்பாகப் பிரிட்டிஷ் குடியேற்ற நாடுகளிலும் ஆங்கிலவாழ்வியல் பண்புகளும் நாகரிகமும் பெரும்பாலும் தொடர்ந்து வளர்ச்சிபெற்றதனால் அவற்றில் ஆங்கில முறைகள் அவ்வவ் விடத்துக்குத் தக்க மாறுதல்களுடன் இயல்பான வளர்ச்சி யடைந்தன. எனவேதான் பல வகையிலும் அவை விரைவில் தாய்நாட்டுக்கொப்பான நிலையை அடைய முடிந்தது. இந்தியப் பெருநிலப்பரப்பின் நிலையும் தமிழ் நாட்டின் நிலையும் பெரும்பாலும் குடியேற்ற நாட்டுடனும் ஒவ்வாது ஐரோப்பிய நாட்டுடனும் ஒவ்வாதிருக்கின்றன. எனவே ஓளவு அவற்றைப் பின்பற்றி அரசியல் கிளர்ச்சியில் முனைந்த இவ்விருசார் அரசியல்களும் அவற்றின் ஆராய்ச்சியால் ஓளவு பயன்பெறினும் அவையனைத்திற்கும் புறம்பாக நின்று வளர்ச்சியுற்ற ரஷ்யப்பெருநிலப் பரப்பிற்கண்ட அரசியலமைப்பின்

ஆராய்ச்சியாலேயே உண்மையில் பெரும்பயனடையக் கூடும். இக்காரணம்பற்றியே உலகின் மற்ற அரசியல்கள் அனைத்தையும் ஆராய்ந்ததன்பின் இன்றைய இந்தியப் பரப்பின் நிலையையும் தமிழக நிலையையும் ஆராயவும், இவற்றை ஆராயுமுன் இறுதியாக ரஷ்ய அரசியலை ஆராயவும் தொடங்கினோம்.

பிரிட்டன் நீங்கலாகக் பிரிட்டிஷ் பேரரசுப்பகுதிகளைக் குடியேற்ற நிலைநாடுகள் (Dominions), என்றும் குடியேற்றங்கள் (Colonies) என்றும் சார்புநிலைநாடுகள் (Dependencies) என்றும் வகுக்கலாம். முதல் வகையைச் சேர்ந்தவை கானடா, ஆஸ்ட்ரேலியா, தென் ஆபிரிக்கா நியூபவுண்ட்லண்டு, நியூசிலாந்து ஆகியவை. இவை சில்லறைச் செய்திகளில் வேறுபடினும் கிட்டத்தட்ட இங்கிலாந்தைப்போலவே பொறுப்பாட்சியும் பொறுப்புறாய்ந்த அமைச்சர் குழுவும் தேர்தலுரிமையுடைய சட்ட சபைகளும் உடையவை. இவை பிரிட்டிஷ் அரசியலமைப்பில் அதன் கொடியையும் முடியாட்சியையும் மட்டுமே ஏற்கின்றன. ஆங்கிலநாட்டாட்சிக்கு வேறு எவ்வகையிலும் அடிமைப்படவில்லை. இரண்டாவது கூட்டத்தில் மேற்கிந்திய தீவுகளும் ஆங்கிலமன்னர் ஆட்சியுட்பட்ட பலசிறு குடியேற்றங்களும் உட்படும். மூன்றாவது கூட்டத்தில் இந்தியாவும் பர்மாவும் மலாயும் உட்படும். இவ்விருவகையிலும் பெயரளவில் சட்ட அவைகள் இருப்பினும் இவை பொறுப்பாட்சியே இல்லாமலோ அல்லது அது முற்றிலும் ஏற்படாமலோ இருந்து வருகின்றன.

பிரிட்டனின் முதன் முதல் குடியேற்ற நாடு உண்மையில் அமெரிக்காதான். இந்நாட்டில் தொடக்கத்

தில் இங்கிலாந்து பொறுப்பாட்சி ஏற்படுத்தாமல் தன் நன்மைக்காக அதன் பொருளியல் நலன்களைப் பயன்படுத்திற்று. அமெரிக்கா இதன் பயனாகவே பிரிட்டனுக்குக் கெதிராக எழுந்து விடுதலை பெற்றுத் தனி நாடாயிற்று. அமெரிக்காவை இழந்த பின் பிரிட்டன் மற்றக் குடியேற்ற நாடுகளில் தன் கொள்கையை மாற்றிக் கொண்டது. கானடா மாகாணங்கள் பற்றி 1838-ல் டர்காம் பெருமகனார் செய்த அறிக்கையில் இக் கொள்கை முதன் முதலாக உருப்பெற்றது. அதன்படி அக் குடியேற்ற நாடுகளின் தலைவர் பிரிட்டிஷ் மன்னரின் கீழையில் நின்று அந் நாட்டுச் சட்ட அவைகளில் பெரும்பான்மை ஆதரவு பெற்ற ஆட்களை அமைச்சராகக் கொண்டு ஆள்வர். தாய்நாடு, குடியேற்ற நாடு ஆகியவற்றின் உறவைத் தாக்காத எச்செய்தியிலும் அவர் பிரிட்டனின் அரசாங்கத்தையோ மன்னரையோ கலக்க வேண்டிய தில்லை. தாய் நாட்டின் உறவு, அரசியலமைப்பின் அடிப்படை ஆகியவற்றில் மட்டுமே தாய் நாட்டின் அரசாங்கத்தோடு மன்னரும் தலையிடுவர். மற்ற வகையில் அவர்கள் உள் நாட்டுச் செய்திகளில் கிட்டத் தட்ட முற்றிலும் தன்னாண்மையுடையவர்களே.

குடியேற்ற நாடுகளின் அரசியல் அமெரிக்கா முதலிய நாடுகளை விடக்கூடத் தாய் நாட்டின் அரசியலைப் பின்பற்றியே அமைவது இயற்கை. அதற்கேற்பவே கிட்டத் தட்ட அவற்றிலெல்லாவற்றிலும் இரண்டு அவைகள் உள்ளன. அமைச்சர் தம் ஆட்சிவகையில் அவைகளிடமே பொறுப்புடையவர்களாயிருந்தனர். மன்ற நடை முறைகளும் பெரும்பாலும் பிரிட்டனைப் பின்பற்றியவையே.

ஆயினும் இவை ஒன்றாயினும் முற்றிலும் பிரிட்டனை ஒத்தும் இருக்கவில்லை. குடியேற்ற நாடுகளுள் ஒன்றே னும் பிரிட்டனைப் போலத் தனியரசாயில்லை; அவ்வப்போது ஏற்பட்ட குடியேற்றங்களைத் தனி அரசுகளாகக் கொண்ட கூட்டுறவு அரசியல்களாகவே அவை நிலவுகின்றன. அதோடு அவற்றின் கூட்டுறவுத் தலைவராய் அமைந்து தொழிலாற்றும் ஆட்சித் தலைவர்கள் (கவர்னர்கள்) பெரும்பாலும் மன்னரைப் போலவே உரிமையுடையவர்களாயினும், பிரிட்டனில் பிற்காலத்தில் சட்டங்கள் வகையில் மன்னரது மறுப்பு உரிமை கைவிடப் பட்டதுபோல் அவர்கள் மறுப்புரிமை கைவிடப் படாமலே யிருந்து வருகின்றன.

தாய் நாட்டுக்கும் குடியேற்ற நாடுகளுக்கும் உள்ள வேற்றுமைகளுள் இன்னொன்று மிகவும் தலைசிறந்தது. பிரிட்டனின் குடியாட்சிக் கருத்துக்களை உடன்கொண்டு சென்ற குடியேற்ற நாடுகள் ஒன்றே னும் அதன் பெருங்குடி யாட்சியின் மரபைக் கொண்டு செல்லவில்லை. ஆகவே பிரிட்டனைப் பின்பற்றி இவற்றில் மேலவை ஒன்று ஏற்பட்டபோதிலும் இம்மேலவை பிரிட்டனைப் போல் வழி வழி வந்த பெருங்குடிமக்கள் உரிமை கொண்டதாக இல்லை. பொது அவையைப் போலவே தேர்த்தெடுக்கப் பட்டதாகவோ, உறுப்பினர் வாழ்நாள் அளவுக்கோ அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட கால எல்லை யளவுக்கோ அமர்வு பெற்றதாகவே அவை இயங்குகின்றன. சில தனியரசுகளில் இம் மேலவை வேண்டிய தில்லை யென்று கைவிடப்பட்டுக்கூட வருகின்றது.

குடியேற்ற நாடுகளுள் முதல் முதல் குடியேற்ற நாட்டு அரசியலுரிமை பெற்றது கானடா வாகும். அது

1867-ம் ஆண்டுச் சட்டப்படி கூட்டுறவு அரசியலாயிற்று. நியூபவுண்ட்லந்து என்ற தீவு கானடாவுக்கு மிகவும் அருகிலேயே இருக்கிறது. ஆயினும் அது கானடாக் கூட்டுறவுடன் சேராமல் தனி அரசியலாகவே இன்னும் இயங்குகிறது. கானடாவை யடுத்து ஆஸ்திரேலியா 1900-த்திலும் தென் ஆபிரிக்கா 1909-லும் கூட்டுறவுகளாயின. நியூபவுண்ட்லந்து கானடாவுடன் சேராமல் தனித்து நின்று போலவே நியூசிலந்து என்ற தீவுக் கூட்டம் ஆஸ்திரேலியக் கூட்டுறவுடன் சேராமல் தனி அரசியலாக நிலவுகிறது.

இக் குடியேற்ற நாட்டின் அரசியல் முறை பெரிதும் அமெரிக்க அரசியல் முறையைப் பின்பற்றியே கூட்டுறவு முறையில் அமைந்துள்ளன. ஆயினும் அமெரிக்க அரசியலுக்குச் சிறப்பான பண்பு கூட்டுறவு அரசியலிலிட உறுப்புக்களான தனி அரசியல்களுக்கு மிகுதி உரிமைகள் தரப்பட்டிருக்கின்றன என்பதே. உண்மையில் கூட்டுறவு அரசியலின் உரிமைகள் மட்டிலுமே வரையறுக்கப்பட்டு அவை போக மீந்த உரிமைகளைத்தும் வரையறையில்லாமல் தனி அரசியல்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கின்றன. குடியேற்ற நாடுகளில் ஆஸ்திரேலியா ஒன்று மட்டும் அமெரிக்காவின் நிலைமையை முற்றிலும் பின்பற்றியது. அங்கும் வரவர மேல் அரசியலின் உரிமைகளையே வலியுறுத்தும் போக்குக் காணப்படுகிறது. கானடாவிலோ தனி அரசியல்களின் உரிமைகள் வரையறுக்கப்பட்டன. மீந்த உரிமைகள் அனைத்தும் கூட்டுறவையே சார்ந்தவை. தென்ஆபிரிக்காவில் அரசியல் பெயரளவில் தான் கூட்டுறவு அரசியல். உண்மையான உரிமைகள் பெரிதும் மேலரசியலையே சார்ந்துள்ளன.

தனியரசியல்கள் பெரும்பாலும் மாவட்டத் தன்னாட்சி அளவிலேயே நிலைபெறுகின்றன.

மேலவைகள் பற்றியமட்டில் கானடாவில் கூட்டுறவு அரசியலில் உறுப்பினர் தேர்ந்தெடுக்கப் படுவதே யில்லை. முதல் அமைச்சரைக் கலந்துகொண்டு ஆட்சி முதல்வர் (சுவர்னர் ஜெனரல்) வாழ்நாள் எல்லைக்கு உறுப்பினரை அமர்த்திக் கொள்கின்றனர். பொதுப் படக் கானடாவின் மேலவை அரசியல் வலிமை குன்றியதாக இருந்து வருவதால் அதனை உரப்படுத்தும் வகையில் சீர்திருத்தங்கள் செய்யவேண்டுமென்று முயற்சிகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. தனி அரசியல்களில் குவபெக், நோவாஸ்கோஷியா ஆகிய இரண்டுக்கு மட்டுமே மேலவைகள் உண்டு. மற்றவற்றுக்கு இல்லை. ஆஸ்திரேலியாவில் மேலவை உறுப்பினர்கள் கீழவை உறுப்பினர்களிலும் சற்று உயர்ந்த தேர்தல் வரையறையுடன் தேர்ந்தெடுக்கப் படுகின்றனர். தனி அரசியல்களில் இரண்டில் உறுப்பினர் கானடாக் கூட்டுறவு அரசியலைப் பின்பற்றி வாழ்நாள் எல்லை முழுமைக்கும் அமர்த்தப்படுகின்றனர். மற்ற நான்கிலும் ஆஸ்திரேலியக் கூட்டுறவைப் போலவே அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப் படுகின்றனர். தென் ஆபிரிக்காவில் மேலவை உறுப்பினர் தேர்ந்தெடுக்கப் படுவதுடன் மக்கள் தொகையளவுக் கேற்ற விழுக்காட்டில் தேர்ந்தெடுக்கப் படவும் முயற்சிகள் செய்யப் படுகின்றன. இதன்பயனாக இந்நாட்டில் அரசியலில் வேறெங்குமில்லாப் புதுநிலைமை அடிக்கடி ஏற்பட்டு வருகிறது. மற்றெல்லா நாடுகளிலும் கீழவை பெரும்பாலும் வெறித்த முற்போக்குடையதாயிருக்க, இவ்வொரு கூட்டுறவில் மட்டும் மேல

வை கீழவையை விடக்கூட முற்போக்கும் புரட்சி மனப் பான்மையுமுடையதாயிருக்கிறது.

கட்சிப் போக்குகளை உற்று நோக்கினாலும் தாய் நாட்டிற்கும் குடியேற்றங்களுக்கும் ஒரு தெளிவான வேறுபாடு காணப்படும். பிரிட்டனில் மூன்று கட்சிகளும் மாறி மாறி வளர்ந்தும் நலிந்தும் அரசியல் கவராட்ட மாடி வரினும், பெரும்பாலும் அவற்றுள் முதன்மை நிலையிலிருந்து வருவது பழய நிலைமையும் பிறப்புரிமையும் செல்வாக்கும் உடைய வகுப்புகளின் மரபில்வந்த கன்சர்வேட்டிவ் கட்சியே, அடுத்தபடியாகக் குடியாட்சியில் முற்போக்குடைய லிபரல் கட்சியும் அண்டைக் காலங்களில் தொழிற் கட்சியும் முன்வந்துள்ளன. உண்மையில் இக் கடைசிக் கட்சி தனிப்பட அரசாங்க மமைத்தது இரண்டாம் உலகப் போர் முடிவிலேயே (1945) ஆகும். ஆனால் குடியேற்ற நாடுகளில், சிறப்பாக ஆஸ்திரேலியாவில், பிறப்புரிமையுடைய உயர் வகுப்புக்கு இடமில்லாததனால் தொழிலாளர் வகுப்பின் சார்பில் தொழிற் கட்சியே தொடக்க முதற்கொண்டு உயர்நிலையடைந்திருக்கிறது. பிரிட்டன் நாட்டுச் சட்டங்களை விட இக்குடியேற்ற நாட்டுச் சட்டங்களே நாட்டுத் தொழிலாளர் நலங்களைப் பெரிதும் சார்ந்தவையாயிருக்கின்றன.

மேற் கூறிய செய்திகளால் பிரிட்டனின் முன்மாதிரியைப் பின்பற்றிய ஐரோப்பிய நாடுகள் தமக்கும் தம் மரபுக்கும் வளர்ச்சி முறைக்கும் புறம்பான அரசியலைப் பின்பற்றியதினால் இடர்ப்பட்டு இன்னும் பிரிட்டனை விடப் பிற்பட்டே யிருந்துவருகின்றன. அமெரிக்கா சில வகைகளில் முற்பட்டும், குடியேற்ற நாடுகள் இன்னும்

கூ. த. இ. அரசியல் முறையும் — இயக்கங்களும் 149

மிசுதியாக அவ்வளர்ச்சியுடன் ஒன்றுபட்டு மிருப்பதனால் தாய் நாட்டினும் மிசுதியாகக் கூடச் சில வகைகளில் அவை முற்பட்டும் இருக்கின்றன என்று கூறலாம்.

இனி இக் குடியேற்ற நாடுகளைப் போலவோ, அமெரிக்கா, ஐரோப்பா ஆகியவற்றை ஒத்தோ பிரிட்டனின் நாகரிகம், அரசியல் வளர்ச்சி ஆகியவற்றுடன் தொடர் புடையவையாயிராத இந்தியா முதலிய சார்பு நாடுகளையும் பிற நாடுகளையும் ஆராய்வோம்.

கூ. தற்கால இந்திய அரசியல் முறையும் அரசியல் இயக்கங்களும்

இந்தியப் பெருநிலப்பரப்பை ஒரு நாடு என்றும் ஒரு கண்டம் என்றும் கூறுபவர் உண்டு. உலகில் 8-ல் ஒரு பங்காக இருக்கும் அதன் பரப்பும் 5-ல் ஒரு பங்காக அமைந்த மக்கள் தொகையும் பல இன, மொழி, சமய நாகரிகப்படிசுகள் அடங்கிய இதன் பலவகைப் பெருக்கமும் பிறவும் இதனை ஒரு நாட்டைவிட எவ்வளவோ பெரிதாக்குகின்றன. அளவு, மக்கள் தொகை ஆகிய இரண்டாலும் அது ஒரு சிறு கண்டம் அல்லது துணைக் கண்டம் என்னலாம். பலவகைப் பெருக்கத்தைப் பார்த்தாலோ கண்டங்கள் எதுவும்கூட இதற்கு ஈடிவலை. ஐரோப்பா, ஆபிரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா, அமெரிக்கா ஆகிய நான்கு கண்டங்களிலும் சேர்த்துக் கிட்டத்தட்ட ஒரு சமயமே நிலவுகிறது. ஆசியாவில் இந்தியா நீங்கலாக மூன்று நான்கு சமயங்களே நிலவுகின்றன. நாடு என்று சிலர் கொள்ளும் இந்தியப் பெருநிலப் பரப்புக்குள்ளோ ஒன்றி

ரண்டு நீங்கலாக எல்லா உலகச் சமயங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. போக நாடு என்று கூறப்படும் இந்தியாவிலேயே ஒருசமயம் என்று அழைக்கப்பட்ட, ஆனால் உண்மையில் பல சமயங்களின் கூட்டுறவாகிய இந்து சமயமும், உள்ளது. உலகில் தோன்றிய சமயங்களில் ஒரு சில நீங்கலாக அனைத்தும் இங்கே தோன்றியவையே. மொழிகளில் உலகமொழிகள் எழுநூற்றுச் சில்லறை. இந்தியாவிலுள் அவற்றில் நானூற்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிகள் உள்ளன. மக்கள் இனங்களை நோக்க, உலகின் பிற பகுதிகளிலுள்ள எல்லா இனங்களும் வேறெங்குமில்லாத தனியினமும் இந்தியாவில் உண்டு. நாகரிகப்படிக்களை நோக்க, உலக நாகரிகத்தின் உச்சநிலை முதல் நாகரிகத்தில் கடைப்பட்ட மக்கள்வரை, முதல்தரச் செல்வர் முதல் கடைப்பட்ட பஞ்சைகள் வரை இப்பரப்பில் உண்டு. எனவே இதனை நாடு என்பது மட்டுமன்றிக் கண்டம் என்பதும் கூடக் குறைபட்ட குறிப்பேயாகும். இது ஒரு உலகம், ஒரு குட்டி உலகம் ஆகும். இதனை அளவில்மட்டும் ஒத்தது சீனநாடு; பலவகைப் பெருக்கத்தில் ஓரளவு ஒத்தவை உருசியாவும் அமெரிக்காவுமே.

இந்தியா ஓர் உலகமாயினும். வெளி உலகுடன் எவ்வளவோ தொடர்புடையதாயினும், அவ்வுலகுடன் சேர்ந்த உலகின் ஒரு பகுதி என்றுமட்டும் சொல்வதற்கில்லை. உலகெனப் பரந்துநின்ற இதில் வெளி உலகினின்று வேறுபட்டுக் கிடக்கும் வேறுபாடுகளும் தனிப்பண்புகளும் அடிப்படைத் தனி ஒற்றுமைகளும் பல. பிறப்பு வேற்றுமைப் பாகுபாடு (சாதி வகுப்பு), ஊழ்வலையில் நம்பிக்கை, மறுபிறப்புக் கொள்கை, ஆயிரக்கணக்

கான ஆண்டுகளாக ஊறிய அடிமைத்தனம், முயற்சியின்மை, ஆன்மிக அறிவில் தோய்ந்து பெற்ற முப்பொருளுண்மை முடிவுகள் (பதி, பசு, பாசம் அல்லது சத்துச் சித்து ஆனந்தப்பாகுபாட்டுணர்வு) ஆகியவையும் பொதுக்கலை, இலக்கியம், மொழி இயல்பு ஆகியவையும் இப்பெரு நிலப்பரப்புக்கு அடிப்படையில் பார்த்த ஒற்றுமையும் தனித்தன்மையும் தருபவை ஆம்.

இவ்வடிப்படை ஒற்றுமைக்குக் காரணம் என்ன? இப்பரப்பு முற்றும் இன்று பலவகையில் சிதறுண்டு கிடந்தாலும், நாகரிகத் தொடக்கத்தில் ஓரினம், ஒரு மொழி, ஒரே பண்பு உடையதாய் விளங்கியதேயாகும். அப்பண்பே ஆரியரல்லாதார், அல்லது சிறப்பாகத் திராவிடர் பண்பு ஆகும். இன்றைய இந்தியாவில் கண்ட உடற் கூறுகள், சமயமுறைகள், நாகரிகம் ஆகிய எல்லாவற்றின் கருநிலைகளும் மொகஞ்சதரோ ஹரப்பா ஆகியவற்றில் கண்டெடுக்கப்பட்ட புதைபொருள்களிடையே காணக்கிடக்கின்றன. அடிப்படையில் ஒற்றுமையை விளைவிக்கும் இத்திராவிடப் பண்பை மறந்து வேற்றுமை விளைவிக்கும். ஆரியப்பண்பை இந்தியாவின் உயிர்நிலையாகக் கொண்டதனால்தான் இந்தியாவை ஒரு நாடாகக் கொள்ளவோ ஆக்கவோ முடியவில்லை.

ஆரியர் வரவுக்கு முந்தியே திராவிட இந்தியா நாகரிகத்துறைகளில் எவ்வளவோ மேலோங்கியிருந்ததாயினும் வீணையின் உட்கீறல்போல் உள்ளூற அதில் வேற்றுமைகள் வாழ்வியல் வேற்றுமைகள் - மறைந்து கிடந்தன வென்றும், அவற்றின் பயகைவே ஆரியர் எளிதில் இப்பரப்பில் முன்னேறினர் என்றும் முன்பிரிவுகளில் கூறினோம். ஒற்றுமையும் இன உணர்வும் அற்ற இப்பெருங்

குடிமக்களிடையே வந்து கலந்த ஆரியர் இவ்வேறுபாடுகளைப் பயன்படுத்தியும் பெருக்கியும் நிலவரமாக்கியும் ஒரு நாடாயில்லாது ஒரு தனி உலகமாய் இருந்த இதனை உண்மையிலேயே பல நாடுகளாகவும் பல கண்டங்களாகவும் ஆக்கினர். திராவிடர்களிடையே நிலவிய தொழில் பாகுபாடும் நாகரிக உயர்வு தாழ்வுகளும் பிறப்பு வேற்றுமை, இன வேற்றுமை, சமய வேற்றுமைகளாக மாற்றப்பட்டன. ஒரே இனத்துட்பட்ட பல்வேறு அரசர் குலங்கள் நூயிற்று வழி என்றும் திங்கள்வழி என்றும் அழற்கடவுள்வழி என்றும் பகுக்கப்பட்டன. மேலும் ஆரியச்சார்பென்றும் ஆரியர் காலமென்றும் திராவிடர் (சூத்திரர்) என்றும் ஆரியர் நலங்களுக்கேற்றபடி பகுக்கப்பட்டன. வேறுபட்டுப் பூசலிட்ட அவர்கள் பூசலிடையே ஆரியரும் அவரைச் சார்ந்தவரும் ஒரீனமென ஒற்றுமையுற்று அவர்கள் ஆக்கத்தைச் சுரண்டித்தம் ஆக்கத்தை மேம்படுத்தினர்.

இதன் பயகை வரலாற்றுக்கால இந்தியா ஒரு பைத்தியக்காரர் விடுதிபோலியங்கலாயிற்று. இருக்குவேத காலங்களில் நூய ஆரியர் உறையிடமாகக் கொள்ளப்பட்ட ஏழு ஆற்றுநிலம் (சப்த சிந்து நாடு அதாவது) (பஞ்சாப் முதலிய வடமேற்குப் பகுதிகள்) இன்று முகமதிய சமயமும், பாரசீகச் சார்பு மொழிகளும் பயிலும் வேற்று நிலமாயிருக்கின்றன. இதிகாசகாலத்தில் ஆரியரகம் என்று கூறப்பட்ட கங்கைநாடு (ஐக்கிய மாகாணங்கள்) ஆரிய, பாரசீக, அராபிக் கலவைச் சொற்களாலான இந்தமொழிக்கு நிலைக்களமாயிற்று. பெரும்பான்மைத் திராவிடர் கலப்புப்பெற்ற வங்கம், கூர்ச்சரம், மராடம் முதலிய பகுதியிலுள்ள மக்கள் தம்மை ஆரியரெனக்

கொண்டு பிற திராவிடமக்களை விலக்கிவாழ்ந்தனர். இதன் பயனாக வங்கம், பீகார், அஸாம் முதலிய இடங்கள் புத்த சமண இஸ்லாமிய சமயங்களின் நிலைக்களங்களாயின.

முழுக்க முழுக்கத் திராவிடரே வாழும் மலையாளம், தெலுங்கம், கன்னடம், துளுவம் ஆகிய பகுதிமக்கள் ஆரியப்பூச்சுப்பூசி எப்படையாவது ஆரியராக இடம் பெற்றுவிடவேண்டும் என்ற பஞ்சை எண்ணத்தால் ஆரியர் உதைத்தும் அவர்கள் அடிவருடிகள் ஆயினர். ஆரியரால் சூத்திரர் என்று இவர்கள் அழைக்கப்பட்டனும் தம்மைப்போல் அடிமைப்படாத சூத்திரரை (பழங்குடிமக்களை)த் தாழ்த்தி வைப்பதில் முனைந்து மன நிறைவடைகின்றனர். திராவிட உயிர்ப்பு முற்றிலும் அடியாது கொழுந்துவிசி இந்தியாவுக்கு அவ்வப்போது சமயம் நாகரிகம் கலை ஆகியவற்றை அளித்துக் காத்துவரும் இந்தியாவின் தாயகமான தமிழ் நாட்டிலும் தாம் ஆரியர் எனக் கொண்டு தருக்கும் ஒரு திராவிடப் பழங்குருதியினம் வடகலை உயரவும் தென் கலை தாழவும் பாடுபட்டுத் தன் தாய் யாரென்பதை அறியாது தாய்ப்பழி சூழ்கின்றது. இந்தியப் பரப்பு முற்றிலும் பழந்திராவிடக் குருதி குன்றாத பெருங்குடி மக்கள் தாழ்த்தப் பட்டு வேறு வகையின்றிப் புத்த சமண சமயங்களையும் முகமதிய கிறித்தவ சமயங்களையும் சார்ந்தும், சமய வகையில் விடுதலை பெற்றனரே யன்றி மொழி வகையிலும் நாகரிக வகையிலும் விடுதலை பெறாது தடுமாறுகின்றனர்.

இந் நிலையில் இந்தியாவின் வரலாறு பல நாடுகளின் வரலாறுகளாய் விட்டதில் வியப்பு எதுவுமில்லை. இந்தியா ஒரு நாடாக வேண்டுமானால் அதற்கு ஒருமைதந்த, தீரும், இனமாகிய பழந் தமிழகத்தின் வழி தமிழரும் அவரைச்

சார்ந்த திராவிடரும், சமய மொன்று தவிர அவர்களுடன் ஒன்றுபட்ட முகமதியரும் கிறித்தவரும் இப் பெரு நிலப் பரப்பின் வாழ்வில் ஆரிய நச்சுப் பூச்சுத்தவிரந்து தனி மக்களாதல் வேண்டும். 'காலத்தால்' ஏற்படும் இத்தகைய பிரிவினை ஒன்றாலன்றி இப்பெரு நிலப் பரப்பு ஒற்றுமைப் படுதல் அரிது. மேற் போக்காகப் பெயரளவில் ஒற்றுமை பேணி அடிப்படை வேற்றுமையின் மீது கட்டடம் கட்டு வது உண்மையில் மேன்மேலும் பிரிவினைகளை வரவழைப்ப தேயன்றி வேறன்று. மேலே ஆராயப் போகும் உருசிய நாட்டின் அமைப்பு முறை இவ்வகையில் இந்தியாவுக்கும் தமிழ் நாட்டுக்கும் ஒரு சிறந்த படிப்பினை தருவதாகும்.

திராவிட கால இந்தியாவின் அரசியல் முடியரசு நிலைப் பட்டதாயினும் நகர் மன்றம், மாவட்ட மன்றம் ஆகியவற் றையும் செயற் குழு, உட்குழு முதலிய ஆட்சி அமைப் பையும் உடையதாயிருந்தது. கங்கை நாட்டில் ஆண்ட ந் தரும் மோரியரும் பேரரசு ஏற்படுத்தி இவற்றைச் செயற் படுத்தினர். குப்தர் காலத்தில் அரசியல் தழைத்தோங்கி யதனால் அக்காலமே ஆரியர் பொன்னாட்சிக் காலம் என நில விற்று. தென் இந்தியாவிலும் தக்காணத்திலும் சளுக்கர் இரட்டர் (ராஷ்டிரகூடர்) ஆந்திரர், பல்லவர் முதலிய பல கால்வழிகளில் பேரரசர் ஏற்பட்டு இவற்றைப் பயன் படுத்தி னர். கி. பி. ஆயிரத்தை ஒட்டிச் சோழரும் அவரைப் பின் பற்றி விசய நகர மன்னரும் மராட்டரும் தெற்கில் அரசு வகுத்தனர். வடக்கில் ஆப்கானியக் கால்வழியினனாகிய சேர்சாவும் (Sher Shah) முகலாய பேரரசர் அக்பரும் அரசியல் பொருளியல் வல்லுநராகிய அபுல்பாசல், தொடர் மால் ஆகியவர்கள் உதவியுடன் அதனை விரிவுபடுத்தினர். 18-ம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும் 19-ம் நூற்றாண்டின்

தொடக்கத்திலும் பிரிட்டிஷ் வாணிகக் குழுவினர் ஆட்சி வகுத்த போது பண்டை மரபுடன் வளர்ச்சி யடைந்த இம் முறையே சிற்சில மாறுதல்களுடன் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிமுறையாக மாறிற்று.

இந்தியாவில் ஏற்பட்ட பல அரசியல் கொந்தளிப்புகளிடையேயும் அரசியல், சமய, வாழ்வியல் பண்புகள் உண்மையில் கெடாமல் நன்கு பேணப்பட்டு வளர்ந்தன என்பதை வரலாறு தெளிவுபடக் காட்டுகின்றது. இதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உண்டு. ஒன்று, பண்டைய இந்திய அரசியலின் நகராண்மையும் ஊராண்மையும் நகர்களில் சீர் சூலைந்தாலும் சிற்றூர்களில் பேணப்பட்டு வந்தன. போர்களாலும் வெளிநாட்டார் போட்டியாலும் நகர்களின் கைத் தொழிலும் வாணிகமும் அழிந்தன. ஆனால் ஊர்களின் சிறு தொழிலும் உழவும் யார் கொள்ளையாலும் கெடாமல் நலிந்தேனும் வாழ இடமிருந்தது. அவற்றின் மூலம் அரசர் கால்வழிகள் மாறுபட்ட காலங்களிலும் ஆட்சி முறை கெடாது நிலைமைக்குத் தக்கபடி அலைகள் போல விழுச் தெழுந்து அமைந்தன.

பிரிட்டிஷ் வாணிகக் குழு இந்தியாவை நாடி வந்த காலம் பிரிட்டிஷ் இளைஞர் அமெரிக்காவில் குடியேறத் தொடங்கிய காலமாகிய 17-ம் நூற்றாண்டே. அந் நூற்றாண்டுக்குள் அமெரிக்கா பிரிட்டிஷார் கைவசமாயிற்று. இந்தியாவிலோ அவர்கள் வாணிகம் மட்டும் பார்த்தது. 18-ம் நூற்றாண்டில் பிரிட்டன் அமெரிக்காவை இழந்தது; இந்தியாவைப் பெற்றது. கிளைவ், வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் ஆகிய முதற்கால வீரர் மூலமும், ஹேஸ்டிங்ஸ் பெருமகன், டெல்லிஹேளசி போன்ற அரசியலார் மூலமும் இந்தியா படிப்படியாகப் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியுட்பட்டது. 18-ம் நூற்

முதல் பம்பாய், வங்காளம், சென்னை ஆகிய மூன்று முதன் மாகாணங்கள் வகுக்கப் பட்டன. 19-ம் நூற்றாண்டின் முதல் பகுதிக்குள் மீந்த மாகாணங்களும் அமைக்கப் பட்டன. வடமேற்கு எல்லைப் புறமும் அலாமும் இறுதியில் இவற்றுடன் இணைக்கப் பட்டன. இலங்கை பர்மா பலூசித் தானம் ஏடன் ஆகியவை இந்தியப் பேரரசுடன் இணைக்கப் பட்டன.

ஆயிரக் கணக்கான ஆண்டுகளாகத் தம் ஆட்சி எது, வெளியார் ஆட்சி எது என்ற வேற்றுமை அறியாத இந்தியப் பெருநிலப்பரப்பின் பஞ்சை மக்களிடையே பிரிட்டிஷ் ஆட்சி வெளியாட்சி என்ற உண்மை மட்டும் எளிதில் பார்த்தது. அதன் பயனாக இந்திய உலகின் வரலாற்றிலேயே முதன் முறையாக 1857-ல் மக்கள் எழுச்சி ஒன்று ஏற்பட்டது. இதனைப் படைவீரர் கிளர்ச்சி (Sepoy Mutiny) என்று பிரிட்டிஷார் கூறினர். இதன் பயனாக வாணிகக் குழுவின் கைவசமிருந்து பிரிட்டிஷ் அரசியல் மன்றம் ஆட்சி உரிமையை அகற்றி மன்றத்தின் இணக்கத்துடன் அவ்வாட்சியைப் பிரிட்டிஷ் மன்னர் பிரானிடம் ஒப்படைத்தது. பிரிட்டனின் மன்னரே இந்தியப் பேரரசராயினர். அவர் பெயரால் இந்தியாவில் ஆட்சி செலுத்தும் இந்திய முதல் தலைவர் (Governor General) மன்னரின் ஆட்பெயர் (Viceroy) எனவும் வழங்கப்பட்டார்.

வாணிகக் குழுவின் இந்திய ஆட்சி உரிமை வாணிகக் குழு மன்றம் (Board of Councillors) வசமிருந்தது. இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி ஏற்பட்ட பகுதிகளிலெல்லாம் ஓர் ஆட்சித் தலைவர் (Governor) இருந்தனர். 1773-ல் ஏற்பட்ட ஒழுங்கு முறைச் சட்டத்தால் (Regulating Act) கல்கத்தாவிலுள்ள தலைவரே முதல்

தலைவராயினர். தலைவரும் முதல் தலைவரும் குழு மன்றத் தைக் கலந்து அமர்த்திய மூன்று ஐரோப்பிய செயற் குழு உறுப்பினர் உதவியால் ஆட்சி செலுத்தினர்.

படைவீரர் கிளர்ச்சியின்போது பிரிட்டனில் ஆட்சி செலுத்தியவர் விக்டோரியா அரசி. இவர் இந்தியாவின் பேராரசி என 1858-ல் இந்தியாவிலும் முடிசூட்டப் பெற்றார். அச்சமயம் அவர் பழைய பிரிட்டிஷ் மன்னரைப் போலவே இந்திய மக்கள் நலங்களைப் பேணுவதாக உறுதியளித்து அவர்களுக்கு ஓர் அரசரிமைத் தாள் வழங்கினர். இது இந்தியப் பேருரிமைத் தாள் எனப் பெயர்பெறும். இதன் மூலம் இந்திய மக்களுக்கு அடிப்படை மனித உரிமைகள், சமய, கலை, நாகரிக உரிமைப் பாதுகாப்பு ஆகியவை அளிக்கப்பட்டன. மேலும் இந்தியப் பெரு நிலப்பரப்பில் அமைதியைக் காப்பதுடன் நில்லாது பிரிட்டிஷ் ஆட்சி படிப்படியாக இந்தியரை விடுதலைக்கும் பொறுப்பாட்சிக்கும் கொண்டு செல்லும் என்று பிரிட்டிஷ் அரசியலின் பேரால் பேராரசியார் உறுதிமொழி தந்தனர். பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் இந்தியாவில் ஏற்பட்ட அரசியலமைப்புக்கும் அரசியல் வளர்ச்சிக்கும் இதவே அடிப்படையாயிற்று. பிரிட்டனில் முதல் ஹென்றி அருளிய உரிமைத் தாளுடனும் ஜான் தந்த பேருரிமைத் தாளுடனும் இதனை ஒப்பிடலாம்.

விக்டோரியா பேரரசியின் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட இந்தியப் பெருநிலப்பரப்பு முழுமையும் உண்மையில் ஒரே நாடாகவோ ஒரே தன்மையுடைய பேராசாகவோ திகழவில்லை. சமய, கலை, நாகரிக வகைகளில் இந்தியாவில் ஏற்பட்ட வேறுபாடுகள் போதாமல் பிரிட்டிஷார் இந்தியாவில் ஆட்சியைப் பரப்பிய முறைகளால் வேறும் பல வேறுபாடுகள் நுழைந்தன. பிரிட்டிஷார் தம் ஆட்சியில்

சேர்க்க முடியாது நேசநாடு என்ற நிலையில் விட்டுவிட்ட நாடுகள் சில. அவை இமயமலைச் சாரலில் உள்ள நேபாளம், பூட்டானம் ஆகியவை. இவற்றின் நிலை ஓரளவு இந்தியாவின் வடமேற்கிலுள்ள தனிநாடான ஆப்கானித் தானத்தைப் போன்றது. ஆயினும் பிரிட்டிஷாருடன் இவை மிக நெருக்கமான உறவு உடையவை. பிரிட்டிஷார் வருமுன்னும் வந்த பின்னும் அவர்களோடு பொப்ப வாணிகமுறையில் வேறு சில வெளியார் தங்கள் ஆட்சி நிறுவிய இடங்கள் சிலவும் உண்டு. இவற்றுள் சந்திர நாகூர், பாண்டிச்சேரி, காரைக்கால் முதலிய இடங்கள் பிரஞ்சு ஆட்சியிலும் சின்சராட்சு ஆட்சியிலும் கோவா, தைபூ, தாமன் முதலியவை போர்ச்சுகீசிய ஆட்சியிலும் நிலவும் சிறுபகுதிகள் ஆகும்.

வாணிகக் கழகத்தார் மூலம் பிரிட்டிஷார் நேரடியாகக் கைப்பற்றிய இடங்கள் மாகாணங்களாகவும் துணை மாகாணங்களாகவும் வகுக்கப்பட்டன. தொடக்கத்தில் மூன்று மாகாணங்களும், இந்தியா முற்றும் ஆட்சி பரந்தபின் மாகாணங்கள் பத்தாகவும் ஆயின. அண்மையில் 1939-ல் பர்மா தனி நாடாகப் பிரிவுற்றது. அதற்கிடையே ஒரிஸா, வடமேற்கு எல்லைப்புறம் ஆகியவை சேர்க்கப்பட்டு இப்போது 11 முதல் மாகாணங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. தில்லி நகரமும் குடகும் தனி மாகாணங்களாக விளங்குகின்றன.

பிரிட்டிஷார் ஆட்சியில் நேரடியாகச் சேராமல் பழைய மன்னர்கள் ஆட்சியிலேயே நின்ற பகுதிகள் உண்டு. அம்மன்னர்கள் பிரிட்டிஷ் மன்னர் பிரானுடன் பலபடியான உடம்படிக்கைகள் வகுத்துப் பேரரசின் கீழ்ப்பட்ட சிறு மன்னர்களாய் ஆள்கின்றனர். அவர்கள் ஆட்சி

கூ. த. இ. அரசியல் முறையும் — இயக்கங்களும் 159

பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்குக் கீழ்ப்பட்டதாயினும் இந்தியாவி
லிருந்து பிரிந்த ஆட்சியாகும். இவர்கள் ஆளும் பகுதி
யைச் சிலர் சிறப்புப் பட இந்திய இந்தியா என்று ஷீதந்து
கூறுவர். ஆனால் உண்மையில் இந்திய இந்தியா என்பதை
விட இந்திய இந்தியாக்கள் எனப்படுவதே பொருத்தம்.
ஏனெனில் அவற்றின் அரசியல் ஒருவகைப்பட்டது
அன்று. சிறிதும் பெரிதுமான இவற்றின் தொகை ஏழு
நூற்றுக்குமேலாம்.

நேசநாடு, துணைமன்னர் நாடுகள், பிரிட்டிஷ் இந்திய
மாகாணங்கள் ஆகிய இவை எல்லாவற்றிலிருந்தும்
வேறாகப் பழைய பண்படா மலைக்குடிகள் பகுதிகள் ஓர்
ஆணையாளர் தலைமையில் நேரடியாக மன்னர் பிரான் ஆட்
பெயரின் ஆட்சியிலிருக்கின்றன. இந்தியாவை அடுத்த
நாடுகளிடையே பர்மா பலுச்சித்தானம், இலங்கை
எடன் துறைமுகம் ஆகியவை பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு உட்
பட்டன. இவற்றுள் பலுச்சித்தானம் ஒரு துணை மன்
னர் ஆட்சியிலுள்ளது. பர்மா முதலில் பிரிட்டிஷ் இந்திய
மாகாணங்களுள் ஒன்றாகப் பின் தனி நாடாயிற்று என்
பது கூறப்பட்டது. இலங்கை ஒரு தலைவர் ஆட்சியுட்
பட்டு இந்தியப் பேரரசுடன் இணைந்தாலும் நேரடியாக
மன்னர் பிரானுடன் தொடர்புடைய குடியேற்றமாய்
விளங்குகிறது. அராபிக்கடலிலும் வங்கக்குடாலிலும்
உள்ள தீவுகளும் துதுபோல் நேரடியான ஆட்சி
உடையவை.

பிரிட்டிஷ் மாகாணங்களோ துணைமன்னர் நாடு
களோ மற்றப் பிரிவுகளோ உண்மையில் கலை, நாகரிகம்
மொழி ஆகியவற்றை ஒட்டி இயற்கையாய் ஏற்பட்ட
நாடுகள் அல்ல. வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளின் பயனாகவும்

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் வாய்ப்புக்களை ஒட்டியும் ஏற்பட்ட செயற்கைப் பிரிவுகளே யாகும். மொழி, கலை, பொருள் நிலை, இனம் பழக்க வழக்கங்கள் ஆகியவற்றை ஒட்டிய பிரிவினை வேண்டுமென்ற அவர் அண்மையில்தான் எழுந்துள்ளது.

பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் மாகாண ஆட்சியை அமெரிக்கா முதலிய கூட்டுறவு ஆட்சியுட்பட்ட தனியரசுகளுக்கும், தலைமை ஆட்சியைக் கூட்டுறவு அரசியலுக்கும் ஒருவாறு ஒப்பிடலாம். ஆனால் தொடக்கத்தில் தனி அரசுகளின் உரிமைகள் குறைவு. தலைமை அரசுக்கு உரிமை கூடுதல். அதுமட்டுமன்றி அவ்வுரிமை முற்றும் பிரிட்டனிஷ் இந்ந்தியா அமைச்சர் இணக்கத்திற்கு உட்பட்டது. இந்ந்தியா அமைச்சரோ மன்னருக்கும் மன்னர் சார்பில் பிரிட்டிஷ் அரசியல் மன்னருக்கும் பொறுப்பு உடையவர். இவ் அரசியல் முறையில் நடைமுறைத் தலைவர் என்றும் மற்றக் குடியாட்சியின் ஆட்சியாளர்களைப்போல் கீழ் நோக்கி ஆட்சிக்கு உட்பட்ட பொது மக்களைக் கவனிப்பதில்லை. படிப்படியாக மேல் நோக்கித் தம்மினும் உயர்ந்த ஆட்சியாளரையும் முடிவாகப் பிரிட்டனில் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற பிரிட்டிஷ் அரசியல் மன்றையும் கவனிப்பவர்களாகவே அவர்கள் அமைந்துள்ளனர். ஆகவே இந்தியாவின் இவ் ஆட்சி முறையை அரசியலறிஞர் குடியாட்சி என்றோ பொறுப்பாட்சி என்றோ கூறுவதற்குச் சற்றும் இடமில்லை. அதனை நேர்மையான வல்லாட்சி என்றோ, வல்லநர் ஆட்சி என்றோ, படி முறை ஆட்சி என்றோதான் கூறமுடியும். இம்முறை 1935 அரசியல் சீர்திருத்தத்தின் பின்கூட மாறாமலே இருந்து வருகிறது.

இந்தியா அமைச்சர் பிரிட்டிஷ் அமைச்சர் குழுவினுட்பட்ட ஒரு அமைச்சர். எனவே, அவர் மற்ற பிரிட்டினிள் அமைச்சர்கள் போலவே முதலமைச்சரைக் கலந்து மன்னரால் அமர்த்தப் படுபவர். இந்திய முதல் தலைவரும் அது போலவே முதலமைச்சர் துணைகொண்டு மன்னரால் ஐந்தாண்டுக்காலத்துக்கு அமர்வு பெறுபவர். அவருக்குத் துணையாக நடைமுறைக் கழகம் ஒன்றும் சட்டமன்றம் ஒன்றும் இருந்தன. நடைமுறைக் கழகத்தின் உறுப்பினர் ஆட்சித் தலைமை நிலையத்துடன் கலந்து மன்னர் ஆட்பெயரால் அமர்த்தப்பட்டனர். அவர்கள் தொடக்கத்தில் முற்றிலும் ஐரோப்பியரே. சட்டமன்றத்திலும் பெரும்பாலும் ஐரோப்பியரே. இவ் அரசியல் மன்றும் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டதன்று. சட்டங்கள் ஏற்படுத்தும் உரிமை அதற்கிருந்ததாயினும் அவ்வுரிமை பிரிட்டிஷ் அரசியல் மன்றத்திற் கடங்கியதே யாகும்.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் முதல் ஐம்பது ஆண்டுகள் இந்தியாவில் போரோ கலவரமோ மிகுதியின்றி அமைதி நிலவிய காலம். நடந்த ஒரு சில போர்களும் நாட்டைத் தாக்காத முறையில் வடமேற்கு எல்லையிலும் பர்மாவினும் நடந்தவையே. அரசியல் வாழ்விலும் படைவீரர் கிளர்ச்சி போன்ற எழுச்சி எதுவும் பிரிட்டிஷ் அரசி ஆட்சியேற்றபின் ஏற்படவில்லை. நாட்டின் பழைய குடித் தொழில்கள் பொறிவகை மேம்பாட்டினால் அழியினும், பொதுப்பட வாணிகம் மேம்பட்டு வந்தது. பழைய பழக்கவழக்கங்களில் மிகக் கொடியவை எனத் தோன்றிய உடன்கட்டை முதலிய சில அகற்றப்பட்டன. இந்தியா முழுமைக்கும் ஒரேவகையான பொதுவழக்கு நடைமுறைச்சட்டம், குற்றவழக்கு நடைமுறைச்சட்டம், குற்றச்சட்டம் ஆகியவை தொகுக்கப்

பட்டன. இவற்றாலும் அவ்வப்போது ஏற்பட்ட அரசியல் சீர்திருத்தங்களாலும் பட்டம் பதவிகளாலும் படித்த இந்தியர் மனமமைந்திருந்தனர்.

1861-ல் இந்திய அரசியல் மன்றச் சட்டம் பிரிட்டனில் நிறைவேற்றிற்று. இதன் மூலம் தேர்தலுரிமை ஏற்படவில்லையாயினும் இந்திய சட்ட மன்றத்தில் அரசியல் பணியாளரல்லாதவர்களும் உறுப்பினர் ஆக அமர்த்தப்பட்டனர். மாகாணங்களிலும், சென்னை பம்பாய் ஆகியவற்றில் சட்ட மன்றங்கள் ஏற்பட்டன. படிப்படியாக வங்காளத்திலும் பிற மாகாணங்களிலும் சட்டமன்றங்கள் உண்டாயின. 1773-ம் ஆண்டு ஒழுங்குமுறைச் சட்டப்படி ஏற்பட்ட கல்கத்தா உயர்நிலை வழக்குமன்றம் அகற்றப்பட்டுச் சென்னை, வங்காளம், பம்பாய் ஆகிய மாகாணங்களில் தனித்தனி தலைமை வழக்கு மன்றங்கள் அமைக்கப்பட்டன. இவை கடந்த மேல் வழக்குகள் பிரிட்டனின் மன்னரவை (Privy Council)க்கு அனுப்பப்பட்டன.

1880 முதல் 1884 வரை மன்னர் ஆட்பெயராயிருந்த ரிப்பன் பெருமகனார் ஆங்கில உயர்நிலைக் கல்விக்கான பல் கலைக் கழகங்கள், நாட்டாண்மை அரசியல் நிலையங்கள் (Local Self Government) ஆகியவைகளை ஏற்படுத்தினார். அத்துடன் தாய்மொழிச் செய்தித் தாள்களுக்கிருந்த கட்டுப்பாட்டை அவர் அகற்றினார். தொழிலாளர்களின் நலன்களைப் பாதுகாக்கும் சில சீர்திருத்தங்களைத் தொடங்கினார். இந்தியப் பெருநிலப் பரப்பின் உயர்நிலை வகுப்பார் இச்சீர்திருத்தங்களால் மிகவும் நன்மையடைந்தனர். ரிப்பனை அடுத்து முதல் தலைவரான டப்பரின் பெருமகனார் (1884-1888) காலத்தில் அரசியல் சீர்திருத்தம் ஏற்படும்வரையில் அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைக்கும்

நோக்கத்துடன் செல்வரும் படித்த வகுப்பினரும் இந்திய நாட்டுரிமைக் கழகம் (Indian National Congress) ஒன்று ஏற்படுத்தினர். இவ்வாண்டு முதல் பெரும்பாலும் ஆண்டுதோறும் அது கூடி மக்கள் நிலைகளைப்பற்றி ஆராய்ந்து தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றிற்று.

1892-ல் எல்சின் பெருமகனார் முதல் தலைவராயிருக்கையில் இந்திய சட்டமன்றத்தில் பணியாளர்வாத உறுப்பினர்தொகை கூடுதலாக்கப்பட்டதுடன் வரவுசெலவுத் திட்டம்பற்றி ஆராயவும் இடைக்கேள்விகள் கேட்கவும் உரிமைகள் தரப்பட்டன.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியிலமைந்த மன்னர் ஆட்பேர்களுள் திறமை காரணமாகப் பிரிட்டிஷார் போற்றத்தலையும் வெறித்த வல்லாட்சி காரணமாக இந்தியமக்கள் வெறுப்பையும் ஒருங்கே அடைந்தவர் கர்சன் பெருமகனார். இவர் செய்த சீர்திருத்தங்களுள் ஒன்று 1905-ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற வங்காளப்பிரிவினை. வங்காளம் ஒரேமாகாணமாக ஆட்சிசெய்யப்பட முடியாதபடி அவ்வளவு பெரிதானதால் இப்பிரிவினை வேண்டப்பட்டது என அவர் கூறினார். ஆனால் மொழி, பழக்கவழக்கங்கள், நாட்டுப்பற்று ஆகியவற்றால் கிட்டத்தட்ட ஒருநாடாய் இணைந்து நின்ற வங்கத்தின் மக்கள் இதனை எதிர்த்துக் கிளர்ச்சி செய்தனர். 1911ல் இதுபோன்ற இன்னொரு மாறுதல் ஏற்பட்டது. பிரிட்டிஷ் ஆட்சி ஏற்பட்டதுமுதல் கல்கத்தா பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் தலைநகரமாயிருந்தது. இப்போது தலைநகரம் தில்லியாக மாற்றப்பட்டது. ஆட்சி ஒழுங்கிற்காகவென்று செய்யப்பட்ட இவ்விரண்டு மாறுதல்களும் இந்து முஸ்லிம் வேற்றுமைக்கு விதையாய் அமைந்தன.

1909-ம் ஆண்டில் இந்தியா அமைச்சராயிருந்த மார்லியும் முதல் தலைவராயிருந்த மின்டோவும் சேர்ந்து மின்டோ-மார்லிச் சட்டம் என்ற சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தனர். அக்காலே நாட்டுரிமைக் கழகத்தில் தலைமை பெற்றிருந்த அரசியலறிஞருள் சிலர் இதனை ஏற்றும் சிலர் எதிர்த்தும் வந்தனர். இதிலிருந்து ஆங்கில நாட்டைப் போலவே இந்தியாவிலும் ஒரு நடுநிலைக்கட்சி ஒன்றும் துணிந்த முற்போக்குக் கட்சி ஒன்றும் ஏற்பட்டன. 20-ம் நூற்றாண்டில் அடிக்கடி இத்தகைய பிளவுகள் ஏற்பட்டன. ஆயினும் தொடக்கத்தில் நடுநிலையாளரே சிறுபான்மையோராகி விலக நேர்ந்துள்ளது. முற்போக்குக் கட்சியே வலிபெற்று நாட்டுரிமைக் கழகத்தில் பேராதரவு பெறலாயிற்று.

மின்டோ மார்லிச் சீர்திருத்தத்தின்படி இந்தியா அமைச்சரின் கழகத்தில் ஐரோப்பியரல்லாதார்க்கு இடம் ஏற்பட்டது. இந்தியாவிலும் அரசியல் நடைமுறைக் கழகத்தில் உறுப்பினர் தொகை விரிவுபடுத்தப்பட்டது. வரவுசெலவுத் திட்டத்தின்மீது ஆராய்ச்சியையும் முன்னைய உரிமையுடன் சேர அதில் திருத்தங்கள் கொண்டு வரும் உரிமையும் தரப்பட்டது. மாகாணங்களிலும் பம்பாய், சென்னை ஆகியவற்றில் நடைமுறைக் கழகத்தில் இந்தியர் அமர்வுபெற்றனர். மாகாணக்கீழவைகளில் பணியேலாதவர் தொகை கூடுதலாக்கப்பட்டதுடன் அவர்களுள் ஒரு பகுதியினர் குறுகிய பரப்புடைய மொழித்தரவின் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

1914-ல் தொடங்கி 1918 வரை நடந்த முதலுலகப் போரில் இந்தியவீரர் ஒரு கோடிவரை ஈடுபட்டு இந்தியா விற்குப் பெருஞ்சிறப்பும் புகழும் தந்தனர். அதன் பயனாக

இந்தியருக்கு மிகுதியான அரசியல் உரிமை தருவதாகப் போர்க்காலத்தில் உறுதிமொழி தரப்பட்டது. ஆனால் போர் முடிவில் நிலைமை மிகவும் மாற்றம் அடைந்தது. இந்திய நாட்டுரிமைக் கழகத்தில் மீட்டும் பிளவு ஏற்பட்டு விடுதலை ஆர்வத்தில் முனைப்புடைய கட்சி மறுபடியும் நடுநிலையாளரை விலக்கி யெழுச்சிபெற்றது. சமய ஆர்வ மிக்க முஸ்லிம்கள் உலகில் ஒரே இஸ்லாமியப் பேரரசா யிருந்த துருக்கி தோல்வியுற்று வீழ்ச்சியடைந்ததால் சீற் றங்கொண்டனர். நாட்டுரிமைக் கழகத்தில் காந்தியார் தலைமையில் எழுந்த முனைப்புக்கட்சி இச்சீற்றத்தைப் பயன் படுத்தி நாட்டில் ஒத்துழையாமைக் கனலை மூட்டிற்று. கிளர்ச்சி வேகத்துக் கிணங்க அடக்குமுறை வேகமும் எழுந்தது. இக்குழப்பநிலையில் 1919-ம் ஆண்டு மீண்டும் ஒரு சீர்திருத்தம் வழங்கப்பட்டது. இதுவே மாண்டேகு - செம்ஸ்போர்டுச் சட்டம் (Montague-Chelmsford Reforms) ஆகும்.

ஒத்துழையாமை இயக்கத்தார் இச் சீர்திருத்தம் பிற்போக்கானது என்று கூறி எதிர்த்தனர். இகற்கிடையில் சென்னையில் உயர்குடியினரே ஆங்கில ஆட்சியுடன் முற்றிலும் தழுவிப் பணிகளையும் அரசியலுரிமைகளையும் முற்றிலும் கைக்கொள்வதை எதிர்த்துத் திராவிடரிடையே செல்வரும் படித்தவர்களும் சேர்ந்து நேர்மைக்கட்சி (Justice Party) ஒன்றமைத்தனர். இவர்களுடன் வட நாட்டிலும் அரசியலில் நாட்டுரிமைக் கழகத்தி லிருந்து ஒதுங்குகின்ற சிலர் நடுநிலைக்கட்சி அமைத்து மாண்டேகுச் செம்ஸ்போர்டுச் சீர்திருத்தத்தை ஏற்று நடத்த முன்வந்தனர். சில ஆண்டுகளுக்குள் நாட்டுரி

மைக் கட்சியிலும் தன்னாட்சிக்கட்சி (Swaraj Party) என்ற ஓர் உட்பிரிவு ஏற்பட்டுச் சட்டமன்றில் புகுந்து பணியேற்றது.

ஒத்துழையாமைக் காலத்துக்குப் பின் தென்நாட்டைப்போல் வடநாட்டிலும் நாட்டுரிமைக் கட்சிக்கு எதிர்ப்புத் தோன்றிற்று. இந்தியக் கட்சிகள் மற்ற நாட்டுக்கட்சிகளைப்போல் அரசியல் கட்சிகள் அல்ல. வகுப்புக்கட்சிகளே என்பதைத் தென்நாடு அறிய முற்பட்டதுபோல் வடநாடும் அறியத்தொடங்கிற்று. தென்நாட்டில் நாட்டுரிமைக்கட்சியைத் தம்வயப் படுத்தியவர்கள் ஆரியச்சார்பாளரான பார்ப்பனரும் அவர்கள் துணையால் ஏழைமக்களைச் சுரண்டிய செல்வருட் சிலருமே. பிறசெல்வர் பொதுமக்கள் துணைவராய் அவர்களை எதிர்க்க முற்பட்டனர். வடநாட்டிலே ஆரியச் சார்பாளர் இந்துக்கள் என்று தம்மைக்கூறிய அனைவரையும் ஒன்றுபடுத்தித் தம்வயமாக்கினர். துருக்கிப் பேரரசு வீழ்ச்சியால் சீற்றங்கொண்டிருந்த மக்களையும், அவர்கள், தம்முடன் சிலகாலம் சேர்த்துக்கொள்ள முடிந்தது. ஆனால் முஸ்லிம்களிடையே தலைமைவகித்த அறிஞர்கள் நாட்டார்வத்தின் பெயரால் பிறஇனத்தவர் தம் இனநலம் பேணுகின்றனர் என்று கண்டு முஸ்லிம் இனத்தின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்க முஸ்லிம் குழாம் (Muslim League) ஒன்று அமைத்தனர். இந்தியர் என்ற பெயரில் ஆரிய உயர்வை நிலைநாட்டவே நாட்டுரிமைக் கழகம் பாடுபடுவதுகண்ட முஸ்லிம் குழாத்தின் தலைவர் நாளடைவில் தம் இனம் தனி நாட்டுமக்கள்கொண்டது (Separate Nation) என்பதை உணர்ந்து தனி நாடு வகுக்கும் முயற்சியை மேற்கொண்டார். தென்நாட்டு நேர்மைக்கட்சியைப்போலவே இவர்களும் தனித்தேர்தல் தொகுதி, ஒதுக்கப்பட்ட மொழித்

தரவுரிமை ஆகியவை கோரினர். சமயவிடுதலை பெறுதல் தம்மை இந்து என்றும் ஆரியரென்றும் நம்பிய திராவிட இனத்திலும் சமயவிடுதலைபெற்ற இம்முஸ்லீம் திராவிட இனம் வலிமையுடையது என்று கண்ட ஆரிய இந்துக்கள் அவர்களுக்குத் தனித்தொகுதி, தனிமொழித்தரவுரிமை ஆகியவை தந்து தம் வயமாக்க முயன்றும் விழிப்படைந்த முஸ்லீம்கள் நாளடைவில் தனிநாடு வகுப்பதிலேயே முனைந்து நின்றனர்.

1919-ம் ஆண்டுச் சட்டம் தற்காலிகமுறையாகத் தரப்பட்ட தென்றே அரசாங்கம் கொண்டது. எனவே பத்தாண்டுக்கு ஒருமுறையாகப் பிரிட்டிஷ் அரசியல் பற்றி அவைகளின் இணைந்த குழு ஒன்று அனுப்பப்பட்டது. அது கண்டறிவித்த அறிக்கைப்படி சீர்திருத்தம் புதுப்பிக்கப்படவேண்டும் என்ற வாசகம் அச்சட்டத்தில் இடம் பெற்றிருந்தது. இதன்படி 1928-ல் 'சைமன் குழு' என்று பெயர்கொண்ட குழு அமைக்கப்பட்டது. இதில் ஐரோப்பியர் அல்லாதார் இடம்பெறாததால் நாட்டுரிமைக் கழகமும் பிறகட்சிகளும் அதனை எதிர்த்தன. தென்னாட்டு நாட்டுரிமைக் கட்சியில் மேலோங்கிய பார்ப்பனர்களை எதிர்ப்பதில் முனைந்த நேர்மைக்கட்சி ஒன்று மட்டுமே அதனை வரவேற்றது. இதனையடுத்து நாட்டுரிமைக் கட்சியும் முஸ்லீம் குழாமும் முழுவிடுதலையை (அதாவது பிரிட்டிஷ் பேரரசைச் சாராது தனியாட்சி நிறுவுவதை)க் கொள்கையாக ஏற்றன. முன்னைய கட்சி 1930-31-ல் சட்டமறுப்பு இயக்கத்தில் முனைந்து நாட்டார்வத்தின் பேரால் வளர்ச்சியுற்றது. முஸ்லீம் குழாமும் முஸ்லீம்களைத் தட்டியெழுப்பி முஸ்லீம் பொதுமக்களிடையே பெருத்த ஆதரவுபெற்றது.

1935-ல் குடியாட்சியின் தன்மையும் பொறுப்பாட்சியின் தன்மையும் மாகாண அரசியலிலேனும் இடம்பெறும் முறையில் அடுத்த பெரும்படியான முன்னேற்றம் தரப்பட்டது. இது அவ்வாண்டு ஆகஸ்டில் பிரிட்டிஷ் அரசியல் மன்றில் நிறைவேற்றி மன்னர்பிரான் இணக்கம் பெற்றது. இது மாகாணங்களில் மட்டுமே பொறுப்பாட்சியைப் பேரளவில் தந்ததோடு மேலரசியலையும் சீர்திருத்துவதற்கான முதற்படிகளை உட்கொண்டதாய் இருந்தது. இந்தியப் பெருநிலைப் பரப்பின் விரிவுக்கும் பல்வகைப் பெருக்கத்திற்கும் அரசியல் முறையில் ஏற்பட்ட செயற்கைப் பிரிவுகட்கும் ஏற்றவகையில் இந்திய அரசியலை அமெரிக்கா, உருசியா முதலிய நாடுகளின் அரசியலைப் போலவே கூட்டுறவு அரசியலாகக் கொள்வதென இச்சட்டம் ஒத்துக்கொண்டது. இக்கூட்டுறவில் பிரிட்டிஷ் இந்திய மாகாணங்கள் உடனடியாகச் சேர்வதென்றும் துணைமன்னர் நாடுகள் தம் விருப்பப்படி அவ்வப்போது சேர்வதென்றும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

சட்டத்தின் கருத்து முற்றிலும் நிறைவேற்றப் பட்டால் பழைய நடைமுறைக் குழுவிற்கு மாறாக இச்சட்டத்தின்படி 10க்கு மேற்படாத அமைச்சர்கள் முதல்தலைவரால் அமர்த்தப்படுவர். கட்சிகள் பலவற்றின் கட்டுப்பிணக்குகளிடையே இக்கூறு முற்றிலும் நிறைவேறவில்லை. பழைய நடைமுறைக் குழுவே தொடர்ந்து நின்று தொகையில் விரிவுபெற்று வந்திருக்கிறது. சட்டத்தின்படி அரசியல் மேலவையில் (Council of State) பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் குறுகலான ஒரு தேர்தல் தொகுதியில் தேர்தெடுக்கப்பட்ட 156 உறுப்பினர்களும் துணைமன்னர் காடுகளிலிருந்து அமர்வுபெற்ற 104 உறுப்பினரும் இருப்

பர். மூன்றாண்டுக்கு ஒருமுறை பிரஞ்சு மேலவையைப் போல் இதன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் விலக, புதிய உறுப்பினர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். மேலவையின் தேர்தல் தொகுதியில் நூரூயிரம்பேர் வரை மொழி உரிமை உடையவர்கள். கீழவையில் மொத்தம் உறுப்பினர் 375 பேர். இவர்களில் 250 பேர் பிரிட்டிஷ் இந்தியமாகாண அவைகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். கீழவையின் தேர்தல் இங்ஙனமாக மறைமுகத் தேர்தலாகும்.

1935-ம் ஆண்டுச் சட்டத்தின் முற்போக்குமிக்க பகுதி மாகாண அரசியலேயாகும். இதில் மொழியாளர் தொகுதி மிகவும் விரிவாக்கப்பட்டது. முன்னைய மொழியாளர்கள் மட்டுமன்றி 18 ஆண்டுக்கு மேற்பட்ட எழுதவாசிக்கத் தெரிந்தவர்கள் அனைவரும் இதில் உரிமை பெற்றனர். ஆயினும் நூற்றுக்கு எட்டுப்பேரே கையொப்பமிடத் தெரிந்தவர்களாயிருக்கும் இப்பெரு நிலப் பரப்பில் இம் முன்னேற்றத்தால் நூற்றுக்குப் பத்துப் பன்னிரண்டு ஷிழுக்காடுதான் உரிமைபெற்றனர். எல்லா மாகாணங்களும் சேர்ந்து இதன்படி உரிமைபெற்றவர்கள் ஏறக்குறைய மூன்றுகோடிப் பேர்.

சிறுபான்மை வகுப்பினர், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் ஆகியவர்கட்கும் வெளிநாட்டு வணிகர் நலங்களுக்கும் பாதுகாப்பளிப்பதை முன்னிட்டு மாகாணத்தலைவர் முதல்தலைவர் ஆகியவர்கட்குச் சட்டங்களை ஏற்கவும் மறுக்கவும் உரிமைகள் தரப்பட்டன. ஆயினும் பொறுப்பாட்சியற்ற மேலரசியலில் இப்பாதுகாப்பு வேண்டப்படவதன்று. மாகாண ஆட்சியில் உண்மையில் இது பெரும்பாலும் பயன்படுத்தப்படாதென்று அமைச்சர்களுக்கு உறுதிதரப்பட்டது.

மேவரசியலைப்போலல்லாமல் மாகாணங்களில் அமைச்சர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கீழவைகளிலிருந்தே தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு அவர்களுக்கே பொறுப்புடையவராயிருந்தனர். எனவே முதல் தடவையாகப் பேரளவில் பொறுப்பாட்சி இச்சட்டத்தால் மாகாணங்களில் வழங்கப்பட்டது என்னலாம். ஒரு சில தனி உரிமைகள் நீங்கலாக மாகாண அரசியலிற்பட்ட உரிமைகளையாவும் அமைச்சர் ஆட்சிக்கு வந்தன. ஆயினும் மேவரசியலைச்சார்ந்த துறைகள் பல இருந்தன. மேவரசியலில் பொறுப்பாட்சி இல்லாததால் உண்மையில் இவ்வாட்சி குறைபட்ட பொறுப்பாட்சியேயாகும்.

இப் புதிய சட்டத்தின்படி நடைபெற்ற தேர்தலில் மேவரசியல் மன்றிலும் மாகாணங்களிலும் முஸ்லிம்களல்லாத தொகுதிகளில் நாட்டுரிமைக்கட்சி பெருவாரியாக இடம்பெற்றது. சென்னை, பம்பாய், ஒன்றுபட்ட மாகாணம் முதலிய ஏழுமாகாணங்களில் அது அமைச்சர் குழு அமைத்து ஆண்டது. முஸ்லிம்கள் மிகுதியான மாகாணங்களில் மட்டும் அது இடம்பெறவில்லை. ஆயினும் இரண்டாம் உலகப்போர் தொடங்கியபின் போரில் நாட்டுரிமைக் கட்சி பிரிட்டனுடன் ஒத்துழைக்க மனமில்லாது ஆட்சியைக் கைவிட்டது. சிற்சில இடங்களில் மற்றக் கட்சிகள் தனித்துக் கூடியும் வந்து ஆட்சிசெலுத்தின. சில இடங்களில் நடைமுறைக் குழு அல்லது (Advisor's Regime) அறிவுரையாளர் குழு ஆட்சி நடைபெற்றது.

போர்க்காலத்திலும் அதன் பின்னும் நாட்டுரிமைக் கட்சியின் பிடியினின்று இரண்டினங்கள் திமிறி எழுந்து வருகின்றன. இன்னோரினம் எழுமுயன்று வருகின்றது. உண்மையில் இம்முன்றினங்களும், திராவிட இனத்தின்

முப்பெருங்கிளைகளே. முதலில் எழுச்சிபெற்று வீறுடன் தனிநாடு வேண்டிய கிளைஇனம் சமயவகையில் ஆரியப் பூச்சுக்குட்பட்ட திராவிட சமயத்தினின்று விடுதலை பெற்ற முஸ்லிம் இனமேயாகும். அது நாட்டுரிமைக் கட்சியுடன் போராடுமளவு சரிநிகர் வலிமைபெற்று விளங்குகிறது. தமக்கென அவ்வினம் தெய்வநாடு (பாகிஸ்தான்) என்ற தனி நாடு கோரி நிமிர்ந்து நிற்கின்றது. அடுத்தபடி தென்பகுதியில் சிவர் பழய நேர்மைக்கட்சியிடையே முனைந்து சின்ற முற்போக்குக் கிளைக்கட்சிக்குத் திராவிடர் கழகம் எனப் புதுப்பெயர் சூட்டித் திராவிடநாடு கோரி நிற்கின்றனர். முஸ்லிம்களைப்போல் சமய விடுதலையும் பெருமல் திராவிடர்போல் வாழ்வியல் உரிமையும் பெருமல் ஆரியர்க்கும் ஆரியர் வயப்பட்டு அவர்களுடன் ஒன்றுபட்ட வடநாட்டுத் திராவிடக் கலப்பினத் தாரான போலி ஆரியர்க்கும் அடிமைப்பட்டு சின்ற தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தனித்து உரிமைபெற முயன்று வருகின்றனர். அசாங்கம் அவர்கள்மேல் அருளிர்க்கம் காட்டி வருகிறதாயினும் அவர்களை உயர்த்துவதற்காகப் பிற இனங்களைப் பகைக்கத் துணியவில்லை. நாட்டுரிமைக் கட்சியில் ஆக்கம்பெறும் உயர்குடிச் செல்வரும் ஆரியரும் தம்முடன் சரிநிகர் நிலையில் போட்டியிட முடியாத அவர்களிடம் இரக்கம் காட்டிக் கொடை வழங்க முன்வரினும் வேற்றுமையகற்றி உயர்த்தத் துணியவில்லை. திராவிடர் கழகமும் முஸ்லிம் குழாமும் அவர்களுடன் ஒத்துணர்வு கொள்ளினும் தத்தம் ஆக்கவேலைகளில் சிக்கிக் கிடக்கின்றன. அவர்கள் கிளைமைகளும் தாழ்த்தப்பட்டோரினும் பிகவும் வேறுபட்டவை. இந்நிலையில் இவ்வினம் இன்னும் தலைதாக்கி யெழாதிருக்கின்றது.

முதலிருபிரிவுகளில் குறித்தபடி இந்திய உலகம் அடிப்படையில் ஒரே திராவிடப் பண்புடையதாக இருப்பதால் ஒரே பரந்த பெருங்கூட்டுறவு ஆட்சிக்குரியதேயாயினும் அப்பண்பு சீர்கெட்டிருக்கும் இன்றைய நிலையில் தனித்தனி வாழ்வுபெற்றே ஒரே நிலை உயர்வும் ஒருமைப்பாடும் எய்தல் முடியும். சமய விடுதலையேனும் பெற்ற முஸ்லிம்கள் இதில் முன்னணியில் நிற்பது இயல்பே. வாழ்வியல் விடுதலையை ஓரளவு இழவாது கலை, நாகரிகத் துறையில் ஆரியருக்கு இன்னும் மேம்பட்டு நிற்கும் திராவிடர்க்கினையான தமிழகத்தார் அடுத்தபடி தலைமை ஏற்பது உறுதி. அவர்களைப் பின்பற்றித் தம் இனப்பெயர் கூறக் கூசும் பிற திராவிடரும், தம் இனமறியா வடநாட்டுத் திராவிடரும் எழவேண்டும். தாழ்த்தப்பட்டவர் நிலையும் அதனினும் சிறப்பாக மலைநாட்டுமக்கள் (Hill tribes) நிலையும் உண்மையில் மேலைநாடுகளின் நீக்ரோவர், செவ்விந்தியர்நிலை போன்றவை. இவ்வியக்கங்கள் அவர்களுக்கும் விழிக்கச் செய்து சரிநிகர்நிலை ஏற்படுத்தியபின் இவ்வெல்லா நாடுகளும் ஒரே அரசியலில் இணைதல்கூடும். அது வரை அவற்றின் தனிவளர்ச்சிகளைத் தடையாது தனித்தனி தேர்தல் தொகுதி (Separate Electorates) தனிப்பெயரண்மை (Special Representation) தனி ஆட்சி உரிமை (Separate Self Government) ஆகியவை பெறும்வகையில் கட்டுப்பாடற்ற பாதுகாப்பு அளிக்கும் அரசியல் முறையே நன்மை அளிப்பதாகும். அத்தகைய பெருமித நோக்குடைய அரசியல் அமைக்க உருசிய நாட்டின் அரசியல் நடைமுறை ஒரு பெரிய வழிகாட்டியாகும்.

ய. உருசியப் பெருநாடும் பொதுஉடைமை ஆட்சியும்

உலகுக்கு அரசியல் வகையில் படிப்பினை தரும் நாடுகளில் பிரிட்டனைவிட உருசியாவின் சிறப்புக் குறைந்ததன்று. ஏனெனில் பண்டைய ஆரியரல்லாதார் உலகிலிருந்து தற்கால உலக நாகரிக அரசியலுக்கு வருவதற்கான ஏணி பிரிட்டனனால், தற்கால உலகினின்றும் எதிர்கால உலகுக்குச் செல்லும் ஏணியின் முதற்படியாய் அமைந்துள்ளது உருசியா என்பதில் ஐயமில்லை. நம்நாட்டைப் பற்றியவரை உருசியாவினால் நமக்குக்கிட்டும் படிப்பினை பிரிட்டனால் கிடைப்பதைவிடப் பன்மடங்கு மேம்பட்டதே. ஏனெனில் சூழ்நிலையால் முன்னைய சிறப்புக்கள் இழந்து அலைக்கழியும் நம்நாடு மற்ற நாடுகளைவிடப் பிற்பட்டிருப்பதால் வளர்ச்சி முறையிலும் பிற்பட்டே செல்ல வேண்டுவதில்லை என்பதை உருசிய நாட்டின் வரலாறு காட்டுகிறது. எப்படியெனில் ஒரு கால்நூற்றாண்டு களுக்கு முன்வரை உருசிய நாடு பலவகையில் நம் நாட்டின் நிலையிலேயே இருந்தது. பிரிட்டன் முதலிய மேலை நாடுகளால் கைக்கொள்ளப்பட்ட ஆசிய நாடுகளைவிட அது பிற்பட்டது என்று கூறத்தக்க வகையிலேயே இருந்தது. எனவே முற்போக்கானவை என்று கூறப்படும் நாடுகள் பல ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளில் அடைந்த முன்னேற்றத்தைப் பிற்போக்கான ஒரு நாடு அவ்வளவு நாட்கள் காத்திராமல் விரைவிலேயே அடையக்கூடுமானால், முன் முற்போக்கடைந்த நம்நாடு ஏன் அத்தகைய முன்னேற்றம் அடைதல் முடியாது? முடியும் என்பதனையும் முடிவது அரிதாயின் அதன் காரணங்களையும் அந்நாட்டின் ஆராய்ச்சியால் நாம் அறியலாம் அன்றோ?

பரப்பு, மக்கள் தொகை, இனம், மொழி, சமய வேறுபாடுகள், ஒற்றுமையின்மை ஆகிய எல்லா வகையிலும் உருசியா இந்தியாவை ஒத்தநாடு. பரப்பில் அது இந்தியாவைப்போல் ஐந்து மடங்கு பெரிது. ஆனால் மக்கள் தொகையில் ஐந்தில் இரண்டுபங்கு. அதில் உருசிய இனத்தவரின் உட்பிரிவினரான பேருருசியர், சிற்றுருசியர், வெள்ளை உருசியர் ஆகியவர்களும், போலர்களும் (போலந்து மக்கள்) யூதர்களும், பின்களும் (பின்லாந்து மக்கள்) எல்ட்களும் (லாட்விய மக்கள்) துருக்கியரும் தார்த்தாரியரும் கக்கேசியரும் மங்கோலியரும் உள்ளனர். உருசிய நாட்டின் இவ்வினப்பெருக்கம் இந்தியா நீங்கலாக மற்ற எந்தப் பரப்பிலும் மிகுதியே. சமயவகையிலும் கிறித்துமதத்தின் பல உட்பிரிவுகளும் இஸ்லாமும் உள்ளன. இதிலும் இந்தியாவிற்கு இது குறைவான பெருக்கமுடையதே. மொழியிலும் இந்தியாவிலுள்ள மொழிகளுக்கு இந்நாட்டின் மொழிவகைகள் எவ்வளவோ குறைவுதான்.

இப்போது உருசிய நாடு மேற்கே பால்டிக்கடலையும் வடக்கே வடமாகடலையும் கிழக்கே பசிபிக்கடலையும் சப்பானையும் தெற்கே மங்கோலியா, மஞ்சூரியா, சீனா, இந்தியா, ஆப்கானித்தானம், பாரசிகம், காஸ்பியன் கடல், காக்கசஸ் தொடர், கருங்கடல், தானியூப் ஆறு, ருமேனியா, ஹங்கேரி, செக்கோஸ்லவேகியா, போலந்து, செர்மனியின் கிளை நாடாகிய கிழக்குப் பிரஷ்யா ஆகியவற்றின் எல்லைகளையும் தன் எல்லைகளாகக் கொண்ட பரப்பு ஆகும். இதன் தலைமையான நில இயல்கூறுகள் ஐரோப்பாவில் பால்டிக்கரையோர நாடுகளான லிதுவெனியா, லாட்வியா, எஸ்தோனியா ஆகியவையும்

யி. உருசியப் பெருநாடும் பொது உடைமை ஆட்சியும் 175

உருசிய நாடும், உக்ரேனும், ஆசிய ஐரோப்பிய எல்லையில் காக்கசஸ் பகுதியும், ஆசியாவில் சைபீரியா, தார்த்தாரி, (துருக்கித்தானம்) மங்கோலியா ஆகியவையும் ஆகும். இவற்றுள் தொடக்கத்தில் உருசிய அரசர் ஆண்டது பால்டிக் முதல் பூரல் மலைவரையுள்ள உருசியப் பகுதியை மட்டுமே. படிப்படியாகப் பண்டைய உருசிய அரசர் ஐரோப்பிய உருசியா முழுமையும் வென்றனர். பின் எல்லைப்புறக் குடியேற்றங்கள் மூலம் பேரரசு காக்கசஸ் பகுதியிலும் சைபீரியாவிலும் கீழ்க்கோடி மங்கோலியாவிலும் பரந்தது. வேறுபட்ட இத்தனை நாடுகளையும் பேரரசர் நேடியாக ஆட்சி செய்யவில்லை. பெருமக்கள், நாட்டுத்தலைவர்கள் ஆகியவர்கள் மூலமே அவர் ஆணை செலுத்தப்பட்டது. 13-ம் நூற்றாண்டில் உருசியா தார்த்தாரியர் எழுச்சியால் வலிகுன்றியது. நாகரிகமும் ஆசிய நாகரிகத்துடன் ஒன்றுபட்டு நின்றது. 15-16ம் நூற்றாண்டுகளில் பண்டைய ரோமப் பேரரசின் கீழ்ப்பகுதியில் பரந்த துருக்கியப்பேரரசின் முன்மாதிரியும் அங்கிருந்து பரந்த கிரேக்க கத்தோலிக்கக் கிளைச்சமயத்தின் ஆட்சியும் உருசியாவை ஐரோப்பிய நாகரிகத்தினின்றும் துண்டிபடுத்தின. உருசிய அரசு உருவில் வல்லாட்சியாகவும் ஆனால் ஐரோப்பிய வல்லாட்சியின் உறுதி இல்லாததாகவும் இருந்தது. இதனால் பல நூற்றாண்டுகளாக ஐரோப்பிய அரசியலறிஞர் ரஷ்யாவை ஐரோப்பிய அரசியலுடன் சேராது ஆசியப் பேரரசுகளுள் ஒன்றென்றே கணித்தனர். 18-ம் நூற்றாண்டில் பீட்டர் பெருமான் உருசியப் படைகளைத் திறம்படப் பயிற்றுவித்தும் நாட்டில் தம் ஆணையை வலியுறுத்தியும் ஐரோப்பிய நாகரிகத்தை நகரங்களிலேனும் பரப்பியும் இந்நிலையை ஒரு சிறிது மாற்றினார்.

இந்நிலையிலிருந்து 19-ம் நூற்றாண்டில் உருசியப் பேரரசு சிறிது சிறிதாகத் தலைதாக்கி ஐரோப்பிய அரசியலில் பங்கு கொள்ளத் தொடங்கிற்று. அந்நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ஐரோப்பாவெங்கும் கிட்டத்தட்டத் தன்பிரஞ்சுக் கொடியை நாட்டிய நெப்போலியன் (பிற்கால ஹிட்லரைப் போலவே) பிரிட்டனைத் தாக்குமுன் இறுதிப் படியாக உருசியாவைப் படையெடுத்து அதன் பயனாகத் தானே வலிகுன்றி வீழ்ச்சியடைந்தான். இதனால் உருசியாவின் பெயர் ஐரோப்பிய அரசியலில் சற்று மதிப்புப் பெற்றது. எல்லையற்ற தன் பரப்பின் காரணமாகவும் தனித்த நிலையுடைய தட்ப வெப்ப இயல் காரணமாகவும் உருசியாவை எவரும் எளிதில் வெல்வது அரிது என்ற எண்ணம் பரந்தது.

ஐரோப்பாவெங்கும் 18-ம் நூற்றாண்டுவரைப் பரந்திருந்த நில உடைமைப் படிமுறை ஆட்சி (Feudalism) உருசியாவில் 19-ம் நூற்றாண்டிலும் அழியாதிருந்தது. அதனை இரண்டாம் அலக்சாண்டர் பேரரசன் (1859-1866) ஓரளவு அடக்கி ஒடுக்கினான். அதோடு ஐரோப்பிய அரசியல்களில் கண்ட குடியாட்சியின் உள்ளீடுகளில் தேர்தல் அவைகள் அமைத்தல், அமைச்சர் குழு அமைத்தல் முதலிய முறைகளை மேலீடாகப் புதிதாக ஏற்படுத்தினான். ஆயினும் தேர்தல் தொகுதி மிகவும் குறுகலாகவும் அவைகளின் உரிமை குறைவாகவும் இருந்தன. அமைச்சர் அரசரால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு அவர் கைக் கருவிகளாயிருந்தனர். இந்நிலையிலும் கூடப் பின்னைய பேரரசர் இவ்வரசியலின் பேரையே வெறுக்கும் அளவுக்குப் பிற்போக்காளராயிருந்தனர்.

ய. உருசியப்பெருநாடும் பொது உடைமை ஆட்சியும் 177

அலக்சாண்டரின் இப்புது முயற்சி ஒருவகையில் பயனளித்தது. ஐரோப்பாவில் கார்ல்மார்க்ஸ் பரப்பி வந்த கருத்துக்கள் அரசியல் வளர்ச்சியுற்ற மற்ற நாட்டு மக்கள் மனத்தைவிடப் பிற்பட்ட அரசியல் வளர்ச்சியுடைய உருசிய மக்கள் இதயத்தை மிகுதியாகக் கவர்ந்தன. அரசாங்கம் பிற்போக்கில் உறுதியடைய அடைய முற்போக்கு மனப்பான்மை கொண்ட பொதுமக்கள் வெறித்த முற்போக்குக் கட்சியுடன் இணைய இடமேற்பட்டது.

1905-ல் உருசியப் பேரரசு கீழ்நாட்டின் புதிய வல்லரசாகிய சப்பானுடன் போரிட்டு முழுத்தோல்வியடைந்தது. இதனால் பெருங்குடி மக்கள் ஆதரவில் நடைபெற்ற பேரரசர் ஆட்சி மீது வெறுப்பு மிகுதியாயிற்று. அதனை அடக்க முயன்றும் பயனற்றுக் குழப்ப நிலை ஏற்படவே வேண்டா வெறுப்பாகக் குடிமன்றங்கள் அமைத்து முன்போல் குடியாட்சி உருவில் வல்லாட்சி செலுத்தும் முயற்சி ஏற்பட்டது. மன்றங்களுக்கு முன்போல் உண்மை உரிமை எதுவும் தரப்படாவிடினும், கார்ல்மார்க்ஸ் கொள்கைப் பரப்பினால் ஆண்டுநிரம்பிய மக்கள் அனைவருக்கும் மொழிதர வேண்டியதாயிற்று. மன்றங்கள் மிகவும் முனைத்த முற்போக்குடையவையாய், தம் உரிமைஎல்லைகளை மதிக்காமல் அமைச்சரை எதிர்க்கவும் புரட்சிகரமான திட்டங்கள் வகுக்கவும் தொடங்கவே, மிகுந்த எதிர்ப்புக் கிடையில் வல்வந்தமாக அவைகளைக் கலைக்க வேண்டியதாயிற்று.

அதன்பின் முன்போல் ஆண்டு நிரம்பிய அனைவரையும் உட்படுத்தாது செல்வக்குடியினர்க்கு மட்டும் பேரா தரவுடைய குறுகியதொகுதி மூலம் அவைகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன. சிலகாலம் இச்செல்வர் அவைகள் உருசிய ஆட்சிக்கடங்கி நல்ல பிள்ளைகளாய் ஒத்துழைத்து வந்தன.

முதலாவகப் பெரும் போரில் உருசியா, பிரிட்டன் முதலிய நேசநாடுகள் பக்கம் நின்று போரிட்டது. ஆனால் உருசியப் பேரரசராகிய சார் ஆட்சி போர் முயற்சியும் முற்போக்கும் திறனுமற்றதாய் மக்கள் வெறுப்புக்களாயிற்று. போர்க் கால விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமையால் பட்டினியும் பஞ்சமும் தலைகிரித்தாட இடமேற்பட்டது. இவ்வகையில் மிக மட்டமான சீர்திருத்தங்களை மன்றங்கள் கோரியபோது அக் கோரிக்கைகளும் மறுக்கப்பட்டன. நடுநிலையுடைய மன்றங்களே அரசியலை எதிர்த்து அமர்க்களம் செய்யலாயின. நாட்டில் புரட்சித்தீ எழுந்தது.

போர் முடிவுக்கு ஓராண்டுக்கு முன் 1917 மார்ச்சில் (தற்போது லெனின்கிராடு என்று அழைக்கப்படும்) பீட்ரோகிராடினா உள்ள தொழிலாளரும் பட்டினியால் வாடிய ஏழை மக்களும் 'உணவு வேண்டும்; உணவு வேண்டும்' என்ற கூக்குரலுடன் ஊர்வலம் வந்தனர். அரசாங்கம் படை வகுப்புக்களை அனுப்பி அவர்களைக் கலைக்க முயன்றது. ஆனால் புரட்சி யார்வம் படைகளையும் விட்டபாடில்லீ. படைகள் மக்கள் மீது பாய மறுத்ததுடன் நில்லாது அவர்களுடன் சேர்ந்துகொண்டன. இங்ஙனம் வலிமை பெற்று மக்கள் சிறைக் கூடத்தை உடைத்து அரசியல் சிறையாளிகள் அனைவரையும் விடுவித்தனர். பேரரசரும் அவர் குடும்பத்தினரும் சிறைப்படுத்தப்பட்டனர். அரசியல் ஒழுங்குகளுக்குக் காத்திராமல் மன்ற உறுப்பினர் சிலர், ஒரு செயற் குழுவாய் அமைந்து தற்காலிக அரசியல் ஒன்று அமைத்தனர். நடுநிலையாளரின் தலைவரான மிலியுகோவ் முதலிலும், அவரினும் வெறித்தவரான சீர்திருத்தக் குடியாட்சிக் கட்சித்

ய. உருசியப்பெருநாடும் பொது உடைமை ஆட்சியும் 179

தலைவரான கெரன்ஸ்கி அவரை யடுத்தும் தலைவராயினர். ஆனால் மேன்மேலோங்கி யெழும் புரட்சி வேகத்தை அவர்களால் தடைப்படுத்த முடியவில்லை. கார்ல்மார்க் சின் கொள்கைகளைப் பின்பற்றிய பொது உடைமைக் கட்சி, வேறு அரசியல் அமைத்து ஆணைகள் பிறப்பித்தது. நாளடைவில் தற்காலிக அரசாங்கம் அதனுடன் இணைந்து செயலாற்றிற்று.

பொது உடைமைக் கட்சியின் வெறித்த முற்போக்குக் குழுவினரான போல்ஷ்விக்கர் நிக்கோலாய் வெனின் லியோன் ட்ராட்ஸ்கி ஆகியவர்கள் தலைமையில் அரசியல் புரட்சி போதாது; வாழ்வியல், பொருளியல் புரட்சியும் வேண்டுமென்று துணிந்து அதற்கியை நாட்டை முற்றிலும் திருத்தி யமைக்கத் தொடங்கினர். முதலில் அவர்கள் போரை நிறுத்தும்படி நேச நாட்டினருக்கு அறிவித்தனர். அவர்கள் அதற்கு இணங்காது போகவே, சமூக மிகுதியாக செர்மானியருக்கு விட்டுக் கொடுத்துத் தனி உடம்படிக்கை செய்தனர். பின் பேரரசரையும் அவர்குடும் பத்தினரையும் தூக்கிவிட்டு ஒழித்து, அவர்களைச் சார்ந்தவரையும் அரசியலில் அவர்களுடன் ஒத்துழைத்தவர்களையும் வெளியேற்றியும் ஒறுத்தும் கிலக்கிப் பொதுஉடைமை ஆட்சியை ஏற்படுத்தினர். பழைய அரசியல் ஒழுங்கை மீறி ஒரு கட்சி ஏற்படுத்திய இவ் அரசியலமைப்பே பொது உடைமை உருசியாவின் அரசியலமைப்புக்கு அடிப்படையான எழுத்து மூல அடிப்படை ஆயிற்று.

உருசியப் பேரரசின் வீழ்ச்சியின் பின் அதன் உறுப்புக்களான நாடுகள் தனித்தனியாய்ப் பிரிந்தே நின்றன. பொது உடைமை அமைப்பு ஏற்பட்ட இப் பகுதி அவ்வரசுகளை விடுதலையுடைய தனியரசு பெற்ற சரிசிகர் நாடு

களாகவே கொண்டு நேச முறையில் உடம்படிக்கை செய்து கொண்டு கூட்டரசியலாயிற்று. இக் கூட்டுறவில் முதலில் சேர்ந்து குடியரசுகளான நாடுகள் (1) உருசியக் குடியரசு (2) உக்ரேனியக் குடியரசு (3) வெள்ளை உருசியக் குடியரசு (4) துர்க்மெனிஸ்தர்க் குடியரசு (5) உஸ்பெக் குடியரசு (6) தட்ஜிஸிஸ்தன் குடியரசு (7) திரான்ஸ்கக்கேசியக் கூட்டுறவுக் குடியரசு ஆகியவை. பால்டிக் நாடுகளும் கருங்கடல் ஓரத்திலுள்ள பெஸ்ஸரேபியாவும் புரட்சிக் காலத்தில் தனியாய்ப் பிரிந்துவிட்டன. அவற்றுள் இரண்டாம் உலகப் போருக்கு முன்பால்டிக் நாடுகள் உருசியாவால் வெல்லப்பட்டுப் பொது உடைமை ஆட்சியில் சேர்க்கப்பட்டன. பெஸ்ஸரேபியா ருமேனியாவிடம் சேர்க்கப்பட்டுப் பின் மீட்கப்பட்டது. சைபீரியா, துருக்கித்தான், மங்கோலியா முதலியவை படிப்படியாகக் கூட்டுறவில் சேர்க்கப்பட்டன.

ஐரோப்பியக் குடியாட்சி நாடுகளைப் போலவே உருசியாவிலும் தேர்தல்களும் அரசியலமைப்புகளும் நடைமுறைக் குழுக்களும் ஆட்சித்தலைமையும் அமைந்துள்ளனவாயினும் பல அடிப்படையான செய்திகளில் உருசிய அரசியலமைப்பு வேறுபடுகிறது. இவற்றுள் முதல் வேறுபாடு உருசியப் புரட்சி ஐரோப்பியப் புரட்சிகளைப் போல் வெறும் அரசியல் புரட்சியாயிராமல் வாழ்வியலையும் பொருளியலையும் முற்றிலும் மாற்றி மக்கள் வாழ்க்கையில் புரட்சியமைத்து அதன் மீதே அரசியல் புரட்சி வகுத்தது ஆகும். ஐரோப்பிய முதலாளித்துவ வாழ்வியலில் ஊறிய ஐரோப்பிய அரசியலறிஞர் இதனைக் குடியாட்சிக்கு மாறுபாடானதெனவும் மனித உரிமைகளை மறுப்பதெனவும் கொடுமையும் குருதி சிந்தலும்

யி. உருசியப்பெருநாடும் பொது உடைமை ஆட்சியும் 181

மிகுந்தவை எனவும் பலவாறாகக் கண்டித்துள்ளனர். ஆனால் இவ்வறிஞர் மனத்திரையில் உலகில் 100க்கு 97 பேர் ஆன சுரண்டப்படும், அறியாமையில் மூழ்கிய ஏழை மக்களை விட, சுரண்டுபவரும் தன்னல மிது வெனத் தெளிவுபட அறிந்தவரும் ஆன 100க்கு 3 செல்வர்களே மனித உருவில் முனைந்து நிற்கின்றனர் என்று கூறுவது மிகையன்று. உலக மக்கள் 200 கோடிப் பேரில் 6 கோடி யளவாக இச் செல்வர் இருப்பதாக வைத்துக் கொண்டால் கூட அவர்கள் குருதி சிந்துவதால் படிப் படியாகக் குற்றுயிருடன் வதைப்படும் 194 கோடிப் பேர் நல் வாழ்வு பெறுவதானால், அக் குருதி ஒரு பொருட்டு அன்று என்பதை அவர்கள் உணர்கிறார்களில்லை. முதலாளி அரசியல்களின் போரில் ஏழை மக்கள் இதனினும் மிகுதியாக இறந்துபட, அவர்கள் குடிகள் வாழவும் வகையற்றுப் போகின்றன என்பதை மறுப்பது இவ்வறிஞர் களுக்கு எளிதான செய்தியாய்விடுகின்றது.

உலகின் அரசியல்களுள் முன் மாதிரி எதுவுமின்றிப் புதுமுறை வகுத்த உருசிய அரசியலமைப்பில் குறை காண்பது எளிது. ஆனால் அது ஒரு தேர்வுக் காலமுறை என்பதை மறக்கக் கூடாது. அது உலகிற்கு ஒரு படிப்பினை என்பதையும், குருதி சிந்தி உருசியர் காட்டிய இப்படிப்பினையைக் குருதி சிந்தாமலே மற்ற நாடுகள் பின்பற்றக் கூடும் என்பதையும் மறுப்பதற்கில்லை. உலகெங்கும் வளர்ச்சியடைந்து வரும் பொது மக்கள் விழிப்பினிடையே முதலாளித்துவ அறிஞர் புகழும் குடியாட்சி அரசாங்கங்கள் கூட உருசிய அரசியலைப் பின்பற்றி வருவது கண்கூடும். உருசியரின் ஐந்தாண்டு, பத்தாண்டுத் திட்டங்களையும் கோடிக்கணக்கில் பொருள் குவிக்கும்

திட்டங்களையும் ஏனெனச்சிரிப்புடன் கேலி செய்த அறிஞர்கள் இப்போது ஆயிரக்கோடிக் கணக்கில் நாலாண்டுத் திட்டமும் இருபதாண்டுத் திட்டமும் வகுத்து ஒருவருக்கொருவர் போட்டியிடத் தொடங்கியிருக்கின்றனர். ஆயினும் உருசிய முறையைக் குறைகூறியவர்கள் அதன் புதிய நடைமுறைகளைப் பின்பற்றத் துணிந்தனரேயன்றி அதன் அடிப்படைத் தத்துவத்தைப் பின்பற்ற இன்னும் துணிவுகொள்ளா திருக்கின்றனர். இதற்குத் தடை அறிவன்று அன்பின்மை; பொதுநல ஆர்வமன்று, உள்ளார்ந்த தன்னலம் என்பது உற்றறிபவர்களுக்கு வெளிப்படையே யாகும்.

உருசிய அரசியலமைப்பைப்பற்றிக் கூறுமுன் அதற்குத் தாயகமாயிருந்த கார்ல்மார்க்ஸ் கோட்பாடுகளைப்பற்றிச் சிறிது கூறுதல் வேண்டும். உருசியப் புரட்சியுடன் பலவகையில் ஒப்புடையதாய் அதற்குப் பலவகையில் முன்மாதிரியாய் யிருந்தது ஃபிரஞ்சுப் புரட்சி. அப் புரட்சியும் புது உலகையே அமைக்க முயன்றது. ஆனால் பொருளியலடிப்படையை மாற்றாமல் அரசியலமைக்க முயன்றதனாலேயே அது வீழ்ச்சியடைந்தது. மேலும் இப்புரட்சி பொதுமக்கள் அல்லது தொழிலாளர் புரட்சி என்று கண்டதுமே, செல்வர்களோடு செல்வாக்கு மிக்க உலகின் மற்ற அரசியல்கள் ஒன்றுபட்டு இப்புரட்சியை அடக்கவும் இப்புரட்சி மற்ற நாடுகளில் பரவாமல் தடுக்கவும் முன்வந்தன.

உலகின் முதலாளிகளனைவரும் ஒன்றுபட்டுத் தம் அரசியல்களைத் தொழிலாளர் மீது ஏவுவது கண்ட கார்ல் மார்க்ஸ் என்ற செர்மன் பேரறிஞர் உலகில் உள்ள தொழிலாளர் எல்லோரும் ஒன்றுபட்டால்தான் முன்பே அமைக்க

ய. உருசியப்பெருநாடும் பொது உடைமை ஆட்சியும் 183

கப்பட்டு வேரூன்றிய முதலாளித்துவ அரசியலை எதிர்த்து, அதனையும், அது வேரூன்ற இடந்தந்த பொருளிய லமைப்பையும் மாற்றியமைத்தல் முடியும் எனக் கருதினர். இதன் பயனாக அவர் 1864ல் உலகத் தொழிலாளர் அனைவரும் சேர்ந்து தேர்ந்தெடுத்த உலகத் தொழிலாளர் மகாநாடு ஒன்று கூட்ட ஏற்பாடு செய்தார். இதுவே 1864ம் ஆண்டைய முதல் உலகத் தொழிலாளர் கூட்டுறவமைப்பு ஆகும் (First International of 1864). பாரிசில் நடைபெற்ற இவ்வமைப்புச் சிலகாலம் நின்று புதிய திட்டங்கள் வகுத்ததாயினும் பிரான்சில் அச்சமயம் ஏற்பட்ட அரசியல் மாறுதல்களில் சிக்கிச் செயலற்றுப் போயிற்று.

எனவே, கார்ல்மார்க்சும் வேறு சில அறிஞரும் கூடி 1889-ல் இரண்டாவது உலகக் கூட்டுறவமைப்பு ஒன்று ஏற்படுத்தினர். இது ஏழு முறைகூடி உலகில் தொழிலாளர் இயக்கத்தையும் பொதுவுடைமை முறையையும் பரப்ப முயன்றது. பிரிட்டனுட்படப் பல அரசியல்கள் இக்கருத்துக் கெதிராகத் தம் முழுச் செல்வாக்கையும் பயன்படுத்தின.

முதல் உலகப் போர் குறுக்கிட்டு இக் கூட்டுறவைத் தழைக்க விடாமல் செய்தது. முதலுலகப் போரின்பின் லெனின் தலைமையில் மூன்றாம் அமைப்பு ஏற்பட்டது. இது தற்காலிகமாகப் பொது உடைமை அமைப்பை உருசிய நாட்டளவில் கட்டுப்படுத்திக் குறுக்கிக் கொண்டது. இதனினும் முனைந்து உலகியக்கத்தைப் பரப்ப முயன்றவர்கள் டிராட்ஸ்கி தலைமையில் 4-ம் அமைப்பு ஒன்று நிறுவினர். நாடுகளுடன் நாடாய்ப் போரும் உடம்படிக்கையும் வாணிக உறவும் கொள்ளவேண்டும் நிலையிலிருந்த உருசியாவுக்கு இப் பொதுவுடைமை அரசியல் கால் கட்டாய்

இருந்ததனால் இரண்டாம் உலகப் போரிடையில் வெனிஸ் இது கலைக்கப் பட்டது. இதன் தலைவராகிய டிராட்ச்சியும் அதற்குமுன்பே வெனிஸுடன் மாறுபட்டு வெளியேறிப் பல நாடுகளில் திரிந்து அமெரிக்காவில் இருக்கும் போதுத் கொலையாளர் கைக்கு இரையாயினர்.

மூன்றாவது அமைப்புடன் ஒத்துழைத்து வெனிஸ் அமைத்த கூட்டுறவு அரசியலமைப்பில் அரசியலுரிமையும் மொழியுரிமையும் உடலுழைப்புடைய தொழிலாளிகள், உழவர் ஆகியவர்கட்கே முதல்படியாகத் தரப்பட்டன. பொது உடைமை ஆட்சியை நிலைநிறுத்த இத்தகையோரிடையே படைவீரரும் கடற்படை வீரரும் திரட்டுவது இன்றியமையாததாயிருந்ததால் அவர்களும் உரிமைபெற்றனர். முதலாளிகள், வரணிகர், சமயத் தலைவர் ஆகியவர்கள் சுரண்டுபவர்கள், சுரண்டுபவர்களுக்கு ஆதரவளிப்பவர், உடலுழைப்பற்றவர் என்ற கருத்துடன் உரிமை மறுக்கப்பட்டு விலக்கப்பட்டனர்.

இந்தியா முதலிய மற்ற நாடுகளைப் போலவே உருசியாவிலும் தேர்தல் தொகுதிகள் இரு பிரிவாக விளங்குகின்றன. ஒன்று நகரத் தொகுதி; மற்றொன்று நாட்டுப்புறத் தொகுதி. கூட்டுறவில் உறுப்பினரான அரசுகளில் கூட சில தனி அரசுகளாகவும் சில பேரரசுக்கு உட்பட்ட சிறு கூட்டுறவுகளாகவும் இருக்கின்றன. அக்கூட்டுறவுகளுக்குள்ளும் துணைக்கூட்டுறவுகள் உண்டு. (இரண்டாம் உலகப் போருக்குப்பின் இவற்றுக்குத் தனிப்பட வெளி நாட்டாருடன் உடம்படிக்கை செய்யவும் போர்செய்யவும் போரிவிருந்து விலகவும் உரிமை அளிக்கப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது) தனி அரசியல்களுள் ஊர்கள் முதல் கூறுகவும் அவற்றை உட்படுத்திய அடுத்த கூறு

யி. உருசியப்பெருநாடும் பொது உடைமை ஆட்சியும் 185

கூற்றங்கள் (Volost or Taluqs) ஆகவும் அதற்கு மேற்பட்டவை வட்டங்கள் (Ugezd or Districts) ஆகவும் மண்டலங்களாகவும் (Oblast or divisions) வகுக்கப்பட்டன. இப்பிரிவுகள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு தனி அவையும் அவைத்தலைவரும் உண்டு. ஊரவைக்கு அப்பால் ஊரிலுள்ள உழவரும் தொழிற்சாலைத் தொழிலாளரும் உறுப்பினரைத் தேர்ந்தெடுப்பர். ஊரவைகளே கூற்ற அவைகளுக்கு உறுப்பினர் தேர்ந்தெடுத்தன. அவற்றிலிருந்து 1000 ஊராருக்கு ஒருவராக வட்ட அவைக்கும், வட்ட அவையிலிருந்து 25,000 ஊராருக்கு ஒருவராக மண்டல அவைக்கும் உறுப்பினர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். நகர அவைகள் வேறு அமைக்கப்பட்டு அவற்றிலிருந்து மண்டல அவைக்கு 5000 நகர மொழியாளருக்கு ஒருவராக உறுப்பினர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

மண்டலத்துக்கு மேற்பட்ட பிரிவு மாவட்டம் (Gubernia or Province) ஆகும். கூற்ற அவையிலிருந்து 10000 ஊராருக்கு ஒரு உறுப்பினர் வீதமும், 10000 நகர அவைகளிலிருந்து 2000 மொழியாளருக்கு ஒரு உறுப்பினர் வீதமும் மாவட்ட அவைக்கு உறுப்பினர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். மாவட்டங்களை உள்ளடக்கிய தனியரசின் பேரவைக்கு மாவட்ட அவையிலிருந்து 1,25,000 ஊராருக்கு ஒரு உறுப்பினர் வீதமும் நகர அவைகளிலிருந்து 25,000 மொழியாளருக்கு ஒரு உறுப்பினர் வீதமும் அனுப்பப்பட்டனர்.

உருசியப் பெருநாட்டின் கூட்டுறவுப் பேரவைக்கு மாவட்ட அவைகள் 1,25,000 மொழித்தரவினருக்கு ஒரு உறுப்பினரும், நகர அவைகள் 25,000 மொழித்தரவினருக்கு ஒரு உறுப்பினரும் தேர்ந்தெடுத்தன. இப்பேரவை

ஐரோப்பிய முறைப்படி இரண்டு அவைகளாயமையாது ஒரே அவையாய் இலங்குகிறது. வாழ்வியலிலும் பொருளியலிலும் பெருமக்கள் ஆட்சிஒழித்த பொது உடைமை உருசியப் பெருநாட்டிற்கு மேலவை வேண்டுவதில்லையன்றோ? இப்பேரவை ஆண்டுக்கு ஒரு முறை சிலநாள் கூடும். இடைப்பட்ட காலத்தில் நிலவர ஆட்சிமுறையைக் கவனிக்க இப்பேரவையால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கூட்டுறவு உயர்நிலை நடைமுறைக்குழு (Union Central Executive Committee or Trik) அமைக்கப்பட்டு மூன்று தங்களுக்கு ஒரு முறையாக இரண்டுவார காலம் கூடும். திக்குழுவும் 400 உறுப்பினர் வரை அடங்கிய பெருங் இழுவாதலால் இதனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நடைமுறை குட்டுழு (Presidenson) ஒன்று அமைக்கப்பட்டு நிலைகாண ஆட்சிச் செய்திகளைக் கவனிக்கிறது. இதில் 21 உறுப்பினர் இருப்பர். இதனின்றும் தலைவர் வெளிநாமயட்சித் தலைவர் சிலரும் அமைந்த செயற்குழு ஒன்று உலைமைதாங்கும்.

கூட்டுறவு நடைமுறைக்குழுவில் மட்டும் அமெரிக்கா முதலிய மேலை அரசியலமைப்பின் ஈரவை அமைப்புச் சற்றுக் காணப்படுகிறது. இக்குழு இரு குழாமாகப் பிரிந்து இயல்கிறது. ஒன்றில் தனியரசுகளுக்கு மக்கள் குழு விழுக்காட்டின்படி போரணமை தரப்படும். மற்றொன்றில் இனவகை நாகரிக வகைக்கு ஒரேநிலைப்பட்ட பெயராண்மை வழங்கப்படுகிறது. முதலது கூட்டுறவு மன்றம் (Union of the Soviet) என்றும் பின்னது இனமன்றம் (Soviet of Nationalities) என்றும் பெயர் பெறுகின்றன.

யி. உருசியப்பெருநாடும் பொது உடைமை ஆட்சியும் 187

சட்டங்கள் பெரும்பாலும் கீழவைகளைக்கவர்தும் ஆராய்ந்தும் செய்யப்பட்டனும், அவற்றின் இணக்கத்துக்குட்பட்டு நடைமுறைக்குழுவாலும் உக்குழுவாலும் தலைவராலும் கட்டளைகளாகப் பிறப்பிக்கப்படலாம்.

நடைமுறை யாட்சியைக் கூட்டுறவு அமைச்சர் குழு (Union Council of Commissioners) ஒன்று நடத்துகிறது. இதில் 15 அமைச்சர்கள் இருப்பர். இவர்கள் நடைமுறைக்குழுவால் அமர்வுபெற்று அதற்கும், இறுதியில் பேரவைக்கும் பொறுப்பு உடையவர்கள். அமைச்சர் குழுவினும் ஒருவர் தலைவராகவும் நால்வர் துணைத்தலைவராகவும் இருப்பர். ஒவ்வொருவருக்கும் வெளிநாட்டுறவு, போர், கடற்படை, வெளிநாட்டு வாணிகம், போக்குவரவு, தொழிலாளர் நலம், உணவு, பொருளியல் ஆகிய அரசியல் துறைகள் பொறுப்பாகத் தரப்படுகின்றன. பேரவைகள் தலைவர் ஆணைகட்கு உட்பட்டு அவ்வத்துறைகளில் அமைச்சர்களும் அத்துறையின் பணியாளருக்கும் நாட்டுமக்களுக்கும் கட்டளைகள் பிறப்பிக்கலாம்.

அரசியல் ஒழுங்குப்படி ஒவ்வொரு தனியரசும் தத்தமக்குப் பிடித்த அரசியலைப் பின்பற்றலாம். ஆயினும் அடிப்படைக் கொள்கைகள் எல்லாத் தனியரசுகளிலும் பரவிய கட்சிக்கிளை யமைப்பாலும் தொடக்கத்திலேயே ஏற்பட்ட அரசியலமைப்பு உடம்படிக்கையாலும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு ஒரே நிலையில் வளர்ச்சியடைகின்றன. தனியரசுகளிடையே சச்சரவுகளோ, பொதுமக்களிடையே பூசலோ முணுமுணுப்போ உருசியாவி லில்லை. இரண்டாம் உலகப்போரில் வேறெந்நாட்டு மக்களையும்விட உருசிய மக்கள் ஒன்றுபட்டு நின்று உலகவாலாறு என்றும் எங்கும் காணாத மாபெரும் தன் மறுப்புகள் செய்து ஐரோப்

பிய வல்லரசுகளைத் திணறவைத்த நாசிப் பெரும்படைகளை எதிர்த்து முறியடித்தது ஒன்றே இவ்வொற்றுமையின் வன்மைக்கு ஒரு நம்சான்று ஆகும்.

உருசியப் பொதுஉடைமை அரசியல் பொது உடைமைக் கோட்பாட்டைச் செயலளவில் தன் நாட்டெல்லைக்குள் கட்டுப்படுத்தினும், தன் வெற்றிகரமான ஆட்சியாலும், அதன் விளைவாலும் உலகிற்கு ஒரு முன்மாதிரியாய் விளங்குகிறது. குடியாட்சிப் பெரும்பேச்சுப் பேசும் ஐரோப்பிய வல்லரசுகள் ஆட்சியின் கீழுள்ள நாடுகள் நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளாக தனியாட்சிக்கும் விடுதலைக்கும் தகுந்த பருவநிலை அடையாமலிருக்க, ஒரு சில ஆண்டுகளுக்குள் ஐரோப்பிய வல்லரசுகளை வென்று அதிரவைக்கும் நாடாக உருசியாவைப் பொதுஉடைமை ஆக்கிவைத்திருக்கிறது. சார் ஆட்சியில் உருசியா கல்வியில் இந்தியாவிலும் கீழ்ப்பட்டிருந்தது. இன்று 100க்கு 95 பேர் கல்வியறிவுடையவராயிருக்கின்றனர். பொதுமகளிர் வாழ்வை எந்நாடும் அகற்றாத கறையை உருசியா அகற்றி ஆடவருடன் ஆடவராகத் தொழிலிலும் அறிவியலிலும் போரிலும் ஈடுபடும் பெண்டிரை உண்டுபண்ணியிருக்கிறது. ஐரோப்பிய அறிஞர்கள் மூக்கில் கைவைத்து நோக்கும்முறையில் தனி அரசுகளுக்குத்தனி வெளிநாட்டுறவு உரிமையைக் கொடுத்துத் தன் உள்ளார்ந்த ஒற்றுமையை, படைவலியால் ஏற்படமுடியா அன்பு ஒற்றுமையை, உருசியா காட்டியிருக்கிறது. அரசியல் திறத்திலோவெனில் ஸ்டாலின் உலக அரசியல் சூதாட்டக்காரரிடையேயும் சூதாட்டக்காரர் எனப் பேர்வாங்கியிருக்கிறார். ஆனால் அவர் சூதாட்டம் அறிவையும் சூழ்ச்சியையும் கருவியாகக் கொண்டனவே யன்றி அடிப்படை நோக்கமாகக்

கொண்டதல்ல. உருசியமக்கள் அன்பையும் தொழிலாளர், ஏழைமக்கள் அன்பையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட அன்புமுறையில் நின்றே அச்சூழ்ச்சி வலிமை பெறுகிறது.

வேற்றுமைகளுள்ள நாட்டில் வலியுறுத்திச் சமத்தப் பட்ட ஒற்றுமை வேற்றுமையை வளர்ப்பதேயாகும். என்றும் வேற்றுமையை ஒப்புக்கொண்டு அவ்வடிப்படையில் அன்புமுறையில் ஏற்படும் ஒற்றுமை அறிஞர்களின் பார்வையில் வேற்றுமையாகத் தோற்றினுந் தொலைநோக்குடையவர் அதனை உருவான ஒற்றுமைக்கு உதவும் ஒரு படிமுறையாகவே கொள்வர் என்றும் உருசிய அரசியல் வளர்ச்சி எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

யக. தமிழ்நாட்டிற்கான படிப்பினைகள்

இன்று உலகில் பல்வேறு இனங்கள் தனித்தும் கலந்தும் வேறுபட்டும் பலபல கலைப் பண்பாடுகளையும் வாழ்வியல் ஒழுங்குகளையும் அரசியல் வகைகளையும் பேராசகளையும் வல்லாசகளையும் அமைத்துள்ளன. அவற்றுள் தலைமைபெற்று விளங்கும் இனம் ஆரிய இனமே என்பது மிகையாகாது. அரசியலில் மட்டுமன்றி வாழ்வியலிலும் வாணிகக் கைத்தொழில் துறைகளிலும் செல்வத்திலும் செல்வாக்கிலும் மேம்பட்டு விளங்குவது கூடப் பெரும்பாலும் இவ்வினமேயாகும். இவ்வினத்துடன் ஒன்றுபட்டு மேம்பாடடைந்திருக்கும் ஆரியர்லாத இனப்பிரிவு யூதப்பிரிவு ஒன்றுதான். இதுவும் தொகையில் சிறுபான்மையாகும். இதன் பழம் பெருமை முற்றும் அகன்று இது நாடற்று அரசியலற்று நிலவுகின்றது. ஆயினும் இனப்

பற்று என்ற உள்வலிமையாலும் ஆரியரிடையே சுரண்டு தல் கொள்கையுடைய முதலாளிகளுடன் ஒத்துழைப்பதாலும் மட்டுமே இன்று அது ஆரிய இனத்துடன் கலந்துற வாட முடிகிறது.

கலைவகையிலும் சமயவகையிலும் அறிவியல் நாகரிக வகைகளிலும் கூட ஆரிய இனத்துக்கு உயிரூட்டிய இனம் செமித்திய இனமாகும். இன்று ஆரியரிடையே பெரும்பான்மையாகப் பரவிய சமயம் கிறித்தவசமயமே. இக்கிறித்தவ சமயமும் இதனுடன் சரிநிகராக உலகசமய மாய் இயங்கும் இஸ்லாம் சமயமும் இரண்டும் செமித்திய ரிடைத் தோன்றியவையே. பின்னது இன்றும் செமித்திய வழியினரைத்தான் பெரும்பான்மை தழுவி வளர்கின்றது. மூன்றாவது உலகசமயமாகிய புத்தசமயமும் இந்தியாவில் சிறுபான்மைச் சமயமான சமணமும் ஆரியர் உறவாலோ உறவுக்குப் புறம்பாகவோ திராவிடரிடைத் தோன்றிய ஆரிய எதிர்ப்புச் சமயங்களேயாம். முதன் மூன்று சமயங்களுக்கடுத்த நாலாவது பெருஞ்சமயமாகக் கருதப்படும் இந்து சமயம்கூடப் பெரும்பாலும் திராவிடர்களது பழைய சிவநெறி திருமால் நெறிகளின் புதுப் பூச்சேயாகும். திராவிடர் செமித்திய இனத்துடன் தொடர்புடையவர் என்று எண்ண இடமுண்டு என்று மேலே கூறியிருக்கிறோம். இக்கருத்து மொகெஞ்சதரோப் புதைபொருளாராய்ச்சியால் வலியுற்று வருகிறது. மேலாராய்ச்சிகளால் இன்னும் வலியுறலாம். செமித்திய இனம் திராவிட இனத்துடன் உறவுடையது என்று மட்டுமன்றித் திராவிட இனத்தினின்று கிளைத்த இனமே என்று கூடத் தெளிவாக இனித் தெரியவரக்கூடும். அங்கனமா சின் (செமித்திய இனமுட்பட்ட) திராவிடஇனமே உல

கிற்குச் சமயங்களினைத்தையும் கலை, வாணிக, நாகரிக வாழ்வுகளையும் அரசியல் கருநிலைக் கருத்துக்களையும் அறிவியல் தொடக்கத்தையும் தந்த இனம் என்று ஏற்படக்கூடும்.

இவ்வினத்தினர் வாழ்வின் பயன் இன்று ஆரியரிடையேயும் காணப்படுகின்றதாயினும், அவர்கள் அமைத்த பேரரசுகள், பெருவாழ்வுகள் ஆகியவை பண்டை வரலாற்றுக்கதைகளாய் விட்டன. சொல்லப்போனால் வரலாற்றுல் கூட இன்னும்முழுதும் விளக்கப்பட முடியாத பழங்கதையாய்விட்டன. அவர்கள் ஏற்படுத்திய எனிப்திய, சால்டிய அசிரிய, யூத அரசுகளும் பேரரசுகளும் நாகரிகங்களும் இன்று அழிந்தொழிந்தன. இன்றளவும் பெயரளவிலேனும் நின்று நிலவும் நாகரிகம் திராவிட நாகரிகமும் அதன் முடிமணியாகத் திகழும் தமிழ் நாகரிகமுமே யாகும். அது இன்றும் நின்று நிலவுவது மட்டுமன்றி இன்றும் உயிர்ப்புடையதாக விளங்குகிறது. ஆரியர்ல்லாதாரது பண்டைய ஊழிக்கும் ஆரிய ஊழிக்கும் இடையே ஐரோப்பிய நாடான பிரிட்டன் அரசியல் வகையில் பாலமாகவும், ஆரிய ஊழியினின்று புது ஊழிக்கு வர உருசியப் பெரு நாடு பாலமாகவும் அமைந்ததுபோல, வருங்காலப் புதிய பேருலகுக்குத் தமிழ் நாடு பாலமாயமையுமென்று நம்பலாமன்றோ?

தனிமொழி, தனிச்சமயம், தனிப்பண்பு, தனிவாழ்க்கைநலங்கள் ஆகியவற்றால் ஒருநிலைப்பட்ட சிறு நாடாகிய பிரிட்டனை முன்மாதிரியாகக் கொண்டே பழைய நாட்டுரிமைக் கழகக்கட்சி இந்தியப் பெருநிலைப் பரப்புக்குப் புதிய குடியாட்சி முறையையும் விடுதலையையும் வேண்டுகின்றது. விடுதலை இயக்கம் வளருந்தோறும் பிரிட்டனின்

முன் மாதிரி இந்தியாவுக்குப் பொருத்தமானதன்று என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டது. விடுதலை இயக்கத்தை ஏளனம் செய்து வந்த பிரிட்டிஷ் அரசியலறிஞர் இந்தியா ஒரு நாடன்று; நாடுகள் பலகொண்ட ஒரு கண்டமே எனக் கூறி நையாண்டி செய்ததுண்டு. அந்நாளில் நாட்டுரிமைக் கட்சித் தலைவராய் விளங்கிய அயர்லாந்துப் பெருமாட்டி, திருவாட்டி, அன்னிபெசன்ட் அம்மையார் 'இந்தியா ஒரு நாடே' என்று ஒரு நூலெழுதி விடையிறுத்தனர்.

ஆயினும் உள்ளூற இந்தியாவின் பல்வகைப் பெருக்கம் பலரை உறுத்திற்று. ஆகவே பிரிட்டனின் தனியாட்சி முறை நல்ல முன் மாதிரி அன்றெனினும், அமெரிக்காவின் கூட்டுறவு ஆட்சி போதிய அளவு முன்மாதிரியாகும் என்ற கருத்து எழுந்தது. இனம், சமயம் முதலியவற்றினும் மொழியே தலைமையான வேறுபாட்டு அறிகுறியாதலால் மொழிவாரியாகப் பிரிவினை செய்ய வேண்டும் என்றும், அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட கூட்டுறவாட்சி ஏற்படவேண்டும் என்றும் கூறப்பட்டது.

ஆனால் இங்கும் ஒரு சிக்கல் எழுந்தது. அமெரிக்கா இனம் பண்பியல், சமயப்பிரிவு ஆகிய வகைகளில் மாறுபாடுகள் உடையதாயினும் சமய ஒற்றுமையும் அதனினும் சிறப்பாக மொழி ஒற்றுமையும் உடையது என்பது எடுத்துக் காட்டப்பட்டது. இவ்வேறுபாட்டை அகற்றும் முயற்சியாகவே பொதுமொழி வேண்டும் என்ற எண்ணம் எழுந்தது. வடநாட்டில் இயற்கையாகவே முகலாயர் ஆட்சியில் உருது மொழி பொது மொழியாய் இயங்கியிருந்தது. அதனை வடநாட்டிலேனும் பொது மொழியாய் ஏற்கத்தடையெதுவுமில்லை. ஆனால் பெரும்பான்மை ஆரிய இந்து ஆதரவு பெற்ற நாட்டுரிமைக்

கட்சியினர் உருதுவினும் இந்து மக்களிடையே பரந்து விரிவுற்ற இந்த மொழியைப் பொதுமொழி யாக்க முன் வந்தனர். இதனால் வடவரிடையே இந்து முஸ்லிம் வேற்றுமை பிறந்தது.

இந்தியாவுக்குப் பொதுமொழி வகுக்கும் முயற்சியாள் மொழியினும் இனம்வலிது என்ற உண்மை வெளிப்பட்டுப் பலமொழி பேசும் வடநாட்டு முஸ்லிம்கள் உருதுவையும் (உருது உட்படப்) பல மொழி பேசும் வடநாட்டு இந்துக்கள் இந்தியையும் நாட்டுப் பொது மொழியாகக் கொண்டனர். முஸ்லிம் இந்தியா (பாகிஸ்தான்) இந்து இந்தியா (இந்துஸ்தான்) என்ற பாகுபாடு இதனினும் கிளைத்தது. முஸ்லிம் இந்தியா, இந்து இந்தியா என்ற இந்நாட்டுப் பிரிவினை, முஸ்லிம் தண்ணீர், இந்து தண்ணீர் எனப் பஞ்சபூதங்களிலொன்றாகிய தண்ணீர் பிரிக்கப்படும் அளவு வடநாட்டில் வேரூன்றி வளர்ந்து விட்டது.

வடநாட்டில் இந்தியைப் புகுத்தத் தொடங்கிய ஆரிய இந்துக்கள் அவ்வேற்றுமை நிலவாத முழுத்திராவிட இந்தியாவாகிய தென்னாட்டை அம்முயற்சிக்குக் கருவியாக்க முயன்று இங்கும் இந்திப் புதுப்பயிர் விளைவிக்க முயன்றனர். வடநாட்டில் முஸ்லிம்களைத் தட்டி எழுப்பிய பெருமையுடைய இதே இந்தி தென்னாட்டில் தமிழர்களையும் அவர்களைப் பின்பற்றிப் பிற திராவிடர்களையும் தம் மொழி, தம் இனம் ஆகியவற்றை அறியத் தூண்டலாயமைந்தது. முன் ஆயிரவகுப்பாகப் பிரிந்து ஒரு வகுப்பின்குத்தகையாட்சியை எதிர்க்க 999 வகுப்புக்கள் சார்பின் எழுந்த நேர்மைக் கட்சியியக்கம் அவ்வொரு வகுப்பு ஒரு தனியினம், 999 வகுப்புக்களும் உண்மையில் நாட்டு மக்க

ளிடையே பெரும்பான்மையான மற்றோரினம் என்ற உண்மை கண்டு தன் கிளைஇனத்தவரான வடநாட்டு முஸ்லிம்களைப்போலத் தனிநாடு தனியாட்சி கோரிற்று.

இந்நிலையில் அமெரிக்க முன்மாதிரியும் பயனற்றுப் போயிற்று. ஐரோப்பிய அரசியலில் மலைமுகட்டில் எங்கோ பதுங்கி வாழ்ந்த ஓர் அரசியல் (சுவிட்சர்லாந்து) இப்போது முன் மாதிரி ஆகத் தொடங்கிற்று. இங்கே கூட்டுறவாட்சி ஏற்பட்டுப் பிரிட்டனுக்கும் அமெரிக்கா சிற்கும் முன்னதாகவே வளர்ச்சியடைந்து வந்திருக்கிறது. இங்கு இன வேற்றுமை, நாட்டு வேற்றுமை ஆகிய வற்றை விட மொழிவேற்றுமையே மிகுதி. ஆனால் நாடோ நம் தமிழ் நாட்டின் ஒரு வட்டத்துக்கும் போதாத சிறு துண்டு. அச்சிறு நாட்டு மக்கள் ஒரு மொழியை இன்னொரு மொழிமீது திணிக்க மனமில்லாதவராய் அங்கு நிலவும் மூன்று மொழிகளையும் பொது மொழிகளாகக் கொண்டு மொழிபெயர்ப்பால் ஆட்சி செலுத்துகின்றனர். அச்சிறு நாட்டிற்கு மூன்று பொதுமொழி யானால் இந்தியா போன்ற பெரு நாட்டுக்கு இரண்டு மொழி ஏன் கூடாது என எண்ணி இந்தியையும் உருதுவையும் பொதுமொழிகளாக்கலாம் என்று கொண்டனர் நாட்டுரிமைக் கட்சியறிஞர். ஆனால் முஸ்லிம் இனம் இது கண்டு மனமாறவில்லை. அதே வாதத்தைக் காட்டிப் பலஇனத்துமக்களும் “இந்தியாவில் ஒன்றிரண்டு மொழிகள் தான் ஏன் பொதுமொழிகள் ஆகவேண்டும். சிறிய நாடாகிய சுவிட்சர்லாந்து, அங்கு பேசப்படும் மூன்று மொழிகளையும் அரசியல் மொழிகளாகக்கொள்ள முடியுமானால் இங்கும் ஏன் எல்லா மொழிகளும் அவ்வத் தனியரசின் அரசியல் மொழியாகவும், அனைத்துமே கூட்

நிறவாட்சியின் பொதுமொழிகள் ஆகவும் நடைபெறக் கூடாது” என்று கிளர்ச்சி செய்யலாயினர். மொழி பெயர்ப்பாட்சி சிறு நாட்டில் செல்லுமானால் பெருநாட்டுக்கு—பிற மொழிப் பயிற்சியில் உலகில் எந்நாட்டையும் வென்ற இப் பெருநாட்டிற்கு, ஏன் செல்வாது?

இவ்வகையிலும் உருசியப் பெரு நாட்டின் அரசியல் நல்ல வழிகாட்டி யாகின்றது. அங்கு ஒவ்வொரு தனியரசிலும் அவ்வம் மொழியே அரசியல் மொழி. கூட்டுறவாட்சியில் எல்லா மொழியிலும் எழுத்து மூலங்கள் மொழிபெயர்க்கப்படும். அது மீட்டுமன்று. உருசியர் நாட்டுப்பற்று மொழி, இனம் ஆகியவற்றைப்பற்றிப் பசுப்பி ஒருமை காண முயலாது ஒற்றுமை காணவே முயல்கின்றது என்று உணரலாம். பொது மக்கள் ஆட்சியில் அரசாங்கம்தான் இறங்கி வந்து பொதுமக்கள் மொழியைக் கற்றுப் பொதுமக்களிடையே தன் கருத்தைப் பரப்ப வேண்டுமே யன்றிப் பொதுமக்கள் அரசாங்கத்தின் பொதுமொழியைக் கற்கும்படி வற்புறுத்தப்படவோ துண்டப்படவோ கூடாது. இதன்படி உருசியப் பேராசின் நடவடிக்கைகள் யாவும் விரிவான மொழிபெயர்ப்புத் துறை ஒன்றின் மூலம் எல்லாப் பகுதிகளின் மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்கப் படுகின்றன. செர்மன் மொழி பேசும் செர்மன் குடியரசு ஒன்று யூரல் பகுதியில் தனித்து வாழ்கின்றது. இதன் மீதுகூட உருசிய மொழி சுமத்தப்படவில்லை. அதன் அரசியல் செர்மன் மொழியில் நடைபெறுவது மட்டுமன்றி, கூட்டுறவு அரசியலின் எழுத்து மூலங்களும் அச்சிறு குடியேற்றத்தாரின் நன்மைக்காக செர்மன் மொழியில் மொழிபெயர்க்கப் படுகின்றன. அதுமட்டுமோ! உலக

மொழிகள் அனைத்திலுமே பொதுஉடைமை நூல்கள் பொதுஉடைமை யியக்கத்தாரால் எழுதிப் பரப்பப் படுவதை யாவரும் அறியலாம்.

உருசியாவின் இன்னொரு படிப்பினை பல இனங்களிடையேயும் உள்ளார்ந்த ஒற்றுமையை விளைவிக்கும் முறை ஆகும். இனத்துக்குத் தனிப்பேராண்மை தந்தால் இனப்பிரிவு நிலைபெற்றுவிடும் என்று சிலரும், இனப்பேராண்மையால் சிறுபான்மை இனம் மிகுதிச் சலுகை பெற்றுப் பெரும்பான்மையினர் பேராண்மை அளவு குன்றும் என்றும் பலர் அஞ்சுகின்றனர். அமெரிக்க அரசியலில் மேலவையில் சிறு நாடும் பெரு நாடும் ஒரே அளவு பேராண்மை பெறுகின்றன. உருசியாவில் கூட்டுறவு அரசியல் மன்றில் கூட்டுறவு மன்றில் மக்கள் தொகையை ஒட்டிய சரிசிகர் பேராண்மை (கூட்டுத் தொகுதி முறையில்) அமைந்திருக்கிறது. ஆனால் இனங்களின் பாதுகாப்பை முன்னிட்டு இனமன்றத்தில் இனங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் அவற்றின் பெருமை சிறுமைகளைப் பாராமல் சரிசிகர் நிலையான பேராண்மை தரப்பட்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட எட்டுக் கோடிப் பேரை உட்கொண்ட பேருருசியருக்கும் ஆயிரக்கணக்கிலுள்ள சின்னஞ் சிறு இனங்களுக்கும் ஒரே அளவு பேராட்கள் தான். இந்தியாவில் இதற்கு நேர்மாறாக இனப் பாதுகாப்புக்கு இனப்பேராண்மை (தனித் தொகுதி) தர இணங்காது நாட்டுரிமைக் கழகம் போராடுகிறது. ஒரினத்துக்குத் தர்து மற்ற இனங்களுக்கு மறுக்கிறது. பேரினத்துக்கும் சிற்றினத்துக்கும் ஒப்பான பேராண்மை உடைய மன்றம் ஒன்றும் தொகைவாரியான மன்றம் ஒன்றும் அமைவதே இச்சிக்கலைத் தீர்க்கும் வழியென உருசியா காட்டும்.

மேலும் இனவாரியாக நாடுகளைப் பிரிக்க உருசியா தயங்கவில்லை. எனவேதான் இனவாரிநாடுகளும் பிரிந்த பின்னும் அப் பேராசியல் கூட்டுறவில் தம் விருப்பத்துடனேயே இணைகின்றன. இந்தியாவில் பிரிய வேண்டும் என்ற இனத்தைப் பிரிப்பதால் அன்புப் பிணைப்பு ஏற்படும் என்ற உண்மையை அன்புமுறையும் அருள்முறையும் பேசும் காந்தியடிகள் போன்ற தலைவர்கள் கூடக் கவனிக்காதது வருந்தத்தக்கது. அதுமட்டுமன்று. சரிநிலைக் கொள்கையிலும் உருசியாவிலும் மிகுந்த அக்கரைசெலுத்தும் சுவகர்லால்நேரு போன்ற பேரறிஞர்கள் நாட்டுரிமைக் கழகத்தின் தலைவர்களாய் மமைந்த போதிலும் இவ்வகையில் மக்களுக்கு வழிகாட்டாதது கியப்புக்கிடமாகும்.

நாடுகள் இனவாரி, பண்புவாரியாகப் பிரிவதால் பெருநாட்டின் ஒற்றுமை மிகுமேயன்றித் தளர்வுரது என்பதை உருசியா செயல் முறையிலேயே காட்டிவிட்டது.

எனவே தமிழ் நாடு, தெலுங்கு நாடு, மலையாள நாடு முதலிய நாடுகள் தனிநாடுகளாவதோ அவை ஒன்றுபட்டுத் திராவிடப் பெருநாட்டின் கூட்டுறவாவதோ உண்மையில் நாளடைவில் இந்திய உலகில் சீர்கேட்டை விளைவிப்பதற்கு மாறாக, மிக ஆழ்ந்த அடிப்படையில் ஒற்றுமையை விளைவிக்கவே உதவும் என்பதைக் காணலாம். இத் திராவிடப் பெருநாட்டுக் கூட்டுறவு பாகிஸ்தான், இந்துஸ்தான், சீக்கிஸ்தான் முதலிய எத்தனை கூட்டுறவுகளுடனும் தனிநாடுகளுடனும் வேண்டும்போது நேசமுறையில் ஒன்றுபட்டுப் பெருங் கூட்டுறவாகக் கூடும். வடநாட்டுத் திராவிட இனமும் தாழ்த்தப்பட்ட இனமும்

பிரிந்தால் கூட இப் பேரிணைப்புக்கு உதவியாகுமே யன்றி வேறன்று. தொலைப்பட்ட எதிர்காலத்தில் இப்படியே இந்தியப் பெருங் கூட்டுறவும் பாரசீகம், அராபியா முதலிய முஸ்லிம் நாடுகளுடனும் பர்மா, சீனா முதலிய புத்த சமய நாடுகளுடனும் பொதுஉடைமை உருசியாவுடனும் சேர்ந்து ஆசியப் பெரும்பேருறவில் சேரவோ, ஐரோப்பிய, அமெரிக்க, ஆபிரிக்க, ஆத்திரேலியக் கூட்டுறவுகள் அமைந்து அவற்றுடன் கூட ஒன்றுபடவோ செய்யலாம். ஆனால் இவையனைத்தும் தன் சார்பில் ஒவ்வொருநாடும் கூட்டுறவும் முன்பின் ஆய்ந்து செய்ய வேண்டியவை. கூட்டுறவில் சேர்வதால் தம் வளர்ச்சிக்குத் தடையோ, தம்பினை பிறர்நிலையுடன் சரிநிகர் நிலையாயிராதென்ற ஐயமோ இருக்கும்வரை இத்தகைய கூட்டுறவு ஒற்றுமை ஏற்படாது.

இன்னொரு வகையில் உருசியா நமக்கு அரிய படிப்பினை ஒன்று தரலாம். பிரான்சு நாடு அரசியலில் மட்டும் புரட்சி ஏற்படுத்தி அமைந்தது. அதனைவிடப் பொருளியல் முறையையும் மாற்றி அமைத்த உருசிய நாடு பிரான்சிலும் பிற்பட்ட நிலையிலிருந்ததாயினும் இன்று முற்பட்டிருக்கிறது. இன்றைய இந்தியாவும் அதனினும் சிறப்பாகத் தமிழ்நாடும் அரசியலில் ஐரோப்பாவுக்கும் அன்றைய உருசியாவுக்கும் பிற்பட்டு அடிமை வாழ்வு வாழ்கிறது. பொருளியலில் தமிழ் நாடு ஐரோப்பாவிற்கும் உருசியாவிற்கும் வட நாட்டிற்கும் பிற்பட்டே யிருக்கிறது. இவையனைத்திலும் மேலாக வாழ்வியலில் சீனா, பர்மா, மலாயா, இலங்கை முதலிய நாடுகளையும் விடத் தமிழ்நாடும் இந்தியாவும் பிற்பட்டுள்ளன. உலகில் வேறெந்த நாட்டிலும் இவ்வாத பிறப்பு வேற்றுமை—பிற நாட்டின்

பொருள் முதலாளி, அறிவு முதலாளி, சமய முதலாளி ஆகியவற்றைக் கடந்த பிறப்பு முதலாளி இனம் ஒன்று— இந் நாட்டிலுள்ளது. எனவே பொருளியலில் பிற்பட்ட உருசியா அரசியல் புரட்சியுடனமையாதது போல், வாழ்கியலிலும் பிற்பட்ட நம் நாடும் இந்திய அயல் நாடுகளும் பொருளியல் புரட்சியுடன் அமைந்துவிட முடியாது. உருசியாவில் பொருளியல் புரட்சி மீதே அரசியல் புரட்சி அமைந்தது போல் இந் நாட்டில் வாழ்கியல் புரட்சி ஏற்பட்டு அதன் மீது பொருளியல் புரட்சியும், அதன் மீது அரசியல் புரட்சியும் ஏற்பட்டாலன்றி உண்மையில் புரட்சி வெற்றியடையாது. இதனை உணர்ந்துதான் போலும் சங்கரர், இராமானுசர் முதலிய சமயத் தலைவர் ஆனமட்டும் சமூகத்தைச் சீர்திருத்த முயன்று தோல்வியுற்றனர். புத்தர், மகாவீரர், அது சமய அடிப்படையுடையதெனக் கண்டு புதுச்சமயம் வகுத்தும், அச் சமயங்கள் இத்தெய்வத் திரு நாட்டில் இடம் பெறுது போயின. வள்ளுவர் எதிர்கால நிலையை நுனித்தறிந்தவர்போல் கலையளவில் இந்நெறியைப் பொறித்து வைத்தார்.

உருசியப் புரட்சியினை எதிர்த்த மந்தமதிகள் அரசியல் புரட்சியே போதும்; பொருளாதார நிலைசரிப்பட்டுவிடும் என்று கூறியதுபோல், இன்று இந் நாட்டில் பொது உடைமை வாதம் செய்யும் சிலர் பொருளியல் புரட்சி போதும்; வாழ்கியல்நிலை சரிப்பட்டுவிடும் என்கின்றனர். இது உண்மையில் ஆசிரியர் உரைகளைப் புகழ்ந்து, அவர் அடிப்படைக் கோட்பாட்டை மறுத்துவிடுவது போன்றதேயாகும். ஐரோப்பாவைவிடச் சீர்குலைந்த உருசியநாடு அதனினும் அடிப்படைச் சீர்திருத்தத்தை அவாகியது போல், உருசிய நாட்டினும் சீர்குலைந்து பிற்பட்டு இழிநிலையி

லுள்ள இந்நாட்டுக்கு அதனினும் வெறித்த முற்போக் சூடையதும், அதனினும் அடிப்படைநிலை யானதுமான புரட்சி யமைப்பு வேண்டும்.

இத்தகைய புரட்சியை இந்தியப் பெருநாட்டிலும் அதன்பின் ஆசியா முதலிய பிற கண்டங்களிலும் அமைக்கத் தூண்டுதலாயிருந்து, உருசியாவைப்போல் தமிழ்நாடும் திராவிடமும் உலகிலும் உலக வரலாற்றிலும் சிறப்பான இடம் பெறுமாக.

குடியாட்சி இணைப்பு

பக்கம்	ஆங்கிலச்சொல்	தமிழ்ச் சொல்
170	Advisors' Regime	— அறிவுரையாளர் குழு ஆட்சி
25	Anarchy	— பாழாட்சி
41	Archaeology	— பழம் பொருளாராய்ச்சி
64	Archbishop	— சமயப் பெருந்தலைவன்
27	Aristocracy (of birth)	— உயர் குடியாட்சி
27	do (of merit)	— மேன் மக்களாட்சி
147	Autonomy	— தன்னைட்சி
99	Ballot	— மொழித் தரவுப் பெட்டி, மொழித் தரவு முறை
65	Barons, Lords	— பெருமக்கள்
117	Bench	— விசிப்பலகை
24	Benevolent Despotism	— நலமுடை வல்லாட்சி
65	Bill	— சட்டப் பகர்ப்பு
65	Bill of Rights	— உரிமைப் பகர்ப்பு
63	Bishops	— சமயத் தலைவர்
78	Bloodless Revolution	— குருதியில்லாப் புரட்சி
156	Board of Councillors	— வாணிகக் குழு மன்றம்
67	Borough	— சிறு நகர்
28	Bureaucracy	— வல்லுநராட்சி
56	Cabinet	— அமைச்சர் குழு
128	Chamber of Deputies (Fr.)	— ஆட் பெயரவை
84	Charter	— அரசரிமைத் தாள், பத்திரம்
98	Chartist Movement	— பத்திரக்காரர் இயக்கம்
11	Chieftain	— குலத் தலைவன், குலபதி
67	City	— மாநகர்
63	& 68 Clergy	— சமயத் தலைவர், தலை மக்கள்

பக்கம்	ஆங்கிலச்சொல்	தமிழ்ச் சொல்
82	Collective Responsibilities	— கூட்டுப் பொறுப்பு
143	Colony (Br. D.)	— குடியேற்ற நாடு
118	Committee	— கழகம்.
31	Communism	— பொதுவுடைமை
163	Congress (Gen)	— தற்காலிக நாட்டு மன்றம்
	„ (U. S.)	— பொது மன்றம்
77	Conservatives	— பழமை பேணுவோர் கட்சி
24	Constitution	— அரசியலமைப்பு
24	Constitutional Monarchy	— வரையறைப் பட்ட முடியாட்சி
133	Convention	— தற்காலிக நாட்டு மன்றம்
82	Conventions	— மரபு வழக்கங்கள்
117	Corridor	— நடு இடைவழி
168	Council of state (I)	— அரசியல் மேலவை
58	County	— வட்டம், வளநாடு
76	Court of High Commission	— உயர் ஆணை மன்றம்
76	Court of Star Chamber	— விண்மீன் மண்டல மன்றம்
62	Curia Regis	— மன்னர் அவை.
111	Declaration of Independence	— விடுதலை விளம்பரம்
28	Democracy	— பொதுக் குடியாட்சி, குடியாட்சி
121	Democrats (Party) U.S.	— பொது ஆட்சிக் கட்சி
57	Department	— அரசியல் வகுப்பு
143	Dependency (I) Deputy	— சார்பு நிலை நாடு
		— ஆட் பெயர்
24	Despotism	— வல்லாட்சி, கடுங்கோன்மை
135	Diarchy (I) (Ger)	— இரட்டை ஆட்சி முறை
131	Diet (Ger)	— கூட்டுறவு அவை

பக்கம்	ஆங்கிலச்சொல்	தமிழ்ச் சொல்
69	Direct Tax	— நேர் வரி
58	& 185 District	— வட்டம்
3	Divine Right Theory	— தெய்விக அரசுக் கொள்கை
185	Division (R) Oblot	— மண்டலம்.
143.	Dominion	— குடியேற்ற நிலை நாடு
	Dual Monarchy	— இணை முடியாட்சி
106	Duchess	— கோப் பெண்டு
106	Duke	— கோமகன்
106	Dynasty	— கால்வழி
106	Earl, Viscount	— இளங்கோ
126	Equality	— சரி ஒப்பு நிலை
68	Estates, Three(Br.&Fr.)	— மண்டலங்கள்
42	Excavation	— நில அகழ் வாராய்ச்சி
62	Exchequer	— பொருளவை (குறுக்குக் கோட்டவை)
77	Exclusion Bill	— அரசரிமை விலக்குச்சட்டப் பகர்ப்பு
61	Experts	— வல்லுநர்
69	Federal Union (I)	— கூட்டுறவு அரசியல்
67	Feudal Assembly	— குறுநில மன்னர் பேரவை
28	Feudalism	— படிமுறை உரிமை
183	First International	— முதல் உலகத் தொழிலாளர் கூட்டுறவமைப்பு
42	Foreign Rule	— வெளியார் ஆட்சி
126	Fraternity	— உடன் பிறப்புரிமை
41	Full Responsible Government	— நிறை பொறுப்பாட்சி
133	Fundstag, Diet (Fr.)	— கூட்டுறவு அவை
117	Gallery	— அடுக்கு மாடி
8	Geologists	— நிலவரலாற் ருசிரியர்கள்
78	Glorious Revolution	— புகழ் மிக்க புரட்சி
69	Good Parliament	— நல் அரசியல் மன்றம்
	Governor (U. S.) (I)	— ஆட்சித் தலைவர்

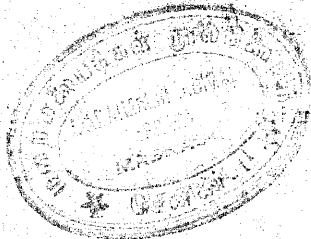
பக்கம்	ஆங்கிலச்சொல்	தமிழ்ச் சொல்
156	Governor General	— முதல் தலைவர்
65	& 156 Great Charter (Br. & 1.)	— பேருரிமைத்தரன்
185	Gubernia, Province	— மாவட்டம், மாகாணம்
157	& 76 Habeas Corpus Act	— ஆளுரிமைச் சட்டம்
27	Hagiocracy	— முனிவராட்சி, முதன் மக்க ளாட்சி
58	Head Priest	— வேள்வித் தலைவன்
28	Hierarchy	— படிமுறை யாட்சி
172	Hill Tribes	— மலை நாட்டு மக்கள்
59	Hundred (Br.)	— கூற்றம்
59	Hundred Moot (Br.)	— கூற்ற அவை
70	Impeachment Independence	— ஒறுப்பு நடைமுறை — விடுதலை, தன்னாண்மை
163	Indian National Congress	— இந்திய நாட்டுரிமைக் கழகம்
69	Indirect Tax International	— மறைமுக வரி — உலக நாடுகளின் (உலக நாடு கள் சார்பான)
183	International (R)	— உலகத் தொழிலாளர் கூட் டுறவமைப்பு
74	Ironsides	— 'இருப்புச் சுவர்கள்' (கிராம் வெல் முலப்படையின் பெயர்)
58	Judge	— முறை மன்றத் தலைவர்
62	Jury System	— சான்றுப் பொறுப்பாளர் முறை
165	Justice Party (S. I.)	— நேர்மைக் கட்சி
44	King's Council	— மன்னர் அவை
70	Lancastrian Experiment	— லங்காஸ்டிரியத் தேர்வு முறைப் புரட்சி
128	Legion of Honour (Fr.)	— மதிப்புக் குழு
77	Liberals (Br.) (I)	— சீர்திருத்தம் கோரும் கட்சி — சீர்திருத்த அமைவுக் கட்சி

பக்கம்	ஆங்கிலச்சொல்	தமிழ்ச் சொல்
126	Liberty	— தன்னாண்மை நிலை
106	Life Peers	— நிறை வாழ்நாட் பெருமக்கள்
76	Long Parliament	— நீள்மன்றம், நீண்ட அரசியல் மன்றம்
44	Lord	— பெருமகனார்
65	Lords, Barons	— பெருமக்கள்
65	Magna Carta (Br.)	— பேருரிமைத் தாள்
106	Marquess	— கோமான்
167	Model Parliament (Br.)	— மாதிரி மன்றம்
23	Monarchy	— முடியரசு
59	Moot	— அவை, கழகம்
166	Muslim League (I)	— முஸ்லிம் குழாம்
79	Mutiny Act (Br.)	— கிளர்ச்சிச் சட்டம்
105	Oblost, Division (R)	— மண்டலம்
61	Officer	— அலுவலராளர்
27	Oligarchy	— குழுவாட்சி
67	Parliament (Br.)	— அரசியல் மன்றம்
12	Patriarch	— குடும்பத் தலைவன்
	Perfect Democracy	— நிறை குடியாட்சி
65	Pettition of Rights	— உரிமைக் கோரிக்கை
95	Pocket Boroughs	— சட்டைப்பைத் தொகுதிகள்
	Politicians	— அரசியலாளர்
63	Pope	— திருப்பெருந் தந்தை
186	Presidenson (R.)	— கடைமுறை உட்குழு
62	Privy Conncil (Br.)	— மன்னர் உயர் அவை
58	Protestant Reformation	— சிர்நிறுத்த சமய இயக்கம்
185	Province, Gubernia(R)	— மாவட்டம்
147	Provincial Autonomy	— மாவட்டத் தன்னாட்சி
75	Puritan Revolution	— சமயத் தூய்மையாளர் புரட்சி

பக்கம்	ஆங்கிலச்சொல்	தமிழ்ச் சொல்
102	Redistribution of Seats Act	— தேர்தல் ஒழுங்குச் சட்டம்
156	Regulating Act (I)	— ஒழுங்கு முறைச் சட்டம்
102	Representation	— பெயராண்மை
102	Representation of Peoples' Br. Act.	— மக்கள் பெயராண்மைச் சட்டம்
67	Representatives	— பெயராட்கள்
23	Republic	— குடியரசு, குடியாட்சி
	Republicans	— 'குடியாட்சியாளர்'
121	Republican Party (U.S.)	— குடியாட்சிக் கட்சி
166	Reserved Seats	— ஒதுக்கப்பட்ட மொழித்தரவு உரிமை
146	Residual Powers	— மீந்த உரிமைகள்
29	Responsible Government	— பொறுப்பாட்சி
24	Responsible Monarchy	— பொறுப்புள்ள முடியாட்சி
78	Revolution	— புரட்சி
79	Royal Annuity Act	— அரசர் வருவாய்ச் சட்டம்
63	Saladin Tithe	— சாலடின் பதின் கூற்று வரி
99	Secret Ballot System	— மறைவுடைய மொழித்தரவுரிமை
141	Self-government	— தன்னாட்சி
16	& 128 Senate (Fr. & U. S.)	— அரசியல் மன்ற மேலவை
166	Seperate Electorates	— தனித் தேர்தல் தொகுதி
58	Shire	— வட்டம்
59	Shire Moot	— வட்ட அவை
78	Silent Revolution	— சந்தடி யில்லாப் புரட்சி
82	Social Contract	— வாழ்வியல் குழு ஒப்பந்தம்
3	Social Contract Theory	— வாழ்வியல் ஒப்பந்தக் கொள்கை

பக்கம்	ஆங்கிலச்சொல்	தமிழ்ச் சொல்
136	Social Democrats (Ger)	— சீர்திருத்தக் குடியாட்சிக் கட்சி
	Socialism	— வாழ்வியல் ஒப்பு நெறி
30	Socialists	— வாழ்வியல் சீர்திருத்த அறிஞர்
186	Soviet of Nationalities(R)	— இன மன்றம்
86	South Sea Bubble (Br.)	— 'தென் கடற் குமிழி'
118	Sub-Committees	— துணைக் கழகங்கள்
185	Taluk, Volost (R)	— கூற்றம்
	Tax	— வரி
68	Tenants-in-chief	— பெரு நில வேளாண் மக்கள்
68	Three Estates	— மும் மண்டலங்கள்
27	Theocracy	— தெய்வ ஆட்சி
27	Timocracy	— செல்வர் ஆட்சி
63	Tithe (Br.)	— பதின் கூற்று வரி
80	Toleration Act (Br.)	— சமய ஒப்புரவுச் சட்டம்
58	Town (Br.)	— ஊர்
59	Town moot (Br.)	— ஊரவை
	Treasury Benches	— பொருளவையாளர் இருக்கை
62	Treasury Court	— பொருள் வழக்கு அவை
63	Trail by ordeal of fire	— தீத் தேர்வு முறை
63	Trail by duel	— மற்போர்த் தேர்வு முறை
186	Triks Union Central Executive Committee(R)	— கூட்டுறவு உயர்நிலை நடை முறைக் குழு
185	Ugezed, District (R)	— வட்டம்
185	Union Central Executive Committee	
	Triks (R)	— கூட்டுறவு உயர்நிலை நடை முறைக் குழு
187	Union Council of Commissars	— கூட்டுறவு அமைச்சர் குழு

பக்கம்	ஆங்கிலச்சொல்	தமிழ்ச் சொல்
186	Union of the Soviets (R)	— கூட்டுறவு மன்றம்
82	Unwritten Laws	— எழுதாச் சட்டங்கள், மரபு வழக்கங்கள்
156	Viceroy (I)	— மன்னர் ஆட்பெயர்
106	Viscountearl	— இளங்கோ
117	Visitors, Gallery	— பார்வையாளர் மீடை
185	Volost/Taluq (R)	— கூற்றம்
63	Vote	— மொழித் தரவு
	Voters, Qualifications	— மொழித்தரவுத் தகுதி
71	Wars of the Roses (Br)	— வன மல்லிகைப் போர்
58	Witenagemot (Br.)	— அறிஞர் பேரவை
119	Written Constitution (U. S.)	— எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்பு
91	United States Of America	— அமெரிக்க நாட்டுக் கூட்டுறவு

41206